101E JAARGANG NUMMER 1 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JANUARI 2001

LIAHONA

Joy Gough, Bijeenkomst van de algemene conferentie

Tijdens een bijeenkomst van de 170ste algemene oktoberconferentie herbergt het nieuwe Conferentiecentrum maar liefst 21 duizend leden, bijeengekomen om te luisteren naar de geïnspireerde raadgevingen van de algemene autoriteiten. Toch vulden zich ook het theater in het Conferentiecentrum (900 stoelen), de Tabernakel en de Assembly Hall op Temple Square, alsmede de zalen van het nabijgelegen Joseph Smith Memorial Building met toegestroomde belangstellenden.

Verslag van de 170ste algemene oktoberconferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Toespraken en verloop van de conferentie die op 7–8 oktober is gehouden in het Conferentiecentrum in Salt Lake City (Utah)

'Als ik denk aan dit geweldige gebouw, nabij de tempel,' zei president Gordon B. Hinckley tijdens de inwijding van het Conferentiecentrum op zondag 8 oktober, 'dan schiet mij de grote, profetische uitspraak van Jesaja te binnen:

'"En het zal geschieden in het laatste der dagen; dan zal de berg van het huis des Heren vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen en vele natiën zullen optrekken en zeggen:

'"Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem" (Jesaja 2:3).' (...)

'Ik geloof dat die profetie van toepassing is op de historische, prachtige Salt Lake-tempel. Maar ik geloof ook dat hij verband houdt met dit magnifieke gebouw. Want vanaf dit spreekgestoelte zal de wet van God voortgaan, samen met het woord en het getuigenis van de Heer', zei hij.

'Dit jaar 2000 is een opmerkelijk jaar geweest voor de kerk. Wij zijn over de hele wereld op alle terreinen gegroeid. We hebben nu meer dan elf miljoen leden. Dat is echt een mijlpaal', deelde president Hinckley mede.

'Afgelopen zondag hebben we in Boston (Massachusetts) de honderdste tempel van de kerk ingewijd en in bedrijf gesteld', voegde hij eraan toe. 'Ik ben uitermate dankbaar voor onze mensen.'

Conferentiegangers betreden het bordesniveau (zuidoostzijde) van het Conferentiecentrum.

De bijeenkomsten van de algemene conferentie werden geleid door de leden van het Eerste Presidium: president Hinckley op zaterdagmorgen, in de priesterschapsbijeenkomst op zaterdagavond, en op zondagmorgen; president Thomas S. Monson, eerste raadgever, op zaterdagmiddag; en president James E. Faust, tweede raadgever, op zondagmiddag.

De bestuurlijke zaken die in de zaterdagmiddagbijeenkomst van de conferentie werden afgehandeld betroffen de quorums der Zeventig en het algemeen zondagsschoolpresidium. Er was één mutatie in het Presidium der Zeventig; drie leden van het Eerste Quorum der Zeventig kregen hun emeritaat; vier leden van het Tweede Quorum der Zeventig werden ontheven; twintig gebiedszeventigen werden ontheven en twee geroepen; en het algemeen zondagsschoolpresidium werd gereorganiseerd.

Deze conferentie was de eerste die werd uitgezonden met een *high definition*-televisiesignaal (HDTV), mogelijk gemaakt door de ultramoderne apparatuur in het nieuwe Conferentiecentrum. *High definition*-televisie biedt de kijker thuis scherpere, betere kleuren, en een kwalitatief hoogwaardiger beeld t.b.v. de archivering van het beeldmateriaal van de uitzendingen. De conferentiebijeenkomsten werden via de satelliet uitgezonden naar groepen leden in de Verenigde Staten, Canada, Europa, het Caribisch gebied en Latijns-Amerika. De bijeenkomsten werden in zijn geheel of gedeeltelijk uitgezonden door ruim 1500 radio- en televisiestations en kabelmaatschappijen. Alle bijeenkomsten konden ook via het Internet in veel talen beluisterd en/of bekeken worden op **www.lds.org**. Bij de distributiecentra van de kerk zijn videobanden van de conferentie beschikbaar. — **De redactie**

Januari 2001 101e jaargang Nummer 1
LIAHONA 21981-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:
Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf:
Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Dennis B. Neuenschwander
Adviseurs: L. Lionel Kendrick, Yoshihiko Kikuchi, John M. Madsen

Directie afdeling leerplannen:
Hoofddirecteur: Ronald L. Knighton
Directeur redactie: Richard M. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:
Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson
Redacteur: Roger Terry
Assistent-redacteur: Jenifer Greenwood
Redactiemedewerkster: Susan Barrett
Assistent publicaties: Collette Nebeker Aune

Afdeling vormgeving:
Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Senior vormgever: Sharri Cook
Vormgever: Thomas S. Child, Randall J. Pixton
Productiemanager: Jane Ann Peters
Productie: Reginald J. Christensen, Kari A. Couch, Denise Kirby, Kelli Pratt, Claudia E. Warner
Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):
Directeur: Kay W. Briggs
Distributiemanager: Kris Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:
Administratrice: J. C. A. Kroon
Hengmeng 3
NL-5235 JW 's-Hertogenbosch
Telefoon/Fax: 073-6443685

Abonnementsprijs:
Nederland: NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptgirokaart (België: stortings-/overschrijvingsformulier).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek Kerknieuws naar: *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albaans, Amharisch, Armeens, Bulgaars, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Haïtiaans, Hiligaynon, Hongaars, Ilokano, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thais, Tongaans, Tsjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

For Readers in the United States and Canada:
January 2001 Vol. 101 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $15.50 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #1604821)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

REGISTER OP ONDERWERP

Sprekers in alfabetische vorgorde

Huisonderwijs en huisbezoek:
De conferentienummers van de Liahona bevatten geen huisonderwijs- of huisbezoekboodschap. Daarom kiezen de huisonderwijzers en huisbezoeksters gebedvol een conferentietoespraak uit die tegemoet komt aan de behoeften van de gezinnen die zij bezoeken.

Op de omslag: Gary L. Kapp, *'Breng de kroniek'*.

De foto's van de conferentie zijn genomen door Craig Dimond, Welden C. Andersen, John Luke, Matt Reier, Tamra Ratieta, Lana Leishman, Kelly Larsen, Nathan Campbell, Kelli Pratt, Diana Miles en Richard Romney.

Conferentietoespraken op Internet:
De conferentietoespraken vindt u op de officiële website van de kerk: www.lds.org.

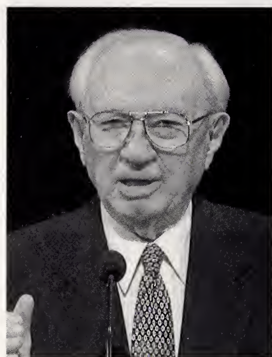
INHOUDSOPGAVE

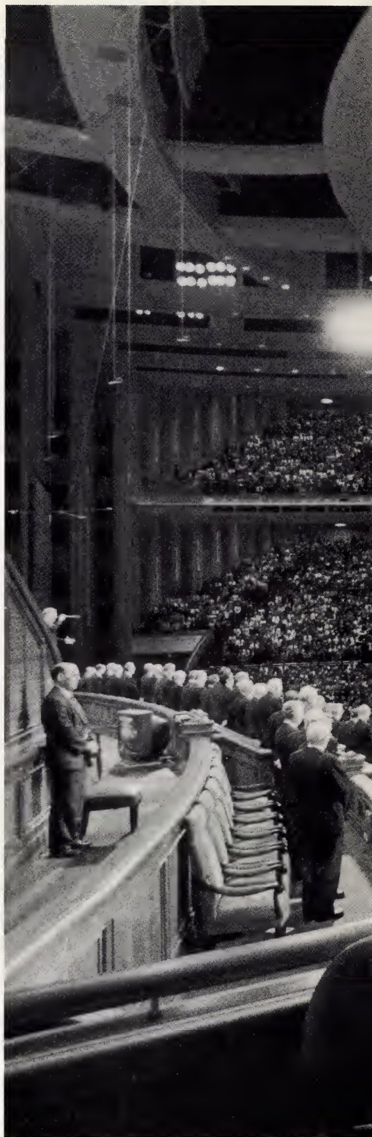
Zaterdagmorgenbijeenkomst
7 oktober 2000

Eén grote familie in eerbied en aanbidding

President Gordon B. Hinckley

'Wij getuigen van God onze eeuwige Vader en zijn geliefde Zoon.'

Mijn broeders en zusters, wat is dit een geweldige gebeurtenis! Ik ken niets dergelijks in de hele wereld. Wij zijn deze ochtend bijeengekomen als één grote familie in eerbied en aanbidding van de Heer onze God. Wij zijn één in geloof en leer. Wij getuigen van God onze eeuwige Vader en zijn geliefde Zoon. Wij verklaren met overtuiging en zekerheid dat Zij De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in deze laatste bedeling hebben hersteld.

Bij de indrukwekkende stemmen van radio, televisie en kabel wordt nu het Internet gevoegd om onze woorden letterlijk naar de einden der aarde te voeren. Tot wijd en zijd verspreide kerkgebouwen zal de satelliet ons signaal naar grote en kleine bijeenkomsten stralen. En heiligen aan de andere kant van de aarde zullen door middel van het Internet in hun eigen huis kijken naar het verloop van deze mooie conferentie.

Medewerkers hebben lang en hard gewerkt aan het voorbereiden van deze gebeurtenis. Wij danken elk van hen voor hun toegewijde diensten. Morgen wijden we dit prachtige Conferentiecentrum en andere voorzieningen in. Dan is er een belangrijk hoofdstuk in de geschiedenis van ons volk geschreven.

Ik heet u allemaal welkom, waar u ook mag zijn. Dat wij allen in onze plechtige eredienst geraakt mogen worden door de Heilige Geest, is mijn nederig gebed. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Leden van de besturende quorums van de kerk met zicht op de aanwezigen. De aanwezigen zitten op drie niveaus in het auditorium van het Conferentiecentrum.

Het doopverbond: in het koninkrijk en van het koninkrijk zijn

Ouderling Robert D. Hales
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Onze doop en bevestiging is de poort *naar* zijn koninkrijk. Als we er binnen gaan, sluiten we een verbond dat we *van* zijn koninkrijk zullen zijn — voor altijd!'

Wat een vreugde is het om vandaag, na te zijn hersteld van drie grote operaties, die mij ervan weerhielden om in de afgelopen twee algemene conferenties te spreken, hier in dit schitterende Conferentiecentrum te spreken en mijn getuigenis te geven aan degenen die het woord van de Heer willen horen.

De afgelopen twee jaar heb ik geloof in de Heer geoefend dat Hij me zou loodsen door periodes van lichamelijke en psychische pijnen en overdenking. Ik heb ondervonden dat aanhoudende, intense pijn een heiligende, reinigende werking heeft die ons nederig maakt en nader brengt tot de Geest van God. Als wij luisteren en gehoorzamen, zullen we door zijn Geest geleid worden en in onze dagelijkse inspanningen zijn wil doen.

Er zijn momenten geweest waarop ik in mijn gebeden een aantal directe vragen heb gesteld, zoals: 'Wat wilt U me door deze ervaringen leren?'

Terwijl ik in die kritieke periode van mijn leven de Schriften bestudeerde, was de sluier dun en kreeg ik antwoorden zoals die opgetekend zijn in het leven van anderen die zelfs nog zwaarder beproefd zijn. 'Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en smarten zullen slechts kort van duur zijn;

'En dan, indien gij het goed verdraagt, zal God u ten hemel verheffen' (LV 121:7–8).

De donkere, depressieve momenten werden snel verdreven door het licht van het evangelie, toen de Geest gemoedsrust en troost bracht met de verzekering dat alles in orde zou komen.

Een paar keer heb ik tegen de Heer gezegd dat ik mijn lesjes wel geleerd had en dat ik niet nog meer lijden hoefde te doorstaan. Dergelijke smeekbeden leken niet te helpen, want het werd me duidelijk dat ik dit reinigingsproces van beproevingen moest ondergaan in de tijd en op de manier van de Heer. Je kunt prediken 'uw wil geschiede' (Matteüs 26:42), maar dat in de praktijk te brengen is vers twee. Ook heb ik begrepen dat ik niet alleen gelaten zou worden, maar dat beschermengelen voor me zouden zorgen. Er waren een aantal engelachtigen in de persoon van dokters, verpleegsters, en bovenal mijn lieve vrouw, Mary. En soms, als de Heer dat wenste, werd ik getroost met een bezoek van hemelse scharen die verkwikking en eeuwige geruststelling brachten als ik dat nodig had.

Hoewel mijn lijden niet te vergelijken is met de zielenstrijd van de Heiland in Getsemane, heb ik meer inzicht gekregen in zijn verzoening en zijn lijden. In zijn zielenstrijd vroeg Hij zijn Vader: 'Indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt' (Matteüs 26:39). Zijn Vader in de hemel stuurde een engel om Hem te steunen en te troosten toen Hij dat nodig had. (Zie Lucas 22:43.)

Jezus koos ervoor om deze wereld pas los te laten toen hij tot het einde toe volhard had en zijn zending voor de mensheid vervuld had. Aan het kruis op Golgota beval Hij met een eenvoudig zinnetje zijn geest aan bij de Vader: 'Het is volbracht' (Johannes 19:30). Omdat Hij tot het einde toe volhard had, werd Hij bevrijd van de sterfelijkheid.

Ook wij moeten tot het einde toe volharden. In het Boek van Mormon staat: 'Indien iemand niet tot het einde toe volhardt in het volgen van het voorbeeld van de Zoon des levenden Gods, [kan] hij niet zalig worden' (2 Nephi 31:16).

De ervaringen van de afgelopen twee jaar hebben me geestelijk sterker gemaakt en me de moed gegeven om krachtiger tot de wereld te getuigen welke diepe gevoelens mij bezielen. Ik sta vandaag voor u met het besluit om net als de profeten vanouds de evangeliebeginselen te verkondigen — zonder angst, met duidelijke uitspraken, en door eenvoudige evangeliewaarheden te behandelen.

In die geest wil ik bespreken hoe

President Gordon B. Hinckley (midden), president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium (links), en president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium.

de verordening van de doop en het ontvangen van de gave van de Heilige Geest ons afscheiden van de wereldse invloeden en ons brengen in het koninkrijk van God.

Er is een bekend gezegde: Wel *in* de wereld, maar niet *van* de wereld. (Zie Johannes 17:11, 14–17.) Ons sterfelijk bestaan is nodig om het heilsplan in vervulling te laten gaan. Daarom moeten we in deze wereld leven, maar ook de wereldse invloeden weerstaan die altijd om ons heen zijn.

Jezus heeft gezegd: 'Mijn koninkrijk is niet van deze wereld' (Johannes 18:36). Door die woorden ben ik meer over zijn koninkrijk gaan nadenken. Ik ben tot de slotsom gekomen dat we, als we ons door onderdompeling laten dopen door iemand met het juiste priesterschapsgezag en ervoor kiezen onze Heiland te volgen, zowel *in* zijn koninkrijk als *van* zijn koninkrijk zijn.

Van Gods koninkrijk zijn, vereist dat we gehoor geven aan de aansporing van de Heiland: 'Volgt Mij' (2 Nephi 31:10). Nephi heeft gezegd dat we Jezus volgen door de geboden van onze hemelse Vader te onderhouden. 'Welnu, mijn geliefde broederen, kunnen wij Jezus volgen, indien wij niet gewillig zijn de geboden des Vaders te onderhouden?' (2 Nephi 31:10.)

Bij de doop sluiten we een verbond met onze hemelse Vader dat we bereid zijn in zijn koninkrijk te komen en vanaf die tijd zijn geboden te onderhouden, zelfs ondanks het feit dat we nog steeds in de wereld leven. In het Boek van Mormon worden we eraan herinnerd dat onze doop een verbond is om '*te allen tijde* als getuigen van God [en zijn koninkrijk] te staan, *in alle dingen en in alle plaatsen*, waar gij u ook moogt bevinden, zelfs tot in de dood, opdat gij door God moogt worden verlost en onder de deelgenoten der eerste opstanding worden gerekend, opdat gij het eeuwige leven moogt hebben' (Mosiah 18:9; cursivering toegevoegd).

Als we ons doopverbond en de gave van de Heilige Geest begrijpen, zal dat ons leven veranderen en zullen we onze volkomen trouw aan het koninkrijk van God bewijzen. Als we luisteren wanneer er verleidingen op ons pad komen, zal de Heilige Geest ons eraan herinneren dat we beloofd hebben onze Heiland indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden.

President Brigham Young heeft gezegd: 'Alle heiligen der laatste dagen gaan het nieuw en eeuwig verbond aan wanneer zij lid worden van deze kerk. Zij verbinden zich om op te houden het koninkrijk van de duivel en de koninkrijken van deze wereld te steunen en te koesteren. Zij gaan het nieuw en eeuwig verbond aan om alleen het koninkrijk van God en geen enkel ander koninkrijk te steunen. Zij leggen een eed van de heiligste soort af voor de hemelen en de aarde, en ook op de geldigheid van hun eigen verlossing, dat zij de waarheid en rechtschapenheid zullen steunen in plaats van goddeloosheid en valsheid, en het koninkrijk van God zullen opbouwen in plaats van de koninkrijken van deze wereld.' (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], blz. 62–63.)

Het koninkrijk van God binnengaan is zo belangrijk dat Jezus zich heeft laten dopen om ons te laten zien 'hoe smal het pad en hoe eng de poort is, waardoor [wij] moeten binnengaan' (2 Nephi 31:9). 'Ondanks zijn heiligheid toont Hij de kinderen der mensen, dat Hij in zijn sterfelijke staat Zich voor de Vader vernedert, en voor de Vader getuigt, dat Hij Hem wil gehoorzamen door het

onderhouden van zijn geboden (2 Nephi 31:7).

Jezus werd geboren uit een sterfelijke moeder, en heeft zich laten dopen om te voldoen aan het gebod van zijn Vader dat zoons en dochters van God zich moeten laten dopen. Hij heeft ieder van ons het voorbeeld gegeven dat we ons voor onze hemelse Vader moeten vernederen. Hij heeft zich laten dopen om tot zijn Vader te getuigen dat Hij gehoorzaam zijn geboden zou onderhouden. Hij heeft zich laten dopen om ons te laten zien dat we de gave van de Heilige Geest moeten ontvangen . (Zie 2 Nephi 31:4–9.)

Als wij het voorbeeld van Jezus volgen, laten wij ook zien dat we ons zullen bekeren en de geboden van onze Vader in de hemel gehoorzaam zullen onderhouden. We vernederen ons met een gebroken hart en een verslagen geest door onze zonden te erkennen en vergeving voor onze overtredingen te vragen. (Zie 3 Nephi 9:20.) We sluiten een verbond dat we gewillig zijn de naam van Jezus Christus op ons te nemen en Hem altijd indachtig te zijn.

'Want de poort waardoor gij dient binnen te gaan, is bekering en doop in water; en dan komt vergeving uwer zonden door vuur en door de Heilige Geest.

'Dan zijt gij op dit enge en smalle pad, dat naar het eeuwige leven leidt' (2 Nephi 31:17–18).

Dit is de belofte die we kregen toen we in het koninkrijk kwamen door de doop, toen er handen op ons hoofd werden gelegd, ons de gave van de Heilige Geest verleend werd en we bevestigd werden als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen — wat inhoudt dat we 'medeburger der heiligen' werden 'en huisgenoten Gods' (Efeziërs 2:19) en dat we in de nieuwheid des levens moeten wandelen. (Zie Romeinen 6:4.)

We kunnen niet lichtvaardig omgaan met de wet die wij gekregen hebben om onze kinderen te onderwijzen in de leer van bekering, van geloof in Christus, de Zoon van de levende God, en van doop en de gave van de Heilige Geest door handoplegging op achtjarige leeftijd, hetgeen de door God vastgestelde leeftijd van verantwoordelijkheid is. We moeten onze kinderen en kleinkinderen beter uitleggen wat het betekent om het koninkrijk van God binnen te gaan. Daarvan moeten wij rekenschap afleggen. Veel leden van de kerk begrijpen niet helemaal wat er gebeurde toen ze de wateren des doops ingingen. Het is heel belangrijk dat we inzicht hebben in de wonderbaarlijke gave van de vergeving van zonden, maar er is nog veel meer. Begrijpt u, en begrijpen uw kinderen dat ze, als ze zich hebben laten dopen, voor altijd veranderd zijn? Volwassen bekeerlingen begrijpen die verandering vaak beter omdat zij het verschil voelen als ze uit de wereld in het koninkrijk van God komen.

Als we ons laten dopen, nemen we de heilige naam van Jezus Christus op ons. Zijn naam op ons nemen is een van de belangrijkste gebeurtenissen in ons leven. Toch maken we dat soms mee zonder het helemaal te begrijpen.

Hoeveel van onze kinderen — hoeveel van ons — begrijpen echt dat we, toen we ons lieten dopen, niet alleen de naam van Christus maar ook de wet van gehoorzaamheid op ons namen?

Elke week beloven we in de avondmaalsdienst als we ons doopverbond hernieuwen dat we het verlossende offer van onze Heiland zullen gedenken. We beloven dat we zullen doen wat de Heiland gedaan heeft — onze Vader gehoorzamen en altijd zijn geboden onderhouden. De zegening die we daarvoor terugkrijgen is dat we altijd zijn Geest bij ons zullen hebben.

De gave van de Heilige Geest die ons bij onze bevestiging gegeven wordt, geeft ons het vermogen om het verschil te zien tussen de onzelfzuchtige aard van het koninkrijk van God en de zelfzuchtige praktijken van de wereld. De Heilige Geest geeft ons kracht en moed om te leven volgens de manier van het koninkrijk van God en is de bron van ons getuigenis van de Vader en de Zoon. Als we de wil van onze Vader in de hemel gehoorzamen, zullen we die onbetaalbare gave van de Heilige Geest altijd bij ons hebben.

We hebben het gezelschap van de Heilige Geest voortdurend nodig om beter te kunnen kiezen in de besluiten die we dagelijks moeten nemen. Onze jongemannen en jongevrouwen worden bestookt met de lelijke zaken van de wereld. Het gezelschap van de Heilige Geest zal hun kracht geven om het kwade te weerstaan en, zo nodig, zich te bekeren en terug te keren op het enge en smalle pad. Niemand van ons is immuun voor de verleidingen van de tegenstander. Allemaal hebben we de versterking nodig die ons door de Heilige Geest ter beschikking staat. Ouders behoren de Heilige Geest in gebed te vragen in hun ingewijde huis te verblijven. Door de gave van de Heilige Geest kunnen gezinsleden verstandige keuzen doen — keuzen waardoor ze als gezin kunnen terugkeren naar hun Vader in de hemel en zijn Zoon Jezus Christus om voor eeuwig bij Hen te wonen.

In de Schriften wordt bevestigd dat echte bekeerlingen meer doen dan alleen de verlokkingen van de wereld verzaken. Zij houden van God en van hun medemensen. Hun geest en hun hart zijn gericht op het zoenoffer van de Heiland. Vanaf het

moment van hun bekering hebben Enos, Alma de jonge, Paulus en anderen zich van ganser harte gericht op de taak om zichzelf en hun medemens tot God te brengen. Wereldse macht en bezittingen verloren hun vroegere betekenis. De zoons van Mosiah weigerden een aards koninkrijk en riskeerden hun leven voor anderen. Die getrouwe zoons werden gedreven door de hoop dat ze misschien één ziel konden redden — waardoor ze voor zichzelf en hun broeders een plaats in Gods eeuwige koninkrijk verwierven.

Door ervoor te kiezen in zijn koninkrijk te zijn, isoleren we ons niet, maar scheiden we ons af van de wereld. Onze kleding is fatsoenlijk, onze gedachten zijn rein, onze taal is netjes. De films en de televisieprogramma's die we bekijken, de muziek waarnaar we luisteren, de boeken, tijdschriften en kranten die we lezen, zijn opbouwend. We kiezen vrienden die achter onze eeuwige doelen staan, en we behandelen anderen vriendelijk. We schuwen de ondeugden van onzedelijkheid, gokken, tabak, drank en drugs. Onze zondagse activiteiten weerspiegelen het gebod van God dat we de sabbatdag gedenken en heilig houden. We volgen het voorbeeld van Jezus Christus in de manier waarop we anderen behandelen. We leven dusdanig dat we waardig zijn om het huis van de Heer te betreden.

We zullen een voorbeeld zijn 'voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid' (1 Timoteüs 4:12).

We ontvangen 'een grote verandering (...) in ons hart, zodat wij geen lust meer hebben om het kwade te doen, maar wel om voortdurend het goede te doen.' We houden ons aan ons 'verbond (...) om zijn wil te doen en gehoorzaam te zijn aan zijn geboden in alle dingen (...) al onze overige dagen' (Mosiah 5:2, 5).

We laten zien dat we 'verlangend [zijn] om (...) zijn volk te worden genoemd, en gewillig (...) elkanders lasten te dragen, zodat ze licht mogen zijn;

'Ja, en gewillig (...) met de treurenden te treuren; ja, en hen te vertroosten, die vertroosting nodig hebben' (Mosiah 18:8–9).

Ik vraag alle ouders dringend hun kinderen voor te bereiden op de heilige verordening van de doop; en alle zendelingen vraag ik hun bekeerlingen voor te bereiden. Behandel de betekenis ervan zo, dat hun doop de rest van hun leven in hun geestelijk geheugen gegrift zal staan. Neem ze wekelijks mee naar de avondmaalsdienst waar ze door de verordening van het avondmaal hun doopverbonden kunnen hernieuwen. Wees een goed voorbeeld voor hen. Leer hun dat, door de doop en de gave van de Heilige Geest, de manier waarop ze de zaken van de wereld bekijken, moet veranderen. Er moet een grote verandering in hun hart en geest plaatsvinden zodat ze in staat zullen zijn zich af te wenden van de verleidingen van de wereld en vanaf die tijd hun 'hart, macht en verstand' (LV 4:2) erop zullen richten in het koninkrijk van God te zijn.

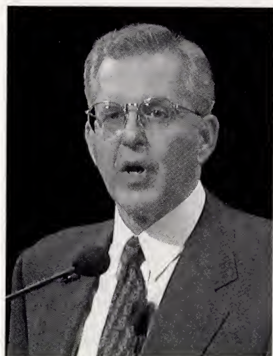
Ik ben dankbaar voor mijn doop en bevestiging als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik ben dankbaar voor de geestelijke kracht en de leiding die ik mijn hele leven door de gave van de Heilige Geest heb gekregen. Ik ben dankbaar voor mijn eerzame ouders en leerkrachten die me doordrongen hebben van de betekenis van de doop, zodat mijn herinnering aan die gebeurtenis en mijn gevoelens daarover mijn hele leven van invloed zijn geweest.

Ik getuig van de goddelijkheid van het evangelie dat in de laatste dagen hersteld is. Ik getuig van de verzoening van Jezus Christus en van de doelmatigheid en de macht van het priesterschap en de verordeningen van het evangelie die ermee verbonden zijn. Ik bid dat wij, als lid van zijn koninkrijk, allemaal zullen begrijpen dat onze doop en bevestiging de poort is *naar* zijn koninkrijk. Als we er binnen gaan, sluiten we een verbond dat we *van* zijn koninkrijk zullen zijn — voor altijd! In de naam van Jezus Christus. Amen. □

De verlossing van de doden en het getuigenis van Jezus

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Presidium der Zeventig

'Door de namen van onze voorouders op te zoeken en de verlossende verordeningen voor hen te verrichten, die zij zelf niet konden verrichten, getuigen wij van de oneindige omvang van de verzoening van Jezus Christus.'

Christelijke theologen hebben lang met de volgende vraag geworsteld: 'Wat is de toekomst van de miljarden mensen die geleefd hebben en zijn gestorven zonder de kennis van Jezus?'[1] Door de herstelling van het evangelie van Jezus Christus zijn we gaan begrijpen hoe de ongedoopte doden worden verlost en hoe God 'een volmaakt, rechtvaardig en tevens een barmhartig God' kan zijn.[2]

Al tijdens zijn leven profeteerde Jezus dat Hij ook tot de doden zou prediken.[3] Petrus zegt dat dit tussen de kruisiging en de opstanding van de Heer heeft plaatsgevonden.[4] President Joseph F. Smith zag in een visioen dat de Heiland de geestenwereld bezocht. En 'uit de rechtvaardigen stelde Hij zijn heerscharen samen en koos Hij boodschappers, die Hij met macht en gezag bekleedde en Hij gaf hun opdracht uit te gaan en het licht van het evangelie te brengen aan hen die zich in duisternis bevonden (...).

'Zij werden onderwezen in het geloof in God, de bekering van zonde, de plaatsvervangende doop ter vergeving der zonden, de gave des Heiligen Geestes door handoplegging.'[5]

De leer dat de levenden de doop en andere belangrijke verordeningen plaatsvervangend voor de doden kunnen verrichten, werd in deze bedeling aan de profeet Joseph Smith geopenbaard.[6] Hij zei dat de geesten die op de opstanding wachten, daar niet alleen het eeuwig heil aangeboden krijgen, maar ook in de hemel als man en vrouw aan elkaar kunnen worden verzegeld, en aan hun ouders en voorouders in het verleden en hun kinderen en nakomelingen in de toekomst. De Heer heeft tegen de profeet gezegd dat deze heilige verordeningen voor de doden alleen verricht mogen worden in een huis dat voor Hem is gebouwd, een tempel.[7]

Het beginsel van plaatsvervangende verordeningen zou toch niet vreemd moeten zijn voor christenen. Bij de doop van een levende persoon handelt de officiant plaatsvervangend voor de Heiland. En is het geen fundamenteel beginsel van onze godsdienst dat het zoenoffer van Christus plaatsvervangend voor ons wordt verricht om aan de vereisten van de gerechtigheid te voldoen? President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Ik ben van mening dat het plaatsvervangend werk voor de doden meer overeenkomsten met het plaatsvervangende offer van de Heiland heeft dan welk ander werk dan ook. Het wordt uit liefde, zonder aanspraak op enige compensatie of wedde, verricht. Wat een geweldig beginsel.'[8]

Sommige mensen hebben het verkeerd begrepen en veronderstellen dat overleden zielen 'zonder hun medeweten in de mormoonse kerk worden gedoopt'[9] of dat 'mensen die voorheen lid van een andere kerk waren, het mormoonse geloof met terugwerkende kracht opgedrongen krijgen.'[10] Zij veronderstellen dat wij op de een of andere manier de macht hebben om een ziel een bepaalde geloofsovertuiging op te dringen. Die macht hebben wij uiteraard niet. God heeft de mens vanaf het begin keuzevrijheid gegeven.[11] 'De doden die zich bekeren zullen worden verlost, door gehoorzaamheid aan de verordeningen van het huis Gods'[12], maar alleen als zij die verordeningen aanvaarden. De kerk neemt hen niet in haar ledenadministratie op en telt hen ook niet als lid.

Ons verlangen om de doden te verlossen, en de tijd en de middelen die we daarin investeren, zijn bovenal een uiting van ons getuigenis van Jezus Christus. Het is een krachtige uitdrukking over zijn goddelijke karakter en zending. Het is een getuigenis van ten eerste zijn opstanding; ten tweede de oneindige omvang van zijn verzoening; ten derde dat Hij de enige bron van het eeuwig heil is; ten vierde dat Hij de voorwaarden voor het eeuwig heil heeft vastgesteld; en ten vijfde dat Hij zal wederkomen.

DE MACHT VAN DE OPSTANDING VAN CHRISTUS

Met betrekking tot de opstanding vroeg Paulus: 'Wat zullen anders zij doen, die zich voor de doden laten dopen? Indien er (...) geen doden opgewekt worden, waarom laten zij zich nog voor hen dopen?'[13] Wij laten ons voor de doden dopen omdat wij weten dat zij opgewekt zullen worden. 'De geest zal met het lichaam worden herenigd en het lichaam met de geest; ja, ieder lichaamsdeel en gewricht zal met zijn lichaam worden herenigd; ja, zelfs niet één haar van het hoofd zal verloren gaan, maar alle dingen zullen in hun eigen en volmaakte gedaante worden hersteld.'[14] 'Want hiertoe is Christus gestorven en levend geworden opdat Hij èn over doden èn over levenden heerschappij voeren zou.'[15]

Wat we doen voor hen die ons zijn voorgegaan is uitermate belangrijk, omdat zij vandaag als geest leven, maar door Jezus Christus opnieuw als onsterfelijke ziel zullen leven. Wij geloven zijn woorden als Hij zegt: 'Ik ben de opstanding en het leven, wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven'[16] Bij de doop die wij voor de doden verrichten, getuigen wij dat 'evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. (...) Want Hij moet als koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft.'[17]

DE ONEINDIGE OMVANG VAN ZIJN VERZOENING

Door de namen van onze voorouders op te zoeken en de verlossende verordeningen voor hen te verrichten, die zij zelf niet konden verrichten, getuigen wij van de oneindige omvang van de verzoening van Jezus Christus. Christus is 'voor allen'[18] gestorven. 'Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld.'[19]

Er is 'bij God geen aanneming des persoons (...), maar onder elk volk is wie Hem vereert en gerechtigheid werkt, Hem welgevallig.'[20] 'Ziet, roept Hij iemand toe: Ga weg van mij? Ik zeg u: Neen; doch Hij

zegt: Komt tot Mij, al gij einden der aarde, koopt melk en honing zonder geld en zonder prijs.'[21] Onze Heer 'nodigt allen uit tot Hem te komen en deel te hebben aan zijn goedheid; en Hij zendt niemand heen, die tot Hem komt, hetzij zwarte of blanke, dienstknecht of vrije, man of vrouw; en de heiden is Hij indachtig; en allen, zowel Jood als niet-Jood, zijn gelijk voor God.'[22]

Het is ondenkbaar dat deze uitnodiging, die in dit leven aan iedereen wordt gericht, ingetrokken wordt voor de mensen die er voor hun dood niets van hadden gehoord. Net als Paulus zijn wij van mening dat de dood geen beperking inhoudt: 'Ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, (...) ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here.'[23]

JEZUS CHRISTUS, DE ENIGE BRON VAN HET EEUWIG HEIL

Ons verlangen om ervoor te zorgen dat onze overleden bloedverwanten in de naam van Jezus gedoopt kunnen worden, is een getuigenis van het feit dat Jezus Christus 'de weg en de waarheid en het leven' is en dat 'niemand tot de Vader [komt] dan door [Hem].'[24] Petrus verkondigde: 'En de behoudenis is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden.'[25] 'Want er is één God en ook één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus.'[26]

Sommige hedendaagse christenen, die zich zorgen maken over de miljarden die zijn gestorven zonder kennis van Jezus Christus, zijn zich gaan afvragen of er inderdaad maar 'één Here, één geloof, één doop'[27] zijn. Zij beweren dat het arrogant, bekrompen en intolerant is om te geloven dat Jezus Christus de enige Verlosser is. Wij beweren echter dat dit een vals dilemma is. Er schuilt geen ongerechtigheid in het feit dat er maar één Persoon is door wie het eeuwig heil tot stand komt, als die ene Persoon en zijn verlossing maar zonder uitzondering aan iedereen worden aangeboden. We hoeven niet met de leer te knoeien of het goede nieuws van Christus te temperen.

De Salt Lake-tempel aan de oostzijde.

VOORWAARDEN VAN DE VERLOSSING DOOR CHRISTUS VASTGESTELD

Omdat wij geloven dat Jezus Christus de Verlosser is, aanvaarden we ook zijn gezag om de voorwaarden vast te stellen waardoor wij zijn genade kunnen ontvangen. Anders zouden we ons niet voor de doden laten dopen.

Jezus heeft bevestigd: 'Eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt.'[28] En met name heeft hij gezegd: 'Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het koninkrijk Gods niet zien.'[29] Dat betekent: 'Bekeert u en een ieder van u late zich dopen [in] de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.'[30]

Ondanks zijn zondeloosheid liet Jezus Christus Zichzelf dopen en ontving Hij de Heilige Geest om 'voor de Vader [te getuigen] dat Hij Hem wil gehoorzamen door het onderhouden van zijn geboden'[31], en om ons te laten zien door 'het voorbeeld, dat Hij [ons] heeft gesteld, hoe smal het pad en hoe eng de poort is, waardoor [wij] moeten binnengaan. En Hij zeide (...): Aan hem, die in mijn naam wordt gedoopt, zal de Vader de Heilige Geest schenken, zoals aan Mij. Volgt Mij daarom, en doet de dingen, die gij Mij hebt zien doen.'[32]

Er zijn geen uitzonderingen, en die zijn ook niet nodig. Alle mensen die geloven, zich laten dopen — ook door een plaatsvervanger — en in geloof volharden, zullen verlost worden, 'niet alleen zij, die geloofden, nadat Hij in het midden des tijds in het vlees kwam, maar allen, die sedert den beginne hebben geleefd — namelijk allen, die leefden vóór zijn komst.'[33] Daarom wordt 'ook aan doden het evangelie gebracht, opdat zij wèl, naar de mens, wat het vlees aangaat, zouden geoordeeld worden, doch, naar God, wat de geest betreft, zouden leven.'[34]

DE WEDERKOMST VAN JEZUS CHRISTUS

Ons werk voor de doden is een getuigenis dat Jezus Christus weer op aarde zal komen. In de laatste verzen van het Oude Testament verklaart Jehova: 'Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban.'[35] In een geïnspireerde uitleg van deze tekst heeft de profeet Joseph Smith verklaard dat 'de aarde met een vloek zal worden geslagen, tenzij er gebaseerd op een of ander leerstuk een verbindende schakel van de een of andere aard tussen de vaderen en de kinderen bestaat — en ziet, wat is dit leerstuk? Het is de doop voor de doden.'[36]

Door de plaatsvervangende verordeningen die we in de tempel verrichten, die met de doop beginnen, kunnen we een eeuwige verbinding tussen generaties tot stand brengen, die aan het doel van de schepping van de aarde voldoet. 'Indien [dat] niet zo ware, zou de ganse aarde bij zijn komst volslagen worden verwoest.'[37] Elia is volgens de belofte op aarde gekomen om de macht van het priesterschap te bevestigen waardoor harten tot elkaar gericht worden en waardoor de verbinding tussen de vaderen en de kinderen wordt gelegd, zodat wat op aarde is gebonden, 'zal gebonden zijn in de hemelen'[38]. Toen hij kwam, verklaarde Elia: 'Daarom worden de sleutels van deze bedeling aan u overgedragen; en hierdoor moogt gij weten, dat de grote en verschrikkelijke dag des Heren nabij is, ja, voor de deur.'[39]

Wij hebben een groot verlangen

om de gegevens van onze voorouders op te zoeken en hen aan ons te binden en ons aan hen. Is dit niet het krachtigste bewijs van onze overtuiging dat Jezus Christus opnieuw op aarde zal komen om te regeren? We weten dat Hij zal komen, en we weten wat voor voorbereidingen Hij voor zijn wederkomst van ons verwacht.

In de Schriften worden de geesten van de overledenen soms beschreven als zijnde in duisternis of in de gevangenis.[40] Toen hij nadacht over het glorierijke plan voor de verlossing van Gods kinderen, schreef de profeet deze psalm: 'Laat uw hart zich verheugen en uitermate verblijd zijn. Laat de aarde in gezang uitbreken. Laten de doden gezangen aanheffen van eeuwige lof voor Koning Immanuël, die voordat de wereld bestond datgene instelde, wat ons in staat zou stellen hen uit hun gevangenis te bevrijden; want de gevangenen zullen vrij worden.'[41]

Onze verantwoordelijkheid reikt net zo ver als de liefde van God om zijn kinderen uit iedere tijd en plaats te omvatten. Ons werk voor de doden is een welsprekend getuigenis dat Jezus Christus de Verlosser van de hele mensheid is. Zijn genade en beloften bereiken zelfs hen die Hem in dit leven niet vinden. Door Hem zullen de gevangenen inderdaad worden bevrijd. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. Zie, bijvoorbeeld, Gabriel Fackre, Ronald H. Nash en John Sanders, *What About Those Who Have Never Heard?*, onder redactie van John Sanders [1995], blz. 9. Er zijn verscheidene theorieën over de doden die het evangelie niet hebben gehoord, van een onverklaarbare ontkenning van het eeuwig heil, tot dromen of andere goddelijke interventie op het moment van de dood, tot eeuwig heil voor iedereen, zelfs zonder geloof in Jezus Christus. Sommigen geloven dat zielen na de dood iets over Jezus horen. Geen enkele verklaart hoe we aan de vereiste van Jezus kunnen voldoen, namelijk dat een mens uit water en geest geboren moet worden om het koninkrijk van God binnen te gaan. (Zie Johannes 3:3–5). Zonder de kennis die ooit in de oorspronkelijke kerk heeft bestaan, zijn die oprechte zoekers 'gedwongen om tussen een zwakke wet te kiezen die de ongedoopten in de hemel [toelaat], en een wrede God die de onschuldigen [verdoemt].' (Hugh Nibley, *Mormonism and Early Christianity* [1987], blz. 101 [100–167].)

2. Alma 42:15.

3. Zie Johannes 5:25.

4. Zie 1 Petrus 3:18–20.

5. LV 138:30, 33 (29–37).

6. Zie LV 124, 128, 132; Joseph Smith Jr., *The Personal Writings of Joseph Smith*, samengesteld door Dean C. Jessee [1984], blz. 486; Joseph Smith Jr., *The Words of Joseph Smith*, onder redactie van Andrew F. Ehat en Lyndon W. Cook [1991], blz. 49.

7. Zie LV 124:29–36. Het belangrijkste doel van de hedendaagse explosieve bouw van tempels over de hele wereld is een plaats te verschaffen waar de essentiële verordeningen van het eeuwig heil verricht kunnen worden voor de mensen die daar in dit leven geen kans voor hebben gehad.

8. 'De profeet aan het woord', *De Ster*, augustus 1998, blz. 17.

9. Ben Fenton, 'Mormons Using Secret War Files to Save Souls', *The Telegraph* (Londen), 15 februari 1999.

10. Greg Stott, 'Ancestral Passion', *Equinox*, april/mei 1998, blz. 45.

11. Zie Mozes 7:32. Zie ook Alma 5:33–36; 42:27.

12. LV 138:58.

13. 1 Korintiërs 15:29.

14. Alma 40:23.

15. Romeinen 14:9.

16. Johannes 11:25.

17. 1 Korintiërs 15:22, 25–26.

18. Zie 2 Korintiërs 5:15.

19. 1 Johannes 2:2.

20. Handelingen 10:34–35.

21. 2 Nephi 26:25 (24–28).

22. 2 Nephi 26:33.

23. Romeinen 8:38–39.

24. Zie Johannes 14:6.

25. Handelingen 4:12; zie ook 2 Nephi 25:20; Mosiah 5:8.

26. 1 Timoteüs 2:5.

27. Efeziërs 4:5. Zie bijvoorbeeld John Hick, *The Myth of God Incarnate* (1997)

28. Matteüs 7:14.

29. Johannes 3:5.

30. Handelingen 2:38.

31. 2 Nephi 31:7; zie ook Matteüs 3:13–17; Marcus 1:9–11; Lucas 3:21–22; Johannes 1:29–34.

32. 2 Nephi 31:9–10, 12.

33. LV 20:26.

34. 1 Petrus 4:6.

35. Maleachi 4:5–6; zie ook 3 Nephi 25:5–6; LV 2:1–3.

36. LV 128:18.

37. LV 2:3; GJS 1:39.

38. Matteüs 16:19; zie ook Matteüs 18:18, LV 132:46.

39. LV 110:16 (14–16).

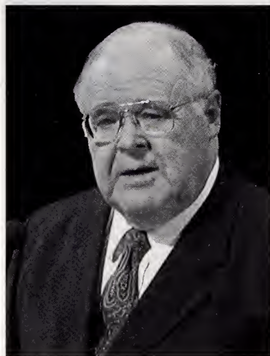
40. Zie Jesaja 24:22; 1 Petrus 3:19; Alma 40:12–13; LV 38:5; LV 138:22, 30. Zelfs de rechtschapen geesten worden beschreven als 'gevangenen' die op de verlossing van de banden des doods wachten. (Zie LV 138:18–19.)

41. LV 128:22.

‘Komt en gij zult het zien’

Ouderling Alexander B. Morrison
Emeritus lid van de Zeventig

‘Kom om Hem te leren kennen, dan beloof ik u dat u Hem zult vinden en Hem in zijn ware aard als de verrezen, verlossende Heiland van de wereld zult zien.’

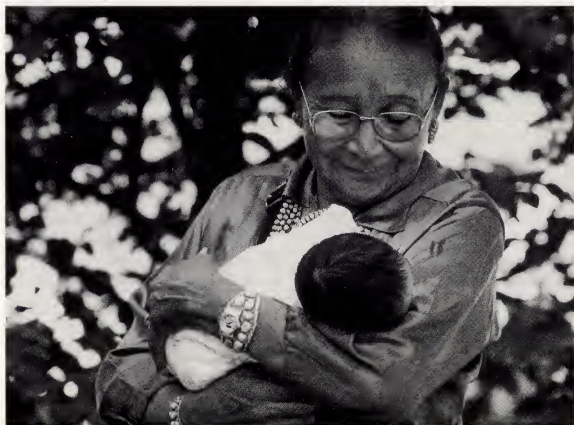
Al aan het begin van zijn bediening kwamen er twee discipelen bij Jezus die vroegen: ‘Meester, waar houdt Gij verblijf?’ Het korte doch diepzinnige antwoord van Jezus, ‘Komt en gij zult het zien’, vormt vandaag de basis voor mijn eenvoudige toespraak (zie Johannes 1:38–39).

‘Komt en gij zult het zien’, kom om Hem te leren kennen, dan beloof ik u dat u Hem zult vinden en Hem in zijn ware aard als de verrezen, verlossende Heiland van de wereld zult zien. ‘Komt en gij zult het zien’ en Hem herkennen als de Christus van het lege graf, de overwinnaar van Golgota die de banden des doods verbrak en triomfantelijk uit het graf opstond om onsterfelijkheid aan allen en eeuwig leven aan de getrouwen te geven. Hij is het ‘onberispelijk en vlekkeloos lam’ dat ‘vóór de grondlegging der wereld’ tot zijn taak als de Messias was geordend. (1 Petrus 1:19–20.) ‘Om onze overtredingen werd Hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. (…) Door zijn striemen is ons genezing geworden’ (Jesaja 53:5).

‘Komt en gij zult het zien’, en leg daarbij uw lasten aan zijn voeten neer. Laat al uw zonden na opdat u zult zien en Hem zult kennen (zie Alma 22:18). ‘Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt,’ zei Hij, ‘en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij (…) en gij zult rust vinden voor uw zielen’ (Matteüs 11:28–29). Kom tot Hem, dan zal Hij uw zonden wegnemen en uw ziel genezen, ofschoon ziek van zonde. Hij zal haat plaats laten maken voor liefde en egoïsme voor dienstbetoon. Hij zal uw schouders sterken zodat ze uw lasten beter kunnen dragen, en u frisse moed en hoop geven voor de reis die vóór u ligt.

‘Komt en gij zult het zien’, en als u dat doet zullen uw ogen opengaan en zult u, misschien voor de eerste keer, echt zien wie u bent en wie Hij is. U zult uzelf als een kind van God, ja, van goddelijke ouders, gaan zien, in het bezit van een oneindige capaciteit om geestelijk te groeien en meer op Hem te gaan lijken. U zult gaan begrijpen dat God ‘uit één enkele het gehele menselijke geslacht [heeft] gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen’ (Handelingen 17:26). En u zult alle mannen overal als uw broeders en alle vrouwen als uw zusters gaan zien, met alle familietaken die dat met zich meebrengt. U zult zien dat Hij ‘niemand heen[zendt] die tot Hem komt, hetzij zwarte of blanke, dienstknecht of vrije, man of vrouw (…) en allen (…) zijn gelijk voor God’ (2 Nephi 26:33).

‘Komt en gij zult het zien’ en dan zult u zijn kerk vinden — De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Het is een kerk die door levende profeten, zieners en openbaarders wordt geleid, maar het hoofd van de kerk is geen sterfelijk mens maar Jezus, de almachtige God zelf. Als u komt en zult zien, maakt u kennis met een gelukkig volk — een optimistisch, vreugdevol volk —

mensen die worstelen met dezelfde fouten en zwakheden als ieder ander, maar die hun best doen om betere mensen te worden en goed te zijn voor iedereen, om de stad van God te bouwen waarin allen in gerechtigheid kunnen wonen. Als u komt en zult zien, vindt u een volk dat diep en blijvend begaan is met de armen en behoeftigen, een volk dat de helpende hand uitsteekt naar de weduwe en de wees, de zieke en bezochte, de arme en onderdrukte. 'Komt' en gij zult de vruchten zien van een levend evangelie. Proef daarvan en dan zult u merken dat ze zoet en heerlijk zijn. Als u ontdekt dat, 'wanneer gij in de dienst van uw naasten zijt, gij louter in de dienst van God zijt' (Mosiah 2:17), zult u uw hele leven in de dienst van de Meester willen stellen.

Ik eindig met waar ik begonnen was: de verklaring 'komt en gij zult het zien' van Jezus houdt een uitnodiging en een belofte aan alle mensen overal in. Kom tot Hem; zie Hem als de Koning der koningen en Heer der heren; herken in Hem de grote Messias die met genezing in zijn vleugels zal terugkeren om zijn volk te bevrijden. Hij zal de mantel van zijn verlossende liefde om u heen slaan en uw leven zal voorgoed veranderen.

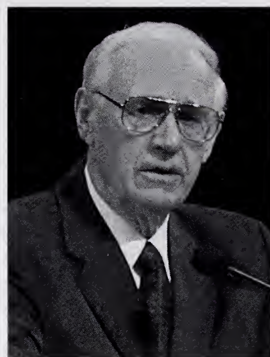
Daarvan getuig ik, als een van zijn dienstknechten, in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Getuigenis

Ouderling Loren C. Dunn
Emeritus lid van de Zeventig

Ik weet dat God onze Vader in dit werk is, in grote bijeenkomsten zoals deze, en in de kleinste gemeente.

Zes dagen geleden wijdde president Gordon B. Hinckley, vergezeld van president Boyd K. Packer en ouderling Neil L. Andersen en hun echtgenotes, de Boston-tempel (Massachusetts) in. De inwijding vond plaats nadat er open dagen waren gehouden waarbij 83 duizend bezoekers de tempel hadden bezichtigd. Meer dan 16 duizend mensen woonden de vier inwijdingsdiensten bij, ofwel in de tempel of in de nabijgelegen ringcentra.

Hoewel alle tempels belangrijk zijn en ons dezelfde verordeningen verschaffen die nodig zijn om het eeuwige leven te verkrijgen, was deze inwijding in veel opzichten een historische gebeurtenis. Dit is de eerste keer dat er een tempel is gebouwd in een stad die wij erkennen als de geboorteplaats van de vrijheid in wat men toen de Nieuwe Wereld noemde, en die, zo weten wij, tevens de woonplaats was van veel van de eerste leiders en leden van onze kerk. De inwijding symboliseerde als het ware het samengaan van het geweldige Amerikaanse erfgoed met de heilige wortels van het evangelie van Jezus Christus.

Sommige aanwezigen hadden oude banden met Boston en omstreken. Maar de meesten waren er omdat ze daar wonen en zich verheugden in de inwijding van een tempel in hun midden. Alle aanwezigen waren getrouw leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, 'medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods', zoals president Hinckley bij het leggen van de hoeksteen zei, 'gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Jezus Christus zelf de hoeksteen is.' (Efeziërs 2:19–20.)

Er kwamen veel bewoners uit die omgeving met hun kinderen en kleinkinderen. Drie generaties met een tempelaanbeveling.

In het inwijdingsgebed van de Kirtland-tempel vroeg de profeet Joseph Smith de Heer om een bevrijding van het juk van vervolging in die dagen (zie LV 109:31–33, 47). En hoewel er nog steeds moeilijkheden te overwinnen zijn, zien we dat het juk van onbegrip en vooroordeel in dit tijdperk van tempelbouw en open dagen wordt verbroken.

In de verzegelkamers in de tempel hangen tegenover elkaar spiegels aan de muren. Iemand die in de spiegels kijkt ziet, als het ware, zijn weerspiegeling van generatie tot generatie, waaraan geen eind komt, en waarmee onze eeuwige aard tot uitdrukking komt.

Ik moet denken aan de woorden van de profeet Joseph: 'En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!' (LV 76:22.)

Velen hebben in mijn tijd al hun getuigenis van dit werk gegeven en velen zullen dat nog doen, en vandaag wil ik mijn getuigenis geven. Ik weet dat er een God in de hemelen woont, en ik weet dat Hij bestaat. Ik weet dat God leeft. Ik *weet* dat Hij leeft. Ik weet dat Hij leeft, en ik weet dat Hij onze Vader is. Ik weet dat God onze Vader in dit werk is, in grote bijeenkomsten zoals deze, en in de kleinste gemeente. Ik weet dat Jezus Christus onze Heiland en onze Verlosser is en dat Hij ons met zijn bloed gekocht heeft en door zijn lijden in Getsemane. Ik weet dat de apostelen en profeten het fundament van dit werk zijn, beginnend met de profeet Joseph tot aan president Gordon B. Hinckley tegenwoordig. Dit, broeders en zusters, is het evangelie van Jezus Christus. Dit werk is waar. Moge de Heer ons zegenen dat we ernaar zullen leven. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Een koor van het opleidingsinstituut voor zendelingen in Provo zingt een lofzang tijdens een conferentiebijeenkomst.

De vreugde van het vrouwzijn

Margaret D. Nadauld
Algemeen jongevrouwenpresidente

'De dochters van God weten dat de verzorgende aard van de vrouw eeuwigdurende zegeningen kan brengen, en zij hebben hun leven gewijd aan de cultivering van deze eigenschap.'

Het is een buitengewone zegen om in deze tijd een dochter van God te zijn. We hebben de volheid van het evangelie van Jezus Christus. Wij zijn gezegend met het priesterschap dat op aarde hersteld is. We worden geleid door een profeet van God die alle priesterschapssleutels draagt. Ik houd van president Gordon B. Hinckley, ik respecteer hem en al onze broeders die het priesterschap op waardige wijze dragen.

Ik word geïnspireerd door het leven van goede en getrouwe vrouwen. Vanaf het begin heeft de Heer veel vertrouwen in hen gesteld. Hij heeft ons in een tijd als deze voor een belangrijke en heerlijke zending naar de aarde stuurde. In de Leer en Verbonden staat: 'Zelfs voordat zij waren geboren, ontvingen zij, met vele anderen, hun eerste lessen in de wereld der geesten en werden voorbereid om in de bestemde tijd des Heren voort te komen en in zijn wijngaard te werken voor de zaligmaking van de zielen der mensen' (LV 138:56). Wat een prachtige visie geeft dat ons op ons doel op aarde.

Waar veel gegeven is, wordt veel vereist. Onze hemelse Vader vraagt zijn dochters om te wandelen in deugdzaamheid, een rechtschapen leven te leiden, zodat we de zending van ons leven en de doeleinden van de Heer kunnen verwezenlijken. Hij wil dat we daarin slagen en Hij zal ons helpen als we zijn hulp vragen.

Dat we op deze aarde als vrouw geboren zouden worden, is lang vóór onze geboorte besloten, evenals er verschillen in het manzijn en vrouwzijn bestonden. Ik ben blij met de duidelijkheid waarmee het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf zich uitspreken in de proclamatie over het gezin. Daarin staat: 'Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en bestemming.'[1] Uit die uitspraak maken we op dat elk meisje in de geest, lang vóór haar geboorte op aarde, vrouwelijk was.

God heeft vrouwen met een aantal extra kwaliteiten naar de aarde gestuurd. Sprekend tot jongevrouwen heeft president Faust gezegd dat vrouwelijkheid 'het goddelijke sieraad van de mensheid [is]. Zij komt tot uiting in jullie (...) vermogen om lief te hebben, in jullie spiritualiteit, verfijndheid, uitstraling, gevoeligheid, creativiteit, charme, vriendelijkheid, tederheid en stille kracht. Het uit zich in ieder meisje en iedere vrouw anders, maar jullie hebben het allemaal. Vrouwelijkheid is deel van jullie innerlijke schoonheid.'[2]

Ons uiterlijk weerspiegelt wat we van binnen zijn. Ons leven weerspiegelt waar we naar streven. Als we, met ons hele hart, werkelijk de Heiland willen leren kennen en meer op Hem willen gaan lijken, zal dat ook gebeuren, want Hij is onze goddelijke, eeuwige Broer. Hij is meer dan dat. Hij is onze geliefde Heiland, onze beminde Verlosser. We vragen met Alma vanouds: 'Hebt gij zijn beeld in uw gelaat ontvangen?' (Alma 5:14.)

U kunt aan hun uiterlijk zien of vrouwen dankbaar zijn dat ze een dochter van God zijn. Die vrouwen begrijpen dat ze rentmeester zijn over hun lichaam en gaan er waardig mee om. Ze behandelen hun lichaam als een heilige tempel want ze begrijpen wat de Heer gezegd heeft: 'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?' (1 Korintiërs 3:16.) Vrouwen die God liefhebben zouden een tempel nooit met graffiti ontluisteren. Ook zouden ze de deuren van dat heilige, gewijde gebouw nooit opengooien en de wereld vragen er een kijkje te nemen. Hoeveel heiliger is het lichaam, want het is niet door de mens gemaakt. Het is door God geformeerd. Wij zijn de rentmeesters, de bewakers van de reinheid waarmee het uit de hemel is gekomen. 'Zo iemand Gods tempel schendt, God zal hem schenden. Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig!' (1 Korintiërs 3:17.)

Dankbare dochters van God bewaken hun lichaam met zorg, want zij weten dat ze de bron van leven zijn, en zij eerbiedigen het leven. Zij ontbloten hun lichaam niet om de gunst van de wereld te verwerven. Zij gedragen zich bescheiden om de goedkeuring van hun Vader in de

hemel te verwerven. Want zij weten dat Hij innig van hen houdt.

U kunt vrouwen die dankbaar zijn dat ze een dochter van God zijn, herkennen aan hun houding. Zij weten dat vrouwen hun taak evenals de engelen hebben gekregen om te dienen, en hun verlangen is om te doen wat God vraagt: van zijn kinderen houden en hen helpen; hen in de leringen van het eeuwig heil onderwijzen; hen tot bekering roepen; hen helpen als ze zich in gevaar bevinden; hen leidinggeven bij de uitvoering van zijn werk; zijn boodschappen doorgeven.[3] Zij begrijpen dat zij de kinderen van hun Vader thuis, in hun buurt en daarbuiten tot zegen kunnen zijn. Vrouwen die dankbaar zijn dat ze dochters zijn van God, brengen zijn naam eer.

Vrouwen die dankbaar zijn dat ze een dochter zijn van God, kun je herkennen aan hun talenten. Zij vervullen hun goddelijke potentieel en maken hun van God gekregen gaven groot. Het zijn capabele, sterke vrouwen die gezinnen tot zegen zijn, anderen helpen en begrijpen dat 'de heerlijkheid van God [...] intelligentie [is]' (LV 93:36). Het zijn vrouwen die deugden willen ontwikkelen om te worden zoals onze Vader dat wil. De profeet Jakob had het over een aantal van die deugden toen hij zei dat zij 'gevoelens hebben, die uitermate teder en kuis en fijngevoelig zijn voor God, waarin God welgevallen heeft' (Jakob 2:7).

U kunt vrouwen die dankbaar zijn dat ze een dochter van God zijn, herkennen aan hun eerbied voor het moederschap, zelfs als die zegen hun nu niet ten deel is gevallen. Onder die omstandigheden kan hun rechtschapen invloed een zegen zijn in het leven van de kinderen van wie zij houden. Hun voorbeeldige onderwijs kan klinken als de stem uit een veilig thuis, en waarheid laten doorklinken in het hart van kinderen van wie het getuigenis nog pril is.

Dankbare dochters van God hebben Hem lief en leren hun kinderen Hem zonder voorbehoud en tegenzin lief te hebben. Zij zijn als de moeders van Helamans leger van jongelingen, die zo'n groot geloof hadden en 'door hun moeders was hun geleerd, dat God hen zou bevrijden, indien zij niet twijfelden' (Alma 56:47).

Als u vriendelijke en zachtaardige moeders in actie ziet, dan ziet u sterke vrouwen. De andere gezinsleden voelen een geest van liefde en geborgenheid wanneer zij in haar nabijheid zijn, omdat zij ernaar streeft het gezelschap en de leiding van de Heilige Geest waardig te zijn. Haar wijsheid en inzicht is hun tot zegen. Haar echtgenoot en kinderen, die zij tot zegen is, dragen waar zij ook mogen wonen bij tot een stabiele samenleving. Een dankbare dochter van God staat open voor de waarheden van haar moeder en grootmoeders en tantes. Zij leert haar dochters hoe zij een gezellig thuis kunnen creëren. Zij spoort hen aan tot het volgen van een goede opleiding en hongert zelf ook naar kennis. Zij leert haar kinderen vaardigheden ontwikkelen, waarmee zij anderen van dienst kunnen zijn. Zij weet dat het pad dat zij heeft gekozen niet het gemakkelijkste is, maar ze weet ook dat het dat alles waard is.

Zij begrijpt wat ouderling Neal A. Maxwell bedoelde toen hij zei: 'Als eenmaal de ware geschiedenis van de mens in zijn geheel ontvouwd wordt, zal dan blijken dat deze voornamelijk wordt gekarakteriseerd door de echo's van het wapengekletter of door de nagalm van wiegeliedjes? Door de grote wapenstilstandsverdragen door machtige bevelhebbers gesloten, of het vrede stichten van vrouwen in het gezin en de gemeenschap? Zullen dan de bezigheden in keukens en kinderkamers grotere invloed hebben gehad dan de ontwikkelingen aan de conferentietafels?'[4]

De dochters van God weten dat de verzorgende aard van de vrouw eeuwigdurende zegeningen kan brengen, en zij hebben hun leven gewijd aan de cultivering van deze eigenschap. De kinderen van een vrouw die het moederschap eerbiedigt, zullen opstaan en haar gelukkig prijzen. (Zie Spreuken 31:28.)

Godlievende vrouwen kunnen nooit vrouwen van de wereld zijn. De wereld heeft genoeg onbuigzame vrouwen; wij hebben behoefte aan gevoelige vrouwen. Er zijn genoeg ruwe vrouwen; wij hebben behoefte aan vriendelijke vrouwen. Er zijn genoeg onbeschaafde vrouwen; wij hebben behoefte aan verfijnde vrouwen. Er zijn genoeg beroemde, rijke vrouwen; wij hebben behoefte aan meer gelovige vrouwen. Er is genoeg hebzucht; wij hebben behoefte aan meer goedheid. Er is genoeg ijdelheid; wij hebben behoefte aan meer deugdzaamheid. Er is genoeg populariteit; wij hebben behoefte aan meer reinheid.

O, we bidden zo, dat elke jongevrouw zal opgroeien tot al het moois waarvoor ze bedoeld is. Wij bidden dat haar ouders haar de juiste weg

zullen wijzen. Mogen de dochters van God het priesterschap eren en de priesterschapsdragers steunen die hun priesterschap waardig zijn. Mogen zij inzicht hebben in hun grote vermogen om sterk te staan in de eeuwige deugden waarmee sommigen in een moderne, voor vrouwen vrijgemaakte wereld, de spot drijven.

Mogen vaders en moeders inzicht hebben in het grote potentieel ten goede dat hun dochters van hun hemels thuis hebben geërfd. Wij moeten hun zachtaardigheid, hun zorgzaamheid, hun aangeboren spiritualiteit en gevoeligheid en hun heldere verstand voeden. Wees blij met het feit dat meisjes anders zijn dan jongens. Wees dankbaar voor hun plaats in Gods grote plan. En denk altijd aan wat president Hinckley gezegd heeft: 'Pas toen de aarde geformeerd was, toen de dag van de nacht gescheiden was, toen water en land gescheiden waren, planten en dieren geschapen waren en de man op aarde geplaatst was, is de vrouw geschapen; en toen pas werd gezegd dat het werk voltooid en goed was.'[5]

Vaders, echtgenoten, jongemannen, mogen jullie zicht krijgen op alles wat vrouwen zijn en kunnen worden. Wees alstublieft het heilig priesterschap van God dat u draagt waardig en eer dat priesterschap, want het is ons allemaal tot zegen.

Zusters, hoe oud u ook bent, begrijp alstublieft wat u bent en moet zijn, alles waarvoor u in het voorsterfelijk bestaan door God zelf aan zijn koninklijk hof bent voorbereid. Mogen we met dankbaarheid gebruik maken van de onschatbare gaven die we gekregen hebben om de mensheid op een hoger denkpeil en tot edeler idealen te brengen. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

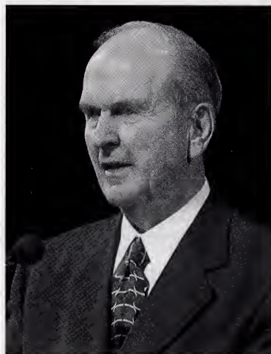
NOTEN

1. *De Ster*, jan. 1996, blz. 93.
2. 'Vrouwzijn: de meest eervolle plaats', *Liahona*, juli 2000, blz. 118.
3. Zie Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2e uitgave (1966), blz. 35.
4. 'The Women of God', *Ensign*, mei 1978, blz. 10–11.
5. 'Our Responsibility to Our Young Women', *Ensign*, september 1988, blz. 11.

Geleid door de Schriften

Ouderling Russell M. Nelson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Allemaal hebben we leiding in ons leven *nodig*. We kunnen die het beste *ontlenen* aan de standaardwerken en de leringen van Gods profeten.'

Onlangs waren mijn vrouw en ik in Denemarken bij de viering van de 150ste verjaardag van de kerk in Scandinavië. Tussen de vergaderingen door namen we een paar uur de tijd om op zoek te gaan naar dorpen waar twee grootvaders van mijn vaders kant geboren zijn. Zij behoorden tot de eerste bekeerlingen in de kerk in Denemarken. De familie van mijn vaders grootmoeder woonde in het westelijk deel van het land.[1] De familie van mijn vaders grootvader woonde in het noorden van Denemarken.[2] Dankzij een goede chauffeur en een prima kaart vonden we elke plaats op ons lijstje en verkregen we de begeerde informatie. De hele reis hield ik die waardevolle kaart, die zo belangrijk was voor het bereiken van onze doelen, stevig vast.

In tegenstelling daarmee reizen veel mensen zonder goede leiding door het leven, zonder te weten waar ze naartoe willen of hoe ze er moeten komen. Maar is het dan, als we al voor een reisje van een dag zorgvuldig aandacht besteden aan een wegenkaart, ook niet verstandig aandacht te besteden aan betrouwbare leiding op onze reis door het leven? Daarover wil ik spreken — *waarom* we leiding nodig hebben, *waar* we die kunnen verkrijgen en *hoe* we die kunnen gebruiken.

WAAROM WE LEIDING NODIG HEBBEN

De vraag *waarom* heeft te maken met het doel van het leven. Het uiteindelijke doel van onze sterfelijke reis is geopenbaard door onze Schepper, die gezegd heeft: 'Indien gij mijn geboden onderhoudt, en tot het einde toe volhardt, zult gij het eeuwige leven hebben, welke gave de grootste van alle gaven Gods is.'[3]

Zijn gave, het eeuwige leven, is onderhevig aan voorwaarden die Hij heeft gesteld.[4] Die voorwaarden vormen een plan, of om mijn analogie te gebruiken, een geestelijke wegenkaart. En als we in moeilijkheden raken, hebben we de grootste behoefte aan leiding. Op onze reis in Denemarken stuitten we op een onverwachte omleiding, waardoor we verdwaalden. Om weer op de goede weg te komen, zetten we de auto stil. We bestudeerden de kaart zorgvuldig. Daarna brachten we de nodige koerscorrectie aan.

Wat gebeurt er als je verdwaald bent en geen kaart hebt? Stel dat u alleen bent en niet weet waar u bent. Wat kunt u doen? U belt om hulp! Bel naar huis! Bel de kerk! Bid! Als u verbinding hebt met uw hulplijn, komt u erachter hoe u weer op koers kunt komen. Of u moet

terug naar het begin om er zeker van te zijn dat u komt waar u heen wilt.

WAAR WE LEIDING KRIJGEN

Daarmee komen we op de vraag *waar* we de nodige leiding krijgen. We wenden ons tot Hem die ons het beste kent — onze Schepper. Hij heeft ons toegestaan naar de aarde te gaan met de vrijheid onze eigen koers te kiezen. In zijn grote liefde heeft Hij ons niet alleen gelaten. Hij heeft voor een gids gezorgd — voor een geestelijke wegenkaart — om te zorgen dat we succes hebben op onze reis. We noemen die gids de standaardwerken, die zo heten omdat die — de Bijbel, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde — samen de *standaard* vormen die we moeten naleven. Ze vormen een referentiekader van tijd, gewichten en maten die bewaard worden in het normalisatie-instituut.

Om ons doel, het eeuwige leven, te bereiken, moeten we leven volgens de leringen in de standaardwerken en andere openbaringen die we ontvangen van profeten van God.[5] Onze liefhebbende Heer heeft onze behoefte aan leiding voorzien: Hij heeft gezegd: 'Want eng is de poort, en nauw het pad dat tot verhoging leidt en tot voortzetting der levens, en weinigen zijn er, die dit vinden.'[6]

Weinigen vinden het pad omdat zij de goddelijke wegenkaart negeren waarvoor de Heer gezorgd heeft. Nog ernstiger is de fout om de Maker van de kaart te negeren. God heeft in het eerste van zijn tien geboden verklaard: 'Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.'[7] Toch heeft de vleselijke mens de neiging om trouw te worden aan afgoden.

Bijvoorbeeld: we verbazen ons over computers en het Internet, waardoor we gegevens met opmerkelijke snelheid kunnen doorseinen. We zijn oprecht dankbaar voor die elektronische hulpmiddelen. Maar als we toestaan dat ze onze tijd in beslag nemen, ons potentieel verstoren of onze geest vergiftigen met pornografie, zijn het geen hulpmiddelen meer en worden het in plaats daarvan afgoden.

De Meester heeft gewaarschuwd voor degenen die 'de Here niet [zoeken] om zijn gerechtigheid te vestigen, docht ieder mens bewandelt zijn eigen weg en handelt naar het beeld van zijn eigen god, wiens beeld naar de gelijkenis der wereld is, en dat in wezen een afgod is.'[8]

Afgoden kunnen slechts leiden naar zaken die op niets uitlopen. Als we willen dat onze reis door het leven een succes wordt, moeten we de goddelijke richting volgen. De Heer heeft gezegd: 'Blikt tot Mij op bij iedere gedachte; twijfelt niet, vreest niet.'[9] En de psalmist heeft geschreven: 'Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad.'[10]

Een dergelijk advies opvolgen, vereist niet alleen overtuiging, maar bekering en vaak ook berouw. Dat zou de Heer behagen, die gezegd heeft: 'Bekeert u, keert u af van uw afgoden en wendt u af van al uw gruwelen.'[11]

Op uw levensreis stuit u op veel hindernissen en maakt u een aantal fouten. Aan de hand van de Schriften kunt u fouten herkennen en kunt u de nodige verbetering aanbrengen, U gaat dan niet meer de verkeerde kant op. U bestudeert zorgvuldig de schriftuurlijke wegenkaart. Dan gaat u door met uw bekering en de schadeloosstelling die vereist is om te komen op het 'enge en smalle pad dat naar het eeuwige leven leidt.'[12]

Broeders en zusters, door ons drukke leven zijn we gedwongen ons te richten op dingen die we van dag tot dag *doen*. Maar we ontwikkelen ons karakter alleen als we ons richten op wie we werkelijk *zijn*. Om die belangrijker doelen te stellen en te bereiken, hebben we hemelse hulp nodig.

HOE WE SCHRIFTUURLIJKE LEIDING KUNNEN VERKRIJGEN

Als we eenmaal begrijpen *waarom* we leiding nodig hebben en *waar* we die kunnen verkrijgen, vragen we ons af: *hoe* kunnen we die gebruiken? Hoe kunnen we echt leven, 'niet alleen van brood (...) maar van alle woord dat uit de mond Gods uitgaat'?[13]

We beginnen met een besluit om 'alle Schriftuur op ons toepasselijk [te maken] opdat wij er nut en lering uit [mogen] trekken.'[14] Als we 'doorgaan, ons verheugen in het woord van Christus en volharden tot het einde, zullen we het eeuwige leven hebben.'[15]

Verheugen houdt meer in dan ervan proeven. Ons erin verheugen houdt in dat we ervan genieten. We genieten van de Schriften door ze te bestuderen in een geest van verrukt ontdekken en getrouw gehoorzamen.[16] Wanneer wij ons verheugen in de woorden van Christus, zijn ze 'op tafelen van vlees in de harten'[17] verankerd. Ze worden een integraal deel van onze aard.

Vele jaren geleden sprak een medisch collega me bestraffend toe omdat ik mijn beroepskennis niet scheidde van mijn godsdienstige overtuiging. Daar schrok ik van omdat ik niet vond dat waarheid verdeeld kon worden. De waarheid is onverdeelbaar.

Er loert gevaar als we onszelf verdelen met uitspraken als 'mijn privéleven', 'mijn beroepsleven', of zelfs 'mijn beste gedrag'. Een leven leiden in onderscheiden delen kan leiden tot innerlijke conflicten en uitputtende spanningen. Om aan die spanning te ontkomen, nemen veel mensen onverstandig hun toevlucht tot verslavende middelen, pleziertjes of genot, die op hun beurt meer spanning veroorzaken, waardoor er een vicieuze cirkel ontstaat.

Gemoedsrust krijgen we alleen als we de integriteit van de waarheid in alle aspecten van ons leven handhaven. Als wij een verbond sluiten om de Heer te volgen en zijn geboden te gehoorzamen, aanvaarden we zijn normen in *elke* gedachte en handeling.

Naleving van de normen van de Heer vereist dat we de gave van de Heilige Geest cultiveren. Door die gave begrijpen we de leer en kunnen we die toepassen. Omdat waarheid die door openbaring gegeven is, alleen door openbaring begrepen kan worden[18], moeten we gebedvol studeren. De Schriften getuigen van de doeltreffendheid van gebed in het dagelijks leven. Een voorbeeld daarvan staat in Spreuken: 'Ken [God] in al uw wegen, dan zal hij uw paden recht maken.'[19] Nog een voorbeeld vinden we in het Boek van Mormon: 'Raadpleeg de Here in alles wat gij doet, en Hij zal u ten goede leiden.'[20]

Als u nadenkt en bidt over leerstellige beginselen, zal de Heilige Geest in uw verstand en in uw hart tot u spreken.[21] Van gebeurtenissen die in de Schriften beschreven worden, zult u nieuwe inzichten krijgen en zullen beginselen die op uw situatie van toepassing zijn, in uw hart binnendruppelen.

Dergelijke openbaringen krijgt u door te leven volgens het licht dat u gegeven is en door vanuit reine motieven de Schriften te bestuderen — met de oprechte bedoeling om tot Christus te komen.[22] Als u dat doet, zal uw vertrouwen 'in het nabij-zijn van God sterk worden' en zal 'de Heilige Geest (...) voortdurend uw metgezel zijn.'[23]

Schriftuurlijke leiding krijgen wordt bevorderd door het stellen van relevante vragen.[24] U zou kunnen vragen: 'Welk beginsel kan ik uit deze leringen van de Heer opmaken?' Bijvoorbeeld: in de Schriften staat dat de schepping in zes perioden tot stand is gekomen.[25] Beginselen die door die studie geleerd worden, tonen aan dat elke verworvenheid een goede planning, timing, geduld en werk vereist en geen half werk.

Vervolgens raad ik u aan een stijl van studeren te ontwikkelen die bij u past.[26] Eén manier is een van de standaardwerken te lezen van de eerste tot en met de laatste bladzijde. Die methode geeft een goed overzicht. Maar ook andere manieren zijn goed. Door je te richten op een bepaald onderwerp of thema, aangevuld met het gebruik van voetnoten en studiegidsen, kun je de leer beter gaan begrijpen.

We kunnen leiding ontvangen als we worstelen met een ernstig probleem in ons leven. Jaren geleden, toen ik mijn eerste wetenschappelijk onderzoek deed op een gebied dat destijds nieuw was in de medische wereld, verschafte een schriftuurlijke waarheid me de moed om door te gaan. Ik stelde mijn volste vertrouwen in deze verzen in de Leer en Verbonden: 'Alle rijken is een wet gegeven;

'En er zijn vele rijken; want er is geen ruimte, waarin geen rijk is; en er is geen rijk, (...) waarin geen ruimte is.

'En ieder rijk is een wet gegeven; en aan iedere wet zijn eveneens zekere grenzen en voorwaarden gesteld.'[27] We hebben wetten geleerd die behoorden tot het 'koninkrijk' waar we mee bezig waren en we hebben de controle gekregen die daarvóór door onwetendheid slechts aan het toeval werden overgelaten.

Motivatie voor schriftuurlijke leiding ontstaat als er belangrijke keuzen gemaakt moeten worden — zelfs tussen mogelijkheden die allebei even goed zijn. De algemene autoriteiten zijn vaak met dat soort beslissingen geconfronteerd. Als dat zich voordoet, raadplegen we de Schriften. We kunnen dan alle standaardwerken opnieuw lezen, op zoek naar inzichten die betrekking hebben op een bepaald kwestie.

Tijd voor studie van de Schriften vereist een schema waar we ons aan houden. Anders zijn zegeningen die er het meest toe doen, afhankelijk van zaken die er het minst toe doen. Het kan moeilijk zijn om tijd te vinden voor schriftstudie met het gezin. Jaren geleden, toen onze kinderen nog thuis waren, zaten ze in verschillende klassen op verschillende scholen. Hun vader moest 's morgens om uiterlijk zeven uur in het ziekenhuis zijn. Tijdens een gezinsraad besloten we dat voor onze schriftstudie 's morgens zes uur de beste tijd was. Dan waren onze kleintjes heel slaperig, maar wel gewillig. Af en toe moesten we er een wakker maken

De nieuwe spiegelvijver ten oosten van de Salt Lake-tempel glinstert met de spiegelingen van conferentiegangers en de tempel.

als die aan de beurt was om voor te lezen. Ik zou niet eerlijk zijn als ik de indruk bij u wekte dat onze schriftstudie met het gezin een overweldigend succes was. Af en toe was het meer overweldigend dan een succes. Maar we gaven het niet op.

Nu, een generatie later, zijn al onze kinderen getrouwd en hebben ze zelf een gezin. Mijn vrouw en ik hebben gezien hoe ze genieten van de schriftstudie in hun eigen gezin. Zij boeken meer succes dan wij. We moeten er niet aan denken wat er gebeurd zou zijn als wij het niet waren blijven proberen.[28]

Allemaal hebben we leiding in ons leven *nodig*. We kunnen die het beste *ontlenen* aan de standaardwerken en de leringen van Gods profeten. Als we ons ijverig inspannen, kunnen we die leiding *verkrijgen* en zo in aanmerking komen voor alle zegeningen die God voor zijn getrouwe kinderen in petto heeft. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

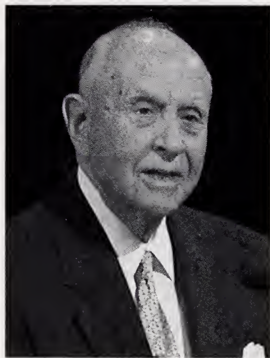
NOTEN

1. Gørding, Vejrup, en Vester Nebel, in Ribe.
2. Mølholm, Støre Brøndum, in Ålborg.
3. LV 14:7.
4. Zie LV 130:21.
5. Zie LV 1:38.
6. LV 132:22.
7. Exodus 20:3.
8. LV 1:16.
9. LV 6:36.
10. Psalmen 119:105.
11. Ezechiël 14:6.
12. 2 Nephi 31:18; zie ook Matteüs 7:14; Jakob 6:11; 3 Nephi 14:14; 27:33; LV 132:22.
13. Matteüs 4:4.
14. 1 Nephi 19:23.
15. Zie 2 Nephi 31:20.
16. De Schriften geven de moed om te leven in overeenstemming met de wil van onze Maker, die gezegd heeft: 'Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noem, de heilige dag des Heren (...) en die eert door noch uw gewone bezigheden te doen, noch uw zaken te behartigen, (...) dan zult gij u verlustigen in de Here' (Jesaja 58:13–14). Zelfachting wordt ook verkregen door gehoorzaamheid aan Gods geboden met betrekking tot kuisheid. (Zie Exodus 20:14; Leviticus 18:22; Matteüs 5:28; 1 Korintiërs 6:9; 3 Nephi 12:28; LV 42:24; 59:6.)
17. 2 Korintiërs 3:3.
18. Zie 1 Korintiërs 2:11–14.
19. Spreuken 3:6.
20. Alma 37:37.
21. Zie LV 8:2.
22. Zie Jakob 1:7; Omni 1:26; Moroni 10:30, 32.
23. LV 121:45–46.
24. Omdat alles verkeerd gebruikt kan worden, kan een waarschuwing van pas komen. De Schriften hebben niet op alle vragen een antwoord. Veel belangrijke waarheden moeten nog geopenbaard worden. Je te zeer bezighouden met de zogeheten 'mysteries' is niet goed. Pas ook op voor eigen interpretatie. Richt u voor uitleg naar de levende profeten en het officiële beleid. We zijn er echter van overtuigd dat degene die 'ijverig zoekt, zal vinden; en de geheimenissen Gods zullen hem door de macht van de Heilige geest worden ontvouwd' (1 Nephi 10:19). Denk er ook aan dat veel openbaringen gegeven zijn als antwoord op vragen van de profeet. Het is interessant dat in het eerste en het laatste boek van het Oude Testament belangrijke vragen gesteld worden: 'Ben ik mijns broeders hoeder?' (Genesis 4:90), en 'Mag een mens God beroven?' (Maleachi 3:8.)
25. Zie Exodus 20:11; 31:17; Mosiah 13:19; LV 77:12; Abraham 4:31.
26. Tijdens uw eigen schriftstudie kunt u het lezen combineren met een cursus van de kerk, zoals het lesboek voor de cursus Evangelieleer. Sommigen vinden het prettig om teksten uit het hoofd te leren als ze moeten wachten voor een afspraak of een bijeenkomst.
27. LV 88:36–38.
28. Voor persoonlijke schriftstudie of schriftstudie met het gezin kunnen boeken, geluidsbandjes of andere materialen gebruikt worden. Wie voor schriftstudie een bepaalde tijd vaststellen en daaraan vasthouden, zullen altijd een positieve geest behouden.

Wees een sterke schakel

Ouderling David B. Haight
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Hoewel mijn gezichtsvermogen geleidelijk minder wordt, denk ik dat mijn inzicht juist beter wordt — mijn inzicht in de lange weg, mijn inzicht in wat voor ons ligt.'

Toen president Gordon B. Hinckley aankondigde dat ik de laatste spreker zou zijn, wist ik zeker dat hij zich afvroeg of ik het naar het spreekgestoelte zou halen. Hij weet dat ik net mijn 94ste verjaardag heb gehad. Dus ik ben in mijn 95ste jaar en hij zou het zich wel moeten afvragen.

Hij weet ook dat mijn gezichtsvermogen niet erg goed is, maar hoewel mijn gezichtsvermogen geleidelijk minder wordt, denk ik dat mijn inzicht juiste beter wordt — mijn inzicht in de lange weg, mijn inzicht in wat voor ons ligt. En dus, nu u allen hier bent deze ochtend, weet ik zeker dat u met mij zou zeggen dat het een prachtige tijd is om in te leven en om lid van deze kerk te zijn, en hoe geweldig het is om de vrijheid te hebben die we hebben, de vrijheid van vergadering en godsdienstige samenkomst.

Toen Ruby en ik in de Salt Laketempel voor het altaar knielden op vier september 1930, en we elkaars hand vasthielden en elkaar aankeken, hadden we weinig besef van wat er voor ons lag. We waren twee jonge mensen. Ik kwam van het platteland van Zuid-Idaho en Ruby uit Sanpete County (Utah). Onze vaders waren overleden, maar we hadden twee geweldige moeders en ze waren bij ons in de tempel. Toen we knielden en verbonden sloten, wist ik dat dat echt was.

Nu we zeventig jaar getrouwd zijn, kan ik u allen zeggen dat het beter wordt, dat het steeds beter wordt, jaar na jaar, met de kostbaarheid en de tederheid en de verwerkelijking van enkele eeuwige zegeningen die voor ons liggen. En dus zou ik tot u allen willen zeggen, en Ruby ook als ze hier zou staan, dat het leven mooi kan zijn en zinvol, maar we moeten het op een eenvoudige manier leiden. We moeten de beginselen van het evangelie naleven. Want het komt op het evangelie aan in ons leven.

Ik heb met mijn gezin door het hele land gewoond. Onze kinderen waren op school de enige leden van de kerk in hun klas. We zijn vaak verhuisd, maar dat droeg bij tot hun ontwikkeling en hun begrip en hielp bij de ontwikkeling van hun eigen getuigenis, doordat zij de wereld leerde kennen, maar ook de zegeningen van het evangelie in ons leven zagen.

Afgelopen zondag waren Ruby en ik aanwezig bij een avondmaalsdienst van een wijk hier in het centrum van Salt Lake City. De dienst was heel interessant, omdat er in die wijk zowel welvarende leden zijn als mensen die in een rehabilitatiecentrum wonen. Vlak voor de getuigenisdienst liep er een jongedame naar de bisschop op het podium met een baby in haar armen, omdat ze de baby wilde laten zegenen. De bisschop stond op, nam de baby van haar over en zegende het kind.

Later, in de getuigenisdienst, liep een kleine zevenjarige jongen met zijn vijfjarige zusje naar het spreekgestoelte. Hij zette een bankje voor zijn vijfjarige zusje neer, waar ze op kon gaan staan en hij hielp haar met haar getuigenis. En als ze een beetje aarzelde, boog hij zich naar haar toe en fluisterde in haar oor, deze kleine zevenjarige broer.

Toen ze klaar was, ging hij op het bankje staan en stond zij naar hem te kijken, en gaf hij zijn getuigenis. Ze had die lieve uitdrukking op haar gezicht toen ze naar hem keek. Hij was haar oudere broer, maar je kon de liefde en band zien bij die twee kleine kinderen. Hij stapte van het bankje af, nam haar bij de hand, en ze liepen terug naar hun plaats.

Tegen het einde van de getuigenisdienst, toen er nog wat tijd voor mij was, vroeg ik de jongedame die haar kind had laten zegenen, of ze naar voren wilde komen, wat ze deed. Terwijl de getuigenisdienst verder ging, vroeg ik de bisschop fluisterend: 'Waar is haar man?'

De bisschop zei: 'Hij zit in de gevangenis.'

Ik vroeg: 'Hoe heet ze?' en hij vertelde me hoe zij heette.

Ze kwam naar voren en stond met haar baby'tje naast mij. Toen we op het spreekgestoelte stonden, keek ik naar die schattige baby, maar een paar dagen oud, en deze moeder, de moeder van die kleine dochter, die haar had gebracht om een zegen te ontvangen van de priesterschap. Toen ik naar de moeder keek en naar die kleine dierbare baby, vroeg ik mij af wat ze zou worden of wat ze zou zijn. Ik sprak tot de aanwezigen en tot deze jonge moeder over de proclamatie die vijf jaar geleden door het Eerste Presidium en het Quorum der

Twaalf is bekendgemaakt, een proclamatie over het gezin, en onze verantwoordelijkheid voor onze kinderen, en de verantwoordelijkheid van de kinderen voor hun ouders, en de verantwoordelijkheid van de ouders voor elkaar. Dat prachtige document vat de schriftuurlijke richting samen die we hebben ontvangen, die Gods kinderen tot leiding is geweest vanaf de tijd van Adam en Eva en ons zal blijven leiden tot het einde van de wereld.

Toen we erover praatten en toen ik naar dat mooie baby'tje keek, dacht ik aan vorige zomer. Ruby en ik waren in Idaho voor een kort bezoek en we ontmoetten enkele mensen uit Mountain Home (Idaho), de familie Goodrich. Zuster Goodrich was gekomen om met ons te praten en had haar dochter Chelsea meegenomen. Tijdens het gesprek zei zuster Goodrich dat Chelsea de proclamatie over het gezin uit het hoofd had geleerd.

Ik zei tegen Chelsea die nu vijftien jaar is: 'Chelsea, is dat waar?'

Ze zei: 'Ja.'

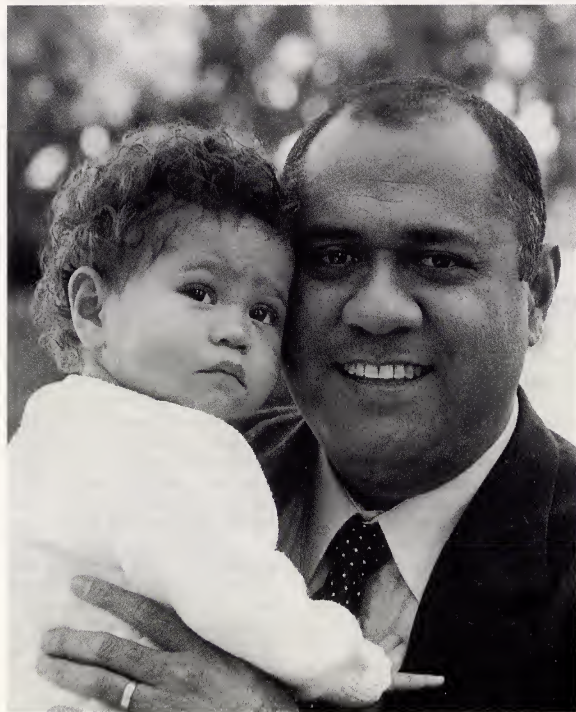
Ik zei: 'Hoe lang heeft het je gekost om dat te doen?'

Ze zei: 'Toen we jong waren liet mijn moeder ons thuis bepaalde teksten uit het hoofd leren. We leerden teksten uit de Schriften en avondmaalslofzangen en andere nuttige zaken uit ons hoofd. Dus uit het hoofd leren werd makkelijker voor ons.'

Ik zei: 'Dus je kunt de proclamatie helemaal opzeggen?'

Ze zei: 'Ja, helemaal.'

Ik zei: 'Je hebt dat geleerd toen je twaalf was; je bent nu vijftien. Binnenkort begin je met uitgaan. Vertel me daar eens over. Wat heeft het voor jou betekend?'

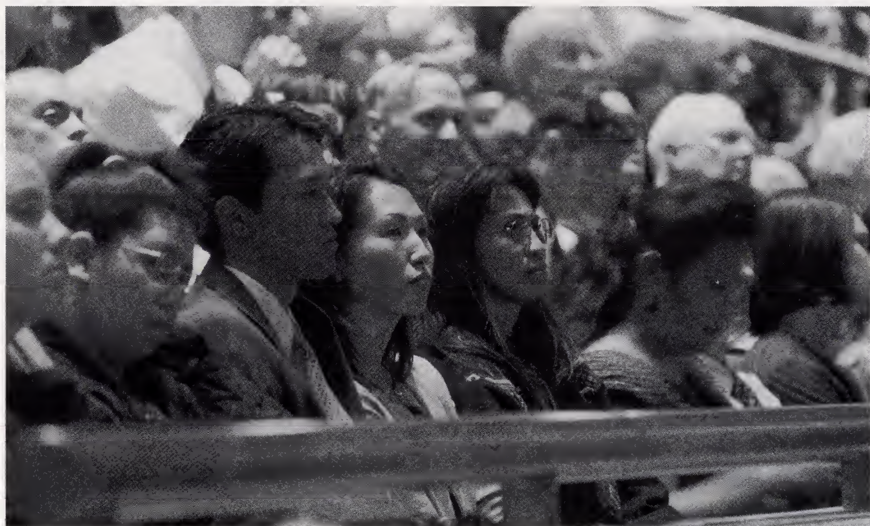

Chelsea zei: 'Als ik denk aan de tekst van die proclamatie en meer begin te begrijpen van onze verantwoordelijkheid als gezin, van hoe we leven en hoe we moeten leven, wordt de proclamatie een nieuwe richtlijn voor me. In de omgang met andere mensen en als ik begin met uitgaan, kan ik aan die uitspraken en zinnen in de proclamatie over het gezin denken. Het zal me een maatstaf geven die me zal helpen en leiden. Het zal me de kracht geven die ik nodig heb.'

Korte tijd geleden sprak president Hinckley tot de studenten op de Brigham Young University. Hij zei dat het leven een grote keten van generaties is, schakel na schakel, tot het einde toe. Hij moedigde de studenten aan om geen zwakke schakel maar een sterke schakel in hun familie te zijn.

We hebben vanochtend in de conferentie een heleboel instructies gehoord aangaande familiegeschiedenis en familie, de reden voor aaneenschakeling, en dat we de verantwoordelijkheid hebben om tempelwerk te doen voor tienduizenden mensen die een deel van onze eigen familie zijn en die aan de andere kant wachten om de verordeningen te ontvangen die aan deze kant van de sluier moeten worden verricht, zodat ze kunnen doorgaan met wat er aan de andere kant moet worden gedaan. Dat begrijpen we allemaal zo goed.

Dus wil ik u vanmorgen allen zeggen dat ik hoop dat u een sterk gevoel in uw gezin kunt ontwikkelen — en in uzelf — om niet de zwakke schakel in de keten van uw familie en van uw voorvaderen te worden. Ik moedig u ook aan om een sterke schakel te worden voor uw nageslacht. Wees niet de zwakke schakel. Zou dat niet verschrikkelijk zijn? Om te denken aan die lange keten en aan al dat werk dat er gedaan moet worden om zielen te redden en aan het waardevolle werk dat gedaan moet worden, zou het niet droevig zijn als u de zwakke schakel

bent die ertoe leidt dat uw nakomelingen geen deel kunnen hebben aan een sterke aaneenschakeling?

Toen de heiligen zich erop voorbereidden Nauvoo te verlaten, en de Nauvoo-tempel nog niet voltooid was, konden maar weinig mensen begiftigd worden. President Brigham Young, als president van het Quorum der Twaalf, was degene die op dat moment het langste apostel was. Hij schreef in zijn dagboek over de angst die de mensen voelden toen ze probeerden om hun wagens gereed te maken om de tocht naar het westen te beginnen, naar dat nieuwe gebied waar ze niets vanaf wisten. Ze volgden hun leiders terwijl ze de weinige bezittingen gereed maakten die ze in de wagens mee konden nemen.

Te midden van al deze voorbereidingen konden sommigen van hen begiftigd worden, en de mensen wilden graag begiftigd worden. Brigham Young hield op met het gewone, dagelijkse werk waar hij mee bezig was. Hij schoof dat aan de kant, zodat hij in de tempel kon blijven en het begiftigingswerk kon leiden dat zo nodig was. Over die ervaring zei hij dat hij verlangde te doen wat de heiligen verlangden. Dat woord, *verlangen*, is interessant, aangezien het in zijn verslag voorkomt. Hij schrijft over het verlangen dat ze hadden, omdat ze hoopten dat het belangrijke begiftigingswerk kon worden voltooid voordat de mensen naar het westen trokken.

Ik laat u mijn liefde en mijn getuigenis en de wetenschap die ik heb dat dit werk waar is. Ik weet dat God leeft. Ik weet dat Hij van ons houdt. Ik weet dat Hij van ons houdt net zoals wij van onze kinderen en ons nageslacht houden. We hebben nu 65 achterkleinkinderen en natuurlijk zijn er meer onderweg. We houden van hen allemaal en we hopen dat de ketens en de schakels in onze familie sterk zullen zijn en onze kinderen gezegend zullen worden. We zijn trots op hen allemaal en bidden dat ze zullen opgroeien met de sterke kennis en het gevoel dat ik heb aangaande God, dat Hij leeft, dat Hij onze Vader is en dat al dit werk onder zijn leiding staat en van zijn Zoon, die onze Redder is, Jezus de Christus. Dit is de kerk van Jezus Christus, hersteld op aarde in deze laatste dagen. Ik weet dat het waar is.

Ik weet dat we een hedendaagse, levende profeet op aarde hebben en u kunt de prachtige dingen zien die nu in de kerk gebeuren met honderd tempels in bedrijf. Sommigen van u zullen nog leven als er tweehonderd tempels in bedrijf en dan driehonderd tempels in bedrijf zijn en wat het aantal uiteindelijk ook zal worden. Ja, we leven in deze tijd en in deze eeuw waarin prachtige dingen gebeuren. Wanneer we praten over een levende profeet die openbaringen van omhoog ontvangt voor het leiden van dit werk, getuig ik tot u dat degenen van ons die met hem samenwerken en met hem omgaan, tot u kunnen getuigen dat hij Gods profeet op aarde is, die ons leidt in het doen wat goed en juist is.

Mogen uw schakels sterk zijn. Moge u persoonlijk de grote blijdschap en het geluk vinden dat we kunnen hebben door de beginselen van het evangelie na te leven. Ik laat u mijn liefde en getuigenis dat de kerk waar is, in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Zaterdagmiddagbijeenkomst
7 oktober 2000

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

President James E. Faust
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Broeders en zusters, president Hinckley, heeft mij verzocht de namen van de algemene autoriteiten, de gebiedszeventigen en de leden van de algemene presidiums van de hulporganisaties ter steunverlening aan u voor te leggen.

Wij stellen u voor Gordon Bitner Hinckley steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Thomas Spencer Monson als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en James Esdras Faust als tweede raadgever.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen, Boyd Kenneth Packer als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, en de volgende broeders als lid van dat Quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, en Henry B. Eyring.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Met dank voor hun diensten als algemeen autoriteit verlenen wij de ouderlingen Loren C. Dunn, F. Enzio Busche en Alexander B. Morrison de status van emeritus lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Zij die met ons hun waardering willen uiten, maken dat kenbaar.

Met dank voor hun diensten als lid van het Tweede Quorum der Zeventig willen wij eervol ontheffen: de ouderlingen Eran A. Call, W. Don Ladd, James O. Mason en Richard E. Turley sr.

Zij die met ons hun waardering willen uiten, maken dat kenbaar.

Wij stellen u voor ouderling Harold G. Hillam eervol te ontheffen als een van de presidenten van de Quorums der Zeventig, en de ouderlingen Harold G. Hillam, Neil L. Andersen en John H. Groberg als het algemeen zondagsschoolpresidium.

Zij die met ons hun waardering willen uiten voor al het werk dat zij hebben verricht, maken dat kenbaar.

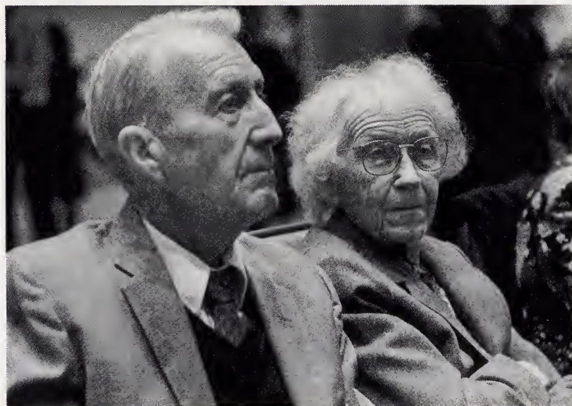
Wij stellen u voor ouderling Dennis B. Neuenschwander steun te verlenen als lid van het Presidium der Zeventig.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de volgende broeders te ontheffen als lid van een der quorums van de gebiedszeventigen:

Hugo A. Catrón, Ambrosio C. Collado, Gordon G. Conger, Cláudio Cuéllar, Paul L. Diehl, Donald B. Doty, Alvie R. Evans sr., Eduardo Gavarret, Salomón Jaar, W. E. Barry

Mayo, Mitchell V. Myers, Stein Pedersen, Gustavo Ramos, Eugene E. Reid, Alejandro M. Robles, Servando Rojas, Lynn A. Rosenvall, L. Douglas Smoot, Brian A. Watling en Carlos D. Vargas.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wij stellen u voor de volgende broeders steun te verlenen als lid van een der quorums van de gebiedszeventigen: Tsung Ting Yang en Alexsandr N. Manzhos.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de volgende broeders steun te verlenen als het algemeen zondagsschoolpresidium: de ouderlingen Marlin K. Jensen, Neil L. Andersen en John H. Groberg.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigen en algemene presidiums van de hulporganisaties die nu in functie zijn, te steunen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Naar het zich laat aanzien is de steunverlening unaniem bevestigend.

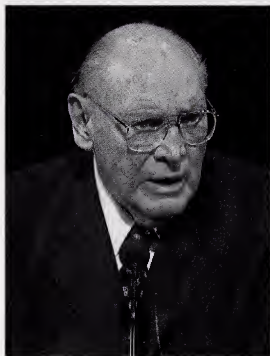
Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en uw gebeden. □

Zuiver getuigenis

Ouderling Joseph B. Wirthlin
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Als bijzondere getuige van de naam van Jezus Christus in de hele wereld, beloof ik u dat als u de Heer zoekt, u Hem zult vinden. Bid en u zult ontvangen.'

Opnieuw komen we bijeen in dit prachtige Conferentiecentrum en op vele andere plaatsen in de wereld. Tijdens deze conferentie zullen we de getuigenissen horen, en hebben er al enkele gehoord, van veel dienstknechten van de Heer. Over een getuigenis heeft de psalmist geschreven, 'De wet des Heren is volmaakt, zij verkwikt de ziel; de getuigenis des Heren is betrouwbaar.'[1]

Voor heiligen der laatste dagen is een getuigenis 'de verzekering van de werkelijkheid, waarheid, en goedheid van God, van de leringen en het zoenoffer van Jezus Christus, en van de goddelijke roeping van profeten in de laatste dagen. (...) Het is kennis, die ondersteund is door goddelijke, persoonlijke bevestiging door de Heilige Geest.'[2]

Uitingen van een plechtig getuigenis zijn al lange tijd belangrijk geweest voor Gods kinderen op aarde. Individuele getuigenissen hebben deze kerk sinds haar prille begin gesterkt.

Op een dag in april 1836, bijvoorbeeld, was ouderling Parley P. Pratt bezorgd en ongelukkig naar bed gegaan. Hij wist niet hoe hij zijn schulden moest afbetalen. Zijn vrouw was erg ziek en zijn oude moeder was bij hem komen inwonen. Een jaar daarvoor was het huis dat hij had gebouwd afgebrand.

Terwijl hij diep in gedachten was, werd er op de deur geklopt. Ouderling Heber C. Kimball kwam binnen en, vervuld met de geest van profetie, zei hij tegen ouderling Pratt dat hij naar Toronto in Canada moest reizen, waar hij 'een volk zou vinden, dat voorbereid was op de volheid van het evangelie' en dat 'velen tot de kennis der waarheid gebracht zouden worden.'[3]

Ondanks zijn zorgen vertrok ouderling Pratt. Toen hij in Toronto aankwam, leek er in het begin niemand geïnteresseerd te zijn in wat hij te zeggen had.

Onder degenen die hij ontmoette, bevond zich John Taylor, die methodistisch predikant was. John ontving ouderling Pratt hoffelijk, maar koel. John Taylor had verdraaide geruchten gehoord over een nieuwe sekte, hun 'gouden bijbel' en verhalen over engelen die aan een 'ongeletterde jongeling, grootgebracht op het platteland van New York, waren verschenen.'[4]

John Taylor was een wijs man, die zijn hele leven lang naar de waarheid had gezocht.

Hij luisterde naar wat ouderling Pratt te zeggen had. De vreemdeling uit Amerika beloofde onder andere dat wie ook maar het evangelie onderzocht, zelf kon weten door de invloed van de Heilige Geest of het waar was.

Op een gegeven moment vroeg John Taylor: 'wat bedoel je met deze Heilige Geest?' (...) Geeft het een onwrikbare kennis van de beginselen waar jullie in geloven?'

De apostel antwoordde: 'ja, en zo niet, dan ben ik een oplichter.'[5]

Toen John Taylor dit hoorde, nam hij de uitdaging aan en zei: 'Als ik ontdek dat zijn godsdienst waar is, zal ik het aannemen, wat de gevolgen ook zullen zijn; en als ik ontdek dat het niet waar is, zal ik het bestrijden.'[6]

Niet alleen nam hij de uitdaging aan, maar hij 'ontving die Geest door gehoorzaamheid aan het evangelie.'[7] Kort daarna wist hij voor zichzelf wat miljoenen anderen sindsdien weten: dat het evangelie van Jezus Christus op aarde is hersteld.

Uiteindelijk werd deze man, die zijn leven gewijd had aan het zoeken naar de waarheid, de derde president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

In de loop van de tijd is er veel in de wereld veranderd. Maar één ding blijft hetzelfde: de belofte die ouderling Parley P. Pratt 164 jaar geleden aan John Taylor deed, is nu net zo geldig als toen, de Heilige Geest zal de waarheden bevestigen van het herstelde evangelie van Jezus Christus.

De logica zelf bevestigt dat onze liefdevolle hemelse Vader zijn kinderen niet aan hun lot zal overlaten zonder hen te voorzien van een manier om Hem te leren. Een van de mooie boodschappen van de herstelling is dat de vensters des hemels open staan. Allen die naar de waarheid zoeken, kunnen het voor zichzelf te weten komen door de openbaring van de Geest.

Wij zijn gezegend dat we leven in een tijd waarin apostelen en profeten, die plechtig en stellig getuigenis geven dat Jezus Christus de Zoon van God is, onder ons zijn. Vele leden — miljoenen — voegen hun stem bij het groeiende aantal mensen die getuigen dat God wederom tot de mens heeft gesproken.

President Joseph F. Smith heeft verklaard: 'Ieder persoon zou moeten weten dat het evangelie waar is, aangezien dit het voorrecht van eenieder is die is gedoopt en de Heilige Geest ontvangt. Ik weet dat het evangelie waar is en dat God met zijn volk is; en dat als ik mijn plicht zal doen en zijn geboden onderhouden, de wolken voorbij zullen gaan, en de mist zal verdwijnen.'[8]

Hoe verkrijgt men een persoonlijk getuigenis?

Bestudeer de woorden van Moroni. Hij leefde meer dan 1500 jaar geleden. Deze profeet had gezien, hoe zijn volk werd afgeslacht en totaal vernietigd als gevolg van een burgeroorlog. Zijn natie geruïneerd, zijn vrienden en geliefden vermoord, zijn eigen vader — een groot generaal en een rechtvaardig man — gedood.

Deze grote profeet, Moroni, die iedereen die hij liefhad, had verloren, stond alleen. Als laatste van zijn volk was hij de eenzame getuige van de verwoesting en het hartzeer die het gevolg zijn van haat en woede.

Hij had heel weinig waardevolle tijd en weinig ruimte op zijn platen om een paar laatste woorden te schrijven. Nadat zijn eigen volk was vernietigd, schreef Moroni aan ons in deze tijd. Voor ons graveerde hij zijn waardevolle afscheidswoorden — zijn laatste woorden van raad.

'Ziet, ik wilde u vermanen,' schreef hij, 'dat, wanneer gij deze dingen zult lezen (...) gij wildet bedenken, hoe barmhartig de Here jegens de mensenkinderen is geweest (...) en het in uw hart overwegen. En wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, de Eeuwige Vader, in de naam van Christus zoudt vragen, of deze dingen niet waar zijn; en indien gij zult vragen met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, en geloof hebt in Christus, zal Hij door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid er van aan u bekendmaken.'[9]

Ik zou willen dat alle mensen het laatste getuigenis van Moroni, deze geweldenaar onder de mensen, deze nederige dienstknecht van God, konden horen. Wilt u de waarheid van de heilige Schriften weten? Wilt u de barrières doorbreken die stervelingen van de kennis van eeuwige waarheden scheiden? Wilt u de waarheid weten — echt weten? Volg dan Moroni's raad en u zult zeker vinden, waar u naar zoekt.

Wees oprecht. Studeer. Overweeg. Bid oprecht en heb geloof.

Als u dat alles doet, zult u ook bij de miljoenen kunnen voegen die getuigen dat God wederom tot de mens op aarde spreekt.

Een getuigenis van de waarheid van het evangelie komt niet op dezelfde manier tot alle mensen. Sommigen ontvangen het als in een unieke, levensveranderende ervaring. Anderen verkrijgen langzaamaan een getuigenis, bijna onmerkbaar totdat ze het op een dag gewoon weten.

Let op de woorden van president David O. McKay, die vertelt hoe hij in zijn jeugd 'knielde en vurig en oprecht bad en met zoveel geloof als een kleine jongen kon opbrengen,' dat 'God [hem] de waarheid van zijn openbaring aan Joseph Smith bekend zou maken.'

President McKay vertelde dat hij, na te zijn opgestaan, moest toegeven dat,' er geen geestelijke ervaring tot me kwam. Als ik eerlijk tegen mezelf ben, moet ik zeggen dat ik nog dezelfde (...) jongen ben die ik was voor dat gebed.'

Ik weet niet hoe de jonge David zich toen gevoeld heeft, maar ik weet zeker dat hij teleurgesteld moest zijn geweest — misschien wel gefrustreerd — dat hij niet die geestelijke ervaring ontvangen had waar hij op had gehoopt. Maar dat ontmoedigde hem niet om het zoeken naar die waarheid voort te zetten.

Het antwoord op zijn gebed kwam wel, maar pas jaren later, toen hij op zending was. Waarom duurde het zo lang voordat hij antwoord op zijn gebed kreeg? President McKay geloofde dat deze geestelijke ervaring 'kwam als het automatische gevolg van het vervullen van zijn plicht.'[10]

De Heiland leerde eenzelfde soort beginsel: toen de waarheid van zijn boodschap werd betwist, verklaarde Hij: 'Indien iemand diens wil *doen* wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek.'[11]

Wees toch niet ontmoedigd als het antwoord op je gebed niet onmiddellijk komt. Studeer, overweeg, bid, heb oprecht geloof, en onderhoud de geboden.

'Betwist het echter niet, omdat gij het niet ziet,' leerde Moroni, 'want gij verkrijgt geen getuigenis dan na de beproeving van uw geloof.'[12]

Ik herinner me dat ik als kind luisterde naar de getuigenissen van volwassenen in mijn wijk. Die getuigenissen drongen door tot in mijn hart en inspireerden mijn ziel. Waar ik ook ga in de wereld — het maakt niet uit in welke taal of in welke cultuur — word ik ontroerd door de getuigenissen van de heiligen.

Ik heb onlangs een brief van onze kleinzoon gekregen, die zendeling is. Hij schreef dat leden, 'die de Schriften lezen en bidden, gewilliger zijn om het evangelie uit te dragen.'[13]

Ik geloof dat hij gelijk heeft. Hoe meer we de Schriften bestuderen en bidden, des te waarschijnlijker is het dat we anderen enthousiast ons getuigenis van het evangelie geven.

Onthoud dat leden van de kerk die een getuigenis van het evangelie krijgen zich hebben verbonden 'om te allen tijde als getuige van God te staan, in alle dingen en in alle plaatsen.'[14] Het is duidelijk dat we een heilige verplichting hebben om introducés aan onze zendelingen te geven. Getuigen hebben bijzondere kennis en zijn ervoor om getuigenis te geven van 'hetgeen zij hebben gezien en gehoord en met de meeste zekerheid geloven.'[15] We leggen eenvoudige, duidelijke, directe verklaringen af dat we met onfeilbaarheid en zekerheid weten dat het evangelie waar is, omdat het 'door de Heilige Geest Gods aan [ons is] bekendgemaakt.'[16] Bij het geven van zo'n getuigenis, als we spreken door de macht van de Heilige Geest, is ons beloofd dat 'de Heilige Geest zal worden uitgestort om getuigenis te geven van alles, wat gij ook zult zeggen.'[17] Wij worden persoonlijk gezegend als we zo getuigen.

President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'Een getuigenis moet worden *gevonden* in het *geven* ervan. Ergens in jouw zoektocht naar geestelijke kennis is er een 'sprong van geloof,' zoals de filosofen het noemen. Het is het moment, waarop je naar de rand van het licht bent gegaan en de duisternis instapt om te ontdekken dat de weg voor ons maar één of twee stappen verlicht is.'[18]

Een vastberaden en zelfverzekerde verklaring afleggen van je geloof is zo'n stap in het onbekende. Het heeft een krachtig effect in het sterken van je eigen overtuiging. Het geven van je getuigenis voert je geloof dieper in je ziel, en je zult vuriger geloven dan voorheen.

Tot diegenen die vol geloof een getuigenis geven, heeft de Heer gezegd: 'Niettemin zijt gij gezegend, want het getuigenis, dat gij hebt gegeven, is in de hemel opgetekend, opdat de engelen het mogen zien; en zij verheugen zich over u, en uw zonden zijn u vergeven.'[19] Ik heb geprobeerd deze raad om getuigenis te geven op te volgen.

Zou ik u mogen vertellen hoe ik een getuigenis van de waarheid en de goddelijke aard van dit grootse werk in de laatste dagen heb verkregen? Ik vrees dat mijn ervaring niet zo dramatisch is. Het is niet een verhaal over hemels gejubel, of luid geroep. Het is niet een verhaal over bliksem, vuur, of vloed.

Maar ik heb altijd geweten dat God bestaat en goed is.

Vanaf mijn eerste herinneringen was het er: een zeker en blijvend getuigenis van dit grote werk. Soms komt die zekerheid als we de liefde van de Heiland voelen wanneer we zijn dienstknechten ontmoeten. Ik herinner me dat we, toen ik vijf jaar oud was, naar een nieuwe wijk verhuisden. Die eerste zondag kwam bisschop Charles E. Forsberg, die in Zweden was geboren, naar me toe en noemde me bij de naam. Toen wist ik het.

Ik herinner me een geweldige dienstknecht van de Heiland, C. Perry Erickson geheten, uit de koude en grijze dagen van de grote depressie in Amerika. Broeder Erickson, een aannemer, vond het moeilijk om werk te vinden. Hij had zichzelf kunnen opsluiten. Hij had verbitterd en kwaad kunnen worden. Hij had het kunnen opgeven. In plaats daarvan was hij mijn hopman toen ik twaalf was. Hij zette zich vele uren in om mij en anderen van mijn leeftijd te helpen, zodat we konden leren, groeien, en elke moeilijkheid benaderen met zelfvertrouwen en optimisme. Elk van C. Perry Ericksons scouts is kroonverkenner geworden. Toen wist ik het.

Ja, de getuigenissen van priesterschapsleiders en gelovige leden hebben ertoe bijgedragen dat ik het wist.

Ik herinner mij de woorden van mijn moeder en vader. Ik herinner hun uitingen van geloof en liefde voor hun hemelse Vader. Toen wist ik het.

Ik kende de realiteit van het mededogen van de Heiland toen ik, op verzoek van mijn vader, die toen de bisschop van de wijk was, eten en kleding leverde aan de weduwen en de armen van de wijk.

Ik wist het toen ik een jonge vader was, en mijn vrouw en ik onze kinderen om ons heen verzamelden en onze dankbaarheid uitten jegens onze hemelse Vader voor onze vele zegeningen.

Ik wist het afgelopen april, toen ik van dit spreekgestoelte de woorden hoorde van onze profeet, president Gordon B. Hinckley, die Jezus zijn vriend, zijn voorbeeld, zijn leider, zijn Verlosser, en zijn Koning noemde.

President Hinckley heeft gezegd: 'Door zijn leven te geven, in pijn en onzegbaar lijden, heeft Hij Zich neergebogen om mij, ieder van ons en alle zoons en dochters van God, uit de afgrond te tillen van de eeuwige duisternis die volgt op de dood. Hij heeft gezorgd voor iets beters, een sfeer van licht en begrip, groei en schoonheid.'[20]

Nu wil ik mijn getuigenis geven dat ik weet dat Joseph Smith heeft gezien wat hij heeft verklaard te hebben gezien, namelijk dat de hemelen werden geopend en God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, verschenen aan een ongeletterde jongen, grootgebracht op het platteland van New York.

Als bijzondere getuige van de naam van Jezus Christus in de hele wereld, beloof ik u dat als u de Heer zoekt, u Hem dan zult vinden. Bid, en u zult ontvangen.

Ik bid dat u dat zult doen en tot de uiteinden der aarde getuigt dat het evangelie van onze Heer en Heiland aan de mensheid is hersteld! In de naam van mijn Vriend, mijn Voorbeeld, mijn Verlosser, en Koning, Jezus de Christus. Amen. ☐

NOTEN

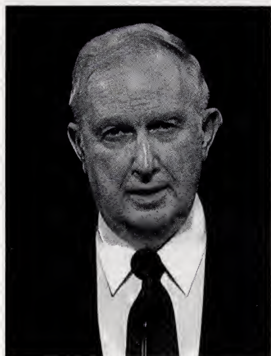
1. Psalmen 19:8.
2. Daniel H. Ludlow, samenstelling, *Encyclopedia of Mormonism*, deel 4, blz. 1470.
3. Pratt, Parley P., *The Autobiography of Parley P. Pratt* (1985), blz. 110.
4. Roberts, B. H., *The Life of John Taylor* (1963), blz. 34.
5. *Deseret News, Semi-Weekly*, 18 april 1882.
6. *The Life of John Taylor*, blz. 38.
7. *Deseret News, Semi-Weekly*, 18 april 1882.
8. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 13e druk (1963), blz. 43.
9. Moroni 10:3–4.
10. Middlemiss, Clare, samenstelling, *Cherished Experiences from the Writings of President David O. McKay* (1955), blz. 16.
11. Johannes 7:17.
12. Ether 12:6.
13. Brief van ouderling Andrew Cannon, 30 augustus 2000.
14. Mosiah 18:9.
15. LV 52:36.
16. Alma 5:46.
17. LV 100:8.
18. *That All May Be Edified* (1982), blz. 340.
19. LV 62:3.
20. 'Mijn getuigenis', *Liahona*, juli 2000, blz. 85.

Het pad naar vrede en vreugde

Ouderling Richard G. Scott
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Maakt u in uw leven volledig gebruik van de verlossende macht van bekering om meer vrede en vreugde te kunnen hebben?'

Er zit een belangrijk aspect aan het plan van gelukzaligheid van onze hemelse Vader dat vaak genegeerd wordt, hoewel het onveranderlijk vrede en vreugde oplevert. De Heiland heeft zijn leven gegeven opdat dat aspect gebruikt mocht worden tot zegen van elk kind van onze Vader in de hemel. Dit onderwerp wordt op veel gebieden verkeerd begrepen en vaak gevreesd. Sommigen vinden dat het alleen aangewend mag worden door wie ernstige overtredingen hebben begaan, terwijl het de bedoeling van de Heer is dat het altijd en door elk van zijn kinderen gebruikt zal worden. Herhaaldelijk heeft Hij zijn profeten en leiders geboden dat te verkondigen en over weinig anders te spreken.[1] Ik doel op de zegening van ware, oprechte en voortdurende bekering, het pad naar vrede en vreugde. Het is een kanaal naar de hervormende macht van de Heer en, als het begrepen en gebruikt wordt, een dierbare en waardevolle vriend.

Bekering is niet facultatief. Een engel gebood Adam: 'Gij zult u bekeren en God voor altoos in den Naam des Zoons aanroepen.'[2] Wij allemaal hebben het gebod gekregen ons te bekeren en God ons hele leven aan te roepen. Door dat patroon kan elke dag een onbedorven bladzijde in het boek van ons leven worden, een nieuwe kans. Ons is het verjongende voorrecht gegeven om verkeerde daden of zonden van nalatigheid, klein of zeer ernstig, te overwinnen. Volkomen bekering heeft een geestelijke vernieuwing tot gevolg. Men kan de reiniging, de zuiverheid, de verkwikking die met oprechte bekering gepaard gaat, op elk moment in het leven voelen.

De Heiland heeft duidelijk gemaakt wat daarvoor vereist is: 'Daarom gebied Ik u, dat gij u bekeert en de geboden onderhoudt (...) opdat Ik u niet door mijn almachtige kracht vernedere.'[3]

Zo heeft ook Jakob glashelder uitgelegd:

'[De Heilige Israëls] komt in de wereld, opdat Hij alle mensen moge redden, indien zij naar zijn stem willen luisteren; want ziet, Hij lijdt de pijnen van alle mensen, (...)

'(...) opdat de opstanding tot alle mensen moge komen en allen op de grote oordeelsdag voor Hem zullen kunnen staan.

'En Hij gebiedt alle mensen, dat zij zich moeten bekeren, en in zijn naam moeten worden gedoopt met volmaakt geloof in de Heilige Israëls, zonder hetwelk zij niet zalig kunnen worden in het koninkrijk Gods.[4]

Waarom hebben onze Vader en zijn Zoon ons geboden ons te bekeren? Omdat Zij van ons houden. Zij weten dat ieder van ons onwetend of opzettelijk eeuwige wetten zal overtreden. De gerechtigheid eist dat er voor elke gebroken wet, klein of groot, geboet wordt, ter handhaving van de beloofde vreugde in dit leven en het voorrecht om bij onze Vader in de hemel terug te keren. Als aan die eis niet wordt voldaan, zullen we op de dag van het oordeel op grond van de gerechtigheid uit Gods tegenwoordigheid geworpen worden en zal Satan over ons heersen.[5]

Door onze Meester en zijn verlossing kunnen we een dergelijke veroordeling vermijden. Dat doen we door geloof in Jezus Christus, gehoorzaamheid aan zijn geboden en door in rechtschapenheid tot het einde toe te volharden.

Maakt u in uw leven volledig gebruik van de verlossende macht van bekering om meer vrede en vreugde te kunnen hebben? Gevoelens van onrust en moedeloosheid zijn vaak een teken dat bekering nodig is. Ook het gemis aan de geestelijke koers die u in uw leven zoekt, kan het gevolg zijn van een gebroken wet of van geboden waaraan niet is voldaan. Zo nodig zal volledige bekering uw leven op orde brengen. Het zal alle door overtreding veroorzaakte, gecompliceerde, geestelijke pijn doen verdwijnen. Maar in dit leven kan het een aantal natuurlijke gevolgen van ernstige zonde niet verhelpen. Wees verstandig, leef consequent en volkomen binnen de grenzen van rechtschapenheid die de Heer heeft aangegeven.

Er zijn een aantal belangrijke stappen die tot bekering leiden. Voor volledige vergeving is elke stap noodzakelijk. President Joseph F. Smith heeft een aantal van die stappen als volgt verwoord: 'Ware

bekering is niet alleen maar berouw om zonde en nederige boetedoening en wroeging tegenover God, maar het omvat ook de noodzaak om ons van de zonde af te keren, op te houden met alle kwade gebruiken en daden, een hervorming van ons leven, een essentiële verandering van kwaad naar goed, (...) voor zover mogelijk herstellen wat wij verkeerd gedaan hebben. (...) Dat is ware bekering, en de uitoefening van de wil en alle machten van lichaam en geest is ervoor nodig om dit heerlijke werk van bekering te voleindigen.'[6]

Naast de essentiële stappen: erkennen, spijt, nalaten, belijden en eventuele schadeloosstelling, is het ook belangrijk daaraan toe te voegen de eis om ijverig alle geboden te onderhouden.[7] Want de Heer heeft gezegd: 'Want Ik (...) kan niet met de geringste mate van toelating de zonde aanschouwen. Niettemin zal hij, die zich bekeert en de geboden des Heren nakomt, vergiffenis ontvangen.'[8]

We worden veel krachtiger en we worden geholpen om ons doel te bereiken als we vastbesloten zijn alle geboden te onderhouden. De Heer verwacht een levenslange toewijding aan het plan van gelukzaligheid, inclusief voortdurende bekering waar dat nodig is. Hij heeft gezegd: 'Alleen hij [wordt] zalig, die tot het einde toe volhardt.'[9]

Er zijn formules bedacht om een aantal belangrijke, voor volledige bekering vereiste stappen in gedachten te houden. Hoewel die een hulpmiddel kunnen zijn, gaan ze over het algemeen voorbij aan het allerbelangrijkste aspect van bekering — dat Jezus Christus en zijn verzoening daarbij centraal staan, dat het doeltreffend is omdat Hij bereidwillig de volle prijs heeft betaald door zijn verlossend offer, aangezet door een volmaakte liefde voor zijn Vader en ieder van ons. Alma heeft gezegd:

'Ik was drie dagen en drie nachten lang in de bitterste pijnen en zielsfoltering; en ik ontving geen vergeving van mijn zonden dan nadat ik tot de Here Jezus Christus om genade had geroepen. Doch (...) ik riep Hem aan en vond vrede voor mijn ziel.

'(...) Ik heb u dit verteld, opdat gij wijsheid moogt leren en opdat gij (...) moogt leren, dat er geen andere weg of ander middel is waardoor de mens zalig kan worden, dan alleen in en door Christus.'[10]

Vrede is het kostbare gevolg van een rechtschapen leven. Zij wordt verkregen door volledige bekering, want dat leidt tot verkwikkende vergeving. Bekering opent de deuren tot geestelijk licht en bevordert inspiratie.[11] Bekering brengt redding,[12] maar komt niet vanzelf. Elke stap moet gezet worden.

Spijt voelen en gemotiveerd zijn om te belijden is een goed begin, maar niet genoeg. Als we vrijwillig belijden, wordt de daad die voor bekering vereist is, veel eenvoudiger. Het doet iemand geen goed als hij de inspanningen van een rechter in Israël om bekering aan te moedigen, tegenwerkt door te ontkennen dat er echt een overtreding heeft plaatsgevonden of door anderszins halsstarrig te zijn. Lehi heeft gezegd: 'Hij geeft Zichzelf als een offer voor de zonde, om te voldoen aan de vereisten der wet voor allen die een *gebroken hart en een verslagen geest* hebben; voor niemand anders kan voldaan worden aan de vereisten der wet.'[13] Er moet nederigheid[14] en berouw zijn.[15]

Ik raad u aan het geïnspireerde boek van president Spencer W. Kimball, *Het wonder der vergeving* te lezen. Het is nog steeds een middel waarmee de getrouwen de valkuilen

van ernstige overtreding kunnen vermijden. Het is ook een uitstekende handleiding voor wie ernstige vergissingen hebben begaan en de weg terug willen zoeken. Lees eerst de laatste twee hoofdstukken, voordat u de rest van het boek leest, om ten volle het wonder der vergeving te kunnen waarderen.

Als u zich bekeerd heeft van een ernstige overtreding en ten onrechte denkt dat u in het koninkrijk van God altijd een tweederangs burger zult zijn, weet dan dat dit niet waar is. De Heiland heeft gezegd: 'Hij, die zich van zijn zonden heeft bekeerd, ontvangt vergeving, en Ik, de Here, gedenk ze niet meer. Hierdoor moogt gij weten of iemand zich van zijn zonden bekeert: Ziet, hij zal ze belijden en verzaken.'[16]

Zoek bemoediging in het leven van Alma de jonge en de zoons van Mosiah. Zij waren door en door slecht. Toch, door hun volledige bekering en dienstbaarheid werden zij als net zo nobel beschouwd als de rechtschapen opperbevelhebber Moroni.[17]

Een ogenblik spreek ik tot degenen die zich oprecht bekeerd hebben en toch een schuldenlast blijven voelen. Blijven lijden voor zonden terwijl er bekering is geweest en de Heer het vergeven heeft, wordt ingefluisterd door de meester van de misleiding. Lucifer zal u aansporen om de bijzonderheden van voorbije fouten te blijven beleven omdat hij weet dat dergelijke gedachten uw vooruitgang kunnen belemmeren. Zo probeert hij de geest en het lichaam aan banden te leggen zodat hij u als een marionet kan manipuleren en uw vooruitgang belemmeren.

Ik getuig dat Jezus Christus de prijs heeft betaald en aan de eisen der gerechtigheid zal voldoen voor iedereen die zijn leringen gehoorzaamt. Zo krijgen we volledige vergeving en bestaan de kwellende gevolgen van de zonde in ons leven niet meer. Die kunnen echt niet meer standhouden als iemand de betekenis van Christus' verzoening begrijpt. Alma heeft gedachten aan vroegere onwaardigheid overwonnen door te denken aan de barmhartigheid van de Verlosser. Hij verbaasde zich: 'Ziet, Hij oefende zijn gerechtigheid niet over ons uit, maar in zijn grote barmhartigheid heeft Hij (...) het heil onzer ziel [gebracht].'[18]

Als de herinnering aan vroegere fouten zich aan u opdringt, richt uw gedachten dan op de Verlosser en op het wonder van vergeving met de hernieuwing die komt door Hem. Uw neerslachtigheid en lijden zal plaatsmaken voor vrede, vreugde en dankbaarheid voor zijn liefde.

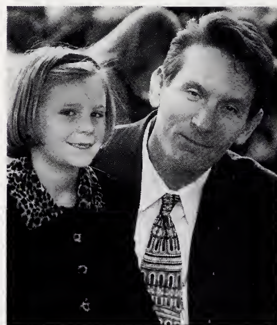
Hoe moeilijk moet het zijn voor Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser, om zoveel nodeloos lijden te zien omdat zijn gave van vergeving genegeerd wordt. Hij is de enige die op aarde kwam en geen bekering nodig had. Ieder ander moet dat in zijn leven toepassen om de zegeningen te ontvangen die voor ons klaarliggen. Het moet Hem zoveel pijn doen om de zinloze foltering te zien, in dit leven en achter de sluier, van de onboetvaardige zondaar, na alles wat Hij gedaan heeft opdat wij niet hoeven lijden.

Veel jongeren zijn gaan geloven dat seksuele intimiteit 'niet zo erg' is zolang daarbij niet de daad wordt verricht die zwangerschap kan veroorzaken. Dat is onjuist. Seksuele intimiteit buiten het huwelijksverbond is, in welke vorm dan ook, een ernstige zonde. Ernstige zonde is verslavend. Hij vormt bindende gewoonten die je moeilijk kunt afleren. Als u dergelijke wetten heeft overtreden, vraag uw bisschop of ringpresident dan om hulp, want een dergelijke overtreding vereist een bekentenis, zowel aan de Heer als aan zo'n rechter, als een noodzakelijke stap in de richting van vergeving. Die zonden kunnen we vermijden door niemand toe te staan uw intieme, heilige lichaamsdelen aan te raken en door te weigeren dat bij iemand anders te doen.

Bent u afgedwaald van het pad naar vreugde en bent u nu ergens waar u niet wilt zijn, met gevoelens die u niet wilt hebben? Verlangt u terug naar de vrede en de vreugde van een rechtschapen leven? Ik nodig u met al mijn liefde uit tot bekering en om terug te komen. Neem dat besluit nu. De reis is niet zo moeilijk als hij lijkt. U kunt schuldgevoelens uitbannen, over depressies heenkomen, gezegend worden met gemoedsrust, en blijvende vreugde vinden. Bid om die hulp en leiding en u zult het vinden. Ga daarheen waar u weet dat het licht van de waarheid schijnt — naar een goede vriend, een liefdevolle bisschop of ringpresident, een begrijpende ouder. Kom alstublieft terug. We houden van u. We hebben u nodig. Volg het pad naar vrede en vreugde door volledige bekering. De Heiland zal u helpen vergeving te krijgen als u oprecht de stappen naar bekering volgt. Hij is de Verlosser. Hij houdt van u. Hij wil dat u vrede en vreugde ervaart. Ik getuig dat Hij leeft. Hij zal u helpen. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. Zie LV 6:9.
2. Mozes 5:8.
3. LV 19:13–20.
4. 2 Nephi 9:21–23.
5. Zie 2 Nephi 9:8–10; 2:5.
6. *Gospel Doctrine,* 5e uitgave (1939), blz. 100–101.
7. Zie Enos 1:10.
8. LV 1:31–32.
9. LV 53:7.
10. Alma 38:8–9.
11. Zie Alma 26:22.
12. Zie Alma 32:13.
13. 2 Nephi 2:7, cursivering toegevoegd.
14. Zie LV 61:2.
15. Zie 2 Korintiërs 7:9–10.
16. LV 58:42–43.
17. Zie Alma 48:17–18.
18. Alma 26:20.

Cultiveer goede tradities

Ouderling Donald L. Hallstrom
van de Zeventig

'Opbouwende tradities die de liefde voor de Godheid en de eenheid in het gezin en onder de mensen bevorderen, zijn belangrijk.'

Ik zal altijd dankbaar zijn dat ik geboren en getogen ben op Hawaii, wat deel uitmaakt van wat in de Schriften vaak 'de eilanden der zee' genoemd wordt. Het wordt een smeltkroes genoemd vanwege zijn multi-etnische samenstelling, en anderen hebben de eilanden ook wel nog gepaster een 'heerlijke stoofpot' genoemd, waarin elke cultuur zijn eigen identiteit behouden heeft, terwijl ze toch samensmelten in een harmonieuze samenlevingspot waar iedereen van genieten kan. Daar ik bovendien in Engeland een zending heb vervuld, aanzienlijke tijd op het vasteland van de Verenigde Staten heb doorgebracht, en nu werkzaam ben en woon in Azië, ben ik al heel lang geïnteresseerd in cultuur en traditie, en de invloed die ze hebben op hoe wij eruitzien, denken en handelen. Cultuur is te definiëren als de gewoonten, overtuigingen, sociale vormen en eigenschappen van een groep mensen. Tradities — vaste gedragspatronen die van generatie op generatie worden overgedragen — maken een inherent deel uit van een cultuur. Onze cultuur en de bijbehorende tradities dragen ertoe bij dat we een gevoel van identiteit krijgen, en ze voorzien in onze essentiële menselijke behoefte om ergens bij te horen.

Over tradities die niet indruisen tegen het evangelie van Jezus Christus, heeft Paulus deze aansporende woorden tegen de Tessalonicensen gezegd: 'Staat vast en houdt u aan de overleveringen, die u [...] geleerd zijn' (2 Tessalonicensen 2:13–15). In de kerk herinneren sterke tradities ons aan de kracht en de opofferingen van onze voorouders, en inspireren ze onze inspanningen. Het zijn bijvoorbeeld nijverheid, soberheid en volledige toewijding aan een goede zaak. Andere zijn gebaseerd op leerstellingen en normen die de wereld vreemd voorkomen, maar die kloppen met de door God voorgeschreven levenswijze. Het zijn onder meer kuis gedrag, kuise kleding, net taalgebruik, sabbatsheiliging, naleving van het woord van wijsheid, en het betalen van tiende.

Ook in etnische culturen, kunnen veel tradities de evangelienormen en -beginselen versterken. De oude Hawaiianen hadden bijvoorbeeld een gebruik waarvan de geest nog op veel van de eilanden te zien is. Bij een begroeting kwam men dicht bij elkaar met zijn gezicht en zei 'ha', waarbij de adem dusdanig werd uitgestoten dat de ander dat voelde. De letterlijke vertaling van ha is 'de adem des levens'. Het was een manier om iets van jezelf te geven en de ander grote broederlijke liefde en zorg te betonen. Toen er voor het eerst vreemdelingen in Hawaii kwamen, betoonden ze anderen dit respect niet. Zij werden 'ha-ole' genoemd, wat 'zonder ha' betekent.

Als er iemand 'ha' zou moeten hebben — een intens gevoel van naastenliefde — dan zijn het wel de leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Een ware heilige der laatste dagen bezit liefde voor anderen die gebaseerd is op een geloof dat iedereen zijn broeder of zuster is.

Opbouwende tradities spelen een belangrijke rol in de manier waarop we naar de zaken van de Geest geleid worden. Vooral de tradities die de liefde voor de Godheid en de eenheid in het gezin en onder de mensen bevorderen, zijn belangrijk.

Maar aan de macht van traditie kleeft een belangrijk gevaar. We kunnen er ons hemelse erfdeel door vergeten. Om eeuwige doelen te bereiken, moeten we onze aardse cultuur in overeenstemming brengen met de leer van het eeuwige evangelie. Dat proces houdt in dat we alles behouden wat in onze familie- en sociale tradities geestelijk opbouwend is, en dat we alles opzijzetten wat een hindernis is voor ons eeuwige inzicht en onze eeuwige prestaties. We moeten onszelf transformeren van een 'natuurlijke' mens, zoals koning Benjamin dat definieerde, tot een 'heilige', door ons over te geven aan 'de ingevingen des Heilige Geestes' (zie Mosiah 3:19).

De profeet Joseph Smith waarschuwde ook voor dat gevaar, en de ernst ervan. Hij werd geïnspireerd om een van de brieven van Paulus aan de Korintiërs als volgt te verklaren: 'En het geschiedde, dat de kinderen, die werden opgevoed in onderwerping aan de wet van Mozes, naar de overleveringen van hun vaderen luisterden, en het evangelie van Christus niet geloofden, waardoor zij onheilig werden' (LV 74:4).

Zet dit niet zonder meer van u af, en denk niet dat dit beginsel alleen van toepassing is op anderen en hun

cultuur; weet dat het ook geldt voor u en mij, waar wij ook wonen op aarde, of wat onze familieomstandigheden ook mogen zijn.

Ongewenst zijn die tradities die ons ervan weerhouden heilige verordeningen te verrichten en ons aan heilige verbonden te houden. De leer die we uit de Schriften en van de profeten leren, dient onze leidraad te zijn. Tradities die het huwelijk en het gezin in waarde doen dalen, vrouwen verlagen of de majesteit niet erkennen van de rol die zij van God ontvangen hebben, die werelds succes meer waarderen dan geestelijke ontwikkeling, of die ons leren dat op God vertrouwen zwakheid is, houden ons weg bij eeuwige waarheden.

Van alle tradities die we ons eigen zouden moeten maken, zou een 'traditie van rechtschapenheid' de voornaamste moeten zijn. Kenmerken van die traditie zijn een onwankelbare liefde voor God en zijn eniggeboren Zoon, respect voor profeten en priesterschapsmacht, voortdurend streven om de Heilige Geest te ontvangen, en de discipline van het discipelschap, die geloof omzet in daden. Een traditie van rechtschapenheid bepaalt een levenswijze waardoor kinderen dichter tot hun ouders komen, en waardoor beiden dichter tot God komen, en zij verheft gehoorzaamheid van het niveau van een last tot dat van een zegen.

In een wereld waarin tradities vaak goed en kwaad door elkaar halen:

- Worden wij geïnspireerd door de moed van elke jongere die de sabbatdag heiligt, het woord van wijsheid houdt, kuis blijft terwijl de populaire cultuur het tegendeel niet slechts als aanvaardbaar, maar als de verwachte levenswijze heeft gevestigd.
- Worden wij geïnspireerd door de wijsheid van iedere man die een carrière heeft ontwikkeld waarmee hij voldoende kan voldoen aan zijn plicht om zijn gezin geestelijk te leiden, terwijl de wereld rijkdom en macht hoger schat.
- Worden wij geïnspireerd door de edele man en vrouw die een relatie van gelijkheid en vriendelijkheid hebben ontwikkeld, terwijl zelfzucht en onverschilligheid zo gebruikelijk zijn.

Beginnen we de goddelijke aard van het leven te begrijpen en aan te voelen, dan verlangen we dat niets aards meer onze celestiale reis hindert.

Verootmoedigd door de verantwoordelijkheid, maar verheugd over de gelegenheid om in de hele wereld het evangelie te verkondigen en te getuigen, bevestig ik mijn kennis van eeuwige waarheden en eeuwige cultuur. Ik getuig van vijftien mannen met een profetische roeping en apostolisch gezag, en een van hen, president Gordon B. Hinckley, die de kerk waardig en met visie en een duidelijk gevoel voor rechtschapen traditie presideert. Maar boven alles getuig ik van de Heiland en Verlosser van de mensheid, van zijn kerk, en van zijn verzoenende liefde, in de naam van Jezus Christus. Amen. □

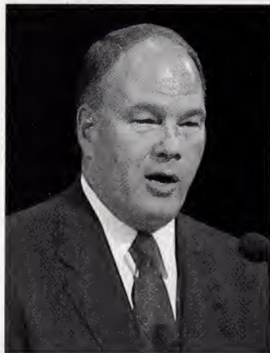
Conferentiegangers bij de nieuwe spiegelvijver tussen de tempel en het Joseph Smith Memorial Building.

Eén voor één

Ouderling Ronald A. Rasband
van de Zeventig

'Neem de hartelijke uitnodiging van de Heiland aan om tot Hem te komen, één voor één, en in Hem vervolmaakt te worden.'

Mijn geliefde broeders en zusters, ik vind het een eer om vandaag op dit spreekgestoelte te staan. Ik bid om de zegen van de Heilige Geest, zodat mijn woorden mogen bijdragen tot de geestelijke gevoelens die we tijdens de conferentie hebben.

Ik zou erg ondankbaar zijn als ik deze gelegenheid niet te baat nam om de Heer in alle oprechtheid te danken voor mijn roeping als een van de zeventigen. Ik wil ook onze geliefde profeet, president Hinckley, bedanken, en zijn medeleiders, voor hun vertrouwen in mij. Ik beloof hun en u om in de jaren van dienstbetoon die voor mij liggen mijn uiterste best te doen.

Ik heb uren aan mijn pioniervoorouders gedacht, en ik waardeer hen zeer. Alle acht overgrootouders zijn in de begintijd van de kerk lid geworden. Zes van de acht emigreerden van Europa naar de Verenigde Staten, waar ik nu in de kerk werkzaam ben. Ik heb de Europese heiligen zeer lief en voel mij zeer met hen verbonden. En ik beloof alles te doen wat ik kan om de kerk te versterken en Gods koninkrijk op te bouwen — daar, of waar ik maar naartoe gestuurd word.

Ik betuig mijn eeuwige metgezellin en fijne kinderen mijn liefde en dankbaarheid voor hun toewijding, steun en liefde. Ik wil mijn liefde uiten voor onze vrienden en de zendelingen met wie wij tot voor kort hebben samengewerkt in het zendingsgebied New York-Noord. Een van mijn grootste zegeningen is die van dierbare vrienden en goede kennissen die ik heb mogen leren kennen en van wie ik heb mogen leren.

Mijn hele leven kom ik er uit eigen ervaring al achter dat mijn hemelse Vader onze gebeden hoort en verhoort. Ik weet dat Jezus de levende Christus is en dat Hij ieder van ons persoonlijk kent, of, zoals het in de Schriften staat: '(...) één voor één'.

In die heilige verzekering heeft de Heiland zelf onderwezen bij zijn verschijning aan het volk van Nephi. We lezen daarover in 3 Nephi 11 vers 15:

'En de schare trad toe, en stak de handen in zijn zijde, en voelde de tekenen van de nagelen in zijn handen en in zijn voeten; en dit deden zij, en traden *één voor één* toe, totdat zij dit allen hadden gedaan (...).' (Cursivering toegevoegd.)

Om dat aspect van 'één voor één' van de bediening van onze Heiland nader te illustreren, lezen we in 3 Nephi 17 vers 9:

'En toen Hij aldus had gesproken, trad de ganse schare eenparig naar voren met hun zieken en hun lijdenden en hun lammen, en met hun blinden en met hun stommen, en met allen, die enigerwijze lijdend waren; en Hij genas *allen*, toen zij bij Hem werden gebracht.' (Cursivering toegevoegd.)

Vervolgens lezen we over de bijzondere zegens die Hij de kinderen gaf, in vers 21:

'En toen Hij deze woorden had gezegd, weende Hij, en de schare gaf er getuigenis van; en Hij nam hun kinderen *één voor één*, en zegende hen, en bad voor hen tot de Vader.' (Cursivering toegevoegd.)

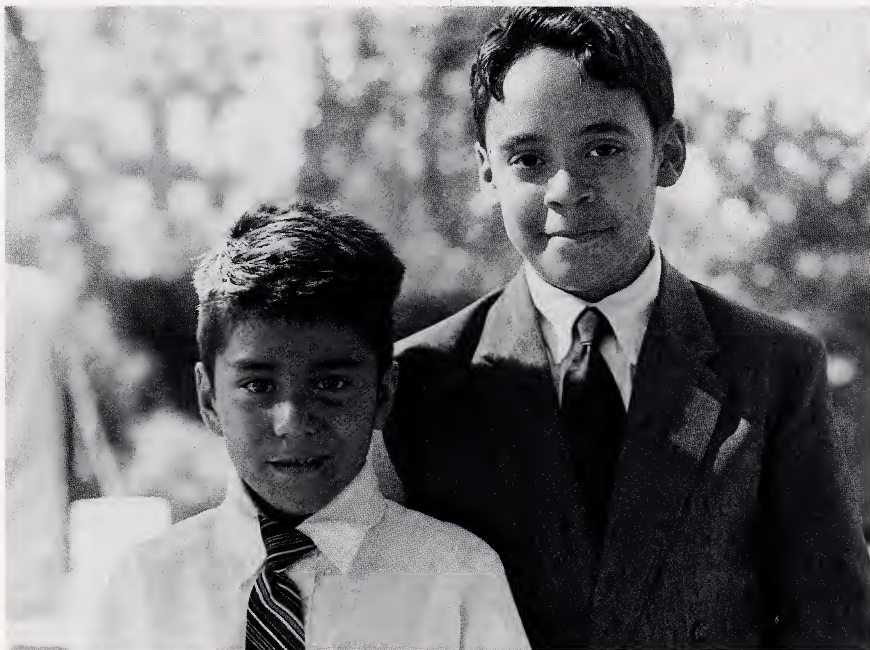
Het was geen kleine bijeenkomst. In vers 25 lezen we: '(...) en er waren ongeveer tweeduizend vijfhonderd zielen in getal, bestaande uit mannen, vrouwen en kinderen.'

We vinden hierin beslist een bijzonder diepzinnige, persoonlijke boodschap. Jezus Christus dient ons allen en houdt van ons allen, 'één voor één'.

Denkend aan de manier waarop onze Heiland liefheeft, steunen wij u, toegewijde leidinggevenden in ring en wijk, mannen en vrouwen van groot geloof. Wij erkennen dankbaar de grote inzet van hen die met onze jongeren werken. En wij uiten onze grote waardering voor onze zorgzame jeugdwerkleidsters en leerkrachten voor hun christelijke dienstbetoon. Wij denken aan de bediening van u allen, 'één voor één', en zeggen 'dank u, en ga alstublieft zo door'. Misschien is het in de geschiedenis van de mensheid nooit harder nodig geweest om de mensen 'één voor één' te dienen dan nu.

Afgelopen jaar, in de laatste maanden van onze zending, maakten we iets mee dat voor ons nog eens het belangrijke beginsel heeft onderstreept dat ieder van ons bekend is bij God en dat Hij ieder liefheeft.

Ouderling Neal A. Maxwell zou naar New York komen voor wat kerkelijke aangelegenheden, en ons werd meegedeeld dat hij ook een zendelingenconferentie wilde houden. We

waren blij dat we de gelegenheid kregen om te luisteren naar een van de uitverkoren dienstknechten van de Heer. Mij werd gevraagd om een van onze zendelingen uit te kiezen voor het openingsgebed. Ik had een willekeurige zendeling kunnen kiezen voor het gebed, maar ik had het gevoel dat ik er zorgvuldig over na moest denken en onder gebed iemand moest kiezen die ik van de Heer moest vragen. Ik nam de lijst met zendelingen door, en één naam sprong eruit. Ouderling Joseph Appiah uit Accra (Ghana). Ik had het gevoel dat de Heer wilde dat Hij het gebed zou uitspreken in de bijeenkomst.

Voor de zendelingenconferentie, had ik een periodiek gesprek met ouderling Appiah, en ik vertelde hem over de ingeving die ik had gehad dat hij het gebed moest uitspreken. Met een verbaasde en nederige blik in zijn ogen, begon hij hard te huilen. Ik was een beetje verbaasd over zijn reactie, en ik vertelde hem dat het niet hinderde, dat hij het gebed niet hoefde uit te spreken, maar toen zei hij dat hij het gebed graag zou uitspreken, dat zijn emotie alleen maar veroorzaakt werd door zijn liefde voor ouderling Maxwell. Hij zei mij dat deze apostel een bijzonder plekje heeft in het hart van de heiligen in Ghana, en van zijn eigen familie. Ouderling Maxwell had zijn vader geroepen als districtspresident in Accra, en had zijn vader en moeder verzegeld in de Salt Lake-tempel.

Ik was niet op de hoogte van wat ik u zojuist allemaal over deze zendeling en zijn familie verteld heb, maar de Heer wist het en Hij inspireerde een zendingspresident *één* zendeling een levenslange herinnering en een getuigenisversterkende ervaring te geven.

Tijdens de bijeenkomst sprak ouderling Appiah een fijn gebed uit en leverde een nederige bijdrage aan die bijeenkomst waarin ouderling Maxwell de zendelingen leerde welke eigenschappen Jezus Christus heeft. Niemand van de aanwezigen zal ooit de gevoelens van liefde vergeten die zij daar voor hun Heiland hadden.

Ik heb in mijn hart een getuigenis, broeders en zusters, dat God, onze hemelse Vader, en Jezus Christus ons individueel kennen en liefhebben. Ik denk niet dat ik volledig begrijp hoe dat kan, ik weet alleen maar dat het zo is, en dat ik dat gevoeld heb. Ik spoor iedereen aan om in zijn eigen bediening, in zijn eigen gezin, en in de omgang met zijn medemens, de hartelijke uitnodiging van de Heiland aan te nemen om tot Hem te komen, één voor één, en in Hem vervolmaakt te worden.

Dat getuigenis geef ik, en dat hoop ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. □

De Geest van God zoeken

Ouderling Douglas L. Callister
van de Zeventig

'Naarmate we meer vertrouwd raken met de Heilige Geest, wordt ons leven meer verfijnd. Zaken die laag-bij-de-gronds zijn en geen morele waarde hebben, zijn dan geen verleiding.'

In Italië staat een majestueus beeldhouwwerk van Mozes met een scheur in een van de knieën. Een gids zou u misschien willen doen geloven dat Michelangelo, toen hij zijn meesterwerk zag, een beitel naar het beeldhouwwerk gooide en minachtend uitriep: 'Waarom zeg je niets?'

In tegenstelling tot die levenloze steen zit de ware kerk van Jezus Christus vol leven. De stem, Geest en macht van God worden gevonden in onze erediensten en in de verordeningen van het heilige priesterschap.

Elia vroeg aan Elisa: 'Wat zal ik voor u doen?' Elisa zei: 'Zo moge dan een dubbel deel van uw geest op mij zijn.'[1] Wie kon er iets mooiers vragen?

Ouderling Joseph Fielding Smith heeft geschreven: 'Gods Geest die tot de geest van de mens spreekt, heeft macht om de waarheid bekend te maken. (...) Door de Heilige Geest wordt de waarheid zozeer deel van ons wezen dat we ze niet kunnen vergeten.'[2]

Als we zijn bevestigd als lid van de kerk, hebben we de kans om deze hemelse gave te verwerven. Dit zou een dringende en levenslange zoektocht moeten zijn.

Naarmate we meer vertrouwd raken met de Heilige Geest, wordt ons leven meer verfijnd. Zaken die laag-bij-de-gronds zijn en geen morele waarde hebben, zijn dan geen verleiding. Het is de ontwikkelde geestelijke instelling die ons scheidt van de niet-kerkelijke wereld.

Een geestelijk ingestelde mens is ontvankelijk voor het mooie van de wereld om hem heen. Toen de wereld werd georganiseerd, zei de Heer dat 'het goed was.' [En:] 'Het was zeer goed.'[3] Het behaagt onze hemelse Vader als wij ook de tijd nemen om het mooie van onze omgeving waar te nemen, wat we automatisch doen als we ontvankelijker voor de Geest worden. Onze waarneming van mooie muziek, verheffende literatuur en sublieme kunst is vaak een automatisch product van geestelijke volwassenheid. In een poëtische zinspeling op de godsverschijning aan Mozes en de brandende struik schreef Elizabeth Barrett Browning: 'De aarde zit vol met hemelse zaken, en heel het struikgewas brandt door het goddelijke, en alleen degene die het ziet, doet zijn schoenen uit.'[4]

Wanneer we de Geest zoeken, wordt onze schriftstudie bedachtzamer. We herontdekken het goede aan langzaam lezen. We gaan meer hardop lezen, zoals misschien de bedoeling was met schriftstudie. Brigham Young heeft gezegd: 'Het enige wat ik hoef te doen is mijn geest, gevoelens en bewustzijn een blanco blad te laten zijn, waarop de Geest en de macht van God kunnen schrijven wat Hij wil. Wanneer Hij schrijft, zal ik lezen; maar als ik lees voordat Hij schrijft, heb ik het waarschijnlijk verkeerd.'[5]

Ten gevolge van onze toegenomen geestelijke instelling worden we kieskeuriger in wat we lezen. J. Reuben Clark heeft gezegd: 'Mijn regel is nu: lees nooit iets wat niet waard is om te onthouden.[6] Thomas Jefferson las altijd iets verheffends voordat hij zich ter ruste begaf, 'waar hij over kon nadenken terwijl hij in slaap probeerde te komen.'[7]

Een ander gevolg van geestelijke volwassenheid is beter bidden. Meer dan dertig jaar geleden riep president Kimball me als ringpresident. Aan het eind van een lang conferentieweekend vroeg ik of hij advies voor me had. Hij antwoordde: 'Ga de heiligen der laatste dagen leren hoe ze moeten bidden. Als volk moeten we niet vergeten hoe we moeten communiceren met onze hemelse Vader. Dat is alles.' De meeste wijze en belangrijke leringen in de kerk zijn eenvoudig.

Diegenen die er een zoektocht van hebben gemaakt om het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest te verkrijgen zullen in het volgende leven als een geestelijke reus opstaan, in tegenstelling tot de kindsheid van anderen die zonder God in deze wereld hebben geleefd.

Iemand die geestelijk ver vooruit was, was president Joseph F. Smith. Een van de twaalf apostelen heeft over hem gezegd: 'Geestelijk gezien was hij de meest verheven man die

ik ooit ontmoet heb. Ik was in de Tabernakel toen president Smith de heiligen der laatste dagen zegende. Hij zegende ze twintig minuten lang. Twintig minuten lang was er geen enkel droog oog in de Tabernakel.'[8]

Bisschop Charles W. Nibley heeft na het overlijden van Joseph F. Smith gezegd: 'Nooit is er iemand deugdzamer geweest en kuiser en rechtschapener in ieder deel van zijn wezen dan hij. Hij was tegen alle vormen van of gedachten aan onzedelijkheid en onwrikbaar als een berg. (...) Als prediker van gerechtigheid kon niemand met hem vergeleken worden. Hij was de beste spreker die ik ooit heb gehoord — sterk, machtig, duidelijk, interessant. Het was prachtig hoe de woorden van levend licht en vuur uit hem kwamen. (...)' Wanneer het 'hart van president Smith was afgestemd was op de celestiale melodieën — kon hij ze horen en hij hoorde ze ook.'[9]

Een ander die dit grote talent van geestelijkheid had ontwikkeld was David O. McKay, waardoor ouderling Bryant S. Hinckley over hem schreef: 'David O. McKay heeft veel goede dingen gedaan en mooie dingen gezegd, maar op de een of andere manier is hij verfijnder dan wat hij ooit gezegd of gedaan heeft.'[10]

De grote oorlog in het voorsterfelijk bestaan was een strijd voor individuele zielen. Het is dezelfde strijd die we hier voeren, namelijk om geestelijk verheven te worden. President McKay heeft gezegd: 'Geestelijkheid is de bewustwording jezelf overwonnen te hebben.'[11] Het is de zekere kennis dat we de strijd om de individuele ziel aan het winnen zijn. Sensualiteit is het koninkrijk van genotzucht. Geestelijkheid is het koninkrijk van zelfoverwinning.

Ik woonde een klas in de kerk bij waarin de leraar vroeg welke raad we onze kinderen zouden geven in de laatste momenten van ons leven. Ik antwoordde: 'Ten eerste: leef je verbonden na. Dan zal God zich aan de zijne houden. Het zal veel betekenen om voor je Vader in de hemel te staan en te melden: "Ik ben thuis. Ik ben rein. Ik heb alles gedaan wat ik heb beloofd om te doen."'

Ten tweede, zoek de Heilige Geest van God. De Schriften pleiten: 'Dooft de Geest niet uit,'[12] 'En bedroeft de Heilige Geest Gods niet.'[13] Hij komt niet om harten en geesten onzuiver te maken. Hij komt in stilte en zonder ophef. Een luisterend oor kan het zachte geluid van een vleugel horen. Als we niet luisteren zal Hij weggaan.

Ik getuig dat de uitwerkingen van de Geest echt zijn en worden gevonden in deze kerk. Ik getuig ook van Christus, de Verlosser, en het werk dat hij heeft ingesteld in deze bedeling. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

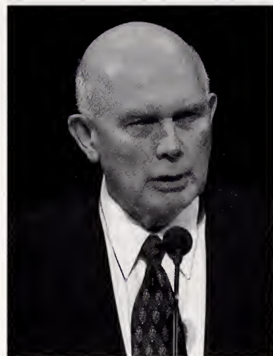
NOTEN

1. 2 Koningen 2:9.
2. 'The Sin against the Holy Ghost', *Instructor*, oktober 1935, blz. 431.
3. Genesis 1:4, 31.
4. John Barlett, *Favorite Quotations*, 11e editie (1937), blz. 431.
5. *Deseret News Weekly*, 19 april 1871, blz. 125.
6. Geciteerd door Joseph L. Wirthlin, General Conference Report, april 1947, blz. 85.
7. *The Best Letters of Thomas Jefferson*, samengesteld door J.G. de Roulhac Hamilton (1926), blz. 227.
8. Persoonlijk gesprek met Ouderling LeGrand Richards op 1 juli 1978.
9. Geciteerd in Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5e editie (1939), blz. 522–525.
10. 'Greatness in Men—David O. McKay,' *Improvement Era*, mei 1932, blz. 446.
11. *Gospel Ideals* (1953), blz. 390.
12. 1 Tessalonicenzen 5:19.
13. Efeziërs 4:30.

Opdracht tot wording

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der twaalf Apostelen

'In tegenstelling tot de organisaties in de wereld, die ons zeggen dat wij iets moeten *weten*, moedigt het evangelie van Jezus Christus ons aan om iets te *worden*.'

Paulus heeft gezegd dat de leringen en leerkrachten van de Heer gegeven zijn opdat iedereen 'de maat van de wasdom der volheid van Christus' kan ontvangen (Efeziërs 4:13). Voor dit proces is veel meer nodig dan alleen kennis. Het is zelfs niet voldoende als wij *overtuigd* zijn van de waarheid van het evangelie; we moeten zo handelen en denken dat we erdoor worden *bekeerd*. In tegenstelling tot de organisaties in de wereld, die ons zeggen dat wij iets moeten *weten*, moedigt het evangelie van Jezus Christus ons aan om iets te *worden*.

In veel teksten in de Bijbel en andere Schriftuur staat dat er een laatste oordeel zal zijn waarbij alle mensen beloond zullen worden naar hun daden of werken of de verlangens van hun hart. Maar andere teksten voegen hier aan toe dat wij geoordeeld zullen worden naar de *staat* waarin wij ons bevinden.

De profeet Nephi beschrijft het laatste oordeel in termen van wat wij *zijn geworden*: 'En indien hun werken vuil zijn geweest, moeten zij zelf noodzakelijk vuil *zijn*, en indien zij vuil *zijn*, kunnen zij onmogelijk in het koninkrijk Gods wonen' (1 Nephi 15:33; cursivering toegevoegd). Moroni verklaart: 'Dan zal hij, die onrein *is*, nog steeds onrein zijn; en hij, die rechtvaardig *is*, nog steeds rechtvaardig zijn.' (Mormon 9:14; cursivering toegevoegd, zie ook Openbaring 22:11–12; 2 Nephi 9:16; LV 88:35.) Datzelfde geldt voor 'zelfzuchtig' of 'ongehoorzaam' of enige andere eigenschap die niet in overeenstemming is met de vereisten van God. Over de 'staat' van de goddelozen bij het laatste oordeel, legt Alma uit dat als we zijn veroordeeld door onze woorden, onze werken en onze gedachten, wij 'niet vlekkeloos [zullen] worden bevonden (...) en in deze vreselijke toestand zullen wij niet naar onze God durven opzien' (Alma 12:14).

Uit dergelijke leringen kunnen we afleiden dat het laatste oordeel niet slechts een opsomming van goede en slechte handelingen is — wat we hebben *gedaan*. Het is de erkenning van het uiteindelijke gevolg van onze handelingen en gedachten — wat we zijn *geworden*. Niemand kan zich veroorloven zijn taken plichtmatig af te werken. De geboden, verordeningen en verbonden van het evangelie zijn geen stortingen op een bankrekening in de hemel. Het evangelie van Jezus Christus is een plan dat ons leert hoe we kunnen worden wat onze hemelse Vader van ons verwacht.

Een gelijkenis verduidelijkt dit beginsel. Een rijke vader wist dat als hij zijn rijkdom aan een kind zou geven dat nog niet voldoende wijsheid en volwassenheid had ontwikkeld, alles snel verkwist zou zijn. De vader zei tegen zijn kind:

'Ik wil je alles geven wat ik heb — niet alleen mijn rijkdom, maar ook mijn positie en aanzien onder de mensen. Wat ik *heb*, kan ik je gemakkelijk geven, maar wat ik *ben*, zul je zelf moeten ontwikkelen. Je zult je erfgoed verdienen door te leren wat ik heb geleerd en door te leven zoals ik heb geleefd. Ik zal je de wetten en beginselen geven waardoor ik mijn wijsheid en volwassenheid heb verkregen. Volg mijn voorbeeld, overwin zoals ik heb overwonnen. Dan zul je op mij gaan lijken en zul je alles krijgen wat ik bezit.'

Deze gelijkenis is een voorbeeld van de wetmatigheden in de hemel. Door het evangelie van Jezus Christus wordt ons het onvergelijkbare erfgoed van het eeuwige leven beloofd, de volheid van de Vader, en ook de wetten en beginselen waardoor wij dat kunnen ontvangen.

Door middel van een proces van *bekering* kunnen wij het eeuwige leven ontvangen. Zoals hier gebruikt, betekent dit woord niet alleen een overtuiging maar een diepgaande verandering van aard. Jezus gebruikte deze betekenis toen Hij zijn hoofdapostel het verschil tussen een getuigenis en bekering uitlegde. Jezus vroeg zijn discipelen: 'Wie zeggen de mensen, dat de Zoon des mensen is?' (Matteüs 16:13.) Daarna vroeg Hij: 'Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben?'

'Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God!

Jezus antwoordde en zeide: Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is' (Matteüs 16:15–17).

Petrus had een *getuigenis*. Hij wist dat Jezus de Christus was, de beloofde Messias, en dat verklaarde hij ook. *Getuigen* is weten en verklaren.

Later onderwees Jezus deze mannen in de leer van de *bekering*, die veel meer is dan een getuigenis. De discipelen vroegen wie de grootste in het koninkrijk der hemelen was. 'Hij riep een kind tot Zich, plaatste dat in hun midden,

'en zeide: Voorwaar, Ik zeg u, wanneer gij u niet *bekeert* en wordt als de kinderen, zult gij het koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan.

'Wie nu zichzelf gering zal achten als dit kind, die is de grootste in het koninkrijk der hemelen' (Matteüs 18:1–4; cursivering toegevoegd).

Later bevestigde de Heiland hoe belangrijk bekering is, zelfs voor hen die een getuigenis van de waarheid hebben. In zijn sublieme instructies tijdens het laatste avondmaal zei Hij tegen Simon Petrus: 'Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken. En gij, als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broederen' (Lucas 22:32).

Om zijn broeders te kunnen versterken — om de kudde van God te verzorgen en te leiden — moest deze man, die Jezus al drie jaar had gevolgd, die het gezag van het heilig apostelschap had ontvangen, die een moedig leerkracht en getuige van het christelijke evangelie was geweest, en door wiens getuigenis de Meester hem heilig verklaarde, zich toch nog bekeren.

Uit de aanmoediging van Jezus blijkt dat de bekering die Hij vereist van de mensen die het koninkrijk der hemelen binnengaan (zie Matteüs 18:3), veel meer is dan slechts een bekering om van de waarheid van het evangelie te getuigen. Getuigen is *weten* en *verklaren*. Wij worden in het evangelie aangemoedigd om ons te 'bekeren', wat van ons vereist dat wij *doen* en *worden*. Als wij alleen op onze kennis en ons getuigenis van het evangelie vertrouwen, bevinden we ons in dezelfde situatie als de gezegende, maar nog steeds onvolledig ontwikkelde apostelen die door de Heer werden aangemoedigd om zich te 'bekeren'. We kennen allemaal wel iemand die een sterk getuigenis heeft, maar zich niet steeds opnieuw

bekeert. Bijvoorbeeld, teruggekeerde zendelingen, bekeert u zich nog steeds of wordt u door wereldse zaken in beslag genomen?

De nodige bekering in het evangelie begint met de inleidende ervaring van de wedergeboorte. (Zie Mosiah 27:25; Alma 5:49; Johannes 3:7; 1 Petrus 1:23.) Als wij ons laten dopen en de gave van de Heilige Geest ontvangen, worden we geestelijke 'zonen en dochteren' van Jezus Christus, 'nieuwe schepselen' die 'het koninkrijk Gods' kunnen beërven (Mosiah 27:25–26).

De Heiland leerde de Nephieten wat zij moesten doen. Hij gaf hun de uitdaging zich te bekeren, zich te laten dopen en de Heilige Geest te ontvangen, 'opdat gij ten laatsten dage vlekkeloos voor Mij moogt staan' (3 Nephi 27:20). Hij besloot met de woorden: 'Welke soort mensen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar zeg Ik u: zoals Ik ben' (3 Nephi 27:27).

Het evangelie van Jezus Christus is het plan waardoor wij kunnen worden wat kinderen van God moeten worden. Deze vlekkeloze en volmaakte staat zal verkregen worden door een opeenvolging van verbonden, verordeningen en daden, een ophoping van goede keuzen, en voortdurende bekering. 'Dit leven is de tijd voor de mens om zich voor te bereiden God te ontmoeten' (Alma 34:32).

Dit is de tijd dat wij aan onze persoonlijke bekering werken en proberen te worden wat onze hemelse Vader van ons verwacht. Als we dat doen, mogen we niet vergeten dat ons gezinsverband — meer nog dan onze kerkroepingen — de plaats is waarin we ons het meest kunnen ontwikkelen. De bekering die we tot stand moeten brengen vereist van ons dat we een goede echtgenoot en vader, of vrouw en moeder zijn. Het is niet voldoende om een succesvol leider in de kerk te zijn. De verhoging is een eeuwige gezinservaring, en de omstandigheden in ons aardse gezin zijn het meest geschikt om ons daarop voor te bereiden.

De apostel Johannes heeft gezegd wat we moeten worden: 'Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is' (1 Johannes 3:2).

Ik hoop dat het belang van bekering en wording ertoe zal leiden dat onze plaatselijke leiders minder

aandacht besteden aan de statistieken, en zich meer richten op wat onze broeders en zusters *zijn* en wat ze willen *worden.*

Onze zo noodzakelijke bekering wordt vaak eerder door leed en tegenspoed bereikt, dan door comfort en rust, zoals ouderling Hales ons vanmorgen zo mooi heeft uitgelegd. Vader Lehi beloofde zijn zoon Jakob dat God zijn 'ellende tot [zijn] welzijn [zou] heiligen' (2 Nephi 2:2). De profeet Joseph werd beloofd: 'Uw tegenspoed en smarten zullen slechts kort van duur zijn; en dan, indien gij het goed verdraagt, zal God u ten hemel verheffen' (LV 121:7–8).

De meesten van ons ondervinden in bepaalde mate wat in de Schriften 'de smeltoven der ellende' wordt genoemd (Jesaja 48:10; 1 Nephi 20:10). Sommigen worden volledig in beslag genomen door de verzorging van een behoeftig familielid. Anderen verliezen een dierbare of zien de rechtschapen hoop op een huwelijk of kinderen vervliegen. Weer anderen hebben lichamelijke gebreken of voelen zich verworpen, minderwaardig of neerslachtig. Door de gerechtigheid en barmhartigheid van een liefdevolle Vader in de hemel kunnen we door de loutering en heiliging van die ervaringen bereiken wat God van ons verwacht.

We worden aangemoedigd om een bekeringsproces door te maken waarna we het eeuwige leven kunnen ontvangen. Dat wordt niet bereikt door alleen het goede te doen, maar door het goede om de juiste reden te doen — voor de reine liefde van Christus. De apostel Paulus heeft dit toegelicht in zijn beroemde leer over het belang van de 'liefde' (1 Korintiërs 13). De reden dat de liefde nimmer faalt en dat de liefde groter is dan zelfs de belangrijkste goede daden, ligt volgens hem in het feit dat de liefde, 'de reine liefde van Christus' (Moroni 7:47), niet een *handeling* is maar een *gesteldheid* of een gemoedstoestand. Die liefde wordt verkregen door een opeenvolging van handelingen die tot bekering leiden. De liefde is iets dat je wordt. Daarom heeft Moroni verklaard dat 'de mensen zonder reine liefde of naastenliefde niet die plaats beërven, die [...] in de woningen uws Vaders [zijn] bereid' (Ether 12:34).

Door dit alles kunnen we de belangrijke betekenis van de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard beter begrijpen, waarmee de Heiland uitlegde wat het koninkrijk van God is. Zoals u weet nam de eigenaar van de wijngaard op verschillende tijden van de dag arbeiders aan. Sommigen werden vroeg op de dag de wijngaard ingestuurd, anderen omstreeks het derde uur, en weer anderen omstreeks het zesde en het negende uur. Uiteindelijk stuurde hij omstreeks het elfde uur anderen de wijngaard in, en hij beloofde hen dat hij zou betalen 'wat billijk is' (Matteüs 20:4).

Aan het eind van de dag gaf de eigenaar van de wijngaard iedereen hetzelfde, zelfs de arbeiders die pas omstreeks het elfde uur aan het werk waren gegaan. Toen degenen die de hele dag hadden gewerkt dat zagen, 'morden zij tegen de Heer des huizes'. De eigenaar veranderde niet van gedachten, maar legde uit dat hij niemand te kort had gedaan omdat hij iedereen het afgesproken bedrag had betaald.

Net als met andere gelijkenissen kunnen we hieruit een aantal verschillende en waardevolle beginselen leren. Voor deze toespraak is de les dat de uiteindelijke beloning van de Meester niet gebaseerd zal zijn op de tijd die wij in het koninkrijk hebben gewerkt. Wij verdienen onze hemelse beloning niet aan de hand van een tijdklok. Het is essentieel dat we door onze werken in het koninkrijk van de Heer iets *worden*. Sommigen van ons hebben daar meer tijd voor nodig dan anderen. Maar uiteindelijk gaat het erom wat we door onze werken zijn geworden. Velen die omstreeks het elfde uur aankomen, zijn door de Heer op andere wijzen gelouterd en voorbereid dan door formele arbeid in de wijngaard. Deze arbeiders zijn als het gedroogde mengsel waar alleen maar water aan toegevoegd hoeft te worden — de vervolmakende verordening van de doop en de gave van de Heilige Geest. Met die toevoeging — zelfs omstreeks het elfde uur — verkeren die arbeiders in dezelfde staat van ontwikkeling en zijn ze in staat om dezelfde beloning te ontvangen als degenen die lang in de wijngaard hebben gewerkt.

Het Conferentiecentrum (voorgrond), met zicht op de Salt Lake-tempel, de Tabernakel (rechts van de tempel), en de wolkenkrabbers in het centrum van Salt Lake City.

Uit deze gelijkenis kunnen we leren dat we nooit de hoop moeten opgeven of de liefdevolle banden met familieleden en vrienden moeten afbreken, van wie de goede eigenschappen (zie Moroni 7:5–14) het bewijs leveren van hun vooruitgang om datgene te worden wat onze liefdevolle Vader graag wil dat ze worden. En uit de macht van de verzoening en het beginsel van bekering blijkt dat we dierbaren die veel verkeerde beslissingen lijken te nemen nooit mogen opgeven.

In plaats van anderen te oordelen, moeten we ons op onszelf concentreren. We mogen de hoop niet opgeven. We moeten blijven streven. We zijn kinderen van God en het is mogelijk voor ons om te worden wat onze hemelse Vader van ons verwacht.

Hoe kunnen we onze vooruitgang meten? In de Schriften staan verschillende manieren. Ik zal er slechts twee noemen.

Na de grote toespraak van koning Benjamin riepen veel van zijn volgelingen dat de Geest van de Heer 'een grote verandering in ons, of in ons hart heeft teweeggebracht, zodat wij geen lust meer hebben om het kwade te doen, maar wel om voortdurend het goede te doen' (Mosiah 5:2). Als we geen verlangen meer hebben om het kwade te doen, zijn we op weg naar ons eeuwige doel.

De apostel Paulus heeft gezegd dat mensen die de Geest van God hebben ontvangen 'de zin van Christus' hebben (1 Korintiërs 2:16). Dat betekent volgens mij dat mensen die naar de benodigde bekering streven, de dingen net zoals onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, beginnen te zien. Zij horen zijn stem in plaats van de stem van de wereld, en ze handelen op zijn manier en niet op de manier van de wereld.

Ik getuig van Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser, wiens kerk dit is. Ik getuig dankbaar van het plan van de Vader, waardoor wij, door de opstanding en verzoening van de Heiland de verzekering hebben dat we onsterfelijk zullen worden en de kans zullen krijgen om te worden wat nodig is om het eeuwige leven te beërven. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Het geruk en getrek van de wereld

Ouderling Neal A. Maxwell
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Veel mensen die in beslag worden genomen door de zorgen van de wereld, zijn niet noodzakelijkerwijs in *overtreding*. Maar zij hebben wel last van *afleiding* en '[verspillen] de dagen van [hun] proeftijd' (2 Nephi 9:27).'

De wereld heeft altijd aan ware gelovigen gerukt en getrokken, onder meer met pleziertjes, macht, eer, geld en voornaamheid. Maar nu worden veel vormen van steun die eens nuttig waren, veranderd of vernietigd. Bovendien worden de schadelijke zaken van de wereld aan de man gebracht met behulp van doordringende technieken, opgeklopt door de media, die vrijwel elk huis en gehucht bereiken. En dat alles in een tijd waarin velen al niet meer openstaan voor geestelijke zaken, zeggende: 'Ik ben rijk en heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek' (Openbaring 3:17).

Aan de andere kant zijn de secundaire arbeidsvoorwaarden voor discipelen dusdanig dat we, als we een lange limousine aan zien komen, weten dat hij óns niet komt ophalen. Gods plan is niet het plan van plezier, maar het is het 'plan van gelukzaligheid'.

Het geruk en getrek van de wereld is zeer krachtig. Wereldse levenswijzen worden sluw kracht bijgezet door de rationalisering 'Iedereen doet het', waarmee een meerderheid gekregen of geveinsd wordt. Er wordt reclame gemaakt voor producten en er worden houdingen ontwikkeld door slimme, gerichte marketing.

Petrus heeft deze raad gegeven: 'Door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men' (2 Petrus 2:19). Broeders en zusters, er zijn zoveel geïndividualiseerde gevangenissen!

Spotters geven blijk van de schouderophalende houding die Petrus voorzegd heeft: 'Waar blijft de belofte van [Christus'] komst? (...) Want [alles] blijft [...] zó, als het van het begin der schepping af geweest is' (2 Petrus 3:4). Met een dergelijk cynisme meent men onterecht dat de opeenvolgende rolbezettingen op het toneel van het sterfelijk leven aangeven dat er geen Regisseur of geen draaiboek is.

Net als een goudvis in een kom, zijn sommigen zich er niet van bewust wie het water ververst en het voedsel erin doet. (Zie Jakob 4:13–14.) Of ze lijken op een kleuter van wie de ophalende ouder een beetje aan de late kant lijkt, en concluderen: 'De mens is alleen in het heelal.'

Toegegeven, sommigen wensen oprecht meer macht om goed te kunnen doen, maar slechts weinig mensen zijn goed genoeg om macht te hebben. Maar hunkeren naar macht en in het middelpunt van de belangstelling willen staan, zuigt de zuurstof weg, waardoor sommigen zich in een staat van 'verdoving' bevinden. (Zie Efeziërs 4:19; 1 Nephi 17:45; Moroni 9:20.) Maar vreemd genoeg zijn zij, hoewel zij ongevoelig zijn geworden, nog wel in staat om op honderd meter afstand de wenkende klik van een tv-camera te horen. Doet de overdreven strijd om de begeerde machtsposities ons niet denken aan een kinderspel, de stoelendans?

In feite kan het discipelschap ons ervan weerhouden de eer van de wereld te ontvangen. Zoals Balak tegen Bileam zei: 'Ik had gezegd, dat ik u hoog vereren zou: maar zie, de Here heeft die eer van u geweerd!' (Numeri 24:11–12.) De rouge van een reputatie loopt toch erg makkelijk uit. Wij huiveren als wij zien dat zij die eens door de wereld gevleid werden, net als Judas, gebruikt, veracht en afgedankt worden. (Zie LV 121:20.) Niettemin, als sommigen van hen er klaar voor zijn, moeten wij ook hún handen opheffen. (Zie Hebreeën 12:12; LV 81:5.)

Hoewel wij het nut inzien van lof en eer, moeten we dus niet vergeten wat Jezus gezegd heeft over hen die de eer van de wereld krijgen: 'Zij hebben hun loon reeds' (Matteüs 6:2, 5).

Er is een achterliggende reden, broeders en zusters, voor al die vluchtigheid: zij die de voorbijgaande zaken van de wereld uitdelen, zijn zelf maar kortstondig in die positie. Zij kunnen dat wat blijvend is, niet uitreiken, want zij bezitten het zelf niet! Sommigen, die dit aanvoelen, en die zo weinig inzicht hebben, willen nu meteen alles hebben!

Klachten zoals deze, leiden tot enkele concrete suggesties.

Om te beginnen, is geen enkele remedie krachtiger dan het beter dan nu gebruik maken van de gaven van de Heilige Geest!

Laten we ook de bijzondere plek die het gezin inneemt, respecteren. Zoals James Q. Wilson heeft geschreven:

'Wij leren omgaan met de mensen van de wereld, omdat we leren omgaan met de leden van het gezin. Zij die het gezin ontvluchten, ontvluchten de wereld; beroofd van de liefde, bescherming en moeilijkheden van het gezin, zijn zij niet voorbereid op de beproevingen, oordelen en eisen van de wereld.' (*The Moral Sense* [1993], blz. 163.)

Wat is het ironisch dat sommigen naar 'een ver land' (Lucas 15:13) gaan, terwijl ze daarvoor de gezinstuin vol voeding, met hier en daar wat onkruid ertussen, verlaten voor een woestijn met slechts wat in het rond waaiende alsemstruiken.

Persoonlijke rechtschapenheid, aanbidding, gebed en schriftstudie zijn absoluut noodzakelijk om de natuurlijke mens af te kunnen leggen. (Zie Mosiah 3:19.) Pas daarom op als sommigen publieke tolerantie eisen voor wat hun particuliere vormen van bevrediging ook zijn!

Of we nu jong of oud zijn, we moeten zelf goede vrienden zijn, maar moeten ook onze vrienden met zorg uitkiezen. Door *eerst* voor de Heer te kiezen, wordt het makkelijker en veilig om vrienden te kiezen. Denk eens aan de tegengestelde vriendschappen in de stad van Henoch vergeleken met hun tijdgenoten in de steden Sodom en Gomorra! De inwoners van de stad van Henoch kozen Jezus en een levenswijze, waarmee ze eeuwige vrienden werden. Er hangt zoveel af van wie en wat wij op de *eerste* plaats zetten.

Wij kunnen de geestelijke reacties van Jozef in Egypte als voorbeeld nemen: toen hij verleid werd, 'vluchtte' (Genesis 39:12) hij, waarmee hij liet zien dat hij zowel moedig als snel ter been was! Zowel jongeren als volwassenen moeten omstandigheden en situaties achter zich laten die bedreigend zijn.

De verloren zonen en zij die terugkeren, zijn nooit talrijk genoeg, maar er komen geregeld enkelen terug uit 'een ver land' (Lucas 15:13). Vanzelfsprekend is het beter als we ons verootmoedigen 'ter wille van het woord', dan dat we daartoe door omstandigheden gedwongen worden, hoewel dat laatste waarschijnlijk volstaat! (Zie Alma 32:13–14.) Hongersnood kan geestelijke honger opwekken.

Net als de verloren zoon kunnen ook wij naar 'een ver land' gaan, wat overigens niet verder hoeft te zijn dan een walgelijk rockconcert. De afstand naar 'een ver land' is niet in kilometers te meten, maar in de afstand van ons hart en verstand tot Jezus! (Zie Mosiah 5:13.) Trouw, en niet geografie, bepaalt de afstand!

Maar ondanks al het geruk en getrek van de wereld, slagen geestelijke gevoelens erin om hun invloed te doen gelden. Twijfels over twijfel kunnen naar binnen sluipen. Alle makkelijke oplossingen genezen de leegte en verveling van het secularisme niet echt.

Verder merken sommigen die moeizaam de wereldse toppen beklimmen uiteindelijk dat ze slechts op een kleine zandhoop zitten! Ze hebben zo hard gewerkt om daar te komen!

Waarom zouden we überhaupt rijkdom begeren, als we geld toch maar 'uit[geven] voor hetgeen van geen waarde is (...) dat niet bevredigt' (2 Nephi 9:51).

Net als Jezus kunnen wij op een dag of in een moment besluiten om 'geen aandacht [te schenken]' aan verleiding (zie LV 20:22). Wij kunnen zelfs op irritatie reageren met een glimlach in plaats van een frons, of hartelijke complimenten geven in plaats van ijskoude onverschilligheid te laten blijken. Als we begripvol zijn in plaats van kortaf, kunnen anderen op hun beurt beslissen om het iets langer vol te houden in plaats van het op te geven. Liefde, geduld en zachtmoedigheid kunnen net zo besmettelijk zijn als onbeschoftheid en grofheid.

Woelige tijden kunnen zowel op het individu als het collectief een verlossende uitwerking hebben. (Zie 2 Nephi 28:19.) Het kan nodig zijn dat een hart dat zo zeer op de dingen dezer wereld is gezet, gebroken wordt. (Zie LV 121:35.) Wordt men door het verkeerde in beslag genomen, en is men 'verre van Hem',

dan kan het gebeuren dat men wakker geschud wordt met een waarschuwing. (Zie Mosiah 5:13.)

Veel mensen die in beslag worden genomen door de zorgen van de wereld, zijn niet noodzakelijkerwijs in *overtreding*. Maar zij hebben wel last van *afleiding* en '[verspillen] de dagen van [hun] proeftijd' (2 Nephi 9:27). Toch leven sommigen trots 'zonder God in de wereld' (Alma 41:11), met de poort en de deur van binnenuit op slot gedaan!

Maar let op, broeders en zusters, mensen die te veel met zichzelf bezig zijn, zullen anderen onvermijdelijk teleurstellen!

Neem de houding aan die Brigham Young aanbeveelt: zeg tegen de akkers, kudden (...), goud, zilver, have en goed, pachtgoed en bezittingen, en tegen de hele wereld: opzij, ga uit mijn gedachten, want ik ga de Heer aanbidden.' (*Deseret News*, 5 januari 1854, blz. 2.) Er zijn zoveel manieren om 'opzij' te zeggen tegen de wereld.

Man en vrouw kunnen om de zoveel tijd een en ander 'te zamen bespreken' om te 'inventariseren'. Er kunnen kleine koerswijzigingen nodig zijn, en bovendien kunnen dergelijke gesprekken fijner zijn dan wij denken. Helaas hebben veel echtparen het te druk.

Momenten zijn de moleculen waaruit de eeuwigheid bestaat! Jaren geleden heeft president Hinckley deze raad gegeven:

'Het zijn niet zozeer de grote gebeurtenissen, als wel de kleine beslissingen die wij van dag tot dag nemen waarmee we de koers voor ons leven uitzetten. (...) In werkelijkheid is ons leven de totale optelsom van onze schijnbaar onbelangrijke beslissingen en ons vermogen om naar die beslissingen te leven.' (*Caesar, Circus, or Christ?*, Brigham Young University Speeches of the Year [26 oktober 1965], blz. 3.)

Gelukkig kunnen onze fouten al gauw verzwolgen worden door bestendige bekering, blijk gevend van het geloof dat nodig is om het opnieuw te proberen — of dat nou in een taak is, of in een relatie. Die veerkracht is een oprechte bevestiging van onze ware identiteit! Geestzoons en -dochters van God hoeven niet blijvend naar beneden gehaald te worden als ze verheven worden door de verzoening van Jezus. Christus' onbeperkte verzoening geldt ook voor onze beperkte blunders! Vandaar de smeekbede in die bijzondere lofzang:

Ik neig tot dwalen, Heer, dat heb ik in de gaten;
Geneigd om de God die ik liefheb te verlaten;
Hier is mijn hart, o neem het en verzegel het daarboven;
Verzegel het voor uw hemelse hoven.
('Come, Thou Fount of Every Blessing', *Hymns* [1948], nr. 70)

We kunnen het geruk en getrek van de wereld beter weerstaan als we, ook al zijn we onvolmaakt, weten dat onze huidige koers in het leven over het algemeen aanvaardbaar is voor de Heer. (Zie *Lectures on Faith* [1985], blz. 67.) Bij voldoende toewijding, kunnen we die stille verzekering krijgen!

De bevestiging van onze waarde komt eigenlijk door de wetenschap *wie wij zijn*, en niet alleen door *wat wij doen*. Jezus' onderzoekende woorden blijven actueel: 'Welke soort mensen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar zeg Ik u: Zoals Ik ben' (3 Nephi 27:27. Zie ook Matteüs 5:48; 3 Nephi 23:21.)

Zinvolle bezigheden ontwikkelen beslist ons karakter en vergroten onze capaciteiten, maar de omstandigheden en de gelegenheden in het sterfelijk leven verschillen onderling sterk. Onder al die omstandigheden, kunnen we toch meer op Christus gaan lijken in ons vermogen om liefdevoller, zachtmoediger, geduldiger en onderworpener te zijn.

Door meer te letten op wat *wij zijn* dan alleen te letten op wat *wij doen*, worden wij in wie wij lijken te zijn en wie wij werkelijk zijn, hetzelfde: de man of vrouw in Christus.

Onze intrinsieke waarde is *niet afhankelijk* van de wereldse bijval die wij krijgen; in feite kan de wereld ons zelfs zien als zwak en dwaas. (Zie 1 Korintiërs 1:27.) Daar worden deze goddelijke bevestigingen tegenin gebracht: 'Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn' (Romeinen 8:16).

God is er oneindig meer in geïnteresseerd dat wij een plek in zijn

koninkrijk hebben, dan in de positie die wij op een organisatieschema innemen. Wij kunnen ons druk maken over de vraag waar wij over heersen, maar Hij is meer geïnteresseerd in ons vermogen tot zelfbeheersing. Onze Vader wil dat wij thuiskomen met ons ware cv: onszelf!

Toch speelt onze nijd ons vaak nog parten over geld, grond, laster, of 'het beste kleed' en 'het gemeste kalf' die aan anderen gegeven worden. (Zie Lucas 15:22–23.)

We horen er pas werkelijk bij als we weten wie wij zijn en bij Wie wij horen! Herinnert u zich de populaire teksten uit *Fiddler on the Roof* over Anatevka? Daar 'weet iedereen *wie* hij is en *wat* God van hem verwacht' (Joseph Stein, *Fiddler on the Roof* [1964], blz. 3; cursivering toegevoegd), waaraan toegevoegd zou kunnen worden 'en wat God verwacht dat hij is'.

Ja, het staat ons vrij om te kiezen voor die voordeeltjes van het sterfelijk leven met een korte houdbaarheid. Echter: voor ons ligt het grote moment waarop elke knie zich zal buigen en elke tong bekennen dat Jezus de Christus is! (Zie Mosiah 27:31; LV 88:104.) Dan zullen de zuilengangen en de tronen van het sterfelijk leven leeg zijn. Zelfs het grote, ruime gebouw zal vallen — en met een luide klap! (Zie 1 Nephi 8:26–28.) En dan zullen ook zij die zonder God in de wereld geleefd hebben, bekennen dat God God is! (Zie Mosiah 27:31.) Intussen zouden zijn karakter en eigenschappen ons tot aanbidding en navolging moeten motiveren.

Is het niet geweldig, broeders en zusters, dat God, *die alles weet*, toch nog tijd besteedt aan het luisteren naar onze gebeden? Wat heeft de wereld ons nou eigenlijk te bieden, als we het vergelijken met dat kosmische feit? Een applaus, een vluchtig moment van verering, of een goedkeurende blik van een schijnkeizer?

Moge God ons zegenen dat wij de dingen zien zoals ze werkelijk zijn en zoals ze werkelijk zullen worden (zie Jakob 4:13; LV 93:24), en mogen wij de heerlijkheid en eer aan God geven, wat ik nu doe. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen! □

Priesterschapsbijeenkomst
7 oktober 2000

'Heiligt u'

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'De oproep in ieder tijdperk — in het bijzonder in dat waarin wij leven — is de oproep die Jozua deed: "Heiligt u, want morgen zal de Here in uw midden wonderen doen."'

Broeders, ik hou van en respecteer Gods priesterschap, en het is een eer om de dragers ervan te mogen toespreken. Mijn boodschap is bedoeld voor ons allen, ongeacht leeftijd of ervaring, maar ik wil vanavond vooral spreken tot de diakenen, leraars en priesters van de Aäronische priesterschap, en de jonge, pasgeordende ouderlingen van de Melchizedekse priesterschap — jullie, die een opkomende generatie zijn, die altijd klaar moeten staan, die altijd bereid moeten zijn om je priesterschap te gebruiken, vaak op manieren die je niet verwacht had.

In die geest is mijn oproep aan jullie vanavond soortgelijk aan de oproep die Jozua deed aan een vroegere generatie priesterschapsdragers, jonge mannen en niet zo jonge mannen, die destijds een wonder moesten verrichten. Tegen hen die de formidabele taak moesten verrichten waar het oude Israël voor stond — het land dat hun vanouds beloofd was, heroveren en weer in bezit nemen — zei Jozua: 'Heiligt u, want morgen zal de Here in uw midden wonderen doen.'[1]

Ik wil een verhaal vertellen om te laten zien hoe snel en onverwacht zo'n 'morgen' kunnen komen en hoe je in sommige gevallen maar weinig tijd hebt om op het laatste moment haastige voorbereidingen te treffen.

Op woensdagmiddag 30 september 1998, afgelopen week nog maar twee jaar geleden, was een junior *football team* in Inkom (Idaho) buiten bezig met de doordeweekse training. Ze hadden de warming-up al achter de rug, en oefenden nu hoe ze het beste vanuit een *scrimmage* het spel konden hervatten. Er verschenen donkere wolken, zoals dat in de herfst soms gebeurt, en het begon een beetje te regenen, maar daarover maakte de groep jongens die graag *football* speelde, zich niet druk.

Plotseling kwam er uit het niets een oorverdovende donderklap, vergezeld door de onafscheidelijke bliksemschicht die de hele omgeving verlichtte.

Op dat moment was een jonge vriend van mij, A. J. Edwards, een diaken in de wijk Port Neff, in de ring McCammon (Idaho), klaar om de bal te ontvangen van een medespeler, wat beslist geleid zou hebben

De mannen van het Tabernakelkoor verheffen hun stem in aanbidding.

tot een *touchdown* in deze oefenwedstrijd. Maar de bliksem die hemel en aarde verlicht had, raakte A. J. Edwards van de top van zijn helm tot aan zijn tenen.

De klap verdoofde alle spelers even en sloeg enkelen tegen de grond, terwijl een van de spelers tijdelijk het gezichtsvermogen kwijtraakte en vrijwel alle andere spelers versuft en geschokt raakten. Instinctief begonnen ze naar het betonnen paviljoen te rennen dat aan de rand van het park lag. Sommige jongens begonnen te huilen. Velen van hen vielen op hun knieën en begonnen te bidden. En al die tijd lag A. J. Edwards doodstil op het veld.

Broeder David Johnson uit de wijk Rapid Creek, in de ring McCammon (Idaho), haastte zich naar de speler. Hij riep naar de trainer, die lid van dezelfde wijk was, Rex Shaffer: 'Ik voel geen hartslag. Hij heeft een hartstilstand.' De twee mannen, die wonderlijk genoeg allebei een EHBO-training hadden gehad, begonnen met reanimatie, een strijd op leven en dood.

De jonge assistent-trainer van het team, de achttienjarige Bryce Reynolds, lid van de wijk Mountain View, in de ring McCammon (Idaho), hield A. J.'s hoofd vast terwijl de mannen met hem bezig waren. Terwijl hij toekeek hoe de broeders Johnson en Shaffer met reanimatie bezig waren, kreeg hij een ingeving. Ik ben ervan overtuigd dat het in elke zin van het woord een hemelse openbaring was. Hij herinnerde zich duidelijk een zegen die de bisschop zijn grootvader eens had gegeven na een even tragisch en levensbedreigend ongeluk, jaren daarvoor. Nu hij deze jonge diaken in zijn armen hield, besefte hij dat hij voor de eerste keer in zijn leven op soortgelijke wijze zijn pas op hem bevestigde Melchizedeks priesterschap nodig had. Vooruitlopend op zijn negentiende verjaardag en zijn komende zendingsoproep was de jonge Bryce Reynolds nog maar 39 dagen daarvoor tot ouderling geordend.

Of hij de woorden nu hoorbaar uitsprak, of fluisterde, ouderling Reynolds zei: 'A. J. Edwards, in de naam van de Heer Jezus Christus en door de macht en het gezag van het Melchizedeks priesterschap dat ik draag, zegen ik je dat je beter zult worden. In de naam van Jezus Christus. Amen.' Toen Bryce Reynolds die korte, maar krachtige zegen afsloot die hij met de woorden van een achttienjarige had gegeven, haalde A. J. Edwards voor het eerst weer adem.

Over de verdere gebeden, wonderen en aanvullende priesterschapszegens die deel uitmaakten van deze hele ervaring — inclusief een rit met een ambulance die op hoge snelheid naar Pocatello reed, en een bijna hopeloze vlucht naar het brandwondencentrum van de University of Utah — kan de familie Edwards ons allemaal bij een andere gelegenheid vertellen. Het volstaat hier om te zeggen dat een zeer gezonde en robuuste A. J. Edwards vanavond als bijzondere gast bij ons is, samen met zijn vader. Bovendien heb ik onlangs telefonisch met ouderling Bryce Reynolds gesproken, die al zeventien maanden eervol een zending vervult in het zendingsgebied Dallas (Texas). Ik vind hen alle twee geweldige jonge mannen.

Jonge vrienden van zowel de Aäronische als de Melchizedekse priesterschap, niet elk gebed wordt zo snel verhoord en niet elke uitspraak van een priesterschapsdrager kan iemand tot leven wekken of in leven houden. Soms is de wil van God anders, maar, jongemannen, jullie zullen leren, als je het niet al geleerd hebt, dat je geloof en je priesterschap op angstige en zelfs gevaarlijke momenten vereisen dat

je je uiterste best doet, en dat je de beste zegeningen uit de hemel over je medemens afroept. Jullie, jongens van de Aäronische priesterschap, zullen je priesterschap niet op precies dezelfde manier gebruiken als een ouderling het Melchizedekse priesterschap gebruikt, maar alle priesterschapsdragers moeten een werktuig in Gods hand zijn, en om dat te worden, moet je — zoals Jozua heeft gezegd — 'je heiligen'. Je moet klaar zijn om te handelen, en moet dat waardig zijn.

Daarom zegt de Heer herhaaldelijk in de Schriften: 'Reinigt u, gij die de vaten des Heren draagt'.[2] Ik zal je vertellen wat de zinsnede 'die de vaten des Heren draagt' betekent. Vroeger had dat twee betekenissen, die beide te maken hebben met de werking van het priesterschap.

De eerste verwijst naar de terugkeer naar Jeruzalem van verscheidene tempelvoorwerpen die door koning Nebukadnessar naar Babylon gebracht waren. Daar die voorwerpen moesten worden aangeraakt om ze terug te brengen, herinnerde de Heer de broeders in die tijd aan de heiligheid van alles wat met de tempel te maken had. Dus om die schalen, kommen, koppen en andere vaten terug te dragen naar hun vaderland, moesten zij zelf net zo rein zijn als de ceremoniële instrumenten die zij droegen.[3]

De tweede betekenis houdt verband met de eerste. Kleine schalen en andere voorwerpen werden gebruikt voor de rituele reiniging thuis. De apostel Paulus zei er in een brief aan zijn jonge vriend Timoteüs het volgende over: '(...) in een groot huis zijn (...) voorwerpen van goud en van zilver (...) van hout en van aardewerk' — de middelen die men in de tijd van de Heiland gebruikte bij het wassen en reinigen. Maar Paulus vervolgt: '(...) indien iemand (...) zich [...] hiervan gereinigd heeft, zal *hij* een voorwerp zijn met eervolle bestemming, heilig, bruikbaar voor de eigenaar, voor iedere goede taak *gereed*. Schuw [daarom] de begeerten der jeugd en jaag naar (...) gerechtigheid (...) de Here aanroepen[de] uit een rein hart.'[4]

In beide bijbelse verslagen is de boodschap dat wij, als priesterschapsdragers, niet alleen heilige vaten en symbolen van Gods macht *vastpakken* — denk aan het klaarzetten, zegenen en ronddienen van het avondmaal — maar dat we bovendien zelf een heilig werktuig moeten zijn. Gedeeltelijk om wat wij moeten *doen*, maar belangrijker nog, om wat wij *moeten zijn*, zegt Paulus tegen Timoteüs dat hij de 'jeugdige begeerten' moet schuwen en de Here 'uit een rein hart' moet aanroepen. Er staat dat we rein moeten zijn.

Wij leven in een tijd waarin die reinheid steeds moeilijker in stand te houden is. Met de moderne techniek kunnen zelfs onze jongste broertjes en zusjes een virtuele reis rond de wereld maken voordat ze zelfs maar oud genoeg zijn om veilig met een driewieler de straat over te steken. Wat voor de meesten in mijn generatie zorgeloze momenten opleverde — tv kijken of tijdschriften lezen — is, nu er bovendien video, internet en computers zijn, *amusement* geworden dat ware morele gevaren inhoudt. En dat woord *amusement* zet ik cursief. Wist je dat het oorspronkelijke Latijnse woord voor 'amusement' betekende 'een afleiding van gedachten die bedoeld is om te misleiden'? Helaas is dat grotendeels wat vormen van 'amusement' in onze tijd weer geworden zijn in de handen van de aartsmisleider.

Onlangs las ik in een boek de opmerking: 'Onze vrije tijd, zelfs ons spelen, is een zaak waar we serieus aandacht aan moeten besteden. [Dat komt doordat] er geen neutraal gebied is in het heelal: elke vierkante centimeter, elk onderdeel van een seconde wordt opgeëist door God, en wordt weerstreefd door Satan.'[5] Ik ben ervan overtuigd dat dit waar is, en geen enkel ander opeisen en weerstreven is essentiëler en opvallender dan de strijd om de gedachten en de moraal, de reinheid van de jeugd.

Broeders, mijn waarschuwing vanavond houdt onder meer in dat dit alleen maar erger zal worden. De deur naar tolerantie, de deur naar wellust, vulgariteit en obsceniteit draait maar in één richting. Hij gaat steeds verder open en zwaait nooit meer terug. Mensen kunnen op individuele basis besluiten om hem dicht te doen, maar vanuit historisch oogpunt is het zeker dat de publieke smaak en opinie dat niet zullen doen. Nee, wat kuisheid betreft, is de enige beheersing die je hierover hebt, je zelfbeheersing.

Als je moeite hebt om je te beheersen in waar je naar kijkt of luistert, in wat je zegt of doet, dan vraag ik je om je Vader in de hemel om hulp te bidden. Bid tot Hem zoals Enos deed toen hij worstelde voor God en hard streed in de Geest.[6] Worstel zoals Jakob met de engel, weigerend om los te laten tot hij een bepaalde zegening had gekregen.[7] Praat met je vader en je moeder. Praat met je bisschop. Vraag de best mogelijke hulp aan alle goede mensen om je heen. Vermijd koste wat kost andere mensen die je verleiden, je wil verzwakken of het probleem in stand houden. Als je vanavond het gevoel hebt dat je je niet aan alle normen houdt, dan kun je dat oplossen door bekering en door de verzoening van de Heer Jezus Christus. De Heiland heeft voor jou geweend, gebloed en is voor jou gestorven. Hij heeft je alles gegeven dat je nodig hebt om gelukkig te worden en het heil te ontvangen. En Hij zal nu zijn hulp beslist niet aan je onthouden!

En dan kun je andere mensen helpen naar wie je wordt gestuurd, nu en in de toekomst, als drager van Gods priesterschap. Dan kun je zijn wat de Heer eens beschreven heeft als 'een heelmeester voor de kerk'.[8]

Jonge mannen, wij hebben jullie lief. Wij maken ons zorgen om jullie en willen jullie op alle mogelijke manieren helpen. Bijna tweehonderd jaar geleden heeft William Wordsworth geschreven dat 'de wereld te veel onder ons' is. Wat zou hij wel niet zeggen over het verval dat tegenwoordig zo drukt op jullie ziel en gevoelens? Bij het bespreken van enkele van deze problemen waarmee jullie geconfronteerd worden, houden wij in gedachten dat een groot aantal jonge mannen getrouw het evangelie naleeft en

resoluut voor de Heer staat. Ik ben er zeker van dat dit grote aantal ook de overweldigende meerderheid omvat van allen die vanavond luisteren. Maar de waarschuwingen die wij geven aan de minderheid, zijn zelfs voor de getrouwen belangrijke geheugensteuntjes.

In de moeilijkste en wanhopige dagen van de Tweede Wereldoorlog zei Winston Churchill tegen het Britse volk: 'Ieder mens zal een bijzonder moment in zijn leven ervaren, waarop hij zinnebeeldig gesproken op de schouder wordt getikt en hem de kans wordt geboden iets bijzonders te doen, iets dat bij hem en bij zijn talenten past. Wat zou het tragisch zijn als hij op dat moment onvoorbereid of ongeschikt was voor de opgave die het hoogtepunt in zijn leven zou zijn.'

Broeders, in een nog serieuzere soort oorlogvoering kan de dag komen — en ik ben ervan overtuigd dat die dag echt *zal* komen — waarop onder onverwachte omstandigheden of op een moment van grote nood de bliksem als het ware zal inslaan, en dat er een leven in jouw handen ligt. Wees daar klaar voor als die dag komt. Wees sterk. Wees altijd rein. Respecteer en eer het priesterschap dat je draagt, vanavond en voor altijd. Ik getuig van dit werk, van de macht die wij hebben ontvangen, en van de noodzaak om het gebruik ervan waardig te zijn. Broeders, de oproep voor elke tijd — en vooral onze tijd — is Jozua's oproep: 'Heiligt u, want morgen zal de Here in uw midden wonderen doen.' In de naam van Jezus Christus. Amen. □

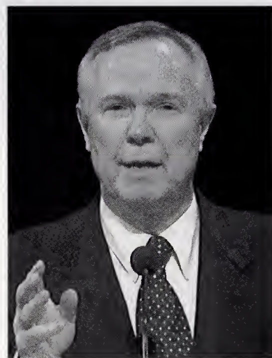
NOTEN

1. Jozua 3:5.
2. Bijvoorbeeld Jesaja 52:11; 3 Nephi 20:41; LV 38:42; 133:5.
3. Zie 2 Koningen 25:14–15; Ezra 1:5–11.
4. 2 Timoteüs 2:20–22; cursivering toegevoegd.
5. C. S. Lewis, *Christian Reflections*, Walter Hooper, red. (1967), blz. 33.
6. Zie Enos 1:2–10.
7. Genesis 32:24–26.
8. LV 31:10.

Hedendaagse profeten, zieners en openbaarders

Ouderling Dennis B. Neuenschwander
van het Presidium der Zeventig

'Er ligt een steeds groter wordende kloof tussen de normen van de wereld en die van het koninkrijk van God.'

Broeders, vanavond zou ik graag over een ervaring willen vertellen die veel voor mij betekent. Tijdens de zondagmiddagbijeenkomst van de algemene conferentie op 6 april 1986 werd er een plechtige vergadering gehouden om Ezra Taft Benson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder, en dertiende president van de kerk. Alle leden waren uitgenodigd om deel te nemen, in de Tabernakel, of via radio of televisie. Als gezin aanvaardden we de uitnodiging om thuis deel te nemen. Behalve een zoon die op zending was, waren we allemaal aanwezig — een hogepriester, een priester, een diaken, een elfjarige zoon en mijn vrouw, LeAnn. Op aanwijzing en om de beurt stonden alle priesterschapsdragers op, en vervolgens stonden we als gezin op om president Benson steun te verlenen.

Waarom roept de Heer profeten, zieners en openbaarders? En hoe kunnen we hen steun verlenen?

De fundamentele taak van profeten, zieners en openbaarders, van iedereen die een apostolisch ambt bekleedt, is in de gehele wereld van Jezus Christus te getuigen. Deze fundamentele roeping om een bijzondere getuige van zijn naam te zijn is altijd de taak van de apostelen op aarde geweest. Dit getuigenis, door openbaring van de Heilige Geest ontvangen, was de kern van de kerk in het Nieuwe Testament en is de kern van de hedendaagse kerk. Op de pinksterdag gaf Petrus zijn getuigenis dat Jezus van Nazaret was 'uitgeleverd (…) aan het kruis genageld en gedood' en dat Hij was opgewekt om 'de weeën van de dood' te verbreken, waarvan de apostelen allen getuigen waren.[1] Dit getuigenis van Jezus Christus dat door een levende apostel werd uitgesproken, was zo krachtig dat harten werden veranderd en dat ongeveer drieduizend mensen zich lieten dopen om vergeving van hun zonden te ontvangen. We lezen dat deze bekeerlingen 'bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden.'[2] Dit verslag in het boek Handelingen geeft diepere betekenis aan de woorden die Paulus later aan de Efeziërs schreef, dat zij die het evangelie aanvaarden huisgenoten Gods worden, 'gebouwd op het

fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is.'[3]

In deze bedeling van de herstelling heeft de profeet Joseph Smith gezegd: 'De fundamentele beginselen van onze godsdienst zijn het getuigenis dat de apostelen en profeten van Jezus Christus hebben, dat Hij is gestorven, begraven, op de derde dag opgewekt en in de hemel is opgenomen. Alle andere zaken die met onze godsdienst te maken hebben zijn slechts toevoegingen daaraan.'[4]

Om gehoor te geven aan deze goddelijke opdracht om in de hele wereld van Jezus Christus te getuigen, geven de hedendaagse profeten ook hun getuigenis. In de proclamatie 'De levende Christus' getuigen zij van de herstelling van zijn priesterschap en kerk, en van zijn wederkomst en getuigen zij 'als zijn naar behoren geordende apostelen, dat Jezus de levende Christus is, de onsterfelijke Zoon van God.'[5]

Profeten van vroeger en tegenwoordig getuigen van Jezus Christus omdat: 'Er zal geen andere naam worden gegeven, noch enige andere wijze, noch enig ander middel, waardoor de zaligheid tot de mensenkinderen kan komen, dan alleen in en door de naam van Christus, de Almachtige Heer.'[6]

Ten tweede verkondigen profeten, zieners en openbaarders duidelijk het woord van God, dat al zijn kinderen door gehoorzaamheid aan hun leringen gezegend kunnen worden. Over Joseph Fielding Smith heeft president Hinckley gezegd: 'Hij sprak inderdaad duidelijke en ondubbelzinnige taal; en dat is de opdracht van een profeet.'[7] De behoefte aan profetische leerkrachten die het geopenbaarde woord van God kennen en het duidelijk en zonder verontschuldiging verkondigen, is in deze tijd net zo belangrijk als in andere bedelingen. In een verwarrende wereld met tegengestelde ideeën, verschuivende normen en zelfzuchtige verlangens naar macht, zouden we eigenlijk het gesprek tussen Filippus en de man uit Ethiopië aandachtig moeten bestuderen. Toen deze man de Schriften aan het lezen was, liep Filippus naar hem toe en vroeg: 'Verstaat gij wat gij leest? En hij zeide: Hoe zou ik dit kunnen, als niet iemand mij de weg wijst?'[8]

Tegen het volk van de Heer zei Alma:

'En vertrouwt evenmin iemand als uw leraar of als uw prediker, tenzij hij een man van God is, die in zijn wegen wandelt en zijn geboden onderhoudt (...) en niemand werd gewijd, tenzij hij een rechtvaardig man was. Daarom waakten zij over hun volk en voedden hen met de dingen der gerechtigheid.'[9]

Deze woorden beschrijven duidelijk de profeten, zieners en openbaarders die deze kerk leiden. Zij spreken de woorden van God duidelijk, met gezag en begrip uit.

Ten derde steunen wij de vijftien mannen niet alleen als profeet en openbaarder, maar ook als ziener. De aanwezigheid van zieners onder ons wordt niet vaak besproken. Toch geeft het vermogen om meer dan het heden te zien, macht en gezag aan de apostolische getuigenissen en leer. Ik wil graag twee schriftuurplaatsen noemen die over deze belangrijke en unieke roeping gaan. Ammon leert koning Limhi in het Boek van Mormon: 'Een ziener kan van dingen uit het verleden weten en ook van dingen, die nog moeten komen, en [hier]door zullen alle dingen worden geopenbaard (...) en ook zullen hierdoor dingen

worden bekendgemaakt, die anders niet bekend konden zijn.'[10]

In de Parel van grote waarde lezen we dat de Heer Henoch instructies gaf om zijn ogen met klei te zalven en ze te wassen, zodat hij zou kunnen zien. En dat deed Henoch. 'En hij zag (...) dingen die voor het natuurlijke oog niet zichtbaar waren; en sedert dien tijd ontstond er het spreekwoord in het land: Een ziener heeft de Here voor zijn volk verwekt.'[11]

Op de vraag wat onze hedendaagse zieners bekendmaken wat anders niet bekend zou zijn, en wat zij zien dat met het natuurlijke oog niet zichtbaar is, geef ik een eenvoudig antwoord. Luister, overdenk en overweeg met een gebed in uw hart wat zij verkondigen en doen. Als u dat doet, ontstaat er een patroon dat veel openbaart en waarin het antwoord op die vraag is te vinden.

Nu kom ik even terug op de ervaring die wij als gezin tijdens die plechtige vergadering hadden. Aan het eind van de steunverlening zei president Hinckley, die de leiding had: 'Dank u, broeders en zusters, voor uw steunverlening. Wij hebben het gevoel, dat u ons niet alleen met uw hand steun verleend hebt, maar ook met uw hart, uw geloof en gebeden waar wij niet buiten kunnen, en wij bidden dat u dat zult blijven doen.'[12] Broeders, onze steunverlening aan de profeten, zieners en openbaarders is niet alleen het opsteken van onze hand, maar vooral onze moed, ons getuigenis en ons geloof om naar hen te luisteren en hen te volgen.

Maar ik vraag mezelf af, als dit zo duidelijk is, waarom is het dan zo moeilijk? Daar zijn veel antwoorden op te geven, maar ik denk dat er eigenlijk maar één antwoord is. Het grootste deel van de moeilijkheid schuilt in ons verlangen om meer door de wereld dan door God geaccepteerd te worden.

De leringen van een hedendaagse profeet staan vaak lijnrecht tegenover die van de wereld. Als heiligen der laatste dagen en priesterschapsdragers van God moeten we begrijpen dat er een steeds groter wordende kloof tussen de normen

van de wereld en die van het koninkrijk van God ligt. Hoe graag we misschien ook willen dat het evangelie zich aan de wereld aanpast, dat kan niet, dat gebeurt niet, dat is nooit gebeurd, en dat zal nooit gebeuren.

In de hedendaagse wereld is zoveel gebaseerd op genotzucht, onmiddellijke opbrengst en bevrediging, en maatschappelijke acceptatie ten koste van alles. Het evangelie en het koninkrijk van God omvatten zoveel meer. God waardeert eigenschappen als geduld, lankmoedigheid, volharding, vriendelijkheid en broederlijke liefde — eigenschappen die niet van korte duur zijn of in korte tijd kunnen worden ontwikkeld.

Broeders, als we hedendaagse profeten, zieners en openbaarders onder ons hebben en niet naar hen luisteren, is dat hetzelfde als dat ze er niet zouden zijn. De profeet Jakob hoopte dat de woorden die met zoveel moeite door rechtschapen mannen op de platen waren gezet, met een dankbaar hart door hun kinderen zouden worden ontvangen, en dat zij ze 'met vreugde en niet met smart'[13] zouden bestuderen. Mogen wij verstandig genoeg zijn om hetzelfde met de woorden van de hedendaagse profeten, zieners en openbaarders te doen.

Ik getuig van de verlossende macht van de verzoening van Jezus Christus. Ik getuig van de hedendaagse apostelen, profeten, zieners en openbaarders. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

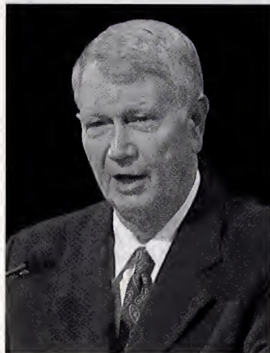
NOTEN

1. Handelingen 2:23, 24, zie ook vs. 32.
2. Handelingen 2:42.
3. Efeziërs 2:20.
4. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, onder redactie van Joseph Fielding Smith (1976), blz. 121.
5. 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *De Ster*, april 2000, blz. 2–3.
6. Mosiah 3:17.
7. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), blz. 525.
8. Handelingen 8:30–31.
9. Mosiah 23:14,17–18.
10. Mosiah 8:17.
11. Mozes 6:36; zie ook vs. 35.
12. *De Ster*, nummer 6, 1986, blz. 71.
13. Jakob 4:3.

Satans zak vol snippen

Bisschop Richard C. Edgley
Eerste raadgever in de Presiderende Bisschap

'Luisteren we naar Satan, de bron van alle leugens? Of geloven we onze liefdevolle hemelse Vader, die de Bron van alle waarheid en geluk is?'

Toen ik als jongeman mijn eerste jaar aan de universiteit erop had zitten en ik geld voor de door mij gewenste zending moest verdienen, bracht ik de zomer door in het nieuwe Jackson Lake Lodge in Jackson Hole (Wyoming). Daar gingen veel jongeren van studentenleeftijd werken, in die prachtige, ongerepte omgeving.

Zo iemand was ook Jill, een jonge vrouw uit San Francisco (Californië). Daar een vriend en ik vonden dat een jonge vrouw uit de grote stad misschien wat naïef was over haar nieuwe omgeving, meenden wij dat het onze plicht was haar iets bij te brengen over de gewoonten in het ware westen. We besloten haar mee te nemen op een 'snippenjacht'. Voor diegenen die niet weten wat een snippenjacht is: het is een grap, daar er geen snip bestaat, althans niet in het westen van de Verenigde Staten. Voor een snippenjacht heb je een stok en een zak nodig. De 'jager' loopt door het struikgewas, slaat de struiken met een stok terwijl hij de snip op hoge, belachelijke toon roept. De niet-bestaande snippen moeten op die manier de zak ingejaagd worden.

We gaven Jill haar zak en stok, en een gebied op de heuvel om in te jagen. De bedoeling was dat we na ongeveer een kwartier zouden terugkeren naar ons beginpunt, om vervolgens zogenaamd onze snippen te tellen.

Toen ze op de afgesproken tijd niet terugkwam, verkneukelden we ons en maakten ons vrolijk over hoe serieus ze de jacht nam. Na ongeveer een half uur vonden we het tijd om haar te redden, de grap uit te leggen, samen eens goed te lachen, en te gaan eten. Het werd echter duidelijk dat ze de snippenjacht serieuzer had genomen dan we hadden verwacht: ze was in het haar toegewezen gebied niet te vinden. Toen we nogal uitgebreid gezocht hadden en geen spoor van haar hadden gevonden, trokken we de bossen in en riepen haar zo hard als we konden, maar zonder resultaat.

In de hoop dat ze was teruggegaan naar haar slaapzaal, gingen we terug en vroegen enkele jonge vrouwen om haar daar te zoeken, maar dat leverde ook geen resultaat op. Het werd nu donker en we begonnen ons steeds meer zorgen te maken. We riepen de hulp in van alle jonge mannen die we in de jongensslaapzaal konden rekruteren, en met zaklantaarns gingen we diep de bossen in. Aangezien het nu volkomen donker was, en we bang, bezorgd en hees van het roepen waren, besloten we dat het tijd was om verslag uit te brengen van onze belachelijke daad aan de boswachters. Toen we voor de slaapzalen stonden en probeerden vast te stellen welke moedige ziel het voorrecht zou krijgen om haar verdwijning te rapporteren, verscheen Jill plotseling — niet uit haar eigen slaapzaal, maar uit die van een vriendin, met wie ze heerlijk gegeten had (terwijl wij de maaltijd gemist hadden), en waar ze een prettige avond had doorgebracht met haar vriendinnen. Haar eerste woorden tegen ons toen ze op ons afkwam, zeiden alles: 'Hoe vinden jullie het om op snippenjagers te jagen?' Tot zover de naïviteit van mensen uit de grote stad, en tot zover de gewoonten van het ware westen. Ze had zelf een grap met ons uitgehaald, en ik heb nooit meer enig verlangen gehad om nog een snippenjacht te organiseren.

Maar overal om ons heen is een andere 'snippenjacht' gaande, en wij kunnen daar de naïeve slachtoffers van worden. Het is geen grap, en het zal ook niet eindigen met een lach en hartelijke vriendschap. Satan is de grote bedrieger, leugenaar en vijand van al wat goed is, inclusief ons geluk en welzijn. Het is zijn grote verlangen het geluksplan van onze hemelse Vader te dwarsbomen en ons 'even ellendig te maken als hij zelf is' (2 Nephi 2:27). Aangezien hij de bron en dader is van alle bedrog, nodigt hij ons in feite uit om ons bij hem te voegen in zijn snippenjacht, onze zak te vullen met opwinding, plezier, populariteit en 'het goede leven'. Wat hij in werkelijkheid biedt, zijn leugens, ellende, geestelijke verlaging, en verlies van eigenwaarde.

De verkoopslogan waarmee Satan ons erop uitstuurt om onze zak te vullen, is: 'Eet, drinkt en weest vrolijk, want morgen sterven wij' (2 Nephi 28:7). Zijn uitnodiging kan verleidelijk en overtuigend overkomen. Nephi beschrijft zijn verkooptechnieken als 'bevredigen', 'verleiden' en 'in zinnelijke gerustheid doen indommelen', terwijl hij verklaart: 'alles is wel' (2 Nephi 28:21–22). Satan wil ons onder meer onzedelijkheid in alle vormen in onze zak laten doen, inclusief pornografie, taal, kleding en

gedrag. Maar dergelijke slechte daden brengen emotionele spanningen met zich mee, verlies aan spiritualiteit, verlies aan zelfrespect, en gemiste kansen om een zending te vervullen of een tempelhuwelijk te sluiten, of brengen zelfs ongewenste zwangerschap met zich mee. Satan wil dat wij verslaafd raken, en doet drugs, alcohol en tabak in onze zak.

Satan zegt ons dat die zaken in orde zijn en dat 'iedereen het doet'. Hij zegt ons dat je er populair en geaccepteerd door wordt. Satans leugens kunnen erg verleidelijk zijn, vooral op de kritieke tijd in het leven waarin jonge mensen hevig verlangen om geaccepteerd te worden en populair te zijn.

Maar er zijn aanwijzingen die ons duidelijk kunnen maken wat we niet in onze zak moeten doen. Je kunt die aanwijzingen herkennen, want ze zijn algemeen bekend — aanwijzingen zoals:

- 'Iedereen doet het.'
- 'Niemand komt erachter.'
- 'Je schaadt er niemand mee.'
- 'Het schaadt niet om het deze ene keer te doen.'
- 'Nou én?'
- 'Je kunt je later bekeren en dan toch nog op zending gaan en trouwen in de tempel.'
- 'Christus heeft verzoening gebracht voor je zonden; Hij zal je vergeven.'

Worden dergelijke rechtvaardigingen ofwel openlijk door anderen gegeven, of subtiel ingefluisterd door de verleider, dan ben je gewaarschuwd. Luister er niet naar. Experimenteer niet. Doe het gewoon niet.

God, onze liefhebbende Vader, de Bron van alle waarheid, heeft ons gewaarschuwd voor Satans bedrog. Luister naar wat de Heer door zijn profeten heeft gezegd:

- Paulus leerde de heiligen in Korinte: 'Weet gij niet dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont? Zo iemand Gods tempel schendt, God zal hem schenden. Want de tempel Gods (…) is heilig!' (1 Korintiërs 3:16–17.)
- Jakob waarschuwde de Nephieten vanouds als volgt: 'Maar wee, wee ulieden, die niet rein van harte zijt, die heden onrein zijt voor God' (Jakob 3:3).
- Alma herinnerde zijn afgedwaalde zoon Corianton over seksuele onreinheid het volgende: 'Weet gij niet, mijn zoon, dat deze dingen een gruwel in de ogen des Heren zijn (…)?' (Alma 39:5.) En hij vervolgt tegen Corianton: 'Goddeloosheid bracht nimmer geluk' (Alma 41:10).

De Salt Lake-tempel bij schemerlicht, vanaf het bordes van het Conferentiecentrum.

Luister, om niet te denken dat die waarschuwingen alleen voor bijbelse tijden waren, naar wat onze hedendaagse profeet, president Gordon B. Hinckley, heeft gezegd: 'Niettegenstaande de zogenaamde "nieuwe moraal", niettegenstaande de veelbesproken veranderingen in morele normen, is er geen goede vervanging voor deugdzaamheid. Gods normen mogen dan over de hele wereld worden aangevallen, *maar God heeft zijn geboden niet afgeschaft.*' ('With All Thy Getting Get Understanding', *Ensign*, augustus 1988, blz. 4; cursivering toegevoegd.)

Dus vragen we ons af: 'Wie gaan we geloven bij onze zoektocht naar geluk en welzijn?' Wordt het Satan, de bron van alle leugens en bedrog, die als enige doel heeft ons te vernietigen? Of geloven we onze liefdevolle hemelse Vader, die de Bron van alle waarheid en geluk is, die als enige doel heeft ons te belonen met zijn eeuwige liefde en vreugde?

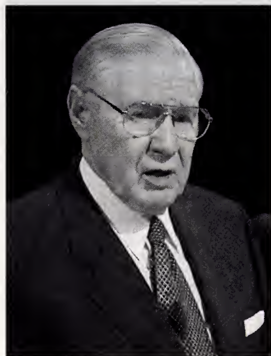
We kunnen in nederige omstandigheden leven, een beperkte opleiding hebben, of zelfs vinden dat we weinig bereikt hebben in de wereld. En door Satans bedrog kunnen we ons soms onbelangrijk of incapabel voelen. Maar laten we nooit vergeten: wij zijn degenen die gekozen zijn om het priesterschap van God te dragen, wij zijn zijn geroepen, geordende gezanten, dus we zijn wel degelijk iemand.

Door zijn priesterschap hebben wij macht gekregen. Wij behoren tot een koninklijk huis. En wij hebben de macht om Satans snippen te onderscheiden van Gods ware beginselen van geluk. Omdat wij weten wie wij zijn en omdat wij begiftigd zijn met de Heilige Geest, en macht hebben gekregen door zijn priesterschap, hebben wij de macht om gewoon te zeggen: 'Nee. Nee, Satan, ik word geen slachtoffer van jouw bedrog, van je gemene, vaak dodelijke snippenjacht.' Ik getuig dat goddeloosheid nimmer geluk heeft gebracht (zie Alma 41:10) en nooit geluk zal brengen. Verder getuig ik dat geluk en eigenwaarde alleen teweeg worden gebracht door het naleven van de beginselen waarop de Schepper zijn plan van geluk heeft gebaseerd. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

De innerlijke vijand

President James E. Faust
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

'Wij moeten er allemaal aan werken om moedige, gedisciplineerde en loyale priesterschapsdragers te zijn, toegerust met de juiste wapens om de strijd tegen het kwaad te winnen.'

Geliefde broeders van de priesterschap, ik spreek mijn liefde en waardering voor u uit. Wij zijn u allen dankbaar dat u tot de vooruitgang van dit heilige werk in de hele wereld bijdraagt. Ik voel me nederig en vereerd dat ik een van u mag zijn.

Al voordat de wereld begon, was er een grote oorlog in de hemel tussen de machten van het goed en het kwaad.[1] Die oorlog woedt tegenwoordig nog krachtiger. Satan is nog steeds de aanvoerder van de legers van het kwaad. Hij verleidt ons nog steeds, net zoals hij Mozes verleidde toen hij zei: 'Mensenkind, aanbid mij.'[2] Als priesterschapsdrager maken wij deel uit van het grote leger van rechtschapenheid om de strijdkrachten van Lucifer te bestrijden. Wij moeten er allemaal aan werken om moedige, gedisciplineerde en loyale priesterschapsdragers te zijn, toegerust met de juiste wapens om de strijd tegen het kwaad te winnen. Paulus zei dat deze wapens het pantser der gerechtigheid, het schild des geloofs, de helm des heils, en het zwaard des Geestes — het woord van God — zijn.[3]

Vanavond wil ik graag spreken over de innerlijke strijd die eenieder van ons moet leveren. President Joseph F. Smith heeft gezegd: 'Onze eerste vijand vinden we in onszelf. Het is verstandig om die vijand eerst te verslaan en ons over te geven aan de wil van de Vader, en gehoorzaam te zijn aan de beginselen van het leven en het eeuwig heil, die Hij aan de wereld heeft gegeven om het eeuwig heil van de mens tot stand te brengen.'[4] Dat betekent eenvoudigweg dat we het goede in ons moeten versterken en de verleidingen van Satan moeten overwinnen. De richtingzoeker is zeker. Alma zegt dat 'al het goede van God komt en al het kwade van de duivel.'[5]

Robert Louis Stevenson heeft deze voortdurende strijd tussen goed en kwaad in zijn boek over Dr. Jekyll en Mr. Hyde beschreven. In het begin van het verhaal staat dat Dr. Jekyll een gerenommeerd arts in Londen was, een goede, vriendelijke man, die in zijn jeugd naar het kwaad had geneigd, maar dat echter had kunnen onderdrukken. Door zijn interesse in medicijnen, ontdekte hij een middel waardoor hij zijn uiterlijk in een afzichtelijke dwerg kon veranderen, de verpersoonlijking van het kwaad, die hij Mr. Hyde noemde. Eenzelfde dosis gaf hem de vorm en persoonlijkheid van de gerenommeerde arts terug. De arts veranderde geregeld in Mr. Hyde, waarbij hij deze kant van zijn persoonlijkheid steeds meer macht gaf. Dr. Jekyll vond het steeds moeilijker om zijn deugdzame wezen terug te krijgen. Hij merkte ook dat hij soms zonder de het middeltje in Mr. Hyde veranderde.'[6] Als Mr. Hyde vermoordde hij iemand, en toen het middel hem niet meer in Dr. Jekyll veranderden, kwam de waarheid aan het licht en pleegde hij zelfmoord. Door het misbruik van drugs werd zijn leven verwoest. En dat kan ook in het echte leven gebeuren.

Om nooit in een kwade, goddeloze Mr. Hyde te veranderen, moeten we ons voornemen om niet aan die verwoestende verleidingen toe te geven. Experimenteer nooit met verslavende middelen. Gebruik nooit tabak, in wat voor vorm dan ook, of enig ander verslavend middel. Blijf uit de buurt van alcoholische dranken. Verslaving brengt tragische gevolgen met zich mee, die moeilijk zijn te overwinnen.

We worden gezegend als we ons aan onze beginselen vasthouden. Toen ik president van de ring Cottonwood was, was Dr. Creed Haymond een van onze ringpatriarchen. Hij gaf af en toe een sterk getuigenis van het woord van wijsheid. Als jongeman was hij aanvoerder van het atletiekteam van de Penn State University. In 1919 werden broeder Haymond en zijn team uitgenodigd om aan de jaarlijkse collegewedstrijden deel te nemen. De avond voor de wedstrijd gaf zijn coach, Lawson Robertson, die verscheidene olympische teams had gecoacht, hem de opdracht om met zijn teamleden wat wijn te drinken. In die tijd vonden coaches ten onrechte dat wijn goed was voor de spieren die door de zware training hard waren geworden. Alle teamleden namen wat wijn, maar broeder Haymond weigerde omdat zijn ouders hem in het woord van wijsheid hadden onderricht. Broeder Haymond voelde zich niet op zijn gemak omdat hij niet graag ongehoorzaam aan zijn coach was. Hij moest tegen de snelste mannen in de wereld lopen. En als hij slecht zou presteren, zou hij dan zijn coach nog onder ogen durven komen?

De volgende dag waren alle teamleden ziek en presteerden slecht, of liepen helemaal niet. Broeder Haymond voelde zich echter goed en won de 100 en de 200 meter. Zijn coach zei tegen hem: 'Je hebt net de 200 meter sneller gelopen dan ooit enig ander mens.' Die avond, en de rest van zijn leven, was Creed Haymond dankbaar voor zijn eenvoudige geloof in het woord van wijsheid.[7]

Toen ik tijdens de Tweede Wereldoorlog in militaire dienst was, ging ik met een aantal goede jongemannen om. Maar langzamerhand zag ik een aantal van hen van een godvrezende Dr. Jekyll in een Mr. Hyde veranderen. Sommigen begonnen met koffiedrinken omdat het water vies was en het door de waterzuiveringstabletten niet goed smaakte. Na de koffie begonnen sommigen wat bier te drinken. Iedere soldaat die overzee werd gestuurd kreeg een bepaalde hoeveelheid sigaretten en zo nu en dan een fles whisky die veel geld waard waren.

President George Albert Smith heeft eens het volgende advies gegeven: 'Als je die lijn overschrijdt en ook maar één voet in het domein van de duivel zet, ben je in de macht van de verleider, en als hij in zijn opzet slaagt, zul je niet meer behoorlijk kunnen denken of zelfs redeneren, omdat je de Geest van de Heer kwijt bent.'[8] Sommige soldaten bleven aan de veilige kant van de lijn en experimenteerden niet met deze middelen en handelden er ook niet in, hoewel we ze gratis kregen. Maar anderen verzamelden de sigaretten en de drank als afleiding in de moeilijke oorlog. Een aantal begaf zich zelfs op het pad van onzedelijkheid, in de overtuiging dat de stress van de oorlog de lagere normen mogelijk maakte, waardoor de Mr. Hyde in hun karakter de leiding kon nemen.

Na de oorlog merkten zij die aan tabak, alcohol en onzedelijkheid waren verslaafd, dat ze die slechte gewoonten niet zo gemakkelijk afleerden. De jongemannen met zoveel vooruitzichten, die de lijn langzaam maar zeker overschreden, beroofden zichzelf en hun gezinsleden van het beloofde geluk en kregen te maken met echtscheiding, uiteengevallen gezinnen en hartzeer.

Bezoekers komen een trap af van het bordesniveau naar het plazaniveau van het Conferentiecentrum.

Zij die hun normen nooit verlaagden, raakten ook niet verslaafd. Zij kwamen sterker en beter voorbereid uit deze moeilijke periode in hun leven om als vader en grootvader een productief, voorbeeldig en gelukkig leven te leiden. Zij zijn ook werkzaam geweest als vooraanstaand leider in de kerk en de samenleving.

Nog een valse filosofie die de Mr. Hyde in ons karakter aanspreekt, is dat een beetje pornografie geen kwaad kan. Dat is een verschrikkelijke misvatting. Pornografie is net zo verslavend als cocaïne of andere drugs. Ik kreeg onlangs een hartverscheurende brief van een geëxcommuniceerde man wiens ziel met verdriet en spijt vervuld is. Met zijn toestemming citeer ik het volgende uit zijn brief: 'Ik hoop dat deze brief aan iedereen die daaraan twijfelt, duidelijk zal maken dat het pad van verdelging slechts verdriet en pijn veroorzaakt, en dat geen enkele zonde deze prijs waard is.'

Verder zegt hij: 'Ik heb mezelf verdriet en pijn aangedaan. Geen enkel zelfzuchtig of wellustig verlangen is de moeite waard om je lidmaatschap in de kerk kwijt te raken. Ik heb mijn vrouw en mijn twee prachtige kinderen veel verdriet gedaan. Ik ben dankbaar voor de enorme inspanningen van mijn vrouw om mij te helpen

In het Conferentiecentrum kijkt een vrouw door een raam aan de zuidzijde naar het vallende water van de fontein op het dak.

bij het overwinnen van mijn zonden. Mijn vrouw is het slachtoffer van mijn zonden en heeft veel verdriet en leed moeten doorstaan. Ik verlang naar de dag dat ik weer lid van de kerk van de Heer mag worden en dat ons gezin weer eeuwig kan zijn.'

In de brief geeft hij verder toe: 'Mijn zonden zijn een direct gevolg van het feit dat ik als kind aan pornografie verslaafd ben geraakt. Pornografie is zonder twijfel verslavend en giftig. Als ik in mijn jeugd had geleerd om mezelf te beheersen, zou ik nu nog lid van de kerk zijn.'

Een van de misleidingen van Mr. Hyde wordt door sommige mensen 'bekering met voorbedachten rade' genoemd. Zo'n leerstelling is er niet in deze kerk. Dat kan aantrekkelijk lijken, maar is in feite een verderfelijk idee. Het doel is om ons over te halen opzettelijk te zondigen, met de voorbedachten rade om ons snel te bekeren en de volledige zegeningen van het evangelie, zoals de tempelzegens of een zending te ontvangen. Ware bekering kan een lang en pijnlijk proces zijn. Deze dwaze leer werd al door Nephi voorspeld:

'En er zullen ook velen zijn, die zeggen: Eet, drinkt, en weest vrolijk; vreest nochtans God — Hij zal het bedrijven van een weinig zonde wel rechtvaardigen; liegt dus een weinig, maakt misbruik van iemands woorden, graaft een kuil voor uw naaste; daar steekt geen kwaad in; doet al deze dingen, want morgen sterven wij. En indien het zo zij, dat wij schuldig zijn, zal God ons met weinige slagen slaan, en ten slotte zullen wij zalig worden in het koninkrijk Gods.'[9]

Over al deze mensen die deze leer verkondigen zegt de Heer: 'Het bloed der heiligen zal hen van de aardbodem aanklagen.'[10] Dat komt omdat al onze verbonden niet alleen door verordeningen ontvangen worden, maar, om eeuwig te zijn, door de Heilige Geest der belofte[11] moeten worden verzegeld. Deze goddelijke goedkeuring wordt alleen door getrouwheid aan onze verordeningen en verbonden gegeven. Het valse beginsel van de zogenaamde bekering met voorbedachten rade omvat een element van misleiding, maar de Heilige Geest der belofte kan niet misleid worden.

Sommige mensen dragen een masker van fatsoenlijkheid en uiterlijke rechtschapenheid, maar leiden een leven van misleiding. Net als Dr. Jekyll geloven ze dat ze een dubbel leven kunnen leiden en dat niemand erachter komt. Jakobus heeft gezegd: 'Innerlijk verdeeld als hij is, ongestadig op al zijn wegen.'[12] In het Boek van Mormon staat het verslag van Corianton die met zijn vader en broer op zending ging onder de Zoramieten. Door zijn dubbele leven liet hij zijn zending in de steek, en zijn vader, die uitriep: 'O zie, mijn zoon, welke grote ongerechtigheid gij over de Zoramieten hebt gebracht; want toen zij uw gedrag zagen, wilden zij niet in mijn woorden geloven.'[13]

Hypocrieten zijn mensen die uiterlijk een masker van goedheid dragen, maar van binnen kwaad en misleiding bedrijven. Net als de schriftgeleerden en Farizeeën die bij de Heiland kwamen en deden alsof zij ergens mee zaten en zijn wijze raad inriepen. 'Meester,' zeiden ze vleiend, 'wij weten, dat Gij waarachtig zijt en de weg Gods in waarheid leert en dat Gij U aan niemand stoort; want Gij ziet de mensen niet naar de ogen.'

Met deze misleidende aanpak hoopten ze Hem in de val te lokken. Ze vroegen: 'Zeg ons dan, wat dunkt u? Is het geoorloofd de keizer belasting te betalen of niet?' Hun vraag zat vol met kwade bedoelingen omdat een van de weerzinwekkendste Romeinse wetten de belasting was. Als hij 'ja' had geantwoord, hadden de Farizeeën kunnen zeggen dat Hij niet loyaal ten opzichte van de Joden was. Als Hij 'nee' had gezegd, hadden ze Hem van burgerlijke ongehoorzaamheid beschuldigd. 'Doch Jezus doorzag hun valsheid en zeide: Wat verzoekt gij Mij, huichelaars?'

Hij vroeg hen om een schelling en stelde de vraag: 'Wiens beeldenaar en opschrift is dit?' Zij antwoordden: 'Van de keizer. Toen zeide Hij tot hen: Geeft dan de keizer wat des keizers is, en Gode wat Gods is.'[14] We leven in de wereld, maar we mogen niet overweldigd worden door de huichelarij en de misleiding daarin.

De waarheid met betrekking tot wie wij zijn en wat wij doen, zal uiteindelijk aan het licht komen. De Heer heeft ons de volgende herinnering gegeven: 'Hun ongerechtigheden zullen van de daken worden verkondigd, en hun geheime daden zullen worden onthuld.'[15] Omdat wij in een moreel ongevoelige omgeving leven, vinden we het moeilijk om tegen onszelf en anderen te zeggen dat ons gedrag niet juist is.

Broeders, wij kunnen ons tegen de innerlijke vijand beschermen door de beschermende mantel van Gods priesterschap te dragen. Persoonlijk moeten we de grote macht van het priesterschap in ons leven toepassen. Dat houdt in dat we onze goddelijke keuzevrijheid dagelijks gebruiken om anderen tot zegen te zijn, door op huisonderwijs te gaan, verordeningen te verrichten en gezinsavond te

houden. Gezamenlijk hebben we de opdracht om de boodschap van het eeuwig heil aan de wereld bekend te maken. En dat doen we onder leiding van president Gordon B. Hinckley, die alle sleutels van het priesterschap op aarde in zijn bezit heeft. Maar wij kunnen die zending niet vervullen, tenzij wij onze innerlijke strijd winnen. Als we dat doen, zullen we in staat zijn om onze wapenrusting Gods aan te doen en de zegeningen te ontvangen van de eed en het verbond van het priesterschap. De Heer heeft beloofd: '(...) allen, die deze priesterschap ontvangen, ontvangen Mij (...).

'En hij, die Mij ontvangt, ontvangt mijn Vader;

'En hij, die mijn Vader ontvangt, ontvangt mijn Vaders koninkrijk; daarom zal alles, wat mijn Vader heeft, aan hem worden gegeven.'[16]

Verhoging in het koninkrijk van de Vader omvat koninkrijken, tronen, heerschappijen, vorstendommen en machten die voor eeuwig toenemen.[17] Ik hoop dat wij er allen naar zullen streven onze innerlijke vijand te overwinnen zodat wij deze zegeningen kunnen ontvangen. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. Zie Openbaring 12:4–9, Mozes 4:1–4, Abraham 3:24–28, LV 29:36–38, Jesaja 14:12–20, Lucas 10:18.
2. Mozes 1:12.
3. Zie Efeziërs 6:14–17.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), blz. 253.
5. Alma 5:40.
6. *Thesaurus of Book Digests* (1999), blz. 206.
7. Zie Joseph J. Cannon, 'Speed and the Spirit', *Improvement Era*, oktober 1928, blz. 1001–1007.
8. *Sharing the Gospel with Others*, onder redactie van Preston Nibley, blz. 43.
9. 2 Nephi 28:8.
10. 2 Nephi 28:10.
11. Zie LV 132:7.
12. Jakobus 1:8.
13. Alma 39:11.
14. Matteüs 22:16–21.
15. LV 1:3.
16. LV 84:35, 37, 38.
17. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), blz. 72.

Oproep tot dienen

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

'Ik eer het priesterschap van de almachtige God. Ik heb de macht ervan gezien. Ik heb de kracht ervan gezien. Ik heb mij verwonderd over de wonderen die het tot stand heeft gebracht.'

Ik vind het fijn om vanavond voor u te staan in dit magnifieke Conferentiecentrum en in bijeenkomsten over de hele wereld. Wat een machtig aantal priesterschapsdragers!

Mijn toespraak is gebaseerd op de woorden die de profeet Joseph Smith heeft gesproken, die te vinden zijn in afdeling 107 van de Leer en Verbonden. Die woorden zijn op ons allen van toepassing, of we nu het Aäronisch of het Melchizedeks priesterschap dragen: 'Laat daarom nu eenieder met zijn plicht bekend worden, en het ambt, waartoe hij is aangesteld, met alle ijver leren uitoefenen.'[1]

President Wilford Woodruff heeft gezegd: 'Alle organisaties van de priesterschap hebben macht. De diaken heeft macht, door het priesterschap dat hij draagt. De leraar ook. Zij hebben de macht om tot de Heer te gaan en hun gebeden te laten horen en beantwoorden, net zo goed als de profeet, de ziener of de openbaarder dat heeft. Door dit priesterschap worden er verordeningen op de mens bevestigd, opdat hun zonden worden vergeven en zij verlost worden. Met dit doel is het geopenbaard en op ons verzegeld.'[2]

De dragers van het Aäronisch priesterschap dienen de kans te krijgen om hun roeping in dat priesterschap groot te maken.

Een voorbeeld. Toen ik tot diaken was geordend, legde onze bisschap nadruk op de heilige taak die we hadden om het avondmaal rond te dienen. Er werd nadruk gelegd op gepaste kleding, waardig gedrag en het belang van rein zijn, 'zowel van binnen als van buiten'.

Toen ons de wijze van het ronddienen van het avondmaal werd geleerd, werd ons gezegd dat we de leden behulpzaam waren bij het hernieuwen van het doopverbond, met al zijn plichten en zegeningen. Er werd ons gezegd dat we een bepaalde broeder — Louis — moesten helpen die gedeeltelijk verlamd was, zodat hij ook in de gelegenheid was om te nemen van die heilige symbolen.

Ik herinner me goed dat ik de aanwijzing kreeg om het avondmaal te bedienen aan de rij mensen waarin Louis zat. Ik aarzelde toen ik die fijne broeder naderde, maar toen zag ik zijn glimlach en de dankbare uitdrukking op zijn gezicht waaruit bleek hoe graag hij aan het avondmaal wilde deelnemen. Met de schaal in mijn linkerhand pakte ik een stukje brood en duwde dat tegen zijn open lippen. Later werd het

water op dezelfde manier toegediend. Ik voelde mij op heilige grond. En dat was ik ook. Het voorrecht om Louis het avondmaal te bedienen maakte betere diakenen van ons.

Edele leiders van de jongemannen, u staat op de kruising in het leven van hen die u onderricht. In de muur van de Stanford University Memorial Church is de volgende waarheid gegraveerd: 'Wij moeten onze jongeren leren dat alles wat niet eeuwig is, te kort duurt, en dat alles wat niet oneindig is, te klein is.'[3]

President Gordon B. Hinckley heeft onze plichten beklemtoond met de volgende woorden: 'Er moet in dit werk inzet zijn. Er moet toewijding zijn. Wij zijn betrokken bij een grote eeuwige inzet voor de ziel van de zoons en dochters van God. Wij zijn niet aan de verliezende hand. Wij zijn aan de winnende hand. Wij zullen blijven winnen als we getrouw zijn. (...) De Heer heeft niets van ons gevraagd dat wij niet in geloof kunnen doen.'[4]

Broeders, heeft elke geordende leraar een huisonderwijstaak? Wat een gelegenheid om hem voor te bereiden op een zending. Wat een voorrecht om hem de discipline van de plicht bij te brengen. Een jongen vergeet automatisch de zorg voor zichzelf als hij de opdracht krijgt om over anderen te 'waken'.

En hoe staat het met de priesters? Die jongemannen zijn in de gelegenheid om het avondmaal te zegenen, om verder te gaan in hun huisonderwijstaak, en deel te nemen aan de heilige verordening van de doop.

Wij kunnen elkaar sterken; wij hebben het vermogen om de onopgemerkte op te merken. Als wij ogen hebben die zien, oren hebben die horen en een hart dat weet en voelt, dan kunnen wij de mensen die onder onze verantwoordelijkheid vallen de hand reiken en hen redden.

Uit Spreuken komt de prachtige raad: 'Laat uw voet een effen pad inslaan.'[5]

Ik eer het priesterschap van de almachtige God. Ik heb de macht ervan gezien. Ik heb de kracht ervan gezien. Ik heb mij verwonderd over de wonderen die het tot stand heeft gebracht.

Vijftig jaar geleden kende ik een jongeman — een priester — die het gezag van het Aäronisch priesterschap had. Als bisschop was ik zijn quorumpresident. Robert stotterde en stamelde, hij had daar geen enkele beheersing over. Hij was niet op zijn gemak, was verlegen, bang voor zichzelf en alle anderen, en deze belemmering was vreselijk voor hem. Hij vervulde nooit een taak, keek nooit iemand recht in de ogen en staarde altijd naar beneden. Maar op een dag aanvaardde hij, door een samenloop van omstandigheden, de opdracht om zijn priesterlijke plicht te vervullen door iemand te dopen.

Ik zat naast Robert in de doopruimte van de Tabernakel in Salt Lake City. Hij was in smetteloos wit gekleed, voorbereid op de verordening die hij zou verrichten. Ik boog me naar hem toe en vroeg hem hoe hij zich voelde. Hij staarde naar de grond en stotterde vrijwel onbeheerst dat hij zich vreselijk voelde.

Wij baden allebei vurig dat hij zijn taak aan zou kunnen. Plotseling zei de secretaris: 'Nancy Ann McArthur wordt nu gedoopt door Robert Williams, priester.'

Robert stond op, stapte in de vont, nam de kleine Nancy bij de hand, en hielp haar in dat water dat een mensenleven reinigt en een geestelijke wedergeboorte verschaft. Hij zei: 'Nancy Ann McArthur, van Jezus Christus wege gemachtigd zijnde, doop ik u in de naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes. Amen.' Hij stotterde niet één keer! Hij haperde niet één keer! We hadden een hedendaags wonder gezien. Vervolgens verrichtte Robert de doopverordening op dezelfde wijze voor nog twee of drie andere kinderen.

In de kleedkamer feliciteerde ik Robert, en ik verwachtte diezelfde ononderbroken woordenvloed te horen. Ik had het mis. Hij keek naar de grond en stamelde een woord van dank.

Ik getuig vanavond tot u allen dat toen Robert met het gezag van het Aäronisch priesterschap handelde, hij met macht en met overtuiging sprak, en met hemelse hulp.

We moeten de jongemannen van de Aäronische priesterschap geloofsontwikkelende ervaringen geven. Zij willen de kans krijgen om de Geest van de Heer te voelen die hen helpt.

Ik herinner me nog goed dat mij gevraagd werd om voor het eerst een toespraak te houden in de kerk. Ik mocht zelf een onderwerp kiezen. Ik heb altijd van vogels gehouden, dus ik dacht aan het zeemeeuwmonument. Ter voorbereiding ging ik naar Temple Square en keek naar het monument. Aanvankelijk waren het de munten in de fontein om het monument heen, die mijn aandacht trokken. Ik vroeg me af hoe ze die eruit gingen halen en wie dat ging doen. Ik geef niet toe dat ik er niet aan gedacht heb ze te pakken. Toen keek ik omhoog naar de zeemeeuw die bovenop het monument stond, en probeerde me voor te stellen hoe het zou zijn om als pionier je eerste kostbare graan te zien verslinden door sprinkhanen en vervolgens die zeemeeuwen te zien komen die met hun edele vleugels neerstreken op de akkers en de sprinkhanen opaten. Ik vond het een prachtig verhaal. Ik ging zitten en schreef met potlood een toespraak van tweeënhalve minuut. Ik ben de zeemeeuwen nooit vergeten. Ik ben de sprinkhanen nooit vergeten. Ik ben nooit vergeten dat mijn knieën knikten toen ik die toespraak hield. Ik ben ook nooit vergeten hoe het was om mijn diepste gevoelens uit te spreken op het spreekgestoelte. Ik wil erop aandringen dat we de Aäronische priesterschap de gelegenheid geven om te denken, te redeneren en te dienen.

President David O. McKay heeft gezegd: 'Moge God ons schenken dat we trouw zijn aan de idealen van het priesterschap, zowel Aäronisch als Melchizedeks. God geve dat we onze roeping grootmaken en de mensen inspireren door wat wij doen — niet alleen leden van de kerk, maar mensen overal — om een verhevener en beter leven te leiden, een betere echtgenoot te zijn, en een betere leider, onder alle mogelijke omstandigheden.'[6]

Het lijkt erop dat de touwen van de wereld van de veilige meerpalen zijn afgegleden, en dat het wereldse schip is weggedreven uit de haven van vrede. Losbandigheid, onzedelijkheid, pornografie en de negatieve invloed door leeftijdgenoten kunnen ertoe leiden dat velen heen en weer geslingerd worden op een zee van zonde, en dat zij te pletter slaan op de puntige riffen van verloren kansen, misgelopen zegeningen en dromen die niet zijn uitgekomen.

Men kan vol verwachting vragen: 'Is er een weg naar de veiligheid?', 'Kan iemand mij leiden?', 'Kan ik aan de dreigende vernietiging ontkomen?'. Het antwoord, broeders, is een duidelijk 'Ja!' Kijk naar de vuurtoren van de Heer. Er is geen mist zo dicht, geen nacht zo donker, geen storm zo sterk, geen zeeman zo verdwaald, of de lichtstraal van die vuurtoren kan redding brengen. Die straal wenkt ons in de stormen van het leven. De vuurtoren van de Heer stuurt een signaal dat makkelijk te herkennen is en dat nooit ophoudt.

Er zijn veel van die signalen. Ik noem er slechts drie. Let er goed op: de verhoging kan ervan afhangen — zowel die van u als die van mij.

Gebed geeft gemoedsrust.

Geloof gaat aan het wonder vooraf.

Eerlijkheid duurt het langst.

Ten eerste, over het gebed — Adam bad; Jezus bad; Joseph bad. Wij weten wat de uitkomst van hun gebeden was. Hij die zelfs de val van een mus opmerkt, hoort het beslist ook als wij ons hart uitstorten. Denk aan de belofte: 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.'[7]

Vervolgens: geloof gaat aan het wonder vooraf. Dat is altijd zo geweest, en het zal altijd zo blijven. Het regende nog niet toen Noach het gebod kreeg om een ark te bouwen. Er was geen ram in het struikgewas te zien toen Abraham zich opmaakte om zijn zoon Isaak te offeren. Er waren nog geen hemelse Personen te zien toen Joseph neerknielde en bad. Eerst kwam de beproeving van het geloof — en toen pas het wonder.

Bedenk dat niemand tegelijkertijd geloof en twijfel kan hebben, want het ene zal het andere verdrijven. Zet de twijfel van u af. Ontwikkel geloof.

Ten laatste: eerlijkheid duurt het langst. Ik leerde die waarheid op dramatische wijze tijdens een trainingskamp toen ik 55 jaar geleden in de marine zat. Na de eerste drie weken geïsoleerde training, kwam het goede nieuws dat we ons eerste verlof kregen en de stad San Diego mochten bezoeken. Alle manschappen wilden maar al te graag gebruiken maken van deze afwisseling. Terwijl we ons klaarmaakten om de bus naar de stad te nemen, beval de onderofficier: 'Alle manschappen die kunnen zwemmen, komen hier staan. Jullie gaan met verlof naar San Diego. Zij die niet kunnen zwemmen, komen hier in de rij staan. Jullie gaan naar het zwembad en krijgen zwemles. Pas al je hebt leren zwemmen krijg je verlof.'

Ik had het grootste deel van mijn leven al gezwommen, dus ik maakte me klaar om de bus naar de stad te nemen; maar toen zei de onderofficier tegen onze groep: 'Nog één ding voordat we de bus nemen. Volg mij. Voorwaarts, mars!' Hij liet ons naar het zwembad marcheren, liet ons onze kleding uitdoen en op de rand van het diepe deel van het zwembad staan. Toen gaf hij de opdracht:

‘Spring erin en zwem naar het andere einde van het zwembad.’ In die groep mannen, die zogenaamd allemaal konden zwemmen, waren er ongeveer tien die dachten dat ze iemand voor de gek konden houden. Ze konden eigenlijk niet zwemmen. Ze gingen het water in, vrijwillig of anderszins. Een ramp was nabij. De onderofficieren lieten ze een of twee keer ondergaan voordat ze hen de bamboestok toestaken om ze in veiligheid te trekken. Met enkele goed gekozen worden zeiden ze toen: ‘Dat zal jullie leren om de waarheid te spreken!’

Ik was zo dankbaar dat ik de waarheid had gezegd, dat ik kon zwemmen en dat ik met gemak de andere kant van het zwembad had gehaald. Uit dergelijke lessen leren we om waarheidsgetrouw te zijn — en trouw aan het geloof, trouw aan de Heer, trouw aan onze metgezellen, trouw aan al wat ons heilig en dierbaar is. Die les ben ik nooit vergeten.

De vuurtoren van de Heer wenkt ons naar de veiligheid en eeuwige vreugde die we vinden als we ons laten leiden door zijn signalen, die nooit ophouden:

Gebed geeft gemoedsrust.

Geloof gaat aan het wonder vooraf.

Eerlijkheid duurt het langst.

Ik getuig vanavond tot u dat Jezus werkelijk de Christus is, en onze geliefde Verlosser en Heiland. Wij worden door een profeet van de almachtige God geleid, door president Gordon B. Hinckley. Ik weet dat u die overtuiging ook hebt.

Ik wil sluiten met het voorlezen van een eenvoudige, maar diepzinnige brief die onze liefde voor onze profeet en zijn leiding weergeeft:

‘Geachte president Monson,

‘Vijf jaar geleden is president Hinckley gesteund als profeet, ziener en openbaarder. Dat was voor mij een bijzondere gelegenheid, en vooral uw oproep tot steunverlening door de leden van de kerk.

‘Die ochtend moest ik hooi halen voor mijn vee. Ik luisterde via de radio in de vrachtwagen naar de conferentie. Ik had het hooi opgehaald, was achteruit de schuur in gereden en was bezig balen hooi uit de vrachtwagen te gooien. Toen u de broeders van de priesterschap opriep, ‘waar u zich ook bevindt’, om zich voor te bereiden op de steunverlening aan de profeet, vroeg ik me af of u ook mij bedoelde. Ik vroeg me af of de Heer beledigd zou zijn als Hij zag dat ik bezweet was en onder het stof zat. Maar ik geloofde u op uw woord en klom uit de vrachtwagen.

‘Ik zal nooit vergeten dat ik daar alleen in de schuur stond, met mijn hoed in mijn hand, met zweetdruppels die over mijn gezicht liepen, en met de arm rechthoekig opgeheven om president Hinckley te steunen. Tranen vermengden zich met zweet toen ik daar enkele minuten over die heilige gelegenheid zat na te denken.

‘In ons leven zorgen we ervoor dat we ons op bepaalde plekken bevinden als er grote gebeurtenissen zijn. Dat is mij ook wel overkomen, maar er was er geen een geestelijker of emotioneler of gedenkwaardiger dan die ochtend in de schuur met alleen koeien en een gespikkeld paard als toeschouwers.

‘Met vriendelijke groeten,

‘Clark Cederlof’

President Hinckley, wij, de priesterschapsdragers van de kerk, hebben u lief en steunen u. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. □

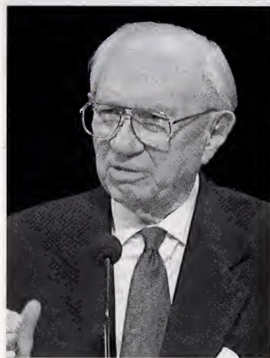
NOTEN

1. LV 107:99.
2. *Millennial Star*, 22 september 1890, 595–596.
3. Zie Conference Report, oktober 1952, blz. 17.
4. ‘De oorlog die wij winnen’, *De Ster*, januari 1987, blz. 40.
5. Spreuken 4:26.
6. Conference Report, oktober 1967, blz. 97.
7. Jakobus 1:5.

‘Groot zal de vrede van uw kinderen zijn’

President Gordon B. Hinckley

‘Wat uw geluk betreft, wat de zaken die u trots of verdrietig maken, betreft, zal niets — ik herhaal niets — zo’n intense uitwerking op u hebben als wat er van uw kinderen terechtkomt.’

De jongemannen die hier vanavond aanwezig zijn, hebben uitstekende raad ontvangen. Ik hoop dat ze goed geluisterd hebben en dat hun leven daardoor een blijvende, positieve invloed ondergaat.

Ik heb ervoor gekozen de vaders toe te spreken. U weet al waar ik het over ga hebben. Uw vrouw zal u wel verteld hebben dat dit mijn onderwerp voor vanavond zou zijn. Dat heb ik hun twee weken geleden tijdens de ZHV-conferentie verteld. Het kan zijn dat ik een aantal zaken die ik toen gezegd heb, ook tegen u ga zeggen. Ik herinner u eraan dat herhaling een onderwijswet is.

Dit onderwerp neem ik erg serieus. Het is een aangelegenheid waarover ik me grote zorgen maak. Ik hoop dat u het niet licht opvat. Het betreft uw kostbaarste bezit. Wat uw geluk betreft, wat de zaken die u trots of verdrietig maken, betreft, zal niets — ik herhaal niets — zo’n intense uitwerking op u hebben als wat er van uw kinderen terechtkomt.

Óf u zult blij zijn en opscheppen over hun prestaties, óf u zult huilen, uw hoofd in uw handen, verdrietig en met een gebroken hart, als zij u teleurstellen of problemen veroorzaken.

Velen van u zijn hier met uw zoon. Ik complimenteer u uit de grond van mijn hart. Ik complimenteer hen ook. U bent beiden in het beste gezelschap. Ik ben zo trots of veel van onze jongeren — jongens en meisjes. Ze zijn intelligent. Ze hebben zelfdiscipline. Ze houden rekening met de toekomst. Ze handelen verstandig. Vanavond zijn ze waar ze horen te zijn. Sommigen zingen in dit koor. Over de hele wereld wonen ze bijeenkomsten bij. Ze zijn op zending. Ze worstelen zich door hun schoolperiode, laten pleziertjes van dit moment liggen voor kansen in de toekomst. Ik bewonder hen. Ik houd van hen. Dat doet u ook. Het zijn onze zoons en dochters.

Ik hoop, ik bid, ik smeek dat ze op het pad blijven dat ze nu volgen.

Maar het is jammer dat een aantal jongemannen zijn weggegleden en nu afglijden in het mistige moeras van onzedelijkheid, drugs, pornografie en mislukking. Ik hoop dat ze bij hun leeftijdgenoten in de minderheid zijn, maar zelfs het verlies van één is al te veel.

Vaders, u en hun moeders hebben een taak die u niet kunt ontlopen. U bent de vader van uw kinderen. Uw genetisch patroon is voor altijd in hun genetische code geëtst.

Terwijl wij hier bij elkaar zijn, besef ik dat sommigen van hen in de stad zijn. Zij of hun vrienden hebben een auto. In veel gevallen hebben de vaders die voor hen gekocht. Zij hebben hun de sleutels gegeven en ze een prettige avond gewenst.

Ze willen iets spannends doen. Ze denken dat die wens niet met gezonde ontspanning in vervulling gaat. Ze zijn ongedurig, kijken uit naar iets waardoor ze zich macho voelen.

Ik heb een vriend bij de politie die me kort geleden vertelde over twee jongemannen die met handboeien om achterin een politieauto zaten. Ze waren die avond onschuldig begonnen. Vier van hen reden in een auto rond, op zoek naar narigheid. Dat vonden ze. Al snel ontstond er een gevecht. Toen kwamen de politieauto’s. Ze werden aangehouden en geboeid.

Het waren goede jongemannen. Het waren geen types die regelmatig in de gevangenis belanden. De moeder van een van hen zei voordat hij van huis ging: ‘Slechte zaken gebeuren na elf uur.’

Hij had snel de betekenis van die uitspraak geleerd. Hij was in verwarring. Hij schaamde zich om zijn moeder onder ogen te komen.

Ik heb in de ZHV-bijeenkomst gesproken over geheime drugsfeesten die *raves* genoemd worden. Daar, bij flitsende lichten en de harde muziek, als we het dat kunnen noemen, dansen en deinen jonge mannen en vrouwen. Ze verkopen en kopen drugs. Die drugs worden XTC-pillen genoemd. Het zijn derivaten van methamfetamine. De dansers hebben een fopspeen in de mond omdat ze door de drug gaan knarsetanden. De indringende muziek en het sensuele dansen gaan door tot half acht op zondagmorgen. Waartoe leidt dat alles? Tot niets. Het loopt dood.

Er is een nieuwe ontwikkeling in die zoektocht naar iets nieuws,

Dankzij levensgrote schermen kunnen de leden achterin het auditorium de zangers en de sprekers op het podium zien.

anders en riskanters. Ze knijpen elkaars keel dicht. Jongens knijpen de keel van meisjes dicht totdat ze flauwvallen. Laatst knepen ze de keel van een meisje met ademhalingsproblemen dicht totdat ze bewusteloos was. Slechts de snelle actie van ziekenbroeders redde haar leven.

Zijn jongens die bij zulke belachelijke praktijken betrokken zijn, zich bewust van het feit dat hun grap kan leiden tot beschuldiging van doodslag? Als dat gebeurt, is hun leven voorgoed verwoest.

Als ze zich met pornografie willen inlaten, kan dat heel gemakkelijk. Ze kunnen de telefoon pakken en een hun bekend nummer draaien. Ze kunnen achter de computer zitten en zwelgen in digitale vuiligheid.

Ik ben bang dat dit bij sommigen van u thuis aan de orde is. Het is kwaadaardig. Het is schunnig en smerig. Het is verleidelijk en verslavend. Het zal een jongeman of jongevrouw verwoesten, zo zeker als wat ook in deze wereld. Het is walgelijke viezigheid die de uitbuiter rijk, de slachtoffers arm maakt.

Het spijt met te moeten zeggen dat veel vaders zelf graag luisteren naar het sirenenlied van de handelaars in vuiligheid. Sommigen zoeken het Internet af naar wat schunnig en smerig is. Als er een man is die mijn stem kan horen en zich daarmee bezighoudt, of die zich in die richting begeeft, dan smeek ik u het uit uw leven te bannen. Ga erbij vandaan. Blijf erbij vandaan. Anders wordt het een obsessie. Het zal uw gezinsleven verwoesten. Het zal uw huwelijk verwoesten. Het zal het goede en mooie uit uw gezin wegnemen en vervangen door lelijkheid en wantrouwen.

Jullie, jongemannen en de jongevrouwen die jullie vriendinnen zijn, smeek ik je geest niet te vervuilen met dat lelijke en afschuwelijke spul. Het is gemaakt om jullie op te winden, om jullie in de val te lokken. Het zal de schoonheid uit je leven wegnemen. Het zal je leiden naar duisternis en lelijkheid.

In een recent tijdschrift staat een artikel over een meisje van twaalf dat verslaafd raakte aan het Internet. In een chatbox ontmoette ze een bewonderaar. Door het één kwam het ander totdat ze het over seks kregen. Toen ze met hem sprak, dacht ze dat hij ongeveer van haar leeftijd was.

Toen ze hem ontmoette trof ze 'een grote, dikke, grijze man'. Het was een lelijk roofdier. Het was een sluwe pedofiel. Haar moeder redde haar met de hulp van de FBI van wat een tragedie van de ergste soort had kunnen zijn. (Zie Stephanie Mansfield, 'The Avengers Online', *Readers' Digest*, januari 2000, blz. 101–104.)

Onze jeugd wordt omringd door al dat verleidelijke spul. Ze hebben de hulp van hun ouders nodig om er weerstand aan te bieden. Ze hebben een enorme zelfbeheersing nodig. Ze hebben behoefte aan de kracht van goede vrienden. Ze hebben het gebed nodig om kracht te krijgen tegen die overvloed aan vuiligheid.

Het probleem van ouderlijke leiding aan zoons en dochters is niet nieuw. Het is misschien dringender dan ooit, maar elke generatie is met een aspect ervan geconfronteerd.

In 1833 heeft de Heer zelf Joseph Smith en zijn raadgevers en de Presiderende Bisschap op berispt. Tegen de profeet Joseph zei Hij in niet mis te verstane taal, die ook voor anderen geldt:

'Gij hebt de geboden niet onderhouden, en moet noodzakelijk door de Here worden berispt;

'Uw gezin moet zich noodzakelijk bekeren en enige dingen verzaken, en ernstiger acht geven op uw woorden, of uit hun plaats worden verwijderd' (LV 93:47–48).

Leden wandelen over het plein ten oosten van de Salt Lake-tempel.

Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Oktober 2000

HET EERSTE PRESIDIUM

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever

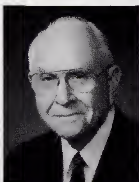

President Gordon B. Hinckley

President James E. Faust
Tweede raadgever

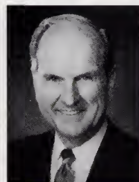
DE RAAD DER TWAALF

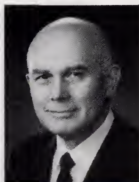

Boyd K. Packer

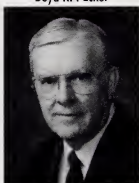

L. Tom Perry

David B. Haight

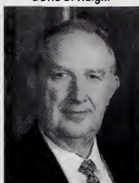

Neal A. Maxwell

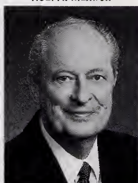

Russell M. Nelson

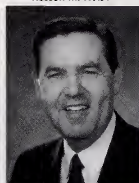

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Joseph B. Wirthlin

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

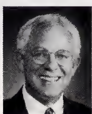

Henry B. Eyring

HET PRESIDIUM DER ZEVENTIG

L. Aldin Porter

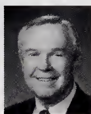

Earl C. Tingey

D. Todd Christofferson

Marlin K. Jensen

David E. Sorensen

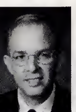

Ben B. Banks

Dennis B. Neuenschwander

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

Angel Abrea

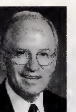

Carlos H. Amado

Neil L. Andersen

Merrill J. Bateman

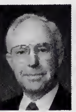

William R. Bradford

Monte J. Brough

John K. Carmack

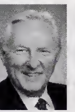

Sheldon F. Child

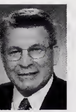

Gary J. Coleman

Spencer J. Condie

Gene R. Cook

Quentin L. Cook

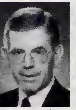

Robert K. Dellenbach

John B. Dickson

Charles Didier

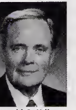

Vaughn J. Featherstone

John H. Groberg

Bruce C. Hafen

Donald L. Hallstrom

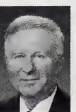

F. Melvin Hammond

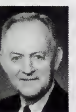

Harold G. Hillam

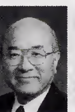

F. Burton Howard

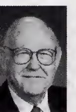

Jay E. Jensen

Kenneth Johnson

L. Lionel Kendrick

W. Rolfe Kerr

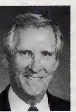

Yoshihiko Kikuchi

Cree-L Kofford

John M. Madsen

Lynn A. Mickelsen

Glenn L. Pace

Rex D. Pinegar

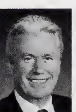

Hugh W. Pinnock

Carl B. Pratt

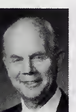

Ronald A. Rasband

Lynn G. Robbins

Cecil O. Samuelson Jr.

Dieter F. Uchtdorf

Francisco J. Viñas

Lance B. Wickman

W. Craig Zwick

HET TWEEDE QUORUM DER ZEVENTIG

Richard D. Allred

Athos M. Amorim

E. Ray Bateman

L. Edward Brown

Douglas L. Callister

Val R. Christensen

Darwin B. Christensen

Richard E. Cook

Claudio R. M. Costa

Keith Crockett

Adhemar Damiani

Duane B. Gerrard

H. Aldridge Gillespie

Ronald T. Halverson

Wayne M. Hancock

J. Kent Jolley

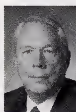

Richard J. Maynes

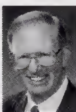

Dale E. Miller

Earl M. Monson

Merrill C. Oaks

Robert C. Oaks

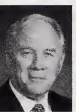

Stephen B. Oveson

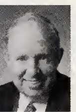

Bruce D. Porter

H. Bryan Richards

Ned B. Roueché

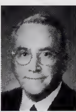

Dennis E. Simmons

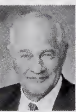

Donald L. Staheli

David R. Stone

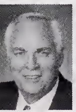

H. Bruce Stucki

Jerald L. Taylor

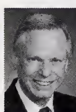

D. Lee Tobler

Gordon T. Watts

Stephen A. West

Robert J. Whetten

Richard H. Winkel

Richard B. Wirthlin

Roy H. Wood

Robert S. Wood

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Richard C. Edgley
Eerste raadgever

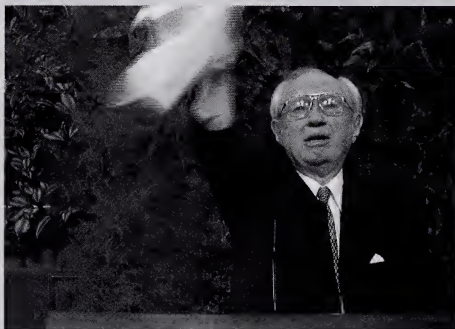

H. David Burton
Presiderende bisschop

Keith B. McMullin
Tweede raadgever

Links: president Gordon B. Hinckley komt binnen voor een conferentiebijeenkomst, gevolgd door president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium.

Onder: President Hinckley gaat de aanwezigen voor in de hosannakreet met het wuiven van zijn zakdoek bij de inwijding van het Conferentiecentrum tijdens de zondagmorgenbijeenkomst.

Wat precies tot die berispingen geleid heeft, weet ik niet. Maar ik weet wel dat voor de Heer de toestand ernstig genoeg was en er voldoende gevaar dreigde om duidelijk te waarschuwen.

Ik denk dat Hij ons net zo duidelijk en waarschuwend toespreekt. Mijn hart gaat uit naar onze jongeren die in veel gevallen een heel eenzame weg moeten gaan. Zij bevinden zich te midden van dit kwaad. Ik hoop dat zij met u, hun ouders, kunnen praten over wat hen bezwaart. Ik hoop dat u zult luisteren, dat u geduldig en begrijpend zult zijn, dat u hen naar zich toe zal trekken en hen zult troosten en steunen in hun eenzaamheid. Bid om leiding. Bid om geduld. Bid om de kracht dat u genoeg lief kunt hebben, hoewel het heel moeilijk kan zijn. Bid om begrip en vriendelijkheid, en vooral om wijsheid en inspiratie.

Ik vind dit de prachtigste periode in de hele geschiedenis van de wereld. Om de een of andere reden is het u en mij toegestaan in deze tijd te leven, waarin er zo enorm veel kennis tot bloei komt. Wat is het tragisch, wat is het akelig en verschrikkelijk te moeten zien hoe een zoon of dochter op wie u zo rekende, het bochtige pad loopt dat naar de hel leidt. Wat is het anderzijds heerlijk en mooi om te zien dat het kind van uw dromen op het goede pad loopt, pal staat, onbevreesd en vol vertrouwen, en de geweldige kansen benut die zich aan hem of haar voordoen. Jesaja heeft gezegd: 'Al uw [kinderen] zullen leerlingen des Heren zijn, en het heil uwer [kinderen] zal groot zijn' (Jesaja 54:13).

Leid uw zoons en dochters, geef ze leiding vanaf het moment dat ze nog heel klein zijn, onderwijs ze in de wegen van de Heer, zodat vrede hun hele leven hun metgezel zal zijn.

Ik heb bij de vrouwen van de ZHV een aantal duidelijke zaken genoemd die zij behoren te doen om hun zoons en dochters te onderwijzen. Ik herhaal die vanavond voor u, zij het in andere bewoordingen.

Ten eerste: spoor hen aan om goede vriendschappen te ontwikkelen. Elke jongen of meisje verlangt naar

vrienden. Niemand wil alleen zijn. De warmte, de troost, de kameraadschap van een vriend betekent alles voor een jongen of meisje. Die vriend kan een goede of slechte invloed hebben. De zo boosaardige straatbendes vormen een voorbeeld van slecht uitgevallen vriendschappen. Anderzijds: de band van jonge mensen in de kerk, en hun omgang op school met gelijkdenkenden, zal ze ertoe aanzetten het goede te doen en uit te blinken. Stel uw huis open voor de vrienden van uw kinderen. Als u merkt dat ze een grote eetlust hebben, doe een oogje dicht en laat ze eten. Maak de vrienden van uw kinderen tot uw vrienden.

Leer ze het belang van een opleiding. De Heer heeft deze mensen geboden hun geest te ontwikkelen zodat ze toegerust zullen zijn om te dienen in de samenleving waarvan ze deel gaan uitmaken. De kerk zal gezegend worden door hun uitmuntendheid. Bovendien zullen ze ruimschoots beloond worden voor hun inspanningen.

Ik lees u voor uit een krantenknipsel van gisteren: 'De laatste peiling geeft aan dat het jaarloon van iemand zonder titel of diploma [in 1997] iets meer dan 16.000 dollar bedroeg. Met een middelbareschooldiploma scheelde dat niet veel — een gemiddeld jaarinkomen van 22.895 dollar. Met de opleidingsniveaus wordt echter het verschil groter. Wie de graad van baccalaureus had, verdiende dat jaar gemiddeld 40.478 dollar. En tenslotte, voor personen met een hogere graad stegen volgens de cijfers van de peiling de jaarinkomens met meer dan $20.000 tot een landelijke gemiddelde van 63.229 dollar. (Nicole A. Bonham, 'Does an Advanced Degree Pay Off?', *Utah Business*, september 2000, blz. 37.)

Breng uw kinderen zelfrespect bij. Leer ze dat hun lichaam de schepping is van de Almachtige. Wat een wonderbaarlijk, verbazingwekkend en mooi iets is het menselijk lichaam.

Zoals vanavond al is aangestipt, schreef Paulus in een brief aan de Korintiërs: 'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?

'Zo iemand Gods tempel schendt, God zal hem schenden. Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig!' (1 Korintiërs 3:16–17).

Nu komen we toe aan de rage om je lichaam te tatoeëren. Ik kan niet begrijpen waarom een jongeman — of een jongevrouw — het pijnlijke proces wil ondergaan van huidverminking met diverse veelkleurige voorstellingen van mensen, dieren en diverse symbolen. Tatoeages zijn blijvend, tenzij je ze nog eens pijnlijk en duur laat verwijderen. Vaders, zeg uw zoons dat ze hun lichaam niet moeten laten tatoeëren. Misschien verzetten ze zich nu tegen uw preek, maar de tijd zal komen dat ze u bedanken. Een tatoeage is graffiti op de tempel van het lichaam.

Zo is het ook met het doorboren van het lichaam voor een veelvoud aan ringen in de oren, de neus en zelfs in de tong. Hoe ter wereld kunnen ze dat mooi vinden? Het is een gril, maar de gevolgen kunnen blijvend zijn. Sommigen zijn zo ver gegaan dat de ring operatief verwijderd moest worden. Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf

Organist John Longhurst aan het orgel in het Conferentiecentrum.

hebben verklaard dat we tatoeages afkeuren, en ook 'het piercen van het lichaam voor andere dan medische doeleinden.' We nemen echter geen standpunt in 'wat betreft een minimaal gebruik van één paar ooringen door vrouwen.'

Leer ze van drugs af te blijven. Ik heb het al over XTC-pillen gehad. Wenst u uw kinderen die vrede toe waarover Jesaja sprak? Die vrede zullen ze niet kennen als ze zich met drugs inlaten. Die illegale stoffen zullen ze hun zelfbeheersing ontnemen, zullen ze in hun macht krijgen tot op een punt dat ze alles, legaal of illegaal, zullen doen om aan nog een dosis te komen.

Leer ze de deugd van eerlijkheid. Er is onder de hemel geen vervanging voor eerlijke mensen. Geen verkeerde woorden besmeuren zijn of haar reputatie. Geen enkele dubbelhartige daad kleurt hun geweten. Zij kunnen hun hoofd rechtop houden en staan boven de menigte mensen van minder kaliber die voortdurend liegen en bedriegen, en zichzelf verontschuldigen met de uitspraak dat een leugentje niemand schaadt. Dat schaadt wel, omdat kleine leugens leiden tot grote, en de gevangenissen van dit land zijn het beste bewijs van dat feit.

Leer ze deugdzaamheid. Je kunt geen vrede verkrijgen door seksuele onreinheid. Onze hemelse Vader heeft de verlangens in ons geplaatst die ons aantrekkelijk maken voor elkaar, jongens en meisjes, mannen en vrouwen. Maar aan dat verlangen moet zelfbeheersing gekoppeld zijn, rigoureus, sterk en onbuigzaam.

Leer ze vooruitkijken naar de tijd dat ze een huwelijk kunnen sluiten in het huis van de Heer, als degenen die vrij van elke soort smet of kwaad naar het altaar komen. Ze zullen hun hele leven dankbaar zijn dat ze waardig een tempelhuwelijk hebben gesloten, onder het gezag van het heilige priesterschap.

Een woord tot u, mannen.

Let op dat u in de getijden van het leven niet verzeild raakt in situaties die leiden tot verdriet, spijt en uiteindelijk tot scheiding. Scheidingen zijn om ons heen zo gewoon geworden. Er zij er zoveel die de plechtige verbonden schenden die ze voor God in zijn heilig huis gesloten hebben.

Brigham Young heeft gezegd: 'Als u getrouwd bent, denk er dan aan, in plaats van van elkaar af proberen te komen, dat u uw keuze gemaakt heeft, en streef ernaar die te eren en u eraan te houden. Maak niet kenbaar dat u onverstandig bent geweest en dat u een verkeerde keuze gedaan heeft, en laat ook niemand weten dat u dat denkt. U heeft gekozen; blijf daarbij en probeer elkaar te troosten en te helpen.' (*Deseret News*, 29 mei 1861, blz. 98.)

Een scheiding, als alles gezegd en gedaan is, staat voor een mislukt huwelijk.

Zoveel mannen worden chronische critici. Als ze echter zouden letten op de deugden van hun vrouw in plaats van op hun fouten, zou de liefde opbloeien en het gezin veilig zijn.

Leer uw kinderen bidden. Niets is te vergelijken met gebed. Te bedenken dat we allemaal onze Vader in de hemel, die de grote God van het universum is, mogen benaderen voor hulp en leiding, voor kracht en geloof, is op zich al een wonder. Hij nodigt ons uit tot Hem te komen. Laten we de gelegenheid die Hij ons verschaft heeft, niet schuwen.

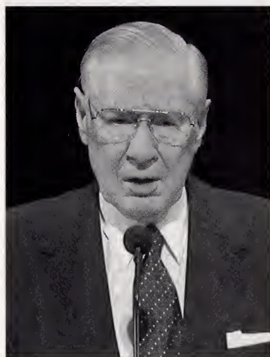
God zegene u, vaders. Moge hij u zegenen met wijsheid en oordeelkundigheid, met begrip, met zelfdiscipline en zelfbeheersing, met geloof, vriendelijkheid en liefde. En moge hij de zoons en dochters die in uw gezin gekomen zijn zegenen dat u een versterkende, krachtige, leidende invloed zult hebben als zij het gevaarlijke pad van het leven bewandelen. In de loop van de jaren, en ze zullen zo snel voorbijgaan, zult u 'de vrede die alle verstand te boven gaat' (Filippenzen 4:7) kennen als u kijkt naar uw zoons en dochters die ook die heilige en heerlijke vrede hebben leren kennen. Dat is mijn nederig gebed. In de naam van de Heer, Jezus Christus. Amen. □

Zondagmorgenbijeenkomst
8 oktober 2000

Een groeiend getuigenis

President James E. Faust
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

'Als ik zo op mijn leven terugkijk, herken ik één bron van uitzonderlijke kracht en zegen. Dat is mijn getuigenis en wetenschap dat Jezus de Christus is.'

Geliefde broeders, zusters en vrienden, ik leef al heel lang. Als ik zo op mijn leven terugkijk, herken ik één bron van uitzonderlijke kracht en zegen. Dat is mijn getuigenis en wetenschap dat Jezus de Christus is, de Heiland en Verlosser van de hele mensheid. Ik ben uitermate dankbaar dat ik mijn hele leven een eenvoudig geloof heb gehad dat Jezus de Christus is. Dat getuigenis is mij honderden malen bevestigd. Het is de sublieme kennis van mijn ziel. Het is het geestelijke licht van mijn hele wezen. Het is de hoeksteen van mijn leven.

Als een van de minsten onder u, maar als een van zijn apostelen, getuig ik van Christus als onze Heiland en de Verlosser van de wereld. Aangezien dit getuigenis door levenslange ervaring is gevormd, ben ik genoodzaakt om ervaringen te vertellen die erg persoonlijk zijn. Maar het is mijn getuigenis, en ik denk dat de Heiland weet dat ik weet dat Hij leeft.

De eerste hoeksteen van mijn getuigenis werd lang geleden gelegd. Een van mijn eerste herinneringsbeelden is een angstige nachtmerrie die ik als klein kind had. Ik kan me die nog goed herinneren. Ik moet midden in de nacht hard hebben geschreeuwd. Mijn grootmoeder maakte me wakker. Ik huilde, en zij nam me in haar armen en troostte me. Ze haalde een kom met mijn lievelingspudding, die over was, en ik zat op haar schoot terwijl zij me voerde. Ze vertelde me dat we veilig in ons huis waren omdat Jezus over ons waakte. Ik voelde dat dat waar was, en dat geloof ik nog steeds. Ik werd zowel lichamelijk als geestelijk getroost en ging mijn bed weer in, ervan overtuigd dat Jezus inderdaad over ons waakt.

Die eerste gedenkwaardige herinnering heeft tot andere krachtige bevestigingen geleid dat God leeft en dat Jezus onze Heer en Heiland is. Veel van deze bevestigingen heb ik in antwoord op oprecht gebed ontvangen. Als ik als kind iets kwijt was, zoals mijn kostbare zakmes, merkte ik dat ik het kon vinden als ik maar genoeg bad. En ik kon altijd de weggelopen koeien vinden die aan mijn zorg waren toevertrouwd. Soms moest ik vaker bidden, maar mijn gebeden leken altijd te worden beantwoord. Soms was het antwoord nee, maar meestal was het positief en bevestigend. Zelfs als het nee was, kwam ik erachter dat het antwoord, in de wijsheid van de Heer, het beste voor mij was. Mijn geloof bleef groeien naarmate er bouwstenen aan mijn hoeksteen werden toegevoegd, regel op regel en voorschrift op voorschrift. Er zijn er veel te veel die persoonlijk zijn; sommige te heilig om over te praten.

Deze eerste zaadjes van geloof bleven groeien toen ik als jonge Aäronisch-priesterschapsdrager een persoonlijke bevestiging kreeg van het opmerkelijke getuigenis van de drie getuigen, over de waarheid van het Boek van Mormon. Mijn ringpresident was president Henry D. Moyle en zijn vader was James H. Moyle. In de zomer kwam broeder James H. Moyle zijn familie bezoeken, en ging hij bij ons naar de kerk in het zuidoosten van de Salt Lake Valley.

Op een zondag vertelde broeder James H. Moyle ons over een unieke ervaring. Als jongeman ging hij naar de University of Michigan om rechten te studeren. Toen hij met zijn studie klaar was, zei zijn vader tegen hem dat David Whitmer, een van de getuigen van het Boek van Mormon, nog leefde. De vader zei tegen zijn zoon dat hij op de weg terug naar Salt Lake City David Whitmer persoonlijk kon bezoeken. Broeder Moyle wilde hem naar zijn getuigenis van de gouden platen en het Boek van Mormon vragen.

Tijdens zijn bezoek vroeg broeder Moyle aan David Whitmer: 'Mijnheer, u bent een oude man, en ik ben een jongeman. Ik heb tijdens mijn studie getuigenissen en getuigen bestudeerd. Wilt u me alstublieft de waarheid vertellen over uw getuigenis als een van de getuigen van het Boek van Mormon?' David Whitmer vertelde deze jongeman: 'Ja, ik heb de gouden platen in mijn handen gehad, en een engel heeft ze ons laten zien. Mijn getuigenis van het Boek van Mormon is waar.' David Whitmer was geen lid van de kerk meer, maar hij heeft zijn getuigenis van de engel,

De zuidzijde van het Conferentiecentrum.

de gouden platen of de waarheid van het Boek van Mormon nooit ontkend. Toen ik met mijn eigen oren deze bijzondere ervaring van broeder Moyle hoorde, had dat een krachtige, bevestigende invloed op mijn groeiende getuigenis. Toen ik dat hoorde, had ik het gevoel dat ik een bepaalde verantwoordelijkheid kreeg.

Een van de eerste bouwstenen van mijn getuigenis kreeg ik toen ik mijn eerste zending als jongeman in Brazilië vervulde. In die tijd waren onze werkzaamheden zonder succes en moeilijk. We konden ons niet de latere, enorme uitstorting van de Geest van de Heer voorstellen die over dat land en de buurlanden heeft plaats gevonden. Zestig jaar geleden was er slechts één ring in al die landen. Nu zijn er 643 ringen in Latijns-Amerika. En dat is volgens mij nog maar het begin. Het gebeurde is al mijn verwachtingen te boven gegaan. Het is een van de vele wonderen die we hebben zien plaatsvinden. Het is mijn getuigenis dat dit alles niet zonder de hulp van de Heer had kunnen gebeuren. Hij waakt over dit heilige werk, niet alleen in Latijns-Amerika, maar in alle landen ter wereld.

In mijn lange leven heb ik meer vrede, vreugde en geluk gevonden dan ik me ooit had kunnen voorstellen. Een van de grootste zegens in mijn leven is mijn huwelijk met een uitverkoren dochter van God. Ik heb haar met heel mijn hart en ziel lief. Op de vleugelen van haar geest is mijn lichaam gedragen.[1] Wij zijn 57 jaar geleden in de Salt Laketempel getrouwd, toen ik soldaat in de Tweede Wereldoorlog was en niet wist of ik levend terug zou komen. Haar sterke, standvastige geloof en steun hebben mijn getuigenis in moeilijke tijden versterkt. Als ik die zegen mag ontvangen, zal mijn onvermijdelijke, eeuwige reis, met haar aan mijn zijde, prachtig zijn.

Een andere grote zegen in mijn leven zijn mijn kinderen, hoewel het er even op leek dat we geen kinderen zouden krijgen. Onze vreugde is toegenomen met onze kleinkinderen en achterkleinkinderen. Alleen door de kracht van een priesterschapszegen is dit tot stand gekomen.

Naast zegeningen heb ik echter ook moeilijkheden en verdriet gekend. Ik ben dankbaar voor wat ik in die moeilijke tijden heb geleerd. Als jongeman heb ik de crisisjaren meegemaakt, toen de banken failliet gingen en zoveel mensen hun baan en huis kwijtraakten en honger leden. Ik werkte gelukkig in een conservenfabriek, en verdiende 25 cent per uur. Meer was ik waarschijnlijk niet waard! Maar ik kreeg er wel mijn opleiding mee rond. Tijdens de Tweede Wereldoorlog zat ik drie jaar in het leger. Toen ons schip tijdens een verschrikkelijke storm op de Grote Oceaan bijna kapseisde, gaf ik mijzelf aan de Heer over en beloofde ik Hem vurig dat ik Hem mijn hele leven zou proberen te dienen.

Soms ben ik gestruikeld en was ik niet zo goed als ik had moeten zijn. We hebben allemaal die pijnlijke, bepalende, moeilijke beslissingen moeten nemen waardoor we een hoger geestelijk niveau kunnen bereiken. Dat zijn de Getsemane's van ons leven, die veel pijn en verdriet veroorzaken. Zij zijn soms te heilig om over te praten. Ze zijn de belangrijke ervaringen waardoor onze onrechtschapen verlangens naar wereldse zaken worden weggevaagd. Als de geestelijke duisternis van onze ogen zal wijken, zullen we duidelijker zien wie we zijn en wat onze taken op het gebied van onze goddelijke bestemming zijn.

Ik geef nederig toe dat die vele ervaringen mijn zekere kennis hebben gevormd dat Jezus onze Heiland en Verlosser is. Ik heb zijn stem gehoord en zijn invloed en aanwezigheid gevoeld — als een warme, geestelijke mantel. Het bijzondere is dat iedereen die er oprecht naar streeft om de geboden te onderhouden en de leiders te steunen, deze zelfde kennis in meer of mindere mate kan ontvangen. Het voorrecht om voor de Meester werkzaam te zijn, kan veel voldoening en innerlijke rust teweegbrengen.

Door hun getuigenis en geloof konden de eerste leden van de kerk van Palmyra naar Kirtland reizen, en van Nauvoo naar de Salt Lake Valley.

Door dat geloof zal dit werk uiteindelijk over de hele wereld worden gevestigd. Door de kracht van dat getuigenis en geloof maakt het werk van God zo'n geweldige vooruitgang. De macht van de Heer schuilt in dit werk, en dat blijkt uit de wonderbaarlijke gebeurtenissen in deze tijd.

President Gordon B. Hinckley presideert waarschijnlijk het grootste aantal getrouwe heiligen dat ooit op aarde heeft geleefd. Ik getuig dat hij waarlijk een groot profeet is. Hij heeft getrouwe volgelingen nodig. De grote kracht van deze kerk komt voort uit ons collectieve en persoonlijke getuigenis, dat door onze eigen beproevingen en getrouwheid wordt gevormd. Door de getrouwheid van de heiligen is dit prachtige Conferentiecentrum gebouwd en op deze historische dag in de naam van de Heer ingewijd. Het is een uniek gebouw. De werken van de Heer zijn in onze tijd wonderbaarlijk en groot. Als volk zijn we nog niet wat we moeten worden — nog lang niet. Ik hoop echter dat we ernaar zullen streven om een rechtschapener volk te worden, in staat om de zegeningen uit de hemel te blijven ontvangen.

De groei van de tempelbouw is bijzonder in deze tijd. Door de profetische visie van president Hinckley zijn er nu honderd tempels, waarvan er 39 sinds de vorige oktoberconferentie zijn ingewijd. Deze opmerkelijke prestatie is door getrouwe tiendebetalers mogelijk gemaakt. En daardoor heeft de Heer zijn belofte vervuld die Hij door middel van Maleachi heeft gegeven: 'Beproeft Mij toch daarmede, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten.'[2] Al deze prachtige, heilige gebouwen zijn een getuigenis van ons geloof dat de Heiland de banden des doods heeft overwonnen en de weg voor ons heeft bereid om verordeningen te verrichten die in een andere wereld van kracht zullen zijn.

Net als Alma kan ik getuigen: 'Alles duidt er op, dat er een God is, ja, namelijk de aarde en alle dingen, die op de oppervlakte er van zijn, ja, en haar beweging, en tevens getuigen alle planeten, die zich langs hun vaste banen bewegen, dat er een verheven Schepper is.'[3]

In een openbaring aan de profeet Joseph Smith, waarvan ik weet dat die waar is, getuigt de Heiland van Zichzelf, 'dat Ik het ware Licht ben, dat ieder mens verlicht, die in de wereld komt;

'En dat Ik in de Vader ben, en de Vader in Mij is, en de Vader en Ik één zijn.'[4]

De Heer heeft beloofd 'dat een ieder, die zijn zonden verzaakt, en tot Mij komt, mijn naam aanroept, mijn stem gehoorzaamt, en mijn geboden onderhoudt, mijn aangezicht zal zien, en weten, dat Ik ben.'[5]

Toen ik jaren geleden tot het heilig apostelschap werd geroepen, werd ik door mijn zekere getuigenis aangespoord om de volgende woorden te spreken:

'Ik weet dat het een van de voornaamste vereisten voor het heilig apostelschap is om een persoonlijke getuige te zijn van Jezus, de Christus en de Verlosser. Misschien dat ik op basis daarvan alleen al in aanmerking kan komen. Deze waarheid is mij bekendgemaakt door de onbeschrijfelijke vrede en macht van de Geest van God.'[6]

Sinds ik die roeping heb aanvaard, is mijn zekere getuigenis alleen maar gegroeid. Dat komt door mijn onbetwistbare getuigenis dat Jezus de Christus is, de Zoon van God.

Het is mijn grootste verlangen om tot het einde van mijn leven trouw te blijven. Dat wij dat allen mogen doen, is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

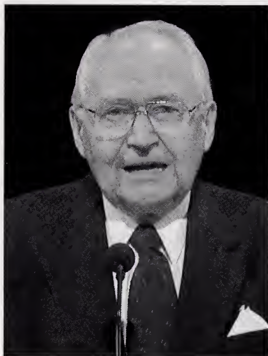
1. Zie 2 Nephi 4:25.
2. Maleachi 3:10.
3. Alma 30:44.
4. LV 93:2–3.
5. LV 93:1.
6. Conference Report, oktober 1978.

Discipelschap

Ouderling L. Tom Perry
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Wij moeten een voortdurend proces in werking stellen dat ons dichterbij onze Heer en Heiland brengt, zodat wij onder zijn discipelen geteld kunnen worden.'

Mijn moeder kon erg goed delegeren. Gedurende onze jeugd kregen mijn broers, zussen en ik elke zaterdagochtend een huishoudelijk karweitje. De instructies die ze ons gaf, had ze van haar eigen moeder geleerd. 'Zorg dat je goed in de hoeken en bij de plinten schoonmaakt. Als je al iets overslaat, laat dat dan in het midden van de kamer zijn.'

Zij wist heel goed dat als wij de hoeken schoonmaakten, zij nooit enig probleem zou hebben met wat er in het midden van de kamer achterbleef. Dat wat zichtbaar is voor het oog, zou nooit vies gelaten worden.

In de loop der jaren heb ik mijn moeders raad op veel verschillende manieren toegepast. Hij is vooral goed toe te passen bij een geestelijke schoonmaakbeurt. De aspecten van ons leven die zichtbaar zijn voor het publiek, zijn meestal geen probleem omdat we een zo goed mogelijke indruk willen maken. Maar in de verborgen hoekjes van ons leven waar van alles zit waar alleen wij van afweten, moeten we vooral goed schoonmaken.

Een van die hoekjes waaraan wij vooral aandacht moeten besteden, is het hoekje van onze gedachten. We moeten voortdurend oppassen voor die lege momenten waarop we onze gedachten laten afdwalen naar terreinen die we moeten vermijden. In Spreuken lezen we:

We lezen: 'Want gelijk een mens denkt in zijn hart, zo is hij' (Spreuken 23:7; naar de King Jamesvertaling van de Bijbel).

En Judas heeft geschreven: '(...) dromenzieners [bezoedelen] hun vlees' (Judas 1:8).

Het is onontkoombaar dat onze gedachten vorm geven aan ons leven. James Allen heeft het als volgt uitgedrukt in zijn boek *As a Man Thinketh*:

'Zoals de plant ontspringt uit het zaad, en er dus niet buiten kan, ontspringt ook elke daad van de mens uit de verborgen zaadjes van gedachten, en had niet tot stand kunnen komen zonder hen. Dat geldt net zo goed voor daden die "spontaan" en "zonder voorbedachten rade" genoemd worden als voor daden die bewust worden verricht.

'(...) in de wapenkamer van zijn gedachten vervaardigt hij de wapens waarmee hij zichzelf vernietigt; hij vervaardigt ook de werktuigen waarmee hij voor zichzelf hemelse woningen van vreugde, kracht en vrede bouwt. (...) Tussen die twee uitersten bevinden zich alle gradaties van het karakter, en de mens is hun maker en meester (...). De mens is de meester van zijn gedachten, de vormgever van zijn karakter, en de maker en schepper van zijn omstandigheden, milieu en bestemming.' (*As a Man Thinketh* [1983], blz. 7–10.)

Vervolgens voegde de heer Allen daar aan toe: 'Laat een mens zijn gedachten radicaal veranderen, dan zal hij zich verbazen over de snelle omschakeling die dat teweeg zal brengen in de materiële omstandigheden van zijn leven. De mensen denken dat hun gedachten geheim gehouden kunnen worden, maar dat kan niet; ze kristalliseren al gauw uit tot gewoonten, en gewoonten bepalen het karakter.' (*As a Man Thinketh*, blz. 33–34.)

We moeten er echt naar streven om het hoekje van onze gedachten rein te houden. Het ideaal is om onze gedachten op geestelijke zaken gericht te houden.

En een ander hoekje waar zich door verwaarlozing misschien wat stof ophoopt, is de juiste richting die we ons gezin geven. President Kimball heeft daar als volgt zijn zorg over uitgesproken:

'Ons succes als individu en als kerk zal grotendeels worden bepaald door hoe getrouw we ons richten op het thuis naleven van het evangelie. Alleen als wij de verantwoordelijkheid van elk individu en de rol van het gezin duidelijk inzien, kunnen we goed begrijpen dat priesterschapsquorums en hulporganisaties, wijken en ringen, voornamelijk bestaan om de leden te assisteren bij het thuis naleven van het evangelie. Dan zien wij in dat mensen belangrijker zijn dan programma's en dat kerkprogramma's altijd evangeliegerichte gezinsactiviteiten dienen te ondersteunen, en daar nooit afbreuk aan mogen doen. (...)

'Alles zou moeten samenwerken om van ons thuis een plek te maken waar we graag zijn, een plek waar geluisterd en geleerd wordt, een plek waar elk gezinslid onderlinge liefde, steun, waardering en bemoediging kan vinden.

'Ik herhaal dat ons succes, als individu en als kerk, grotendeels afhangt van hoe getrouw wij ons richten op het thuis naleven van het evangelie.' ('Living the Gospel in the Home', *Ensign*, 1978, blz. 101.)

Mijn algemene raad aan u is dat wij leefregels moeten instellen die een geestelijke schoonmaak bevorderen — een voortdurend proces, dat ons dichterbij onze Heer en Heiland brengt, zodat wij onder zijn discipelen geteld kunnen worden.

Het centrale doel van onze proeftijd in dit leven is om ons voor te bereiden God te ontmoeten en de zegeningen te beërven die Hij zijn kinderen heeft beloofd op voorwaarde dat zij goed leven. De Heiland heeft het voorbeeld gegeven tijdens zijn aardse bediening en heeft zijn volgelingen aangemoedigd om zijn discipelen te worden.

Er is het volgende geschreven over discipelschap: 'Het woord *discipel* komt uit het Latijn (...) [en betekent] "leerling". Een discipel van Christus is iemand die leert hoe hij moet worden zoals Christus — die leert te denken, te voelen en te handelen zoals Hij. Een waar discipel te zijn, die leertaak te vervullen, is het meest veeleisende regime dat de mens kent. Geen enkele andere discipline is ermee te vergelijken, in vereiste noch in beloning. Het omvat iemands volledige omschakeling van de natuurlijke staat van de mens naar die van een heilige, iemand die de Heer liefheeft en Hem met zijn hele hart, macht, verstand en sterkte dient.' ('Becoming a Disciple', *Ensign*, september 1974, blz. 81.)

De Heiland heeft hen die Hem willen volgen, deze instructie gegeven over de essentie van het discipelschap:

'(...) Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij.

'En als een mens zijn kruis opneemt, ontzegt hij zichzelf alle goddeloosheid, ja, alle wereldse begeerte, en onderhoudt hij mijn geboden' (BJS, Matteüs 16:24).

'Overtreed mijn geboden niet om uw leven te redden; want wie zijn leven in deze wereld zal redden, zal het verliezen in de toekomende wereld.

'En wie ook zijn leven in deze wereld verliest om Mijnentwil, zal het vinden in de toekomende wereld.

'Verzaak daarom de wereld en red uw ziel' (BJS, Matteüs 16:27–29).

Als de geest het vlees overwint, wordt het vlees een dienstknecht in plaats van de meester. Hebben wij de hoekjes van wereldsheid schoongemaakt en zijn we klaar om de Heer te gehoorzamen, dan kunnen we zijn woord ontvangen en zijn geboden onderhouden.

Er vindt een grote verandering plaats in het leven van mensen die zich inzetten om een discipel van de Heer te worden. Een van de sprekendste voorbeelden uit de Schriften die ik kan bedenken, is dat van de bekering van Alma de jonge, en de verandering die er in zijn gelaat optrad toen hij een discipel van de Heer werd. Weet u nog: Alma en de zonen van Mosiah werden onder de ongelovigen gerekend. Alma was een man van veel woorden, en hij kon de mensen aardig vleien. Hij bracht de mensen ertoe om allerlei goddeloosheid te bedrijven. Hij werd een grote hinderpaal voor de kerk, want hij stal het hart van veel mensen, en veroorzaakte veel tweedracht onder hen. Maar dankzij de nederige smeekbeden van zijn vader, verscheen er een engel aan hen toen zij rondtrokken om kwaad te bedrijven. Alma was zo verbaasd dat hij ter aarde viel, en de engel gebood hem: 'Alma, sta op! Waarom vervolgt gij de kerk van God? Want de Here heeft gezegd: Dit is mijn kerk en Ik zal ze bevestigen; en niets zal ze te gronde richten dan alleen de overtreding mijns volks' (Mosiah 27:13). Hij was zo zwak dat hij zijn ledematen niet kon optillen en gedragen moest worden. Hij was bovendien stom. Hij werd naar zijn vader gebracht. Zijn vader verheugde zich en riep het volk op om voor zijn zoon te bidden.

'En nadat zij twee dagen en twee nachten lang hadden gevast en gebeden, herkregen Alma's ledematen hun kracht en hij stond op en begon hen toe te spreken, en noodde hen welgemoed te zijn.

'Want, zeide hij, ik heb mij van mijn zonden bekeerd, en ben door de Here verlost; ziet, ik ben uit de Geest geboren' (Mosiah 27:23–24).

Vervolgens vertelt hij over de grote beproeving en het grote lijden dat hij doormaakte toen hij besefte dat hij uit het koninkrijk Gods geworpen was. Hij herinnerde zich de leringen van zijn vader en riep de Heer aan opdat hij gespaard mocht worden.

Een panoramisch overzicht vanaf het bordesniveau in het Conferentiecentrum.

Nu zien wij dat er een grote verandering tot stand komt wanneer hij een discipel van onze Verlosser wordt.

'En van die tijd af begonnen Alma en zij, die bij hem waren, toen de engel aan hen verscheen, het volk te leren; zij reisden door het ganse land, verkondigden aan al het volk de dingen, die zij hadden gehoord en gezien, en predikten het woord Gods onder grote verdrukking (...)' (Mosiah 27:32).

In de pioniersgeschiedenis van mijn familie zijn er veel verslagen over edele zielen die blijk hebben gegeven van de eigenschappen van een waar discipel. De overgrootvader van mijn kinderen was een kloekmoedig discipel van Jezus Christus. Zijn ouders waren rijke grootgrondbezitters in Denemarken. Hij was de zoon die de grond van zijn vader zou erven. Hij werd verliefd op een knappe jonge vrouw die niet uit dezelfde sociale klasse kwam als zijn eigen familie. Het werd hem afgeraden om de relatie voort te zetten. Hij had echter niet de neiging om naar de raad van zijn familie te luisteren, en bij een van zijn bezoeken aan haar ontdekte hij dat haar hele familie lid van de kerk was geworden. Hij weigerde naar de leer te luisteren die haar familie aanvaard had, en hij zei haar in niet mis te verstane bewoordingen dat zij moest kiezen tussen hem en de kerk. Zij zei stoutmoedig dat ze haar godsdienst niet zou opgeven.

Door die krachtige uitspraak besloot hij te luisteren naar de leringen die zo belangrijk voor haar waren. Spoedig daarna werd zijn hart geraakt door de Geest en werd ook hij bekeerd tot het evangelie. Maar toen hij zijn ouders vertelde dat hij besloten had om toe te treden tot de kerk en deze jonge vrouw te huwen, werden ze boos op hem en dwongen ze hem tot een keus tussen zijn familie met hun rijkdom en de kerk. Hij liet de gemakken die hij zijn hele leven had gehad achter, trad toe tot de kerk en trouwde met haar.

Ze begonnen zich meteen voor te bereiden om Denemarken te verlaten en naar Zion te reizen. Nu hij de steun van zijn familie niet meer had, moest hij hard werken in elk baantje dat hij maar vinden kon om te sparen voor de reis naar het nieuwe land. Na een jaar hard werken had hij genoeg gespaard voor hun reis. Toen ze zich opmaakten om te vertrekken, kwam hun gemeentepresident langs en zei dat er een gezin was met grotere behoeften dan zijn vrouw en hij. Er werd hem gevraagd of hij zijn spaargeld aan het behoeftige gezin wilde geven zodat zij naar Zion konden gaan.

Het discipelschap vereist opoffering. Zij gaven hun spaargeld aan het behoeftige gezin en begonnen aan een nieuw jaar van hard werken en sparen voor hun reis naar Zion. Uiteindelijk kwamen ze in Zion aan, maar pas nadat ze zich nog veel meer opofferingen hadden getroost voor het ware discipelschap.

De rijke jongeling kreeg een van de grootste beproevingen van het discipelschap toen hem werd gezegd: '(...) verkoop uw bezit en geef het aan de armen (...) en kom hier, volg Mij' (Lucas 18:22).

Voor velen van ons is het net zo moeilijk om onze slechte gewoonten en wereldse gedachten af te leggen opdat wij ons zonder strijdige eigenschappen en vastberaden kunnen toewijden aan de dienst van de Heer.

Moge ons leven, als discipel van Christus, zijn voorbeeld weerspiegelen. Mogen wij zijn naam op ons nemen en te allen tijde en op alle plaatsen staan als zijn getuige. (Zie Mosiah 18:9.)

Moge God ons bovendien zegenen, opdat wij er oprecht naar zullen verlangen om onze geestelijke schoonmaak uit te voeren, alle hoekjes schoon te maken en alles op te ruimen dat iets af zou doen aan ons discipelschap van de Heer, zodat wij kunnen voortgaan in onze dienst aan Hem, die onze Koning en Heiland is, dat bid ik nederig, in de naam van onze Heer, Jezus Christus. Amen. □

‘Leid, vriend’lijk Licht’

Virginia U. Jensen
Eerste raadgeefster in het algemeen presidium zustershulpvereniging

‘Het licht van Jezus Christus is sterker dan welke duisternis waarmee we in dit leven ook te maken krijgen, *als* we geloof in Hem hebben, naar Hem zoeken en Hem gehoorzamen.’

Toen hij nog maar net tien was, zat Joshua Dennis vijf dagen opgesloten in het stikdonkere duister van een verlaten mijn. Toen redders eindelijk zijn zwakke hulpgeroep hoorden en hem uit die verschrikkelijke duisternis trokken, was hij gedesoriënteerd, koud en uitgeput. Tot hun grote verbazing was hij niet bang. Josh had zijn tijd doorgebracht met slapen, om hulp roepen en bidden. ‘Iemand beschermde me,’ legde hij uit. ‘Ik wist dat de mensen me zouden vinden.’

Joshua’s eenvoudige, maar grote geloof was hem bijgebracht door zijn ouders, die hem geleerd hadden dat hij een hemelse Vader had die altijd wist waar hij was. Ze leerden hem dat hij geboren was met het Licht van Christus. Josh was echt in licht en waarheid. (Zie LV 93:40.) grootgebracht zodat hij, toen hij op 610 meter diepte ineengedoken op een richel in een mijnschacht zat, erop vertrouwd had dat dit licht hem zou steunen en troosten, en hem moed en hoop zou geven. Josh heeft ervaren wat Abinadi over Christus heeft gezegd: ‘Hij is het Licht en het Leven der wereld; ja, een licht dat eindeloos is, dat nimmer kan worden verduisterd’ (Mosiah 16:9).

Hoe passend is het dat de geboorte van de Heiland in Betlehem vergezeld ging van wonderbaarlijke lichtverschijnselen op het westelijk halfrond. Ten tijde van zijn geboorte ‘ziet, bij zonsondergang was er geen duisternis; en het volk begon zich te verbazen. (...) En die ganse nacht was er geen duisternis’ (3 Nephi 1:15, 19). Dat feest van licht stond in sterk contrast met wat er gebeurde bij zijn kruisiging, toen ‘er dikke duisternis [was] over het ganse land, zodat de inwoners er van (...) de damp der duisternis konden voelen’ (3 Nephi 8:20–23).

Er zijn allerlei soorten duisternis in deze wereld: duisternis die ontstaat door zonde; duisternis die ontstaat door ontmoediging, teleurstelling, en wanhoop; duisternis die ontstaat door eenzaamheid en gevoelens van ontoereikendheid. Net als het licht dat brandde in het hart van Josh Dennis, en dat sterker was dan de verstikkende duisternis waarin hij gedompeld werd, is het licht van Jezus Christus sterker dan welke duisternis waarmee we in dit leven ook te maken krijgen, *als* we geloof in Hem hebben, naar Hem zoeken en Hem gehoorzamen. Want, zoals door de profeet Joseph geopenbaard is: als ‘uw oog alleen op mijn eer is gericht, zal uw ganse lichaam met licht worden vervuld, en er zal in u geen duisternis zijn’ (LV 88:67).

Christus’ licht en de evangelieboodschap van licht en heil kan in ons leven alleen verduisterd worden door onze ongehoorzaamheid en ons eigen gebrek aan geloof. Zo neemt het licht van de Heiland toe als we ons houden aan de geboden en steeds proberen op Hem te gaan lijken. Want ‘hetgeen van God is, is licht; hij, die licht ontvangt en in God voortgaat, ontvangt meer licht; en dat licht neemt toe in helderheid’ (LV 50:24).

Naarmate het licht van Jezus Christus en zijn evangelie in ons gelaat en hart helderder wordt, kunnen we wat echt waardevol is gemakkelijker onderscheiden van de namaak die de wereld biedt. Weten dat Christus genoeg van ons hield om bereidwillig het gewicht van onze zonden te dragen, neemt de noodzaak weg van trots en ongegrond vertrouwen in de arm van het vlees. Het geloof dat de verzoening ons alles teruggeeft wat we in de loop van ons leven door zonde en misstappen verliezen, schept hoop die groter is dan welk werelds plezier of kortstondige, vergankelijke sensatie ook.

Denk eens aan de ervaring van koning Lamoni. Hoewel hij onbegrensde macht had, grote aardse schatten en dienstknechten die in al zijn behoeften voorzagen, leefde hij in geestelijke duisternis. Toen hij Ammon toestond hem over het evangelie te vertellen, gebeurde er iets uiterst merkwaardigs, Lamoni ‘zeeg (...) ter aarde alsof hij dood was’ (Alma 18:42). Ammon ‘wist, dat koning Lamoni onder de kracht van God was; hij wist, dat de donkere sluier van ongeloof van zijn gemoed werd afgeworpen, en dat het licht dat zijn geest verlichtte, het licht was van de heerlijkheid Gods, (...) ja, dat dit licht zijn ziel zo van vreugde had doortinteld’ (Alma 19:6).

Alleen de heerlijkheid van God en het licht van het eeuwige leven veroorzaken een vreugde die intens genoeg is om iemand volledig te overstelpen en om de ‘donkere sluier van ongeloof’ weg te nemen.

Overal in de Schriften, en ook in de geschriften van diepzinnige christenen door de eeuwen heen, vinden we voorbeelden van manieren waarop Christus' boodschap van licht en heil ons geestelijk en lichamelijk tot steun kan zijn. Toen hij als jonge priester in 1833 in Italië op reis was, kreeg de Engelsman John Henry Newman te maken met emotionele en fysieke duisternis doordat hij wegens ziekte een aantal weken werd opgehouden. Hij raakte intens ontmoedigd, en een verpleegster die zijn tranen zag, vroeg wat hem dwars zat. Alles wat hij kon antwoorden, was dat hij zeker wist dat God werk voor hem te doen had in Engeland. Vol verlangen om naar huis terug te keren, kon hij uiteindelijk op een kleine boot de overtocht maken.

Niet lang nadat het schip het zeil gehesen had, ontstond er een dikke mist die het zicht benam op de gevaarlijke rotsen er omheen. Een week lang gevangen in de vochtige, grijze duisternis, waarin het schip niet voor- of achteruit kon, smeekte Newman om de hulp van zijn Heiland terwijl hij de woorden opschreef die wij nu kennen als de lofzang 'Leid, vriend'lijk Licht'.

Leid vriend'lijk Licht, door 't duister, dicht en bang; (...)
De weg naar huis is donker en nog lang; (...)
Richt gij mijn voet, (...)
leid stap voor stap mij voort.
(*Lofzang* 66)

Deze lofzang verwoordt een waarheid die ons hart bevestigt: hoewel beproevingen andere lichtbronnen doven, zal Christus ons pad verlichten, 'onze voet richten', en ons de weg naar huis wijzen. Want, zoals de Heiland heeft beloofd: 'Wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen' (Johannes 8:12).

Allemaal bevinden we ons van tijd tot tijd in plaatsen van duisternis. We kunnen zelfs ronddwalen in donkere, geestelijke spelonken als we domme keuzen maken, schadelijke invloeden in ons leven toelaten, of ons afwenden van het licht van het evangelie om net een beetje langer op wereldse zaken in te gaan. Aanvankelijk lijkt dat misschien ongevaarlijk — gewoon een beetje onderzoeken, dat is alles. Voordat we het weten, raken we gescheiden van het licht en blijven we alleen in het donker achter. Waarom blijven we in het donker als er zo'n reddend licht op ons wacht? Laten we ons koesteren in het warme, heldere licht van het evangelie van Jezus Christus. Laat het vriendelijke licht van de Heiland ons stap voor stap leiden. Laten we ons door verbonden en geboden veilig stellen terwijl we het pad van het evangelie volgen naar ons hemels thuis.

Denk aan die kleine Josh Dennis. Nu is hij zendeling Dennis, op zending ergens ver van de donkere mijn waar hij opgesloten zat. Nu zoekt zendeling Dennis zijn weg langs de smalle, onbekende paden van Honduras waar hij de boodschap van hoop, heil en licht brengt. Wat hij elke dag verkondigt is de paradox van wat hij als een in een mijn verdwaalde jongen meemaakte: dat het in de ons omringende duisternis, in de donkerste omstandigheden, mogelijk is om hoop, vrede en troost te voelen — en dat alles door het licht dat sterker is dan alle duisternis, het licht van Jezus Christus.

Ik weet uit eigen ervaring, zo zeker als Josh dat weet uit de zijne, dat de prachtige Persoon van licht — onze Heiland — leeft. Mogen wij zijn licht omarmen en zo leven dat het ons pad verlicht en ons leidt naar ons hemels thuis. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Inwijdingsdag

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

'Zouden we niet, als symbool van onze dank, als uiting van onze liefde voor de Heer, ons leven en ons thuis op soortgelijke wijze opnieuw kunnen toewijden?'

In een lofzang worden de tedere gevoelens beschreven die op deze inwijdingsdag in mijn hart en ziel leven. Ik denk dat die woorden ook uw gevoelens weergeven:

Op deze dag van grote blijdschap,
Heer,
Prijzen wij uw heilige naam;
In dit heilige huis van aanbidding
Verkondigen wij luid uw eer en faam!
Helder en klaar klinkt onze stem
In lofzangen van verrukking
Aan onze Maker, Heer en Koning![1]

Op 7 april 1863 had Charles C. Rich het over de behoefte aan een tabernakel om in samen te komen. Hij zei toen: 'Wat zal ik zeggen met betrekking tot de tabernakel? Wij kunnen meteen inzien dat we momenteel de zegening van zo'n gebouw goed zouden kunnen gebruiken. Als we het uitstellen, wanneer wordt hij dan gebouwd? Als dat huis eenmaal gebouwd is, kunnen we genieten (...) van de voordelen en zegeningen die het zal bieden. Datzelfde beginsel is toe te passen op alles wat we aanpakken, en waarmee we geconfronteerd worden, of het nu de bouw van een tempel is, (...) een tabernakel, het uitzenden van spannen trekdieren om de armen te verzamelen, of (...) enig ander werk dat van ons vereist wordt. Niets wat van ons wordt vereist, wordt gedaan tot we aan de slag gaan en zelf iets doen. We hebben geen andere mensen op wie we kunnen steunen, en dus is het aan ons om aan het werk te gaan en ons deel goed te doen.'[2]

Ze gingen aan het werk!

En dank zij God voor onze edele profeet, president Gordon B. Hinckley, die, met de vooruitziende blik van een ziener, de behoefte zag aan dit magnifieke gebouw en, met de hulp van vele anderen, 'aan het werk' ging. Het resultaat zien wij nu voor ons, en vanmorgen wordt het ingewijd.

Zouden we niet, als symbool van onze dank, als uiting van onze liefde voor de Heer, ons leven en ons thuis op soortgelijke wijze opnieuw kunnen toewijden?

De apostel Paulus voegt in zijn brief aan de Korintiërs nog een apostolische dimensie toe aan onze toewijding aan het bouwen: 'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?'[3]

De behoefte aan persoonlijke toewijding is essentieel in de huidige samenleving. Slechts een vluchtige blik op enkele krantenartikelen beschrijft onze benarde toestand al.

Uit de *Associated Press* kwam het volgende: 'In de naam van vrije meningsuiting heeft het hooggerechtshof een federale wet verworpen die kinderen beschermde tegen seksgeoriënteerde kabeltelevisiezenders.[4]

Uit *The San Jose Mercury News* kwam het verhaal: 'Duitsland mag dan de economische motor van Europa zijn, maar op zondag houdt die stil. De krachten van de wereldwijde markt beginnen Duitslands traditionele rustdag echter te verstoren. Nu er (...) in Amerikaanse stijl al [zeven dagen per week] gewinkeld [kan worden], en het Internet 24 uur per dag toegang tot de goederen van de wereld biedt, zijn dergelijke winkelregels "als een kasteel uit de oude tijd". Om te wedijveren met andere steden van wereldklasse, moet Berlijn agressiever zijn. "Wij willen meer geld verdienen."'[5]

Zien wij de ontgoocheling waarmee duizenden mensen tegenwoordig overspoeld worden, dan leren we op de harde manier wat een profeet drieduizend jaar geleden voor ons heeft opgeschreven: 'Hij die zilver liefheeft, wordt niet bevredigd door zilver; noch wordt hij die overvloed liefheeft, bevredigd door aanwas.'[6]

De alom geëerde Abraham Lincoln heeft onze benarde toestand goed beschreven:

'Wij hebben de meest uitgelezen zegeningen van de hemel ontvangen. Wij zijn al deze jaren behouden in vrede en welvaart. Wij zijn toegenomen in aantal, rijkdom en macht (...) maar wij zijn God vergeten. Wij zijn de genadige hand vergeten die ons heeft behouden in vrede, en die ons heeft vermenigvuldigd, verrijkt en versterkt. In onze hoogmoed en het bedrog van ons hart hebben wij ons voorgesteld dat al die zegeningen zijn voortgekomen uit de een of andere superieure wijsheid en deugd van onszelf. Dronken door dit ononderbroken succes, zijn we te zelfredzaam geworden om de noodzaak te voelen tot de behoudende en verlossende genade, te trots om te bidden tot de God, die ons geschapen heeft.'[7]

Woeden de stormen op de zeeën

De bezoekers die het Conferentiecentrum van de zuidwestzijde naderen worden begroet door een fontein.

van het leven, dan zoekt een verstandige zeeman een rustige haven op. Het gezin zoals we dat traditioneel kenden, is zo'n veilige haven. 'Het gezin is de basis van een rechtschapen leven, en niets kan zijn plaats innemen of zijn essentiële functies vervullen.'[8] In feite is een thuis veel meer dan een huis. Een huis is gebouwd van hout en steen. Een thuis is gemaakt van liefde, opoffering en respect. Een huis kan een thuis zijn, en een thuis kan een hemel zijn als het een onderdak biedt aan een gezin. Als de gezinnen waar een samenleving uit bestaat een basis van echte waarden en fundamentele deugden hebben, zal hoop wanhoop overwinnen, en zal geloof twijfel overwinnen.

Dergelijke waarden, als die in ons gezin aangeleerd en nageleefd worden, zullen zijn als welkome regen voor uitgedroogde grond. Er ontstaat dan liefde, en onze trouw aan het beste dat in ons is, wordt vergroot; en de deugden van ons karakter, onze integriteit en goedheid, worden gevoed. Het gezin moet de voornaamste plaats in onze levenswijze blijven bekleden, omdat het de enig mogelijke basis is waarop een samenleving van verantwoordelijke mensen ooit met succes een toekomst heeft kunnen bouwen en de waarden heeft kunnen behouden die zij in het heden koesteren.

Gelukkige gezinnen komen in verschillende verschijningsvormen voor. In sommige zijn er een vader, moeder, broers en zusters die in liefde samen leven. Andere bestaan uit een alleenstaande ouder met een of twee kinderen, terwijl weer andere uit slechts één persoon bestaan. Er zijn echter kenmerken die te vinden zijn in elk gelukkig gezin, uit hoeveel of wat voor gezinsleden dat ook bestaat. Die kenmerken zijn:

Een gewoonte van gebed.
Een leeszaal van lering.
Een legaat van liefde.

Hier, in Amerika, heeft Jakob, de broer van Nephi, gezegd: 'Ziet op tot God met vast gemoed en bidt tot Hem met buitengewoon groot geloof.'[9]

Een vooraanstaand rechter werd eens gevraagd wat wij, als burgers van de landen in de wereld, kunnen doen om de misdaad en de ongehoorzaamheid aan de wet terug te dringen, en vrede en tevredenheid in ons leven en ons land te brengen. Hij antwoordde bedachtzaam: 'Ik stel voor dat we het ouderwetse gebruik van het gezinsgebed weer oppakken.'

Over het stichten van een leeszaal van lering in ons leven en ons gezin, heeft de Heer ons deze raad gegeven: 'Put woorden van wijsheid uit de beste boeken; zoekt wetenschap, ja, door studie alsmede door geloof.'[10]

De standaardwerken bieden ons de leeszaal van lering waarover ik het had. We moeten oppassen dat we het vermogen van kinderen om het woord van God te lezen en te begrijpen niet onderschatten.

Wij, als ouders, moeten onthouden dat ons leven het boek in de gezinsleeszaal is dat onze kinderen het meest koesteren. Is ons voorbeeld het navolgen waard? Leven we zó dat een zoon of dochter kan zeggen: 'Ik wil in mijn vaders voetspoor volgen', of 'Ik wil net zo worden als mijn moeder'? In tegenstelling tot het boek op de plank in de leeszaal, waarvan de kaft de inhoud verbergt, is ons leven niet verborgen te houden. Ouders, wij zijn als een open boek in de leeszaal van lering van ons gezin.

En geven wij een voorbeeld van een legaat van liefde? En ons gezin? Bernadine Healy heeft eens in een inaugurele rede deze raad gegeven: 'Als arts die het enorme voorrecht heeft gehad om de diepst doorvoelde momenten van het leven van mensen mee te maken, inclusief hun laatste momenten, wil ik u een geheim

vertellen. Mensen die op het punt staan te sterven, denken niet aan de graden die zij hebben gehaald, de posities die zij bekleed hebben, of de rijkdommen die zij vergaard hebben. Het enige dat uiteindelijk telt, is wie u hebt liefgehad, en wie u heeft liefgehad. De cirkel van liefde is alles, en is een goede maatstaf voor een leven dat voorbij is. Het is het geschenk met de grootste waarde.'[11]

De boodschap van onze Heer en Heiland was er een van liefde. Hij kan als een licht zijn voor ons persoonlijke pad naar de verhoging.

Tegen het eind van zijn leven, keek een vader terug op de besteding van zijn tijd op aarde. Hij was een veelgeprezen, gerespecteerd auteur van talrijke geleerde werken, en zei: Ik zou willen dat ik een boek minder had geschreven en wat vaker met mijn kinderen was gaan vissen.

De tijd gaat zo snel voorbij. Veel ouders zeggen dat het lijkt alsof hun kinderen gisteren zijn geboren. Nu zijn die kinderen groot, en hebben misschien zelf wel kinderen. Waar zijn al die jaren gebleven? vragen ze. We kunnen het verleden niet terugroepen, we kunnen deze tijd niet stilzetten, en we kunnen in onze huidige staat de toekomst niet meemaken. De tijd is een gave, een schat die we niet opzij moeten zetten voor de toekomst, maar die we verstandig moeten gebruiken in het heden.

Hebben wij een geest van liefde ontwikkeld in ons gezin? President David O. McKay heeft opgemerkt: 'Een waar mormoons thuis is er een waarin Christus, als Hij er binnenkwam, graag wat zou blijven rusten.'[12]

Wat doen wij om ervoor te zorgen dat ons thuis aan die beschrijving voldoet? Voldoen wij zelf aan die beschrijving?

Op de reis over het levenspad, vallen er slachtoffers. Sommigen wijken af van de wegwijzers die leiden naar het eeuwige leven, waarop zij alleen maar ontdekken dat de gekozen omleiding uiteindelijk dood loopt. Onverschilligheid, zorgeloosheid, egoïsme en zonde eisen alle hun kostbare tol in het leven van de mens. Er zijn mensen die, om onverklaarbare redenen, marcheren op het geluid van een andere tamboer, om er later achter te komen dat zij de rattenvanger van ellende en lijden hebben gevolgd.

Vandaag laten wij vanaf dit spreekgestoelte een uitnodiging uitgaan aan mensen in de hele wereld. Geef de dwaaltochten op, vermoeide reiziger. Kom naar het evangelie van Jezus Christus. Kom naar die hemelse haven die thuis heet. Hier zult u de waarheid ontdekken. Hier zult u leren dat de Godheid echt bestaat, welke troost het heilsplan biedt, hoe heilig het huwelijksverbond is, en welke macht het individueel gebed heeft. Kom naar huis.

Al sinds onze jeugd herinneren velen van ons zich het verhaal van een kleine jongen die ontvoerd werd, weggerukt van zijn ouders en zijn thuis, en meegenomen naar een verafgelegen dorp. Onder die omstandigheden groeide de jongen op tot jongeman, zonder enige kennis van zijn ware ouders of aardse thuis.

Maar waar was zijn thuis? Waar kon hij zijn moeder en vader vinden? O, kon hij zich zelfs hun naam maar herinneren, dan zou zijn opgave niet zo hopeloos lijken. Wanhopig probeerde hij zich een glimp van zijn jonge jaren te herinneren.

Plotsklaps herinnerde hij zich het geluid van een klok die vanuit de toren bovenop een dorpskerk elke sabbatochtend zijn welkom had geluid. De jongeman dwaalde van het ene dorp naar het andere, altijd luisterend naar dat bekende klokkengeluid. Sommige klokken klonken bijna hetzelfde, terwijl andere totaal niet klonken als het geluid dat hij zich herinnerde.

Uiteindelijk stond de vermoeide jongeman op een zondagochtend voor een kerk in een typisch dorpje. Hij luisterde aandachtig toen de klok begon te luiden. Het geluid klonk bekend. Het was anders dan enig geluid dat hij had gehoord, behalve dat van de klok waarvan het geluid in zijn jonge geheugen was gegrift. Ja, het was diezelfde klok. Dat was de juiste klank. Zijn ogen vulden zich met tranen. Zijn hart verheugde zich. Zijn ziel liep over van dankbaarheid. De jongeman viel op zijn knieën, keek op naar de klokkentoren — naar de hemel — en fluisterde in een dankgebed: 'Dank zij God. Ik ben thuis.'

Net als het gelui van een klok dat iemand zich herinnerde, zal de waarheid van het evangelie van Jezus Christus de ziel van hem die oprecht zoekt, bekend voorkomen. Velen van u hebben een lange zoektocht achter de rug naar dat wat klinkt als waarheid. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen doet een ernstig beroep op u. Doe uw deur open voor de zendelingen. Stel u open voor het woord van God. Stel uw hart open — stel uw ziel open — voor het geluid van die stille, zachte stem die getuigt van waarheid. Zoals de profeet Jesaja heeft beloofd: 'Uw oren [zullen] achter u het woord horen: Dit is de weg, wandelt daarop.'[13] En dan zult u, net als de jongeman waarover ik heb gesproken, op uw gebogen knieën tot uw God en de mijne zeggen: 'Ik ben thuis.'

Moge dat de zegen van allen zijn, dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. Leroy J. Robertson (1896–1971), 'On This Day of Joy and Gladness', *Hymns*, nr. 64.

2. *Deseret News Weekly*, 20 mei 1863, blz. 369.

3. 1 Korintiërs 3:16.

4. Richard Carelli, 'High Court Kills Limits on TV Sex,' *Salt Lake Tribune*, 23 mei 2000, A1.

5. Daniel Rubin, 'Global Economy Erodes Ban on Sunday Shopping,' *Salt Lake Tribune*, 23 mei 2000, A1.

6. Prediker 5:10; naar de King James-vertaling van de Bijbel.

7. James D. Richardson, *A Compilation of the Messages and Papers of the Presidents*, tien delen (1897), deel 5, blz. 3366.

8. Geciteerd in Conference Report, oktober 1962, blz. 72.

9. Jakob 3:1.

10. LV 88:118.

11. 'On Light and Worth: Lessons from Medicine', inaugurele rede, Vassar College, 29 mei 1994, blz. 10, speciale collecties.

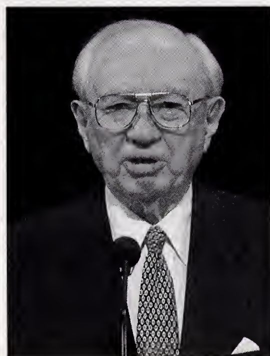
12. Conference Report, oktober 1947, blz. 120.

13. Jesaja 30:21.

Dit geweldige jaar 2000

President Gordon B. Hinckley

'Dit werk heeft een vitaliteit zoals we nog nooit gezien hebben.'

Broeders en zusters, wat biedt u een inspirerende aanblik. Kijk ik in de gezichten van de talrijke aanwezigen, en besef ik dat er over de hele wereld nog veel meer bijeen zijn, dan word ik overmand door een enorm gevoel van liefde voor u allen. Wat bent u toch geweldig. Ik bid dat de Heilige Geest mij zal leiden in mijn woorden.

Voordat wij vanochtend het gebouw betraden, hebben we de gevelsteen voor de hoeksteen van dit fijne, nieuwe gebouw gevoegd. Dat markeerde de voltooiing van dit gebouw.

We houden vast aan het symbolisme van de hoeksteen, ter gedachtenis aan de Zoon van God, omdat deze kerk op zijn leven en bediening is gebaseerd. Hij, en alleen Hij, is de Hoeksteen. Op Hem is een sterk fundament gebouwd van apostelen en profeten, en daarboven het 'bouwwerk, goed ineensluitend' (Efeziërs 2:21) dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen vormt.

Laat dus, zoals ik de groep die vanmorgen de hoeksteenceremonie bijwoonde er al aan herinnerde, dit symbool erkend worden als een voorstelling van de Verlosser van de wereld, de Zoon van God, de Heer Jezus Christus, wiens naam deze kerk draagt.

Ik ben erg dankbaar dat dit gebouw nu klaar is. We hebben het al voor de aprilconferentie gebruikt, en bij een andere gelegenheid afgelopen juni. Het was echter niet helemaal voltooid. We verklaren het nu voor voltooid, en hebben nu een permanente gebruiksvergunning.

Dit jaar 2000 is een opmerkelijk jaar geweest voor de kerk. Wij zijn over de hele wereld op alle terreinen gegroeid. We hebben nu meer dan elf miljoen leden. Dat is echt een mijlpaal.

Ik was er toen de kerk in 1947 het honderdjarige jubileum van de aankomst van de pioniers vierde. Bij die gelegenheid werd het This is the place-monument ingewijd. Er was een grote viering, met een schouwspel in de Tabernakel, dat de wereldwijde zending van de kerk voorstelde. Het thema dat als een rode draad overal doorheen liep, was dat de kerk in haar groei een miljoen leden had gekregen. Ongeveer de helft van hen woonde toen in Utah. Nu woont nog slechts zo'n vijftien procent hier, en toch hebben we hier meer leden dan ooit tevoren. De gedachte dat we nu meer dan elf miljoen leden hebben, is ontzagwekkend en geweldig, want het belooft wat voor de toekomst.

We zijn de hele wereld in gegaan, overal waar we werden toegelaten. We hebben in het evangelie onderwezen, dat in deze bedeling van de volheid der tijden is geopenbaard. We gaan nu naar gebieden waarvan je de naam in 1947 zelden hoorde. Ons zendingswerk heeft zich op wonderbaarlijke wijze uitgebreid.

Ik denk dat ik in de meeste gebieden ben geweest waar de kerk gevestigd is. Ik ben overal fijne mensen tegengekomen. Het zijn heiligen der laatste dagen in de ware zin van het woord. Zij streven ernaar de geboden na te leven.

Bij mijn ontmoetingen en gesprekken met hen, ben ik achter de ware betekenis van deze woorden van Paulus gekomen:

'[God] heeft uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen en Hij heeft de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald, opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem al tastende vinden mochten, hoewel Hij niet ver is van eenieder van ons.

'Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij (…) ook van zijn geslacht' (Handelingen 17:26–28).

Wij zijn een enorme, kosmopolitische gemeenschap geworden, een groot gezin van broeders en zusters in de Heer. De beweging van deze enorme aantallen mannen en vrouwen, jongens en meisjes, allen heiligen van de Allerhoogste, zingt bij het doormarcheren:

'Mijn ogen hebben de heerlijkheid van de komst van de Heer gezien;
Hij perst het sap uit, daar waar de druiven der gramschap liggen.
Hij heeft de noodlottige bliksem van zijn snelle zwaard de vrije loop gelaten;
Zijn waarheid marcheert voort.'
(Naar 'Battle Hymn of the Republic,' *Hymns*, nr. 60.)

Dit werk heeft een vitaliteit zoals we nog nooit gezien hebben.

Op het gebied van onderwijs hebben we overal waar de kerk heen is gegaan de programma's van seminarie en instituut gevestigd. Het heeft een permanente, goede

invloed op het leven van de cursisten over de hele wereld. In het instituut kunnen jonge cursisten van studentenleeftijd prettig met elkaar omgaan, kunnen ze leren, sociale ervaring opdoen, en misschien zelfs een man of vrouw binnen het eigen geloof vinden.

In de afgelopen maanden hebben wij aangekondigd dat Ricks College, een grote pionier op het gebied van het onderwijs, dat tot nu toe slechts een tweejarige leergang bood, uitgebreid zal worden tot een instituut voor een vierjarige leergang, en dat het BYU—Idaho zal gaan heten. Dat doet geen enkele afbreuk aan de naam van de man naar wie de school was genoemd. Het vergroot de onderwijsmogelijkheden voor veel jonge mannen en vrouwen. Het maakt een geweldig onderwijsinstituut nog beter. De kerk zet zich in om de gelegenheden voor het volgen van niet-kerkelijk onderwijs op een onderwijsinstelling van de kerk te vergroten, daar waar geloof in de levende God en in zijn goddelijke Zoon, onze Heer, wordt bijgebracht.

Een andere bijzonder opmerkelijke ontwikkeling waarop in dit tweeduizendste jaar de nadruk wordt gelegd, is de bouw van tempels. Het was een wonder. Afgelopen zondag hebben we in Boston (Massachusetts) de honderdste tempel van de kerk ingewijd en in bedrijf gesteld.

Ik werd in juli 1981 lid van het Eerste Presidium als raadgever van president Kimball. Sindsdien zijn 81 van die honderd tempels ingewijd. Voor die tijd waren slechts negentien daarvan in bedrijf.

53 nieuwe tempels, meer dan de helft van de honderd die nu in bedrijf zijn, zijn ingewijd sinds mijn ordening als president van de kerk, vijf jaar geleden. Ik noem dit alleen maar om u te herinneren aan de versnelling van deze opvallende groei.

Toen ik tijdens de conferentie aankondigde dat ik vóór het eind van het jaar 2000 honderd tempels in bedrijf wilde hebben, vroeg ik me af of dat mogelijk was. Ik kan niet genoeg dank betuigen aan de velen die zo lang en zo hard hebben gewerkt om dit wonder tot stand te brengen.

Een bezoeker bekijkt een buste van een van de kerkpresidenten in een galerie op het balkonniveau van het Conferentiecentrum.

Enkele van die nieuwe tempels zijn kleiner. Maar elke verordening die in de Salt Lake-tempel verricht kan worden, die de grootste in de kerk is, kan in die kleinere tempels verricht worden. Zij zijn uitsluitend aan het werk van de verordeningen toegewijd. Het zijn prachtige gebouwen, die in alle opzichten goed gebouwd zijn. Hierdoor zijn vele duizenden mensen in staat gesteld om een veel makkelijker reis naar het huis des Heren te maken.

Wij zullen ze blijven bouwen. Voor het eind van het jaar zullen we er nog drie inwijden. We zullen ze ook in de toekomst blijven bouwen, misschien niet op de grote schaal van het afgelopen jaar, maar we zullen altijd deze heilige huizen blijven bouwen om te voorzien in de noden van de mensen.

Wij zijn onze mensen bijzonder dankbaar. Ik hoop en geloof dat de Heer tevreden is.

En nu wijden wij vandaag, als nog zo'n opmerkelijke prestatie in dit tweeduizendste jaar, dit prachtige Conferentiecentrum in. Het is een uniek en opmerkelijk gebouw. Aanvankelijk, toen de ideeën en plannen op tafel kwamen, was het niet onze bedoeling om het grootste huis van eredienst op aarde te bouwen. Wij wilden alleen maar voorzien in de behoeften van onze mensen.

De Tabernakel, die ons meer dan een eeuw zo goed gediend heeft, was gewoon niet toereikend meer om in onze behoeften te voorzien.

De bouw van dit centrum was een enorme, serieuze onderneming. Uiteraard waren wij ons bewust van de elektronische middelen waarmee we de boodschap die vanaf het spreekgestoelte werd uitgesproken, kunnen verspreiden. Maar we waren ook op de hoogte van het verlangen van zovelen om in dezelfde ruimte te zitten als de spreker, zoals vanochtend het geval is. Zoals ik al zei toen ik de beslissing aankondigde om dit door te zetten: 'De bouw van dit gebouw is een stoutmoedige onderneming geweest. We hebben ons er zorgen over gemaakt. (...) We hebben geluisterd naar de ingevingen die de Geest ons erover gaf [na erover gebeden te hebben]. En alleen toen we de bevestigende stem van de Heer voelden, besloten we om ermee door te gaan.' ('Als getuigenis in de hele wereld', *Liahona*, juli 2000, blz. 4.)

De aankondiging van onze beslissing werd tijdens de algemene aprilconferentie van 1996 gedaan. Bij die gelegenheid zei ik:

'Het spijt mij dat velen die met ons in de Tabernakel vergaderd hadden willen zijn, geen plaats hebben gevonden. Er bevinden zich nog velen buiten. (...)

'Ik heb te doen met de mensen die vergeefs hebben geprobeerd binnen te komen. Ongeveer een jaar geleden heb ik de algemene autoriteiten in overweging gegeven dat wellicht de tijd gekomen was om nog een gewijde vergaderplaats te bouwen, een veel grotere, met plaats voor drie tot vier keer zoveel mensen.' ('Deze heerlijke paasmorgen', *De Ster*, juli 1996, blz. 61.)

Iets meer dan een jaar later werd de eerste spade gestoken. Dat gebeurde op 24 juli 1997, het 150ste jubileum van de aankomst van onze voorouders in deze vallei.

Aan het eind van de eerstespadesteking sprak president Packer het slotgebed uit. In dat gebed vroeg hij de Heer om mijn leven lang genoeg te behouden opdat ik aanwezig kon zijn bij de inwijding van het nieuwe gebouw. Ik ben dankbaar dat dit verzoek duidelijk is ingewilligd.

Vandaag wijden we het in als een huis voor de aanbidding van God, de eeuwige Vader, en zijn eniggeboren Zoon, de Heer Jezus Christus. Wij hopen en bidden dat vanaf dit spreekgestoelte getuigenissen en verklaringen van leerstelling en geloof in de levende God, en van dankbaarheid voor het grote zoenoffer van onze Heiland, de wereld in zullen blijven gaan.

Wij zullen het tevens inwijden als een huis waarin artistieke uitvoeringen die waardig van aard zijn, gebracht zullen worden.

Hier zal dit fantastische Tabernakelkoor lofzangen zingen. Hier zullen andere muziekgezelschappen amusement brengen voor grote aantallen bezoekers. Hier zullen schouwspelen gebracht worden waarin op fraaie en artistieke wijze de geschiedenis van deze beweging en vele andere zaken afgebeeld zullen worden.

Dit gebouw is gemaakt van de beste materialen, door de beste ambachtslieden. Wij allen zijn de mensen veel verschuldigd die een bijdrage hebben geleverd aan dit magnifieke centrum voor de conferenties van de kerk, en andere doeleinden.

Wij verwachten dat ook andere groeperingen aanvragen zullen indienen voor het gebruik van dit gebouw. We zullen het beschikbaar stellen, onder voorwaarde dat het gebruik in harmonie zal zijn met de doeleinden waarvoor het vandaag ingewijd wordt.

Het is geen museumstuk, ook al is de architectuur prachtig. Het is een plek die gebruikt dient te worden ter ere van de Almachtige en voor het bereiken van zijn eeuwige doeleinden.

Ik ben erg dankbaar dat we het hebben. Ik ben erg dankbaar dat het voltooid is. Er moet nog wat werk worden verricht aan het afstellen van het orgel, wat nog enige tijd zal duren. Ik breng de uitstekende artikelen daarover in het oktobernummer van de *Ensign* onder uw aandacht.

Als ik denk aan dit prachtige gebouw, nabij de tempel, dan schiet mij de grote, profetische uitspraak van Jesaja te binnen:

'En het zal geschieden in het laatste der dagen; dan zal de berg van het huis des Heren vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem.

'Huis van Jakob, komt, laten wij wandelen in het licht des Heren' (Jesaja 2:2–5).

Ik geloof dat die profetie van toepassing is op de historische, prachtige Salt Lake-tempel. Maar ik geloof ook dat hij verband houdt met dit magnifieke gebouw. Want vanaf dit spreekgestoelte zal de wet van God voortgaan, samen met het woord en het getuigenis van de Heer.

Moge God ons, als volk, zegenen. Wij hebben in dit geweldige tweeduizendste jaar een nieuw tempo gevonden. Mogen wij volgen in het voetspoor van de grote Jehova, de God van Abraham, Isaak en Jakob. Mogen wij wandelen in het licht van Hem die de Messias van de wereld was, de Zoon van God, die van Zichzelf gezegd heeft: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Johannes 14:6), dat is mijn nederig gebed, in de naam van Jezus Christus. Amen.

AANWIJZINGEN VOOR DE HOSANNAKREET

Broeders en zusters, zo dadelijk zal ik het inwijdingsgebed uitspreken en u bent allen uitgenodigd om daaraan deel te nemen. Ook nodigen wij u uit om als u dat wenst onmiddellijk na het inwijdingsgebed te gaan staan en met ons deel te nemen aan de hosannakreet. Deze heilige groet aan de Vader en de Zoon wordt gebracht bij de inwijding van elke tempel. Hij is ook gebruikt bij enkele andere historische gebeurtenissen, zoals het leggen van de deksteen op de Salt Lake-tempel, en de viering van het honderdjarig bestaan van de kerk tijdens de algemene conferentie van 1930. We zijn van mening dat het gepast is deze kreet hier te geven, bij de inwijding van dit geweldige gebouw, waarvan we er waarschijnlijk nooit meer een tweede zullen laten neerzetten. Mocht men er in de media melding van maken dan hopen we dat men inziet dat dit een heilige zaak voor ons is. Wij verzoeken het met achting en respect te behandelen.

Ik zal de hosannakreet nu voordoen. Iedereen pakt een schone, witte zakdoek, houdt een punt vast, en wuift ermee, onderwijl in koor zeggend: 'Hosanna, hosanna, hosanna, God en het Lam', drie keer herhaald, gevolgd door 'Amen, amen en amen.'

Nogmaals, wie mee willen doen kunnen onmiddellijk na het inwijdingsgebed gaan staan en de Hosannakreet geven. Wie liever wil blijven zitten, is daar vrij in. Als u geen witte zakdoek bij u hebt, kunt u ook gewoon met uw hand wuiven.

Zij die zich elders bevinden, kunnen deelnemen aan de kreet als hun omstandigheden gepast zijn.

Na de hosannakreet zal het Tabernakelkoor, zonder aankondiging, de hosannalofzang zingen, door Evan Stephens geschreven voor de inwijding van de Salt Lake-tempel in 1893. Op het teken van de dirigent nemen de aanwezigen deel aan het zingen van 'Gods Geest brandt in 't harte', dat door W. W. Phelps geschreven is, en dat gezongen is bij de inwijding van de Kirtland-tempel, in 1836.

Vervolgens wordt het slotgebed uitgesproken door ouderling W. Don Ladd van de Zeventig, en wordt de conferentie geschorst tot twee uur 's middags, plaatselijke tijd.

Geliefde broeders en zusters, als u nu het hoofd buigt en uw ogen sluit, spreek ik het inwijdingsgebed uit.

INWIJDINGSGEBED

O God, onze eeuwige Vader, met dankbaar hart komen wij in gebed tot U op deze historische sabbatmorgen om dit magnifieke Conferentiecentrum in te wijden.

Het is voor uw eer en heerlijkheid gebouwd. Het is een van de vele in een serie prachtige gebouwen die toegewijd zijn aan het bereiken van uw doeleinden en het voortrollen van uw werk. Het staat naast de heilige tempel die onze voorouders gebouwd hebben in een periode van ruim veertig jaar. Het kijkt uit op de historische Tabernakel, die uw volk meer dan een eeuw lang zo goed gediend heeft. Dichtbij is ook de Assembly Hall, die voor veel verschillende doeleinden gebruikt is.

Niet ver weg staan het kantoorgebouw van de kerk, het bestuursgebouw en het Joseph Smith Memorial Building. Ook nabij zijn het historische Lion House en Beehive House. In de andere richting het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst en de bibliotheek voor familiegeschiedenis.

Dit fijne, nieuwe gebouw kijkt op al die gebouwen uit en vult ze aan in hun variëteit, nut en schoonheid. Samen zijn zij een getuigenis van de kracht en vitaliteit van uw werk, de hoofdzetel van uw kerk, en de bron waaruit de waarheid voortrolt om de aarde te vullen.

Wij danken u voor de vele toegewijde en uiterst vaardige mensen die lang en hard hebben gewerkt aan de voltooiing. Mogen zij trots zijn op hun prestatie.

In een bijeenkomst van deze grote algemene conferentie van uw kerk, die uitgezonden wordt naar mensen over de hele aarde, buigen wij eerbiedig ons hoofd voor U.

Met het gezag van het heilig priesterschap dat van U afkomstig is, en in de naam van uw eniggeboren Zoon, de Heer Jezus Christus, wijden wij dit gebouw in en stellen het in uw dienst, dit Conferentiecentrum van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Wij wijden het toe aan U, onze Vader en onze God, en aan uw geliefde Zoon, onze Verlosser, wiens naam uw kerk draagt.

Wij wijden het in als vergaderplek voor uw volk, waar zij bijeen kunnen komen om het woord van de Heer te horen, gesproken door uw dienstknechten, de profeten, zieners en openbaarders, en getuigen

Algemene autoriteiten, presidiums van hulporganisaties, koorleden en leden zwaaien met hun witte zakdoek. President Gordon B. Hinckley (aan het spreekgestoelte) leidt de hosannakreet tijdens de inwijding van het Conferentiecentrum.

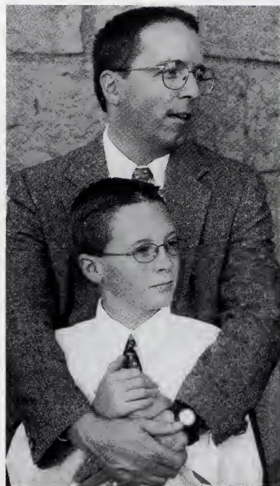

voor de wereld dat de Heer Jezus Christus leeft, wiens naam de enige is die is gegeven waardoor de mens verlost kan worden.

Wij wijden het in, van het fundament waarop het rust, tot de top van de toren. Wij wijden dit magnifieke gebouw in, dat uniek van ontwerp is, dat gebouwd is om plaats te bieden aan de duizenden die er door de jaren heen bijeen zullen komen om U te aanbidden, en om er fijn, opbouwend amusement te vinden.

Vanaf dit spreekgestoelte kan uw naam met eerbied en liefde worden uitgesproken. Moge de naam van uw Zoon voortdurend in heilige verklaringen herdacht worden. Moge het getuigenis van uw werk hiervandaan weerklinken in de hele wereld. Moge er rechtschapenheid verkondigd en kwaad gehekeld worden. Mogen er woorden van geloof stoutmoedig en vol overtuiging uitgesproken worden. Mogen proclamaties en leerstellige verklaringen weerklinken tot alle volken.

Moge dit gebouw, al schudt de aarde, stevig en veilig blijven staan, in uw waakzame zorg. Moge geen kwade stem ooit in dit gebouw afbreuk doen aan U, uw Zoon, uw herstelde kerk, of haar profeten en leiders die haar door de jaren heen gepresideerd hebben. Bescherm het tegen de stormen van de natuur en de ontheiligende hand van de vandaal en de vernieler. Bescherm het tegen conflicten en terrorisme. Mogen allen die hier komen, wat hun godsdienstige overtuiging ook is, dit gebouw met respect en bewondering bekijken.

Moge dit grote gebouw een plek van waardig amusement zijn, het thuis van kunsten die opbouwend zijn en die de cultuur van de mensen ontwikkelen. Moge er nooit iets gepresenteerd worden dat niet waardig is, en dat niet de schoonheid weerspiegelt van uw goddelijke aard.

Wij wijden dit fijne orgel in, de prachtige gangen en andere ruimten, de parkeerplaats, en alle andere delen en faciliteiten van dit gebouw. Moge het een object van schoonheid zijn voor de kijker, zowel van binnen als van buiten. Moge het een huis zijn voor velerlei gebruik, een huis van cultuur, een huis van kunst, een huis van eredienst, een huis van geloof, een huis van God.

Moge het uiting geven aan de verklaring van uw volk dat 'als er iets deugdelijk, liefelijk, eervol of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na'.

En nu, Vader, nu wij dit Conferentiecentrum inwijden, wijden wij ook het aangrenzende theater in. Het is een prachtig bouwwerk, ontworpen als plek om bijeen te komen, om plaats te bieden aan de uitvoerende kunsten, en voor verschillende doeleinden, alle waardig en met het doel om schoonheid en edelheid te ontwikkelen. Bescherm en zegen het, zoals wij gebeden hebben voor het Conferentiecentrum.

Op deze dag wijden wij ook de parkeerruimte in die gebouwd is onder Main Street, en alle verbeteringen die zijn aangebracht aan de ruimte vóór het huis des Heren, de tempel van onze God.

Moge dit terrein gezien worden als een plek van vrede, een oase in deze bruisende stad. Moge het een plek zijn waar de vermoeide kan zitten peinzen over de zaken van God en de schoonheid van de natuur. Hij is versierd met bomen en struiken, bloemen en water, gecombineerd tot een eiland van stille schoonheid te midden van deze grote, bloeiende gemeenschap. Moge het verlangen van de leden van uw kerk om dit terrein te verbeteren en te verfraaien, gewaardeerd worden door allen die hierheen komen.

Wij bidden dat positieve uitspraken de overhand mogen hebben, en dat ze mogen toenemen tot er universele aanvaarding en waardering is voor wat er tot stand is gebracht. Wij smeken uw zegeningen af over deze gemeenschap en deze staat. Dit is het gebied waar uw volk asiel zocht wegens de verdrukking die zij hadden geleden. Nu is dit een grote, kosmopolitische gemeenschap geworden waarin veel mensen uit het hele land en de hele wereld vergaderd zijn. Mogen allen die hier wonen en allen die hier komen een gemeenschapsmilieu zien dat uniek en aantrekkelijk is. Mogen wij, van uw kerk, gastvrij en vriendelijk zijn. Mogen wij de normen en gebruiken aanhouden waarom wij bekendstaan, en anderen het recht toekennen om te aanbidden wie, 'waar of wat zij ook [willen] vereren' (Geloofsartikelen 1:11).

Zegen ons dat wij iedereen als goede buren de helpende hand toesteken. Mogen wij de handen opheffen en de zwakke knieën sterken van ieder die in nood is. Mogen wij allen samenleven in vrede, met onderling respect en waardering.

Almachtige God, wij zijn u dankbaar voor uw wonderbaarlijke zegeningen. Aanvaard onze dank. Vervul uw beloften vanouds aan hen die hun tiende en gaven bijdragen, die dit alles mogelijk hebben gemaakt. Doe de vensters van de hemel open en stort zegeningen over hen uit.

Wij hebben U en uw goddelijke Zoon lief. Wij streven ernaar uw wil te doen. Wij prijzen uw heilige naam. Wij verheffen onze stem in lofzangen van aanbidding. Wij getuigen van U en van uw Verlosser, uw ongeëvenaarde Zoon. Majestueus zijn uw wegen, heerlijk het tapijt van uw eeuwige plan voor allen die U gehoorzamen.

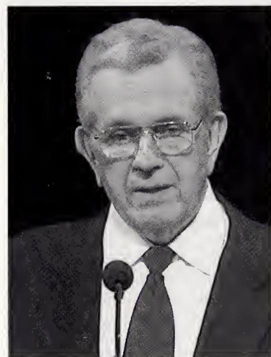
Wilt Gij ons met uw goedgunstigheid toelachen, dat bidden wij in de heilige naam van onze Heer, Jezus Christus. Amen. □

Zondagmiddagbijeenkomst
8 oktober 2000

'Gij [zijt] Gods tempel'

President Boyd K. Packer
Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Je lichaam is *echt* het instrument van je geest en het fundament van je karakter.'

Ik geef gehoor aan een impuls die ik al heel lang heb om tot de jeugd van de kerk te spreken, die met problemen te maken heeft die onbekend waren toen ik jong was.

President J. Reuben Clark heeft onze jeugd beschreven als 'hongerend naar geestelijke zaken; ze willen heel graag meer weten over het evangelie, duidelijk en zonder omwegen.

'Ze willen weten wat (...) wij geloven; ze willen een getuigenis van hun waarheid; ze twijfelen niet meer, ze willen onderzoeken, zoeken naar de waarheid. (...)

'U hoeft deze geestelijk ervaren jongeren niet van achteren te besluipen om hun de godsdienst in te fluisteren; u kunt rechtstreeks, oog in oog, met ze praten (...). U kunt die waarheden openlijk bespreken. (...) Het zou kunnen blijken dat ze er minder bang voor zijn dan u. Een angstvallige benadering is niet nodig.' ('The Charted Course of the Church in Education', in Boyd K. Packer, *Teach Ye Diligently*, herziene uitgave [1991], blz. 365, 373–374.)

Ik ben het met president Clark eens en zal de jeugd duidelijk toespreken over mijn bevindingen en de waarheid die ik ken.

Toen ik achttien was, moest ik in dienst. Ik had mijn patriarchale zegen nog niet ontvangen, dus gaf de bisschop me een aanbeveling voor een patriarch in de buurt van onze luchtmachtbasis.

Patriarch J. Roland Sandstrom van de ring Santa Ana (Californië) gaf me mijn zegen. Daarin werd me verteld: 'U heeft vrijwillig besloten u te houden aan de wetten van eeuwige vooruitgang zoals die door onze oudere broer, de Heer Jezus Christus, zijn gegeven. U (...) heeft (...) een stoffelijk lichaam gekregen waarmee u het aardse leven kunt ervaren (...) een lichaam dat zo geproportioneerd en fit is dat uw geest kan functioneren zonder door fysieke onvolkomenheden te worden belemmerd. (...) Koester dat als een groot erfgoed.' (Patriarchale zegen van Boyd K. Packer, 15 januari 1944, blz. 1.)

Dat was een grote troost voor me. Door kinderverlamming kon ik niet aan sport doen en kreeg ik een minderwaardigheidsgevoel als ik me zelf vergeleek met mijn vrienden.

In mijn patriarchale zegen stond de raad: 'Let op [uw lichaam] en bescherm het — neem niets tot u wat de organen beschadigt, want het is heilig. Het is het instrument van uw geest en het fundament van uw karakter.' (Patriarchale zegen van Boyd K. Packer, 15 januari 1944, blz. 1.)

In het woord van wijsheid vond ik een beginsel met een belofte. Het beginsel: zorg voor je lichaam; vermijd gewoontevormende, opwekkende of verdovende middelen, thee, koffie, tabak, drank en drugs (zie LV 89:3–9). Die verslavende zaken doen niet veel meer dan een verlangen bevredigen dat ze eerst zelf veroorzaakt hebben.

De belofte: wie dit gehoorzamen, krijgen een betere gezondheid (zie LV 89:18), en 'grote schatten aan kennis (...), ja, verborgen schatten' (LV 89:19).

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'We zijn naar de aarde gekomen om een lichaam te krijgen en dat in het celestiale koninkrijk rein aan God aan te bieden. Het grote beginsel van gelukzaligheid is gebaseerd op het hebben van een lichaam. De duivel heeft geen lichaam, en daaruit bestaat zijn straf. Hij is blij als hij het lichaam van een mens in bezit kan nemen. (...) Alle wezens die een lichaam bezitten, hebben macht over wie dat niet hebben.' (Joseph Smith, *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith (1976), blz. 181.)

Zelfs de zware beproevingen op het gebied van gezondheid of van een gehandicapt of invalide lichaam kunnen een ziel verfijnen voor de heerlijke dag van herstelling en genezing die vast en zeker zal aanbreken.

Je lichaam is *echt* het instrument van je geest en het fundament van je karakter.

President Harold B. Lee heeft gesproken over het belangrijke symbolische en feitelijke effect van de manier waarop je je kleedt en je lichaam verzorgt. Als je je verzorgd en fatsoenlijk kleedt, kan de Geest van onze Vader in de hemel je metgezel zijn en een heilzame invloed uitoefenen op de mensen om je heen. Als je uiterlijk slonzig en onverzorgd

is, stel je je bloot aan verlagende invloeden. (Zie *Teachings of Harold B. Lee*, samengesteld door Clyde J. Williams [1996], blz. 220.)

Vermijd onfatsoenlijke kleding. Kleed en verzorg je zo, dat je de Heer laat zien dat je weet hoe kostbaar je lichaam is.

President Hinckley heeft kort geleden gezegd dat je je lichaam niet moet versieren met plaatjes of symbolen die er nooit meer af gaan, en je je lichaam niet moet *piercen* met ringen en sieraden zoals dat in de wereld gebeurt. ('Uw grootste opgave, moeder', *Liahona*, januari 2001).

Je zou een tempel ook niet beschilderen met verdorven plaatjes, symbolen of graffiti of zelfs maar met initialen. Doe dat ook niet met je lichaam.

'Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest die in u woont, die gij van God ontvangen hebt, en dat gij niet van uzelf zijt?

'Want gij zijt gekocht en betaald. Verheerlijk dan God met uw lichaam' (1 Korintiërs 6:19–20).

'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?

'Zo iemand Gods tempel schendt, God zal hem schenden. Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig!' (1 Korintiërs 3:16–17.)

In je lichaam schuilt de hemelse macht om leven te scheppen. Jongens worden mannen en kunnen vader worden; meisjes worden vrouwen en kunnen moeder worden. Door natuurlijke en goede gevoelens worden mannen en vrouwen tot elkaar aangetrokken.

'Ieder mens — man en vrouw — is geschapen naar het beeld van God. Iedereen is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft iedereen een goddelijke aard en bestemming. Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en bestemming.' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 1998, blz. 24.)

'Het huwelijk tussen man en vrouw [is] van Godswege geboden en (...) het gezin [staat] centraal in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.' (*Liahona*, oktober 1998, blz. 24.)

Jullie behoren je tot elkaar aangetrokken te voelen en te trouwen. Dan, en alleen dan, kun je op een gepaste manier reageren op het sterke, goede en voortdurende verlangen om uitdrukking te geven aan die liefde waardoor je met kinderen gezegend zult worden. God onze Vader heeft geboden dat dit alleen tussen echtelieden mag gebeuren — tussen man en vrouw — die aan elkaar zijn toegewijd in het huwelijksverbond. (Zie 1 Korintiërs 7:2; LV 42:22.) Iets anders is ons verboden en zal verdriet veroorzaken.

Over het beheersen van die natuurlijke verlangens zijn in de openbaringen de strengste geboden gegeven. (Zie Smith, *Teachings*, blz. 181; Galaten 5:19; Efeziërs 5:5; Mormon 9:28.)

Jongemannen en jongevrouwen, zorg dat je leeft volgens het evangelie. Houd je verre van de situaties, de muziek, de films, video's en vriendschappen die je brengen tot onzedelijk gedrag. (Zie 1 Korintiërs 6:9; 1 Tessalonicensen. 5:22; 2 Timoteüs 2:22; LV 9:13.)

En nu wil ik het hebben over een ander gevaar, waar we toen ik jong was nauwelijks mee te maken hadden, maar nu is het overal om jullie heen.

In de tienerjaren ontstaan er normale verlangens en driften, en steekt de verleiding om te experimenteren de kop op, om te rommelen met het heilige voortplantingsvermogen. Die verlangens kunnen geïntensifeerd worden, zelfs vervormd, door pornografie, ongepaste muziek, of aangemoedigd worden door verkeerd gezelschap. Wat slechts een min of meer normale, voorbijgaande fase in de geslachtsontwikkeling zou zijn geweest, kan wortelschieten en je in verwarring brengen, je zelfs verstoren.

Als je eraan toegeeft, kan de tegenstander je gedachten in bezit nemen en je zorgvuldig tot een gewoonte leiden en daarna tot een verslaving, en je ervan overtuigen dat onzedelijk, onnatuurlijk gedrag deel uitmaakt van je aard.

Een enkeling krijgt te maken met de verleiding die hem bijna overmant, dat een man zich voelt aangetrokken tot een man, of een vrouw tot een vrouw. De Schriften veroordelen onverbloemd diegenen van wie 'het lichaam onteerd wordt (...) mannen met mannen schandelijkheid bedrijvende' (Romeinen 1:24, 27) '[of] vrouwen [die] de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke' (Romeinen 1:26).

De poorten van de vrijheid, en het goede en slechte daarachter, zwaaien open of dicht voor het wachtwoord *keuze*. Het staat je vrij te kiezen voor een pad dat kan leiden naar angst, naar ziekte, zelfs naar de dood. (Zie 2 Nephi 2:26–27.)

Als je die koers volgt, kunnen de levensbronnen opdrogen. De combinatie van liefde en strijd, pijn en plezier, teleurstelling en opoffering, die liefde zal aan je voorbijgaan, die vermengd in het ouderschap de mens verhoogt en die leidt tot die volheid van vreugde, waarover in de Schriften gesproken wordt. (Zie 2 Nephi 2:25; 9:18; LV 11:13; 42:61; 101:36.)

Experimenteer niet; laat niemand, ongeacht van welk geslacht, je lichaam aanraken en begeerten aanwakkeren die je onbeheersbaar in vuur en vlam kunnen zetten. Het begint als onschuldige nieuwsgierigheid, Satan beïnvloedt je gedachten, en er wordt een patroon gevormd, een gewoonte, die je kan vastzetten in eenverslaving tot verdriet en teleurstelling van diegenen die je liefhebben. (Zie Johannes 8:34; 2 Petrus 2:12–14, 18–19.)

De wetgevende macht staat onder druk om onnatuurlijk gedrag legaal te maken. Zij kunnen nooit juist maken wat verboden is in de wetten van God. (Zie Leviticus 18:22; 1 Korintërs 6:9; 1 Timoteüs 1:9–10.)

Soms wordt ons de vraag gesteld waarom we dit gedrag niet erkennen als een afwisselende en geaccepteerde leefstijl. Dat kunnen we niet doen. Wij hebben de wetten niet geschreven; die zijn 'vóór de grondlegging der wereld' in de hemel vastgelegd. (LV 132:5; 124:41; zie ook Alma 22:13.) Wij zijn slechts dienstknechten.

Evenals de profeten van weleer zijn wij 'tot priesters en leraars voor dit volk gewijd. (...) [we houden] ons ambt hoog voor de Here, aanvaardden de verantwoordelijkheid, en namen de zonden van het volk op ons, als wij hun het woord Gods niet met alle ijver onderwezen' (Jakob 1:18–19).

We begrijpen waarom sommigen het gevoel hebben dat we hen verwerpen. Dat is niet zo. We verwerpen je *niet*, we verwerpen alleen onzedelijk gedrag. We *kunnen* je *niet* verwerpen, want jullie zijn zoons en dochters van God. We verwerpen je *niet*, omdat we van je houden. (Zie Hebreeën 12:6–9; Romeinen 3:19; Helaman 15:3; LV 95:1.)

De priesterschap verlaat het centrum na afloop van de algemene priesterschapsbijeenkomst.

Je hebt misschien zelfs het gevoel dat we niet van je houden. Dat is ook niet zo. Ouders weten, en op zekere dag zul jij dat weten, dat er momenten zijn dat ouders en wij die deze kerk leiden, *harde* liefde moeten tonen, omdat het nalaten van onderwijs, waarschuwing en discipline gelijk staat aan vernietiging.

Wij hebben de regels niet opgesteld; zij zijn geopenbaard als geboden. Wij veroorzaken de gevolgen van ongehoorzaamheid aan morele wetten niet, noch kunnen we die voorkomen. (Zie LV 101:78.) Ondanks kritiek of tegenstand, moeten we onderwijzen en waarschuwen.

Als er ongepaste verlangens bij u opkomen, verzet u dan, ga de strijd aan, bedwing ze. (Zie Jakobus 4:6–8; 2 Nephi 9:39; Mosiah 3:19.) De apostel Paulus heeft verkondigd: 'Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt' (1 Korintiërs 10:13; zie ook LV 62:1).

Dat kan een worsteling zijn die je hele leven kan duren. Als je geen acht slaat op die verleidingen, hoef je je niet schuldig te voelen. Ze kunnen zeer moeilijk te weerstaan zijn. Maar dat is beter dan eraan toe te geven en jezelf en je dierbaren teleur te stellen en verdriet te doen.

Sommigen denken dat God hen heeft geschapen met onweerstaanbare, onnatuurlijke begeerten, dat ze gevangenzitten en niet verantwoordelijk zijn. (Zie Jakobus 1:13–15.) Dat is niet waar. Dat is niet zo. Dat kan niet waar zijn. Zelfs als ze dat als waar aanvaarden, dienen zij zich er rekenschap van te geven dat Hij kan genezen en dat Hij gezond kan maken. (Zie Alma 7:10–13; 15:8.)

En mocht je al fouten hebben begaan en jezelf hebben overgegeven aan een onzedelijke leefstijl? Welke hoop is er dan voor je? Ben je verworpen en voor eeuwig verloren?

Dit zijn geen onvergeeflijke zonden. Hoe onkies of onnatuurlijk of onzedelijk deze overtredingen ook zijn, ze zijn niet onvergeeflijk. (Zie

LV 42:25.) Als men ze volledig verzaakt en men zich er volledig van bekeert, dan kan de reinigende gave van vergiffenis zijn intrede doen en kan de last van schuldgevoelens gewist worden. Er is een weg terug — lang, wellicht; moeilijk, zeker; mogelijk, uiteraard! (Zie Handelingen 5:31; Efeziërs 1:7; Mosiah 4:2; 26:29; LV 1:31–32; 58:42; 61:12.)

Je hoeft die weg niet alleen te gaan. Je hebt een Verlosser. De Heer zal je lasten van je overnemen als je ervoor kiest je te bekeren en je van zonde af te wenden en het nooit meer te doen. Daar is de verzoening van Christus voor.

'Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de Here; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.' (Jesaja 1:18.)

De keuze is aan jou; je bent niet voor eeuwig verdoemd. Ik herhaal: voor deze overtredingen kan vergiffenis worden verkregen.

Misschien denkt iemand: *Het is te laat, mijn leven is bijna voorbij en ik ben voor eeuwig verdoemd.* Dat is niet zo, want 'Indien wij alleen voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd hebben, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen' (1 Korintiërs 15:19).

Net zoals het lichaam gereinigd en genezen kan worden, zo kan ook de geest rein gewassen worden door de kracht van de verzoening. De Heer zal je kracht geven en je lasten dragen tijdens je lijden en worsteling die nodig is om je rein te maken. Daar gaat het bij de verzoening van Christus nou juist om. Hij heeft gezegd: 'Ik, de Here, gedenk [uw zonden] niet meer.' (LV 58:42; zie ook Hebreeën 8:12; 10:17; Alma 36:19.)

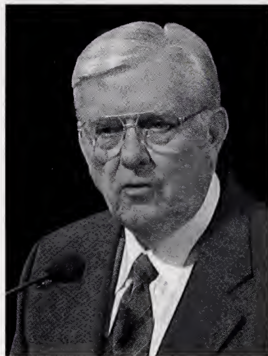
Geliefde, kostbare jongeren, blijf op het pad des Heren. Als je struikelt, sta op, ga verder. Als je bent afgedwaald, dan wachten wij met open armen tot je terug bent.

God zij dank voor de reinigende, zuiverende, vergevensgezinde kracht van de verzoening teweeggebracht door de Heer Jezus Christus, van wie ik getuig. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Dit is de tijd

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Als wij niet begrijpen dat het evangelie van Jezus Christus door de profeet Joseph Smith hersteld is en niet bereid zijn er anderen in te onderwijzen, wie doet het dan wel?'

In maart 1839 adviseerde de profeet Joseph Smith de kerk vanuit een sombere kerker, de gevangenis in Liberty: 'Er zijn nog velen op aarde onder alle sekten, genootschappen en gezindten, die door het sluwe bedrog der mensen worden verblind (...) en die alleen verre van de waarheid worden gehouden omdat zij niet weten waar zij deze kunnen vinden' (Leer en Verbonden 123:12–13).

Jaren later werd de neef van de profeet, Joseph F. Smith, op vijftienjarige leeftijd geroepen voor een zending in Hawaii. U zult zich herinneren dat hij nog maar vijf was toen zijn vader, Hyrum, de martelaarsdood stierf. Zijn moeder, Mary Fielding, stierf toen hij nog maar dertien was. Bij zijn aankomst op het eiland Maui werd de jonge Joseph ernstig ziek. Ondanks deze en andere tegenspoed schreef hij aan ouderling George A. Smith: 'Ik ben zover dat ik mijn getuigenis kan geven (...) elk moment, waar dan ook, of in welke omstandigheden ik ook geplaatst mag worden. (...) Ik ben blij te kunnen zeggen dat ik er klaar voor ben om voor de zaak waarvoor ik werkzaam ben door dik en dun te gaan.' (*Life of Joseph F. Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith [1938], blz. 176.)

In deze tijd moeten we ons afvragen: Zijn wij klaar en bereid om door dik en dun te gaan voor de zaak waarvoor we werkzaam zijn? Straalt van ons gezicht de vreugde van het naleven van het evangelie van Christus af zoals dat bij echte discipelen het geval behoort te zijn? Als wij niet begrijpen dat het evangelie van Jezus Christus door de profeet Joseph Smith hersteld is en niet bereid zijn er anderen in te onderwijzen, wie doet het dan wel? We kunnen de taak om het evangelie aan alle mensen te verkondigen niet alleen aan de voltijdzendelingen overlaten. Er zullen geen gezinnen versterkt worden of individuele getuigenissen krachtiger worden, geen bekeerlingen meer gedoopt worden en geen minder-actieve leden terugkomen als we niet individueel en collectief als leden van de kerk, met toewijding en daadkracht opstaan om het koninkrijk van God te helpen opbouwen.

Het is onze taak anderen te helpen zodat ze, door de macht van de Geest, de leringen en beginselen van het evangelie *kennen* en *begrijpen*.

Iedereen moet gaan *voelen* dat de leringen van de herstelling waar zijn en van grote waarde. En iedereen die de boodschap aanvaardt, moet ernaar streven het evangelie *na te leven* door heilige verbonden te sluiten en zich eraan te houden, en door deel te nemen aan alle verordeningen van heil en verhoging. Vaak denken we dat bekering alleen van toepassing is op onderzoekers, maar er is een aantal leden die nog niet helemaal bekeerd zijn en die 'de grote verandering van hart' die in de Schriften beschreven wordt, nog moeten doormaken. (Zie Alma 5:12.)

Broeders en zusters, echte en volledige bekering is de sleutel om het werk van de kerk sneller te laten verlopen.

We weten dat zowel leden als niet-leden zich vollediger tot het evangelie van Jezus Christus bekeren als er de bereidheid is om de woorden te toetsen. (Zie Alma 32:27.) Dat is een instelling van zowel de geest als het hart waarin een verlangen om de waarheid te kennen en de bereidheid om naar dat verlangen te handelen, besloten liggen. Voor onderzoekers van de kerk kan die toetsing zoiets eenvoudigs zijn als erin toestemmen het Boek van Mormon te lezen, erover te bidden en serieus trachten te weten te komen of Joseph Smith de profeet van de Heer was.

Echte bekering ontstaat door de macht van de Geest. Als de Geest het hart raakt, verandert het. Als mensen, zowel lid als onderzoeker, de Geest met zich voelen werken, of wanneer zij in hun leven het bewijs zien van de liefde en barmhartigheid van de Heer, worden zij opgebouwd, geestelijk versterkt, en neemt hun geloof in Hem toe. Die ervaringen met de Geest volgen vanzelf als iemand bereid is het woord te toetsen. Zo gaan we *voelen* dat het evangelie waar is.

Een heel belangrijk bewijs van onze bekering en hoe wij over het evangelie denken, is onze bereidheid om er anderen deelgenoot van te maken en de zendelingen te helpen zoeken naar iemand om te onderwijzen. Een blijvende bekering wordt veel waarschijnlijker als een niet-lid een vriend of kennis heeft die de vreugde van het lidmaatschap van de kerk uitstraalt. De invloed van leden van de kerk is heel krachtig. Ik ben van mening dat president Hinckley ons daarom heeft gevraagd te zorgen dat iedereen een vriend heeft. (Zie 'Bekeerlingen en jongemannen', *De Ster*, juli 1997, blz. 47.)

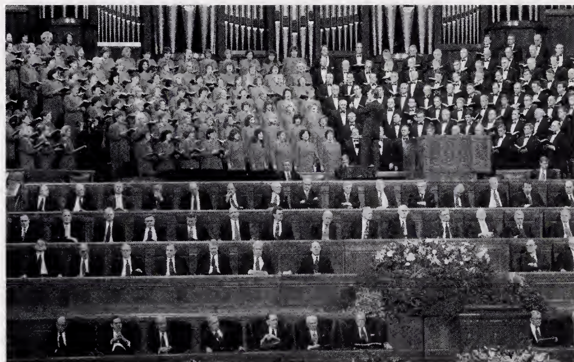

Hier hebben we een belangrijke sleutel tot ons succes in het versnellen van het werk van de Heer. Als actieve leden van de kerk, en vooral als leiders in de priesterschap en de hulporganisaties, moeten we meer meewerken in het proces van bekering, integratie en heractivering. We weten dat getrouwe leden willen dienen, maar soms vergeten we wat ons geloof en onze werken teweeg moeten brengen waardoor de kinderen van onze Vader een krachtiger betrokkenheid bij het evangelie ontwikkelen.

Bisschoppen, u bent de sleutel. U verschaft het inzicht en vraagt uw wijkraad u te helpen om de geestelijke bekering van onderzoekers en al uw leden te versterken. Spoor de leden van de raad aan om voortdurend te overdenken wat zij kunnen doen om samen met u uw wijkleden en hun vrienden die geen lid zijn, meer inzicht te geven in het evangelie. Wat kunnen zij doen om hun te laten voelen dat het waar is en om hen bij te staan in hun streven de beginselen na te leven? Vraag u af wat wij als leiders van de priesterschap en de hulporganisaties precies kunnen doen om een gezin of een persoon aan te sporen het goede woord van God te toetsen. Wat kunnen de wijkraadsleden als leiders en leerkrachten doen om te zorgen dat iedereen die onze kerkdiensten bijwoont de Geest voelt en geestelijk versterkt wordt?

We beginnen net te leren ons in onze wijkraad op de juiste zaken te richten, maar al te vaak richten we ons alleen op algemeenheden. In een ring waar veel dopelingen zijn en met succes bekeerlingen worden behouden, worden de voltijdzendelingen uitgenodigd om de mensen die zij lesgeven te bespreken in de wijkraad. De leden van de raad vragen om inspiratie als zij bepalen welke leiders en wijkleden de zendelingen het beste kunnen helpen bij de begeleiding van bepaalde personen en gezinnen om die in de kerk te brengen.

Sommige bisschoppen onder u denken dat ze betrokken moeten zijn bij elke actie die hun raadsleden

De algemene autoriteiten genieten van een lofzang, vertolkt door het Tabernakelkoor onder leiding van Barlow Bradford. Op de eerste rij van het podium zitten het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen. De andere rijen zijn bezet door leden van de Zeventig, de Presiderende Bisschap, en de algemene presidiums van de hulporganisaties.

ondernemen. Dat is een vergissing, want als u dat doet, zult u nooit volledig gebruik maken van alle krachtige middelen die God u gegeven heeft. Tijdens de algemene zustersconferentie, twee weken geleden, zei zuster Dew dat ze gelooft dat de zusters 'het geheime wapen van de Heer' zijn. Ik vind dat ze gelijk heeft. Onze zusters hebben een geestelijke gevoeligheid die hun zal ingeven hoe ze degenen die les krijgen van de zendelingen het beste kunnen benaderen en koesteren. De beste plaats om volledig gebruik te gaan maken van de talenten en de wijsheid van onze zusters is het gevestigde raadssysteem van de kerk. Het staat u vrij om flexibel te zijn in het gebruik van de wijkraad. Vorig jaar nog zei president Hinckley tegen de bisschoppen van de kerk: 'U wordt niet beperkt door strenge regels. U heeft onbeperkte vrijheid. U heeft recht op antwoord op uw gebeden, op inspiratie en openbaring van de Heer.' ('Zoeken de lammeren, voed de schapen', *De Ster*, juli 1999, blz. 124.) Misschien is in sommige gevallen slechts eenmaal per maand een wijkraad niet voldoende om u te richten op de geestelijke bekering van zowel leden als niet-leden die aan uw zorg zijn toevertrouwd. Het staat u vrij om zo vaak met de wijkraad te vergaderen als nodig wordt geacht.

Onlangs vertelde een ringpresident me een aardig verhaal waaruit de kracht bleek van het raadssysteem in de opbouw van de kerk. Hij zei dat zowel de ZHV als de priesterschap met een gezin in hun ring gewerkt hadden, maar met de ouders geen vooruitgang hadden gemaakt. Jeugdwerkleidsters vonden de oplossing. De ouders gaven hun jongste dochter toestemming om naar het jeugdwerk te gaan. Hun enige voorwaarde was dat ze er graag genoeg naar toe wilde om alleen te gaan. Ze kon niet naar de kerk gebracht worden. Omdat ze door een druk deel van de stad moest, zorgde de wijkraad dat er iemand naast haar reed als zij op een oude fiets naar de kerk ging. In de zomerhitte, door de regen en zelfs door de sneeuw bleef ze naar de kerk gaan. Een jongeman die met zijn ouderlijk gezin de opdracht had haar op een besneeuwde ochtend te begeleiden, was zo geraakt toen hij zag hoe vastbesloten dat meisje door de sneeuw en de kou fietste, dat hij besloot op zending te gaan. Hij noemde die gebeurtenis het keerpunt in zijn leven. Met Kerstmis gaf een gezin in de wijk dat trouwe meisje een nieuwe fiets met tien versnellingen. Dat raakte de ouders zo, dat ook zij naar de kerk kwamen. In mei 1999 heeft dat meisje zich laten dopen. Die doop was nog meer bijzonder omdat hij verricht werd door de nieuwste priester in de wijk, haar onlangs geheractiveerde vader.

Bisschoppen, als u wilt bereiken wat het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf vragen, moet uw wijkraad dit inzicht krijgen en meer gaan samenwerken in Gods belangrijke werk om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van al zijn kinderen tot stand te brengen. Stel u voor welke kracht ervan zou uitgaan als elk lid van de kerk een handje zou helpen om te zorgen dat alle leden en onderzoekers zich verheugen in het gezelschap van de Geest. Laten we er allemaal harder aan werken dat de Geest in al onze vergaderingen aanwezig is en een intensere, geestelijke bekering tot gevolg heeft. Daartoe wordt vooral van de wijkraden gevraagd de bisschap te helpen de eerbied in onze avondmaalsdiensten te bevorderen en in al onze kerkbijeenkomsten het onderwijs in het evangelie van Jezus Christus te verbeteren.

Allemaal behoren we steeds te denken aan de Heiland die zijn leven voor ons heeft gegeven. We moeten nooit vergeten dat Hij geleden heeft onder afwijzing, vernedering, onuitsprekelijke zielenstrijd en later ook de dood, om u en mij en de hele wereld te verlossen van de zonde. Kan iemand van ons eens voor Hem staan en zeggen dat we anderen niet over het evangelie verteld en niemand hebben voorgesteld aan de zendelingen, omdat we het te druk hadden of te verlegen waren — of om welke andere reden dan ook?

Dit is Gods werk. Hij wil dat we in samenwerking met Hem en zijn geliefde Zoon het evangelie brengen in het leven van al zijn kinderen. De Heer heeft ons beloofd dat onze vreugde groot zal zijn als we ook maar één ziel tot Hem brengen. (Zie LV 18:15–16.) Laten we een groter geloof oefenen en samenwerken, leden en zendelingen, om veel meer

zielen tot Hem te brengen. Laat elk gezin in de kerk in hun gezinsgebed een smeekbede tot de Heer opnemen om de weg voor uw gezinsleden voor te bereiden en te zorgen dat ze iemand vinden die klaar is om de boodschap van het herstelde evangelie van Jezus Christus te ontvangen.

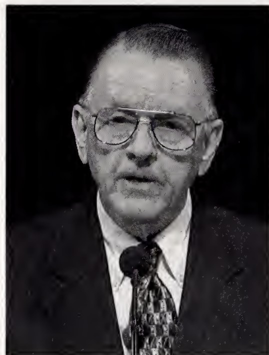
Dit is voor de leden van de kerk de tijd om doortastender anderen de hand toe te steken en te zorgen dat ze weten dat de kerk waar is. Dit is de tijd om door onze daden kracht bij te zetten aan wat president Gordon B. Hinckley van ons vraagt.

Lucifer laat vulgaire, walgelijke, gewelddadige en gore vuiligheid op ons los met de bedoeling de geestelijke gevoeligheid van de kinderen van onze Vader te vernietigen. Wij zijn werkelijk in oorlog met wie spotten met God en de waarheid mijden, dus laten we ons aan onze verbonden houden en aandacht besteden aan onze roeping om dienstbaar te zijn. Laten we alle middelen van de Heer bundelen, inclusief de kracht van ons eigen getuigenis. Laat die aan veel meer mensen horen. Laat de geest van president Joseph F. Smith in ons hart zijn. Laten we zeggen: 'Ik ben zover dat ik mijn getuigenis kan geven (...) elk moment, waar dan ook, of in welke omstandigheden ik ook geplaatst mag worden.' We zullen dat kunnen door vaak het verhaal van president Joseph F. Smith te lezen en dan anderen te vertellen dat we zeker weten dat de volheid van het eeuwig evangelie van Jezus Christus op aarde hersteld is. We moeten voorwaarts gaan met de belofte dat de Geest ons zal zegenen zodat we weten wat we moeten doen en zeggen als we bijstaan wie naar de waarheid zoeken. Laten we voortgaan met meer geloof en nooit vergeten dat de Heer ons zal helpen als we ons in machtig gebed tot Hem richten. Onze hemelse Vader leeft en houdt van elk van zijn kinderen. De Heer Jezus Christus leeft. Het belangrijkste werk dat we kunnen doen is zorgen dat Gods kinderen het herstelde evangelie van Jezus Christus volkomen gaan begrijpen. Ik weet dat dit waar is. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Vergeving van zonden behouden

Ouderling Keith Crockett
van de Zeventig

Koning Benjamin leerde zijn volk drie fundamentele beginselen waarmee ze vergeving van hun zonden konden behouden. 'Eén: nederig blijven; twee: dagelijks de Heer aanroepen; en drie: standvastig blijven in het geloof.'

In zijn laatste toespraak tot zijn volk heeft koning Benjamin hun een formule aan de hand gedaan voor het behouden van vergeving van hun zonden. Hij had gezien dat zij bereid waren een verbond met God te sluiten om zijn wil te doen en al zijn geboden te onderhouden. Zou het voor ons niet nuttig zijn als wij die formule eens doornamen, zodat wij ook die grote zegeningen kunnen genieten?

Na de grote vreugde te hebben gevoeld, die voortkomt uit kennis van Gods goedheid, en zijn liefde te hebben gesmaakt, leerde koning Benjamin zijn volk drie fundamentele beginselen waarmee ze vergeving van hun zonden konden behouden. Eén: nederig blijven; twee: dagelijks de Heer aanroepen; en drie: standvastig blijven in het geloof in wat te komen staat. (Zie Mosiah 4:11.)

Laten we die eens nader bekijken, zodat wij ook gesterkt kunnen worden in ons voornemen om vergeving van onze zonden te behouden.

NEDERIG BLIJVEN

Ouderling Bruce R. McConkie heeft ons geleerd dat 'Alle vooruitgang in geestelijke zaken afhangt van de nederigheid die wij ons eigen hebben gemaakt.'[1] Nederigheid is omschreven als 'het verlangen zich te onderwerpen aan de Heer; het verlangen de wil en heerlijkheid van de Heer na te streven; en het verlangen hoogmoed opzij te zetten.'[2] Koning Benjamin zei tegen zijn onderdanen dat zij 'de grootheid Gods en [hun] eigen nietswaardigheid en zijn goedheid en lankmoedigheid jegens [hen], onwaardige schepselen [moesten] gedenken (...) en [zich] vernederen in de diepste ootmoed' (Mosiah 4:11). De Heer heeft in de Leer en Verbonden de raad gegeven dat '(...) in zoverre zij ootmoedig waren, zij sterk mochten worden gemaakt, en van omhoog gezegend, en van tijd tot tijd kennis mochten ontvangen' (LV 1:28).

Mogen wij allen onze nederigheid ontwikkelen door ons in alles te onderwerpen aan de wil van de Heer, zodat wij vergeving van onze zonden behouden.

DAGELIJKS DE HEER AANROEPEN

Gebed is een van de grootste zegeningen die we nu tot onze beschikking hebben. Door het gebed kunnen we met onze hemelse Vader communiceren en dagelijks zijn leiding ontvangen. Jezus leerde: 'Daarom moet gij altijd in mijn naam tot de Vader bidden' (3 Nephi 18:19). We moeten elke dag bidden dat we de kracht krijgen om verleiding te weerstaan. Amulek leert ons dat we 's morgens, 's middags, en 's avonds behoren te bidden en dat ons hart voortdurend tot Hem in gebed moeten laten uitgaan. (Zie Alma 34:21, 27.) Onze dagelijkse gebeden beïnvloeden onze gedachten, onze woorden en onze daden. Teneinde vergeving van onze zonden te behouden, is het van wezenlijk belang dat we onze hemelse Vader elke dag om kracht bidden, zodat we op het enge en nauwe pad blijven.

In de algemene conferentie van afgelopen april heeft president James E. Faust gezegd: 'Om ons geloof te behouden, moeten we nederig en medelevend zijn, aardig en vrijgevig ten opzichte van de armen en behoeftigen. Door in geloof neer te knielen, wordt geloof ook door dagelijkse hoeveelheden spiritualiteit in stand gehouden.'[3]

President Gordon B. Hinckley heeft aan het begin van de algemene oktoberconferentie van 1996 een prachtige beschrijving van gebed gegeven. 'U heeft gebeden dat u datgene hoort wat u kan helpen bij uw problemen en wat uw geloof kan sterken. Ik verzeker u dat ook wij gebeden hebben. We hebben om inspiratie en leiding gebeden. Wij hebben voortdurend een gebed in ons hart dat we het grote vertrouwen dat de Heer in ons stelt en dat u in ons stelt niet zullen beschamen. We hebben gebeden dat het ons gegeven wordt die woorden te spreken die uw geloof en getuigenis zullen sterken, als antwoord op het gebed van hen die luisteren.'[4]

Ik getuig dat wie dagelijks de Heer aanroept, meer kracht zal krijgen om vergeving van zijn zonden te behouden.

STANDVASTIG BLIJVEN

Onlangs was ik erbij toen de zendelingen in het zendingsgebied Montevideo-West (Uruguay) afdeling vier van de Leer en Verbonden opzegden. '(...) o gij, die u in de dienst van God begeeft, zie toe, dat gij Hem met geheel uw hart, macht, verstand en sterkte dient, opdat gij ten laatsten dage onberispelijk voor God moogt staan' (LV 4:2). Ik voelde de geest van hun roeping en rentmeesterschap, waarin zij standvastig zielen tot Christus brengen. Heiligen der laatste dagen is het volgende geboden: 'Verheft daarom uw hart, en verheugt u, en omgordt uw lendenen en doet mijn gehele wapenrusting aan, zodat gij de kwade dag kunt weerstaan en, alles gedaan hebbende, staande kunt blijven' (LV 27:15). Koning Benjamin leerde zijn volk dat het standvastig moest staan 'in het geloof in wat te komen staat' (Mosiah 4:11). Zij hadden eenparig met luide stem geroepen: 'O, wees ons barmhartig en laat ons deel hebben aan het zoenbloed van Christus, opdat wij vergeving van onze zonden mogen ontvangen en ons hart worde gereinigd; want wij geloven in Jezus Christus, de Zoon van God, (...) die onder de mensenkinderen zal neerkomen' (Mosiah 4:2).

De Geest de Heren kwam op hen en zij waren vervuld van vreugde, omdat zij vergeving hunner zonden hadden ontvangen en een gerust geweten bezaten door hun grote geloof in Jezus Christus, die zou komen. (Zie Mosiah 4:3.)

Nu kunnen we standvastig blijven in het getuigenis van 'De levende

De late middagzon verlengt de schaduwen van bezoekers en de fontein aan de zuidwestzijde van het Conferentiecentrum.

Christus', gegeven door zijn levende apostelen: 'Wij getuigen dat Hij eens op aarde zal terugkeren. "En de heerlijkheid des Heren zal zich openbaren, en al het levende tezamen zal dit zien" (Jesaja 40:5). Hij zal heersen als Koning der koningen en regeren als Heer der heren, en elke knie zal zich buigen en elke tong zal Hem aanbidden. Ieder van ons zal voor Hem staan om door Hem te worden geoordeeld naar onze werken en de verlangens van ons hart.'[5]

Broeders en zusters, die zegeningen kunnen ons deel zijn als we deze drie beginselen met ons leven verweven. De heiligen in de dagen van koning Benjamin kregen de belofte dat zij zich, als hen dat lukte, altijd zouden verheugen en vervuld zouden zijn met de liefde van God. Dat zou hun de kracht geven om vergeving van hun zonden te behouden. Zij kregen de belofte dat ze in de kennis van de Heer zouden groeien, alsmede in de kennis van datgene wat rechtschapen en waar was. Zij zouden het niet over hun hart kunnen verkrijgen om elkaar pijn te doen, maar zouden in vrede met elkaar kunnen leven. Zij zouden hun kinderen in liefde kunnen grootbrengen en hun leren in waarheid en matigheid leven. Zij zouden van elkaar houden en elkaar dienen. Zij zouden van hun goederen aan de armen geven, de hongerigen voeden, de naakten kleden en voor de zieken zorgen. Zij zouden zorg aan hun medemensen besteden, zowel geestelijk als materieel. Kunnen we een grotere zegen ontvangen?

Moge God ons toestaan dat ook wij vergeving van onze zonden behouden. Ik getuig dat God leeft en dat zijn eniggeboren Zoon echt onze Heiland en onze Verlosser is. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

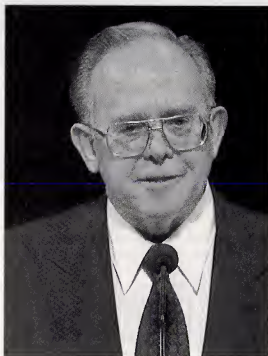
NOTEN

1. McConkie, Bruce R., *Mormon Doctrine*, 2[de] editie [1979], p. 370.
2. *Evangeliebeginselen*, blz. 4.
3. Algemene aprilconferentie, *Liahona*, juli 2000, blz. 21.
4. Algemene oktoberconferentie, *De Ster*, januari 1997, blz. 4.
5. 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, blz. 2–3.

De zegen van sabbatheiliging

Ouderling H. Aldridge Gillespie
van de Zeventig

'De heiligen der laatste dagen moeten het voorbeeld geven in het heiligen van deze vastgestelde dag, en wel elke week.'

Wij prijzen u allen, mooie en getrouwe heiligen op zondagmiddag, waar u zich in de wereld ook bevindt, voor het feit dat u de sabbat heiligt door deze middag de conferentie bij te wonen.

Wij zijn geïnstrueerd, opgebouwd en geestelijk gevoed tijdens de vijf bijeenkomsten van deze indrukwekkende algemene conferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Wij hebben geleerd 'hoe te handelen ten opzichte van de onderdelen van [Gods] wet en geboden'[1] en we zijn 'geheiligd door hetgeen [wij hebben] ontvangen.'[2]

Nu is het tijd om ons te 'verplichten om in alle heiligheid voor [de Heer] te handelen.'[3] Met andere woorden, we moeten aan de hand van deze conferentie vaststellen wat we moeten doen om de nodige veranderingen in ons leven aan te brengen. Dat wordt geloof genoemd, en de veranderingen zijn bekering. Zegeningen volgen deze twee beginselen altijd. Als we niet onmiddellijk actie ondernemen, kan datgene wat ons had kunnen heiligen, tot onze veroordeling keren.

Vandaag is het de sabbatdag. Die is niet afgelopen als we deze bijeenkomst verlaten. Die is niet afgelopen als iemand ons opbelt of bij ons aan de deur komt om ons uit te nodigen naar buiten te komen en te spelen, een ritje te maken, te honkballen of te gaan winkelen. Die is niet afgelopen omdat we op vakantie zijn of omdat iemand bij ons op bezoek is, lid of geen lid.

De Heer heeft ons geboden: 'Gaat uit van onder de goddelozen. Redt u. Weest rein, gij, die de vaten des Heren draagt.'[4] Een beslissend onderdeel van het onderhouden van dit gebod is 'Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt.'[5]

De sabbat duurt de hele dag! In een openbaring, 'in het bijzonder van toepassing op de heiligen in Zion,'[6] zegt de Heer dat de sabbat is gegeven zodat wij onszelf 'onbesmet van de wereld [mogen] bewaren.'[7] Het is een dag om aan het avondmaal deel te nemen, een dag om 'de Allerhoogste uw toewijding te betonen,'[8] een dag van 'vasten en gebed,'[9] een dag om onze tijd, talenten en middelen aan

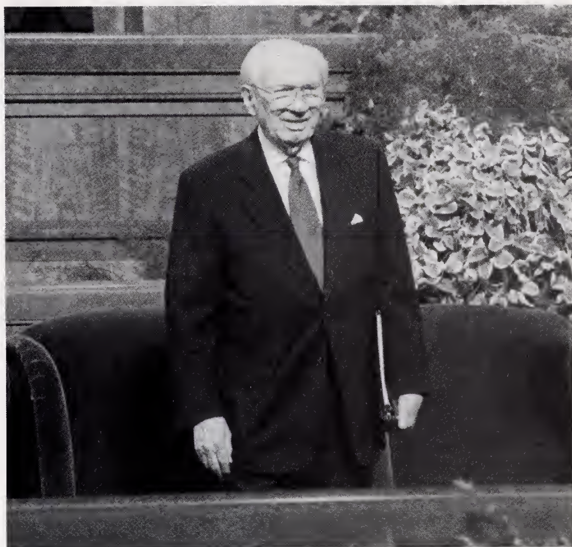
God, dienstbetoon en onze naasten toe te wijden,[10] een dag om onze 'zonden voor [onze] broederen en voor de Here [te] belijden.'[11] Het is ook een goede dag om onze tiende en vastengave te betalen, een dag waarop we oprecht afstand doen van de geneugten van de wereld. Het is een dag om het verbond van de sabbat na te leven[12], een dag van 'verheuging en gebed,'[13] een dag 'met een vreugdevol hart en een blijmoedig gezicht.'[14]

Jesaja heeft beloofd: 'Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op de heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt (…) en die eert door [niet] uw gewone bezigheden te doen (…) dan zult gij u verlustigen in de Here.'[15]

Uiteraard is onze aandacht op de wil van de Heer gericht, en niet op ons werk of ons verlangen naar recreatie en rust.

De profeet Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'De sabbat is een heilige dag, waarop men heilige en goede dingen moet doen. Zich van werk en ontspanning onthouden is op zichzelf wel belangrijk, maar niet voldoende. De sabbat vergt van ons dat wij ons op die dag met opbouwende gedachten en daden bezighouden, en als men dan alleen maar wat rondhangt zonder iets te doen, ontheiligt men de sabbat. 'Wie hem in acht wil nemen, moet op zijn knieën gaan, zich bezighouden met lesvoorbereiding, evangeliestudie, meditatie, het bezoeken van zieken en bedroefden, en een middagslaapje doen, zich verdiepen in heilzame lectuur en alle bijeenkomsten bijwonen waarin zijn aanwezigheid op die dag wordt verwacht. Als men deze juiste zaken verzuimt, is dat een vorm van overtreding door nalatigheid.'[16]

Onze geliefde profeet Gordon B. Hinckley heeft beloofd: 'Als u enige twijfel hebt over de wijsheid, de goddelijkheid van sabbatheiliging (…) blijf dan thuis en verzamel uw gezinsleden om u heen, onderwijs hen in het evangelie, geniet van elkaar op de sabbat, ga naar de kerk en doe mee. Dan zult u weten dat het beginsel van de sabbat een waar beginsel is, waar grote zegeningen uit voorkomen.'[17]

President Gordon B. Hinckley glimlacht naar de aanwezigen.

Jezus heeft gezegd: 'De sabbat is gemaakt om de mens.'[18] Wat betekent dat? Dat betekent dat een mens de vreugde en het geluk van het evangelie ontvangt. Op deze dag offert hij de wereld op, werkt hij zo mogelijk niet en houdt hij zich aan het heilige verbond van de sabbat. De Heer heeft gezegd: 'De Israëlieten [onder wie alle heiligen der laatste dagen] zullen de sabbat onderhouden (…), zij en hun nageslacht, als een altoosdurend verbond. Tussen Mij en de Israëlieten is deze een teken voor altoos.'[19]

Meer dan enig ander mens op aarde moeten de heiligen der laatste dagen het voorbeeld geven in het heiligen van deze vastgestelde dag, en wel elke week. De Heer heeft gezegd: 'Indien uw gerechtigheid niet overvloedig is, meer dan die der schriftgeleerden en Farizeeën, zult gij het koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan.'[20]

Tot op de dag van vandaag 'blijft de heiliging van de sabbat een van de grote tests waardoor de rechtschapenen van de goddelozen worden onderscheiden', heeft ouderling Bruce R. McConkie gezegd.[21]

De beloften van de Heer aan de mensen die de sabbat heiligen, staan zo duidelijk in de Schriften beschreven dat we ons kunnen afvragen: 'Waarom zou iemand zulke zegeningen opgeven voor de smakeloze, tijdelijke geneugten van de wereld?' Hier opnieuw de woorden van Jehova vanaf de berg Sinai: 'Mijn sabbatten zult gij houden en mijn heiligdommen ontzien, Ik ben de Here. Indien gij in mijn inzettingen wandelt en mijn geboden nauwgezet in acht neemt, dan zal Ik u te rechter tijd uw regens geven, zodat het land zijn opbrengst geeft (…) Gij zult uw brood eten tot verzadiging en veilig in uw land wonen. En Ik zal vrede in het land geven (…), en het zwaard zal uw land niet teisteren (…) En Ik zal Mij tot u wenden, u vruchtbaar doen zijn (…) mijn verbond met u bevestigen (…) En Ik

zal mijn tabernakel [d.w.z. mijn tempel] in uw midden zetten (…) maar Ik zal in uw midden wandelen en u tot een God zijn en gij zult Mij tot een volk zijn.'[22]

Ik houd van de sabbat! Die dag is op talrijke manieren een zegen voor mijn gezin geweest. Ik geef mijn getuigenis uit eigen ervaring dat de geboden van de Heer 'waar en getrouw' zijn.[23]

Ik weet dat u gelukkiger zult zijn en meer vreugde zult ervaren als u getuige bent van de wonderen die alle personen en gezinnen zullen ontvangen die het offer brengen om dit eeuwige verbond na te leven.

Ik heb onze Heer en Heiland lief. Ik weet dat Hij leeft en dat dit zijn kerk en koninkrijk op aarde is. Ik weet dat Hij zowel een rechtvaardig als een barmhartig God is, die zijn kinderen als een vriendelijke, liefdevolle vader liefheeft. Mogen wij 'de Here, [onze] God, een offer in gerechtigheid brengen, namelijk het offer van een gebroken hart en een verslagen geest.'[24] Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

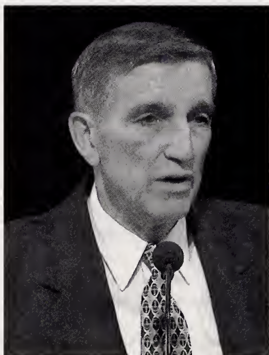
NOTEN

1. LV 43:8.
2. LV 43:9.
3. LV 43:9.
4. LV 38:42.
5. Exodus 20:8.
6. LV 59, inleiding.
7. LV 59:9.
8. LV 59:10.
9. LV 59:14.
10. LV 59:12.
11. LV 59:12
12. LV 59:12
13. LV 59:14.
14. LV 59:15.
15. Jesaja 58:13–14.
16. *De Ster*, januari 1992, blz. 31–32.
17. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997) , blz. 559.
18. Marcus 2:27.
19. Exodus 31:16–17.
20. Matteüs 5:20.
21. *Mormon Doctrine*, 2e uitgave (1966), blz. 658.
22. Leviticus 26:2–12.
23. LV 71:11.
24. LV 59:7–8.

Anderen over het evangelie vertellen

Ouderling Robert C. Oaks
van de Zeventig

'Gezien het belang van de boodschap, de hulp die de Geest biedt, het aantal zendelingen en de omvang van de akker die klaar is om te oogsten, zijn 300 duizend nieuwe leden per jaar bij lange na niet genoeg.'

Ik vind het geweldig om de profeet vanaf dit spreekgestoelte te horen verklaren hoe hij het werk van de Heer ziet voortrollen om de aarde te vullen, net als de steen die zonder toedoen van handen werd uitgehouwen, zoals Daniël in zijn visioen heeft gezien. (Zie Daniël 2:34–35.)

Dit werk wordt voortgestuwd door de Geest van de Heer en door de werking van het priesterschapsgezag dat de mens gegeven is. Maar het gaat voort op de wielen van het zendingswerk, door hen die gehoor hebben gegeven aan de oproep van de Heer: 'Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping.' (Marcus 16:15.)

Het evangelie van Jezus Christus is deze laatste dagen in al zijn zuiverheid, schoonheid en eenvoud op aarde hersteld door de grote profeet van deze bedeling, Joseph Smith.

Wij die van de zoete vruchten van het evangelie hebben geproefd, weten dat het een bron van geloof, hoop en vrede is — een voortdurende bron van vreugde. Het is waarlijk een juweel om te koesteren; en een zeldzaam juweel dat wij aan anderen moeten laten zien. Daar zijn 60 duizend voltijdzendelingen mee bezig. Door hun inzet, en die van ringzendelingen en leden, zijn er het afgelopen jaar 300 duizend nieuwe leden bijgekomen.

Maar dat is niet genoeg. Gezien het belang van de boodschap, de hulp die de Geest biedt, het aantal zendelingen en de omvang van de akker die klaar is om te oogsten, zijn 300 duizend nieuwe leden per jaar bij lange na niet genoeg.

In feite heeft president Hinckley de kerkleden afgelopen jaar uitgedaagd om het aantal nieuwe leden aanzienlijk te vergroten. Wij bevinden ons echter nog niet op die profetische koers.

Dat is wat profeten doen: ze brengen ons ertoe om nieuwe niveaus te bereiken. President David O. McKay heeft gezegd: 'Ieder lid een zendeling'[1]; president Kimball: 'Vergroot uw pas'[2] en 'Doe het nu'[3]; president Benson: 'Overspoel de aarde met het Boek van Mormon'[4]; en nu president Hinckley: Vergroot het aantal nieuwe leden en behoud ze. Hebben we specifiekere instructies nodig?

Ik wil de instructies in vier stappen doornemen die we voor zendingswerk door leden hebben gekregen:

1. Stel onder gebed vast welke vrienden en buren het meest ontvankelijk zouden kunnen zijn voor de evangelieboodschap.

2. Laat die personen kennismaken met de zendelingen.

3. Neem deel aan het onderwijsproces, bij voorkeur in uw eigen huis.

4. Integreer uw vrienden en andere nieuwe leden in de kerk door attent en behulpzaam te zijn.

Met dit eenvoudige, compacte proces kunnen we het aantal nieuwe leden verhogen, en — belangrijker nog — kunnen we van de nieuwe leden goede leden maken. Grotere betrokkenheid van de leden is de enige manier om onze huidige aantallen nieuwe leden te vergroten.

We hebben dit allemaal al vaak gehoord. Waarom worden we dan niet beter in het geven van verwijzingen? Het is geen luiheid, want heiligen der laatste dagen zijn geen luie mensen. Ik denk dat de angst om afgewezen te worden, of de angst om een vriendschap schade toe te brengen, de meest voorkomende beletsels zijn om anderen over het evangelie te vertellen.

Maar zijn het reële angsten? Als we een vriend uitnodigen om kennis te maken met de zendelingen, biedt u hem iets aan dat waardevol voor u is, dat u koestert. Is dat beledigend? Mijn vrouw en ik vinden van niet. In feite hebben we gemerkt dat als wij aanbieden om iets over het evangelie te vertellen, vriendschappen erdoor versterkt worden, ook al aanvaarden die vrienden misschien de evangelieboodschap niet.

Denkt u zich eens in dat u tijdens het ontbijt bij een vriend thuis bent. Op tafel ziet u een grote kan vol vers geperst sinaasappelsap waarmee uw gastheer zijn glas vult. Maar hij biedt u niets aan. Uiteindelijk vraagt u: 'Mag ik ook een glas sinaasappelsap?'

Hij antwoordt: 'O, neem me niet kwalijk. Ik was bang dat je het niet lekker zou vinden, en ik wilde je niet beledigen door je iets aan te bieden dat je niet wilde.'

Dat klinkt belachelijk, maar het verschilt niet zoveel van onze aarzeling om iets aan te bieden dat veel fijner is dan sinaasappelsap. Ik heb me vaak bezorgd afgevraagd wat ik moest antwoorden als een vriend mij aan de andere kant van de sluier zou vragen naar mijn aarzeling.

Een verhaal dat ouderling Christoffel Golden uit Zuid-Afrika vertelde, versterkte mijn bezorgdheid. Hij woonde onlangs in Lusaka (Zambia) een bijeenkomst voor nieuwe leden bij. Er kwam een beschaafde, goed geklede vreemdeling binnen met een boek-van-mormon in zijn hand. Hij zei dat hij al vaak langs het kerkgebouw was gereden en zich had afgevraagd welk kerkgenootschap daar bijeenkwam, en welke leer zij verkondigden.

Aan het eind van de bijeenkomst stond deze heer op, hield zijn exemplaar van het Boek van Mormon omhoog en vroeg: 'Waarom hebt u dit boek verborgen gehouden voor de inwoners van Lusaka? Waarom hebt u het verborgen gehouden?'

Toen ik dat hoorde, bedacht ik met schrik dat een van mijn vrienden mij op een dag zou kunnen vragen: 'Waarom heb je dit Boek van Mormon, met zijn boodschap van waarheid en heil, verborgen gehouden?'

Mijn antwoord: 'Ik was bang dat het onze vriendschap zou schaden' zal zowel hem als mij niet bevredigen.

Broeders en zusters, ik bid dat wij onze angst en aarzeling opzij mogen zetten, en de grote schat die wij hebben niet meer verborgen zullen houden.

Nog één laatste gedachte over het zendingswerk: tijdens mijn korte

Het Conferentiecentrum ligt in het centrum van Salt Lake City, aan de overkant van de tempel en één blok verwijderd van de hoge kantoorgebouwen.

verblijf in het zuidoosten van Azië was ik diep onder de indruk van het opmerkelijke werk dat oudere zendelingechtparen verrichtten. Zij leveren dagelijks een grote bijdrage aan het versterken van de leden en aan het voort doen rollen van de steen die zonder toedoen van handen voortgaat op zijn eeuwige koers. Wat een krachtig team van rechtschapenheid zijn zij als de jongere zendelingen en de plaatselijke leden zich bij hen voegen.

Of het nu in leiderschap, zendingswerk, tempelwerk, humanitaire diensten, welzijnszorg of kerkelijk onderwijs is, de bijdrage die deze ervaren, getuigenis gevende zielen leveren, is onmetelijk groot. En zonder uitzondering zie ik hen grote bevrediging putten uit hun dienstbetoon.

Bent u met pensioen, of komt u in aanmerking voor een pensioen, en vraagt u zich af welke zinvolle dingen u kunt doen met de rest van uw leven, neem dan contact op met uw bisschop. Laat hem deze spannende lijst met u doornemen vol mogelijkheden om zendingswerk te verrichten.

Neem vandaag uw eega bij de hand en kijk of u het met elkaar eens bent dat het voor alle betrokkenen, inclusief uw kleinkinderen, het beste zou zijn als u een taak op u zou nemen om de Heer als zendeling te dienen. Dit is zijn werk en Hij wenkt ons om ons bij Hem te voegen.

Ik getuig dat God, onze eeuwige Vader, en zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus, leven. Christus is naar de aarde gegaan en heeft zijn roeping vervuld als de Verlosser van de hele mensheid. Ik getuig dat zijn evangelie in zijn volheid hersteld is en dat er een levende profeet is, Gordon B. Hinckley, om dit werk te leiden, onder toezicht van de Vader en de Zoon. En dat zeg ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

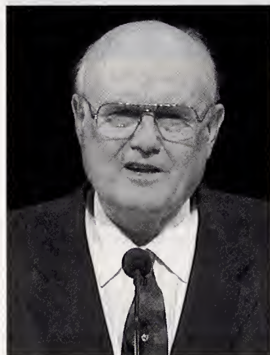
NOTEN

1. Conference Report, april 1959, blz. 122.
2. 'The True Way of Life and Salvation', *Ensign*, mei 1978, blz. 4.
3. 'Always a Convert Church', *Ensign*, september 1975, blz. 3.
4. 'De aarde overspoelen met het Boek van Mormon', *De Ster*, blz. januari 1989, blz. 3.

Vrijheid 'van' of vrijheid 'om'

Ouderling F. Enzio Busche
Emeritus lid van de Zeventig

'We komen tot leven als we willens en wetens de volle verantwoording voor ons eigen leven op ons nemen en ophouden de omstandigheden de schuld te geven.'

Als men mij vroeg wat volgens mij het belangrijkste is wat in de laatste tweehonderd jaar op aarde is gebeurd, zou ik zonder enige aarzeling antwoorden: het resultaat van het gebed van een jongen die in het begin van de negentiende eeuw in het noorden van de staat New York voor God neerknielde en vragen stelde over de eeuwige waarheid.

Die jongeman, Joseph Smith, werd in de handen van de Heer Jezus Christus het middel om voor de mensheid de kennis te herstellen van de lang verloren en bijna vergeten waarheid: de kennis over ons, mensen — wie we zijn, waar we vandaan komen, wat de zin en de bedoeling is van ons aardse bestaan, en waarom de mensheid zoveel ellende en onrechtvaardigheid heeft doorgemaakt. Uiteindelijk werd ook antwoord gegeven op vragen van de mensheid over leven na de dood en onze uiteindelijke bestemming.

Tot op de dag van vandaag, meer dan 42 jaar nadat ik er zelf voor koos het heilig doopverbond van de Heer aan te gaan, ben ik nog vol ontzag voor de prachtige, wonderbaarlijke gebeurtenissen van de herstelling. Ons werd niet alleen toegestaan alles te weten te komen over de wezenlijke betekenis van de verzoening van de Heer Jezus Christus, maar ook werd de belangrijke betekenis van het priesterschap van God geopenbaard, en is het voor ons hersteld opdat wij zorgzaam en met geduld iedereen in staat kunnen stellen te kiezen voor het eeuwig heil.

Er is niet voldoende tijd om in te gaan op de details van dit wonderbare werk in onze tijd, maar ik voel dat ik moet spreken over een belangrijk aspect van het koninkrijk van de Heer dat, als we dat niet begrijpen, tot gevolg kan hebben dat we misschien geen zicht krijgen op het hele plaatje.

Ter inleiding wil ik u vertellen over een trouwe broeder die in mijn vaderland, Duitsland , lid was van dezelfde gemeente als ik in de eerste jaren van mijn lidmaatschap.

Hij leefde onder eenvoudige omstandigheden en voelde zich zeer gezegend dat hij sinds kort een baan

omstandigheden te zijn. In het evangelie van Johannes 8:32 lezen we het volgende: 'En gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrij maken.'

Als wij ons hart openstellen voor de boodschap van Gods waarheid, zoals die in onze tijd hersteld is, gaan we begrijpen waarom er zoveel ellende, pijn, lijden en zelfs honger is geweest en nog steeds is. Tegelijkertijd zal, terwijl we leren de geopenbaarde waarheid te aanvaarden, ons geloof in de levende Zoon van God groeien en daarom zullen we geestelijke gaven ontvangen van tot nu toe ongekende kwaliteit. We zullen merken dat niets onmogelijk is voor wie in Jezus Christus geloven. Verkeerde gebondenheid zal ongedaan gemaakt worden. Bekrompen denken, als gevolg van valse overleveringen, zal verdwijnen.

Naarmate ons inzicht in de grootsheid en de volkomenheid van het heilsplan zich ontwikkelt, zien we beter hoe klein en onvolkomen wij zijn. Als we onszelf zo nederig zien, met een gebroken hart en een verslagen geest, zullen we dat allerheiligste verbond met onze hemelse Vader, in de vorm van de doop, begrijpen en uiteindelijk aanvaarden.

We zullen ons blijmoedig aan dat verbond onderwerpen, in de wetenschap dat er een groot verschil is tussen alleen het verlangen en het verbond. Als we naar iets verlangen, zullen we er alleen aan werken als het ons uitkomt. Maar als we gebonden zijn door een heilig verbond, zoals de doop, leren we door gehoorzaamheid alle hindernissen overwinnen, en daardoor zullen we gezegend worden met de aanwezigheid van de Geest, en daarom op den duur met succes. We komen tot leven als we willens en wetens de volle verantwoording voor ons eigen leven op ons nemen en ophouden de omstandigheden de schuld te geven.

Eén ding weten we natuurlijk: 'vrijheid om' betekent dat we verkeerde keuzen kunnen doen. Verkeerde keuzen hebben hun genadeloze gevolgen, en als die niet tegengehouden en omgebogen worden, leiden ze tot ellende en pijn.

had bij een particulier bedrijfje. Hij vertelde me over een komend evenement waarbij al het personeel uitgenodigd was voor een traditioneel bedrijfsdiner. Hij maakte zich zorgen omdat hij wist dat er tot slot een groot bierfestijn zou plaatsvinden waar de baas waarschijnlijk de allergrootste bierdrinker zou zijn. Maar hij wist ook dat het erg onbeleefd gevonden zou worden als hij dat diner helemaal niet bijwoonde.

Toen ik hem weer zag, na het diner, merkte ik dat hij gloeide van diep innerlijk geluk en hij kon niet wachten om me te vertellen wat er gebeurd was. Omdat hij nieuw was in het bedrijf, zat de baas vlak naast hem om hem wat beter te leren kennen. Toen de avond vorderde, zag de broeder zijn ergste angst bevestigd omdat de baas niet wilde accepteren dat hij geen biertje met hem wilde drinken, en hij zei: 'Wat voor een kerk is dat die jou zelfs niet toestaat één glas bier met me te drinken?'

De angst van mijn vriend sloeg niet om in paniek, omdat hij in staat was zijn baas rustig te antwoorden dat het feit dat hij niet dronk niets te maken had met de kerk waartoe hij behoorde, maar dat *hijzelf* met God een heilig verbond had gesloten dat hij niet zou drinken. Hoe zou hij, als hij dat verbond verbrak, ooit trouw kunnen blijven aan zijn belofte, en hoe zou zelfs zijn werkgever erop kunnen vertrouwen dat hij niet zou stelen of liegen?

Volgens mijn vriend was de eigenaar diep geroerd door die verklaring. Hij omarmde hem en uitte daarbij zijn diepe bewondering en vertrouwen.

Geliefde broeders en zusters, in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen horen veel nieuwe leden, vooral degenen die niet uit de Verenigde Staten komen, voor het eerst wat de werkelijke betekenis van het woord 'vrijheid' is. Voor de meeste mensen op de wereld betekent 'vrijheid van' — de afwezigheid van kwaad, pijn of onderdrukking. Maar de vrijheid die God bedoelt in zijn omgang met ons gaat een stap verder. Hij bedoelt 'vrijheid om' — de vrijheid om te handelen in de waardigheid van onze eigen keuze.

Wat betekent het dan om vrij te zijn? Vrijheid betekent dat we zo volwassen zijn geworden dat we volledig op de hoogte zijn van het gevaar van de vele taken die we als mens hebben. We zijn erachter gekomen dat alles wat we doen, en zelfs zeggen of denken, gevolgen heeft. We beseffen dat we te lang gedacht hebben slachtoffer van

Verkeerde keuzen zullen, als ze niet omgebogen worden, de grootst mogelijke ramp over ons brengen: in de komende wereld gescheiden worden van onze hemelse Vader.

Als we die levengevende boodschap hebben ontvangen, beginnen we te begrijpen dat we in ons vroegere leven net een voetballer waren die volkomen gedeprimeerd in het midden van het veld stond omdat we het doel en de regels van het spel niet kenden. We wisten niet bij welk team we hoorden en we wisten zelfs niet wie onze trainer was. Alleen in het bewustzijn van het herstelde evangelie wordt het doel van ons spel duidelijk en begrijpen we dat we alleen door Jezus Christus, zijn herstelde kerk en zijn priesterschap onze aardse ervaring tot een goed einde kunnen brengen.

Jezus Christus wil ons, in overeenstemming met onze rechtschapen keuzen, meer kracht geven, in die zin dat door ons geloof en onze daden de omstandigheden die ons in het verleden gevangen hielden, op den duur zullen veranderen. In het Boek van Mormon lezen we dat de Verlosser toezicht houdt op ons leven, samen met een groot aantal heilige engelen. We lezen:

'Hebben wonderen daarom opgehouden? Ziet, ik zeg u: Neen; evenmin hebben engelen opgehouden de mensenkinderen te dienen.

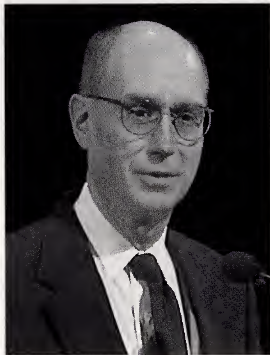
'Want ziet, zij zijn Hem onderworpen, om volgens het woord van zijn gebod te dienen, en zich aan hen te tonen, die in iedere vorm van godvruchtigheid een sterk geloof [hebben]' (Moroni 7:29–30).

In de vrijheid die we in onze tijd ontvangen hebben, door ons inzicht in zijn goddelijk plan voor ons, nemen we onze verantwoordelijkheid helemaal op ons. Laten we altijd in de buurt blijven van de liefdevolle, zorgzame hand van ons Verlosser en onze Heiland, om veiligheid en vreugde te vinden. Dat zeg ik nederig. En ik geef u mijn getuigenis als uw broeder en dienstknecht dat ik weet dat Jezus leeft en dat Hij aan het hoofd staat van dit werk. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

In mijn hart gegrift

Ouderling Henry B. Eyring
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Het gebed kan kinderen de door de ouders gewenste bescherming bieden.'

Ouders moeten hun kinderen leren bidden. Kinderen leren van wat de ouders doen en zeggen. Kinderen die een moeder of vader met oprecht bidden door de beproevingen van het leven zien gaan, en dan een oprecht getuigenis horen dat God liefdevol heeft geantwoord, onthouden wat zij hebben gezien en gehoord. Als zij beproevingen krijgen, zijn ze voorbereid.

Als kinderen later niet meer thuis wonen, kan het gebed de door de ouders gewenste bescherming bieden. Afscheid nemen kan moeilijk zijn, vooral als de ouders en het kind weten dat ze elkaar langere tijd niet zullen zien. Ik had die ervaring met mijn vader. We namen afscheid op de hoek van een straat in New York. Hij was daar voor zijn werk. Ik was daar op doorreis naar een andere plaats. We wisten allebei dat ik waarschijnlijk nooit meer bij mijn ouders thuis zou wonen.

Het was een zonnige dag, rond het middaguur, de straten waren vol auto's en voetgangers. Op die hoek was een verkeerslicht waar de auto's en voetgangers een aantal minuten voor wachten. Het licht sprong op rood; de auto's stopten. De massa voetgangers haastte zich dan van de stoep om de straat over te steken.

Het was tijd om afscheid te nemen en ik stak ook de straat over. Halverwege bleef ik staan, aan alle kanten liepen de mensen mij voorbij. Ik keek om. In plaats van te zijn weggelopen, stond mijn vader daar nog steeds, op de hoek naar mij te kijken. Ik vond dat hij er eenzaam en verdrietig uitzag. Ik wilde naar hem teruglopen, maar besefte dat de auto's weer snel zouden gaan rijden, dus draaide ik me om en liep door.

Jaren later sprak ik met hem over dat moment. Hij zei dat ik de uitdrukking op zijn gezicht verkeerd had geïnterpreteerd. Hij was toen niet verdrietig, maar bezorgd. Hij had mij achterom zien kijken, alsof ik een kleine jongen was, onzeker en op zoek naar wat zekerheid. Hij vertelde me toen wat hij op dat moment dacht: *Zal het goed met hem gaan? Heb ik hem voldoende geleerd? Is hij voorbereid op alle toekomstige gebeurtenissen?*

Maar het waren toen niet alleen gedachten die hem bezighielden. Ik wist, toen ik naar hem keek, dat hij ook iets voelde. Hij wilde dat ik beschermd zou worden, dat ik veilig zou zijn. Alle jaren dat ik thuis gewoond had, had ik dat verlangen in zijn gebeden gehoord en gevoeld, en zelfs nog meer in de gebeden van mijn moeder. Daar had ik iets van geleerd, en dat had ik onthouden.

Het gebed is een zaak van het hart. Ik had veel meer dan de regels

van het gebed gehoord. Ik had van mijn ouders en van de leer van de Heiland geleerd dat we onze hemelse Vader in de eerbiedige taal van het gebed mogen aanspreken. 'Onze Vader in de hemel (...) uw naam worde geheiligd' (Matteüs 6:9). Ik wist dat we zijn naam nooit ijdel gebruiken; nooit. Kunt u zich voorstellen hoe de gebeden van een kind worden geschaad als het een ouder de naam van God ijdel hoort gebruiken? Er zijn ernstige gevolgen aan zo'n overtreding jegens de kleinen verbonden.

Ik had geleerd dat het belangrijk was om voor zegeningen te bedanken en om vergeving te vragen. 'Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren' (vs. 12). Ik had geleerd dat we vragen om iets wat we nodig hebben, en bidden dat anderen gezegend mogen worden. 'Geef ons heden ons dagelijks brood' (vs.11). Ik wist dat we onze wil moesten overgeven. 'Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, alzo ook op de aarde' (vs. 10). Ik heb geleerd en ook ondervonden dat het waar is dat we voor gevaar gewaarschuwd kunnen worden en dat we het al heel gauw merken als we iets gedaan hebben dat God mishaagt. 'En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze' (vs. 13).

Ik had geleerd dat we altijd in de naam van Jezus Christus moesten bidden. Maar van iets dat ik had gezien en gehoord, had ik geleerd dat deze woorden meer dan een formaliteit zijn. Er hing een plaat van de Heiland in de slaapkamer waar mijn moeder de laatste jaren van haar leven doorbracht. Ze had die daar gehangen vanwege iets dat haar neef Samuel O. Bennion haar gezegd had. Hij was met een apostel op reis die hem een visioen van de Heiland beschreef. Ouderling Bennion had haar die plaat gegeven met de woorden dat het de beste afbeelding van het sterke karakter van de Heiland was die hij ooit had gezien. Dus had ze die plaat ingelijst en opgehangen waar ze hem vanaf haar bed kon zien.

Ze kende de Heiland en had Hem lief. Ik had van haar geleerd dat wij niet in de naam van een vreemde bidden als we onze hemelse Vader aanspreken. Ik had in haar leven gezien dat haar hart op de Heiland was gericht. Zij had zich jarenlang vastbesloten en consequent ingespannen om Hem te dienen en te behagen. Ik wist dat de volgende tekst waar was: 'Want hoe kent iemand de Meester, die hij niet heeft gediend, en die voor hem een vreemdeling is, en verre is van de gedachten en voornemens van zijn hart?' (Mosiah 5:13.)

Jaren na het heengaan van mijn moeder en vader zijn de woorden 'in de naam van Jezus Christus' niet oppervlakkig voor mij, of ik ze nu uitspreek of dat ik een ander ze hoor uitspreken. We dienen niet alleen om de gedachten en bedoelingen van het hart van de Meester te leren kennen, maar we bidden dat onze hemelse Vader ons zowel in ons hart als ons verstand een antwoord zal geven. (Zie Jeremia 31:33; Hebreeën 8:10, 10:16; 2 Korintiërs 3:3.)

President George Q. Cannon heeft de zegeningen beschreven van mensen die gezamenlijk om dergelijke antwoorden hebben gebeden. Hij sprak over een priesterschapsvergadering, en ook velen van u gaan naar die vergadering met uw hart als volgt voorbereid:

'Ik ga naar die vergadering met mijn verstand volledig vrij van alle invloeden die de Geest van God weerhouden. Ik ga met een gebed in mijn hart en vraag God om zijn wil *in mijn hart te griffen*, niet mijn eigen wil die ondanks de mening van anderen toch vastbesloten is. Als ik en alle anderen met die geest daarheen gaan, zal de Geest van God in ons midden zijn, en zullen wij de wil van God doen, omdat God die aan ons openbaart. Dan zien we licht in de richting die wij opgaan en duisternis in de richting die we niet opgaan.' (*Deseret Semi-weekly News*, 30 september 1890, blz. 2; cursivering toegevoegd.)

Als we onze kinderen leren bidden, is het ons doel om de wil van de Heer in hun hart gegrift te krijgen, waarna zij gewillig heengaan en doen wat de Heer van hen verwacht. Naar aanleiding van wat wij doen en zeggen, is het mogelijk dat onze kinderen voldoende geloof ontwikkelen om in ieder geval iets te voelen van wat de Heiland voelde toen Hij bad om de kracht die Hij nodig had om zijn oneindige offer voor ons te brengen: 'En Hij ging een weinig verder en Hij wierp Zich met het aangezicht ter aarde en bad, zeggende: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt' (Matteüs 26:39).

Mijn gebeden zijn ook beantwoord. Deze antwoorden waren uitermate duidelijk toen mijn wil volkomen werd overschaduwd door een overweldigend verlangen om te weten wat de wil van God was. Toen kreeg ik het antwoord van onze liefdevolle hemelse Vader, door de stille zachte stem die in mijn hart werd gegrift.

Sommige ouders luisteren met de volgende vraag in gedachten: 'Maar hoe kan ik het hart verzachten van mijn kind dat ouder is en ervan overtuigd dat hij of zij God niet nodig heeft? Hoe kan ik een hart voldoende verzachten zodat God zijn wil erin kan griffen?' Soms kan tegenspoed een hart verzachten. Maar zelfs tegenspoed is voor sommige mensen niet genoeg.

Maar er is één behoefte die zelfs de hoogmoedigste en meest verstokte mensen niet zelf kunnen vervullen. Zij kunnen zelf de last van hun zonden niet van hun schouders wegnemen. En zelfs de meest verstokte mensen voelen soms de pijn van hun geweten en hebben daarom de vergeving van God nodig. De liefdevolle vader Alma zei over die behoefte het volgende tegen zijn zoon: 'En nu kon het plan der barmhartigheid niet worden volvoerd, tenzij er een verzoening zou worden gemaakt; daarom maakt God zelf verzoening voor de zonden der wereld om het plan der barmhartigheid te volvoeren, en de eisen der gerechtigheid te bevredigen, opdat God een volmaakt, rechtvaardig en tevens een barmhartig God zou zijn' (Alma 42:15).

En toen, nadat hij zijn getuigenis van de Heiland en diens verzoening had gegeven, smeekte de vader om zijn hart te verzachten: 'O, mijn

zoon, ik verlang, dat gij de gerechtigheid van God niet meer loochent. Tracht uzelf niet in het minst wegens uw zonden te verontschuldigen door de gerechtigheid Gods te ontkennen; maar geef de gerechtigheid Gods en zijn barmhartigheid en zijn lankmoedigheid de vrije teugel in uw hart en laten ze u tot in het stof vernederen' (Alma 42:30).

Alma wist wat wij kunnen weten: dat getuigen van Jezus Christus en zijn kruisiging de grootste kans was om zijn zoon ervan te overtuigen dat hij de hulp van God nodig had. En de gebeden worden beantwoord van hen wier hart is verzacht door dat overweldigende gevoel van behoefte aan vergeving.

Als we de mensen die ons dierbaar zijn, bijbrengen dat wij geestkinderen zijn die tijdelijk bij onze liefdevolle hemelse Vader vandaan zijn, dan doen we de deur van het gebed voor hen open.

Wij woonden bij Hem in zijn tegenwoordigheid voordat wij hier kwamen om beproefd te worden. Wij wisten hoe Hij eruitzag en Hij wist hoe wij eruitzagen. Net als mijn aardse vader me zag weglopen, zag onze Vader in de hemel ons naar deze aarde vertrekken.

Zijn geliefde Zoon, Jehova, verliet die prachtige woning om op aarde te komen en te doorstaan wat wij moeten doorstaan en om voor alle zonden die we zouden begaan te boeten. Hij maakte voor ons de enige weg vrij om weer thuis te komen bij onze hemelse Vader en bij Hem. Als de Heilige Geest ons net voldoende kan vertellen wie we zijn, zouden we kunnen voelen wat Enos voelde. Aldus bad hij:

'En mijn ziel hongerde; en ik knielde voor mijn Maker neder en riep Hem aan in krachtig gebed en smeken voor mijn ziel; en de ganse dag riep ik Hem aan; ja, toen de avond viel, verhief ik nog steeds mijn stem ten hemel.

'En er kwam een stem tot mij, die zeide: Enos, uw zonden zijn u vergeven en gij zult worden gezegend' (Enos 1:4–5).

Ik kan u beloven dat u geen grotere vreugde zult ervaren dan die u zult voelen als een van uw kinderen in moeilijke tijden in gebed gaat en een dergelijk antwoord krijgt. Op een dag zult u van hen gescheiden worden. U zult verlangen met hen herenigd te worden. Onze liefhebbende hemelse Vader weet dat dat verlangen nooit overgaat, tenzij we als gezin bij Hem en zijn geliefde Zoon herenigd worden. Hij heeft het zo geregeld dat al zijn kinderen die zegening nodig hebben. Om die te vinden moeten ze er zelf om vragen, zonder te twijfelen, zoals Joseph Smith heeft gedaan.

Mijn vader was die dag in New York bezorgd, omdat hij wist — en mijn moeder wist dat ook — dat de enige echte tragedie zou zijn dat we voorgoed uit elkaar zouden zijn. Daarom leerden ze mij bidden. Ze wisten dat we met Gods hulp en met zijn beloften voor eeuwig bij elkaar konden zijn. Ze leerden mij bidden door hun voorbeeld. Doet u dat ook.

De middag dat mijn moeder stierf gingen we vanuit het ziekenhuis naar ons huis. Een tijdje zaten we stil in de donkere woonkamer. Vader stond op en ging naar zijn slaapkamer, waar hij een paar minuten

bleef. Teruggekomen in de woonkamer had hij een glimlach op zijn gezicht. Hij zei dat hij om moeder bezorgd was geweest. Terwijl hij haar spullen in de verpleegkamer meenam en het personeel bedankte voor hun goede zorgen, dacht hij aan haar — dat ze binnen enkele minuten na haar dood naar de geestenwereld was gegaan. Hij was bang dat ze daar alleen zou zijn als er niemand was om haar te begroeten.

Hij was naar zijn slaapkamer gegaan om zijn hemelse Vader te vragen of er iemand Mildred, zijn vrouw en mijn moeder, zou begroeten. Hij zei dat hij in zijn gebed ten antwoord had gekregen dat zijn moeder zijn lieve vrouw had ontmoet. Dat bracht ook bij mij een glimlach teweeg. Oma Eyring was niet erg groot. Ik zag duidelijk voor me hoe ze door de menigte rende op haar korte beentjes om mijn moeder te ontmoeten.

Vader was op dat moment niet van plan geweest mij een les in bidden te geven, maar hij deed dat wel. Ik kan me geen enkele preek over bidden van mijn moeder of mijn vader herinneren. Zij baden in slechte tijden en in goede tijden. Ze vertelden ons op een heel feitelijke manier hoe goed God was, hoe machtig en hoe dichtbij. De meeste gebeden die ik gehoord heb, gingen over wat ervoor nodig was om eeuwig bij elkaar te zijn. En de antwoorden, die in mij hart gegrift blijven, waren meestal de geruststelling dat we op de goede weg waren.

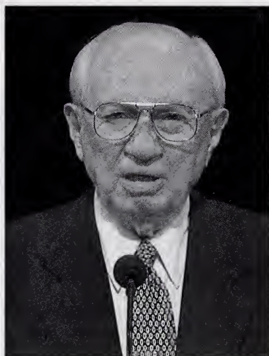
Toen ik in mijn geest mijn grootmoeder op mijn moeder zal toelopen, voelde ik grote vreugde voor hen en het verlangen om mijn lieve vrouw en onze kinderen zo bijeen te brengen. Dat verlangen leidt ons ertoe onze kinderen te leren bidden.

Ik getuig dat onze hemelse Vader de smeekbeden van getrouwe ouders die willen weten hoe ze hun kinderen moeten leren bidden, beantwoordt. Ik getuig dat we wegens het zoenoffer van Jezus Christus als gezin het eeuwige leven kunnen hebben, als we ons houden aan de verbonden die ons in deze, zijn kerk worden aangeboden. Dit getuig ik als zijn dienstknecht in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Een berouwvol en verslagen hart

President Gordon B. Hinckley

'Als we dichter tot de Heiland zijn gekomen, en ons ernstig hebben voorgenomen om zijn leringen en voorbeeld te volgen, is deze conferentie een enorm succes geweest.'

Het tumult en het geschreeuw houdt op;
De bevelhebbers en koningen vertrekken.
Toch blijft uw oude offer van kracht,
Een nederig en berouwvol hart.
O Here God, blijf toch bij ons,
Opdat wij niet vergeten, opdat wij niet vergeten.

(Naar 'God of Our Fathers, Known of Old', *Hymns*, nr. 80)

Deze onsterfelijke woorden van Rudyard Kipling geven uitdrukking aan de gevoelens die ik heb nu wij aan het eind van deze geweldige conferentie zijn gekomen.

Na het slotgebed verlaten we dit grote centrum, doen we het licht uit en sluiten we de deuren. U, die elders in de wereld luistert, zet uw tv, radio of internetverbinding uit. Als we dat doen, hoop ik dat we zullen onthouden dat als alles voorbij is, 'toch uw oude offer van kracht [blijft], een berouwvol en verslagen hart.' (*Hymns*, nr. 80.)

Ik hoop dat we zullen nadenken over de toespraken waarnaar we hebben geluisterd. Ik hoop dat we de prachtige woorden die we hebben gehoord rustig zullen overwegen. Ik hoop dat we ons een beetje nederig en berouwvol zullen voelen.

We zijn allemaal opgebouwd. Maar het gaat erom hoe we die leringen toepassen. Als we hierna een beetje vriendelijker zijn, een beetje beter voor onze naasten, als we dichter tot de Heiland zijn gekomen, en ons ernstig hebben voorgenomen om zijn leringen en voorbeeld te volgen, is deze conferentie een enorm succes geweest. Als we aan de andere kant geen verbeteringen in ons leven aanbrengen, dan hebben de sprekers grotendeels gefaald.

Dergelijke veranderingen zijn misschien niet in een dag, een week of een maand waar te nemen. We hebben vaak goede voornemens, maar die vergeten we zo snel. Maar als we er over een jaar beter voorstaan dan voorheen, dan zijn de huidige inspanningen niet voor niets geweest.

We zullen niet alles onthouden wat er is gezegd, maar we worden er geestelijk door opgebouwd. Het is misschien ondefinieerbaar, maar het gebeurt echt. Net als de Heer tegen

Timoteüs heeft gezegd: 'De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet, vanwaar hij komt of waar hij heengaat; zo is een ieder, die uit de Geest geboren is' (Johannes 3:8).

Dat geldt ook voor de ervaring die we net hebben gehad. En misschien is er een zinsnede of een alinea die ons bijblijft en onze aandacht vasthoudt. Als dat het geval is, hoop ik dat we er een notitie van maken en erover nadenken, totdat we de betekenis ervan goed begrijpen en die in ons leven verweven.

Ik hoop dat we deze dingen op de gezinsavond met onze kinderen zullen bespreken, en dat ook zij de smaak van deze waarheden mogen proeven. En als de *Liahona* in januari uitkomt, met alle conferentietoespraken, leg die dan niet aan de kant, met de opmerking dat u de toespraken toch al hebt gehoord. Maar lees de verschillende boodschappen en overweeg ze. Dan zult u merken dat er toch veel is dat u bij het luisteren niet is opgevallen.

Er is slechts één punt dat ik spijtig vind. En dat is dat zo weinig broeders en zusters de kans krijgen om te spreken. En dat komt voornamelijk door de beschikbare tijd.

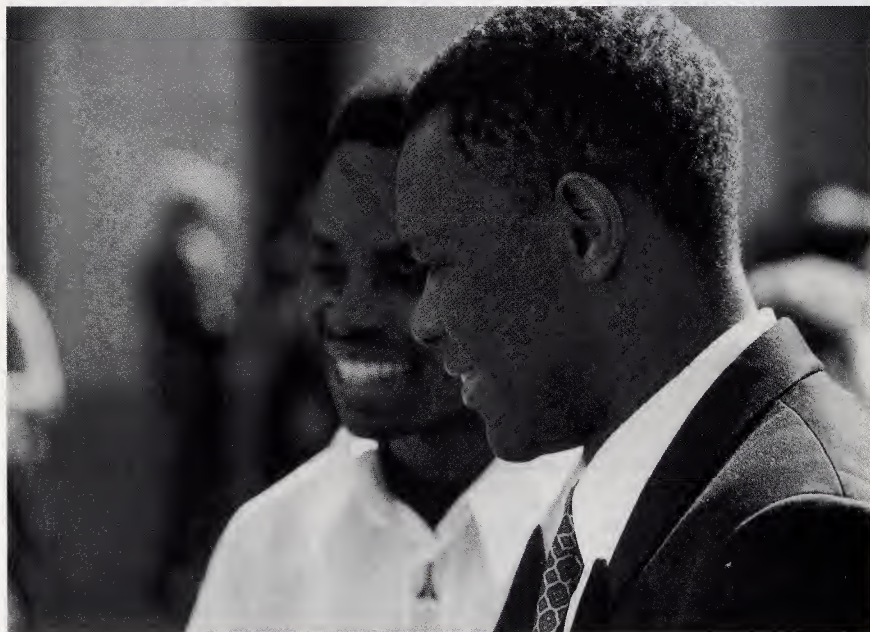
Morgenochtend gaan we weer naar ons werk, met onze studie verder en zijn we weer bezig met de orde van de dag. Maar de herinneringen aan deze grote conferentie kunnen ons tot steun zijn.

We kunnen door onze gebeden dichter tot de Heiland komen. Ze kunnen een uiting van dankbaarheid worden. Ik kan nooit volledig begrijpen hoe de grote God van het heelal, de Almachtige, zijn kinderen uitnodigt om persoonlijk met Hem te spreken. Dat is een kostbare kans. Wat fantastisch dat dat werkelijk gebeurt. Ik getuig dat onze gebeden, nederig en oprecht uitgesproken, gehoord en verhoord worden. Het is wonderbaarlijk, maar het gebeurt.

Laten we thuis zachter praten. Laat liefde overvloedig aanwezig zijn en in ons gedrag tot uiting komen. Mogen wij de vredige wegen van de Heer bewandelen, en moge voorspoed de kroon op ons werk zijn.

De grandioze hosannakreet waar me vanmorgen aan hebben deelgenomen, moet een onvergetelijke ervaring blijven. We kunnen zo af en toe, als we alleen zijn, deze mooie woorden van aanbidding in gedachte herhalen.

Ik getuig van de waarheid van dit werk en van het feit dat God, onze Vader, leeft, alsmede zijn eniggeboren Zoon, van Wie deze kerk is. Ik heb u allen lief. God zij met u, mijn dierbare, dierbare vrienden. Ik smeek de zegeningen van de hemel over u af, nu we weer even afscheid van elkaar nemen. In de naam van Hem die onze Meester, onze Verlosser en onze Koning is, namelijk de Heer Jezus Christus. Amen. □

Algemene bijeenkomst van de zustershulpvereniging
23 september 2000

Wij zijn middelen in Gods hand

Mary Ellen Smoot
Algemeen presidente zustershulpvereniging

'We hebben geen nieuw programma nodig om ons te motiveren — we hoeven ons slechts het verlangen om het evangelie te verkondigen eigen te maken en de minder-actieven de hand te reiken.'

Lieve zusters, ik wil beginnen met u te vertellen hoeveel ik van u houd. Ik ben onuitsprekelijk dankbaar dat ik deel uitmaak van deze prachtige zusterschap, waarvan president Gordon B. Hinckley heeft gezegd dat het een wereldwijde familie van zusters is. We *zijn* zusters, en ik word steeds geïnspireerd door uw geloof, uw goedheid en uw verlangen om te doen wat de Heer wil. Dank u voor uw dienstbaarheid, uw voorbeeld en dat u werkelijk gelovig en deugdzaam bent, met visie en naastenliefde. Overal waar ik kom, zie ik de positieve invloed van de ZHV in het leven van de zusters in de kerk. Ieder van ons is een middel in de handen van God.

Kort geleden ontmoette ik een zuster in Oregon die door een zorgzame huisbezoekster weer actief geworden was in de kerk. Die huisbezoekster moet zich vast net zo voelen als Ammon en zijn broeders toen zij zich erover verheugden dat ze 'middelen in de handen Gods' (Alma 26:3) waren gemaakt waardoor ze de kennis van Christus konden brengen aan de Lamanieten die 'van God vervreemd' (Alma 26:9) waren. Want 'de waarde van zielen [is] groot in Gods ogen' (LV 18:10).

In meer dan 165 landen van de wereld zijn onze zusters middelen in Gods handen. Ik denk aan een wijk in Brazilië waar elke week nieuwe leden binnenstromen. De zusters in die ZHV hebben zich ten doel gesteld zelfs niet één week voorbij te laten gaan zonder dat de pasgedoopte zusters thuis bezoek hebben gekregen en een exemplaar van de proclamatie *Het gezin: een proclamatie aan de wereld* en de *ZHV-verklaring* als geschenk hebben ontvangen. Tot dusver is nog geen zuster inactief geworden.

Ik verbaas me over een geïnspireerde ZHV-presidente van een wijk in Korea die besloot om elke minder-actieve zuster in haar wijk te bezoeken. Tot op heden heeft ze 25 zusters bezocht en allemaal, op drie na, zijn ze in de kerk teruggekomen.

Zulke zusters zijn levende getuigen van president Hinckley's uitspraak: 'Geen enkele kerkroeping is klein of onbelangrijk. Bij de uitoefening van onze plicht beïnvloeden wij allemaal het leven van anderen.

'(...) Wat uw roeping ook moge zijn, zij biedt u evenveel gelegenheid om het goede te doen als ik in de mijne. (...) Onze opdracht is het goede tot stand te brengen zoals [de Meester] dat gedaan heeft.' ('Dit is het werk van de Meester', *De Ster*, juli 1995, blz. 64.)

Wij kunnen werkelijk *allemaal* een middel zijn in Gods handen. Gelukkig hoeven we niet allemaal hetzelfde soort middel te zijn. Zoals de instrumenten in een orkest verschillen in afmeting, vorm, en geluid, zo verschillen wij ook van elkaar. We hebben verschillende talenten en aanleg, maar net zo min als de hoorn het geluid van een piccolo kan nadoen, is het noodzakelijk dat we de Heer allemaal op dezelfde manier dienen. Zuster Eliza R. Snow heeft gezegd: '*Geen enkele zuster* is zo geïsoleerd of zo beperkt, dat ze niets kan doen om het koninkrijk van God op aarde te vestigen.' (*Woman's Exponent*, 15 september 1873, blz. 62; cursivering toegevoegd.) Het is daarom ons voorrecht en onze taak om als dochters van God en zusters van de ZHV de doeltreffendste middelen te worden die *wij* kunnen zijn.

De ZHV kan ons helpen. De profeet Joseph, die in 1842 de ZHV heeft gesticht, heeft duidelijk gemaakt dat deze door God geïnspireerde organisatie niet alleen tot doel had 'de armen te helpen, maar om zielen te redden.' (*History of the Church*, deel 5, blz. 25.) Al sinds het begin heeft de ZHV onnoemelijk veel goed gedaan. De ZHV heeft in 1906 gezorgd voor de eerste wagonlading meel voor de overlevenden van de aardbeving van San Francisco, en later, tijdens de Eerste en Tweede Wereldoorlog, heeft ze tarwe ter beschikking gesteld aan de regering van de Verenigde Staten. Het afgelopen jaar hebben onze zusters ruim 140 duizend quilts geschonken aan mensen in nood. We hebben gepleit voor het moederschap en het

gezin, campagne gevoerd tegen analfabetisme en over de hele wereld ontelbare uren dienstbetoon verricht. Maar vanavond wil ik u vertellen dat ons belangrijkste werk nog voor ons ligt, namelijk om in samenwerking met onze priesterschapsleiders het koninkrijk van God voorwaarts te stuwen.

Zusters, we zijn hier nodig — voor de Heer, onze priesterschapsleiders, onze gezinnen, en voor elkaar. De Heer heeft ons nodig om onze eeuwige roeping te vervullen en aan het doel van onze schepping te beantwoorden. Hij wil dat we ons *thuis voelen* in de ZHV en op zoek gaan naar manieren om anderen namens *zijn* vrouwenorganisatie te helpen en om als zusters samen te werken aan de uitbreiding van het koninkrijk van het evangelie. De ZHV zal ons allemaal werkelijk helpen om ons gezin en elkaar bij te staan zoals geen enkele andere club of organisatie dat kan.

President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'In de wereld hiervóór hebben getrouwe vrouwen bepaalde taken gekregen. (...) Hoewel we ons nu de bijzonderheden niet herinneren, verandert dat niets aan de heerlijke realiteit van hetgeen waarmee we eens akkoord zijn gegaan. [We] zijn verantwoordelijk voor de zaken die lang geleden van ons verwacht werden.' ('The Role of Righteous Women', [*Ensign*, november 1979], blz. 102.)

Dus hoe doen we dat? Hoe worden we, temidden van de drukte van het leven, de doeltreffendste middelen in de handen van de Heer? We kunnen daarover heel wat leren van de zoons van Mosiah en van de ZHV-verklaring.

Ten eerste. Onze eigen bekering moet op de eerste plaats komen. Onze eigen bekering is het belangrijkste. Als wij anderen het licht van het evangelie willen brengen, moet het in ons eigen leven helder schijnen. Toen de zoons van Mosiah zich eenmaal bekeerd hadden, werkten zij er onophoudelijk aan om anderen deelgenoot te maken van het evangelie, want zij 'konden niet gedogen, dat de ziel van enig mens verloren zou gaan' (Mosiah 28:3). Alleen als wij ons bekeerd hebben tot de Heer Jezus Christus kunnen we anderen versterken. En alleen dan beginnen we te begrijpen dat ons leven echt zin, een doel en richting heeft, en dat het, als zusters verenigd in onze toewijding aan Jezus Christus, onze roeping is een licht voor de wereld te zijn.

Ten tweede. Net als de zoons van Mosiah moeten we 'sterk [worden] in de kennis der waarheid' (Alma 17:2). Die broers bestudeerden voortdurend het evangelie. Door vasten en gebed, en door zich in de Schriften te verdiepen, kwamen zij te weten dat Jezus de Christus is en leerden zij zijn stem verstaan.

Zo behoren wij, als zusters van de ZHV, door gebed en schriftstudie naar een groter getuigenis van Jezus Christus te streven en door de ingevingen van de Heilige Geest op te volgen geestelijke kracht te verkrijgen.

Een doeltreffend middel zijn in ons gezin, voor onze buren, of zelfs vanaf het spreekgestoelte, is bijna onmogelijk, tenzij we de influisteringen van de Heilige Geest kunnen onderscheiden. Ammon kon de gedachten van de Lamanitische koning lezen omdat hij dicht bij de Heer leefde. (Zie Alma 18:16.)

Of we de stem van de Geest horen, is afhankelijk van onze bereidheid om de geboden te onderhouden, want 'wanneer wij enige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop deze is gegrond' (LV 130:21). De enige manier om de onuitsprekelijke vreugde van het evangelie te ervaren en om de genade van de verzoening van Christus te voelen, is gehoorzaam te zijn aan alle geboden van God, en niet aan slechts een paar daarvan.

Hebben we de onmetelijke zegeningen van de wekelijkse gezinsavond, dagelijkse schriftstudie en gebeden ontvangen? Begrijpen we welke verstrekkende zegeningen ons ten deel vallen als we trouw zijn aan onze verbonden en onze geest alleen vullen met dat wat 'deugdelijk, lieflijk, eervol of prijzenswaardig is'? (Geloofsartikel 1:13.) Als gehoorzaamheid ons doel wordt, is het geen ergernis meer.

De ZHV kan ons hulp bieden om goddelijke wetten trouw te blijven en dichter bij God te komen. Stel u eens voor met hoeveel goeds de aarde vervuld zal worden als die kring van rechtschapen zusters onder leiding van de priesterschap een eenheid wordt en rechtschapen doelen verwezenlijkt! Als wij eensgezind elkaar en alle kinderen van onze Vader helpen, kunnen we middelen zijn in Gods handen, niet alleen om lichamelijk lijden te verlichten, maar om, wat nog belangrijker is, steun te verlenen aan wie geestelijke bijstand nodig hebben.

Ten derde. Dienstbetoon is een sleutel om een doeltreffend middel te worden. De zoons van Mosiah wilden liever de Lamanieten helpen dan de leiding van hun vaders koninkrijk op zich nemen. En in veel gevallen heeft hun dienstbetoon het hart van de Lamanieten verzacht en ontvankelijk gemaakt voor het evangelie. Toen de dienstknechten van Lamoni

uitvoerig vertelden hoe Ammon de rovers had weggejaagd, was Ammon zelf bezig de paarden in de stal te voeren en de koning te dienen. (Zie Alma 18:9–10.)

Ook wij genieten van dienstbetoon en goede werken. Dienstbetoon verzacht het hart, want het is werkelijk het evangelie in actie. Ik ken een wijk in Arizona waar momenteel drie gezinnen de kerk onderzoeken, en dat is allemaal het directe gevolg van dienstbetoon door de ZHV.

De ZHV geeft ons talloze gelegenheden om in alle aspecten van ons leven de reine liefde van Christus te ontwikkelen en te beoefenen. De bijeenkomst ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven, bijvoorbeeld, biedt uitstekend gelegenheid om te leren en anderen te dienen. Dienstbetoon *is* het evangelie van Jezus Christus in actie, want dienstbetoon is een zegen voor zowel de gever als de ontvanger. Zult u zoeken naar manieren om uw dienstbetoon in goede banen te leiden door middel van de organisatie van de ZHV, in het besef dat dienstbetoon een van de doeltreffendste manieren is om anderen zowel materieel als geestelijk tot zegen te zijn?

Ten vierde. Liefde moet de grondslag zijn van alles wat we doen. Als zusters van de ZHV houden we van de Heer, van ons gezin, van het leven en van leren, en van elkaar. Het hart van Lamoni's vader, de koning van de Lamanieten, werd verzacht toen hij zag hoe oprecht Ammon van zijn zoon hield. Uiteindelijk leidde Ammons liefde tot de bekering van Lamoni's gezin. (Zie Alma 20:26–27.) Onze belangrijkste en eerste zorg is de bekering, de heractivering en het behoud van ons eigen gezin.

Ook daarin kan de ZHV helpen. Zuster Elsa Bluhm, die 102 is, heeft altijd geweten dat het evangelie waar was. Zij hield van de Heer. Zij ontmoette en huwde een goede man. Hij was afkomstig uit Duitsland en geen lid van de kerk. Haar man had nooit leren bidden. Elke avond, als Elsa naast hun bed knielde, nam ze zijn hand in de hare en bad. Na vele jaren werd hij lid van de kerk en werden zij in de tempel verzegeld. Voordat hij stierf, werd broeder Bluhm een middel in Gods handen door zijn Duitse voorouders op te sporen.

Die goede afloop begon met het volhardende, liefdevolle, rechtschapen voorbeeld van één vrouw. Elsa nodigde de Geest uit in haar huis en in haar huwelijk door van haar man te houden en van de Heer te houden. Zij was zowel trouw als vol geloof, ook in tijden waarin ze zich alleen voelde. Zij was in haar eigen huis een middel in Gods handen.

In onze ogen kan ons rechtschapen voorbeeld klein lijken, maar de invloed ervan is groot. Wees voor iedereen binnen uw invloedssfeer 'een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid' (1 Timoteüs 4:12). Laat anderen voelen hoeveel vrede en vreugde het brengt als we het evangelie naleven. Nodig uw vrienden die geen lid zijn, of minderactieve leden uit voor de gezinsavond. Neem ze mee naar de kerk en wees een voorbeeld van eerbied voor hen. Laat ze zien dat u films, tv-programma's of internetsites mijdt die de Geest verdrijven en van u een minder geschikt instrument maken.

President Hinckley heeft ons herhaaldelijk gevraagd om betere zendelingen te worden, en ouderling

De zusters in de Tabernakel op Temple Square luisteren aandachtig tijdens de algemene ZHV-bijeenkomst van 23 september.

M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft erop gewezen dat wij, om het zendingsprogramma van de kerk te laten bereiken waar het voor staat, als zusters ons aandeel daarin moeten leveren.

We hebben geen nieuw programma nodig om ons te motiveren — we hoeven ons slechts het verlangen om het evangelie te verkondigen, eigen te maken en in onze bestaande programma's de minder-actieven de hand te reiken. Of we nu huisbezoekster zijn, de bijeenkomsten ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven organiseren, kinderen in het jeugdwerk lesgeven, of leiding geven aan de jeugd, we kunnen manieren vinden om degenen te bereiken van wie het geloof wankelt of die de waarheid nog niet hebben gevonden. We kunnen middelen zijn om de schapen van de Heer terug te brengen in de kudde.

Ik weet dat we het kunnen. We hebben met onze zelfgemaakte quilts warmte gebracht aan tienduizenden mensen over de hele wereld. We hebben getoond dat we bereid zijn om dienstbaar te zijn, te geven en lief te hebben. Laten we nu zoeken naar manieren om het geschenk van het evangelie te geven aan wie geestelijke warmte nodig hebben.

Wilt u, als u vanavond naar huis gaat, een ogenblik nemen om uw indrukken van vanavond op te schrijven? Wilt u bedenken op welke manieren u een middel in Gods handen kunt zijn? Wilt u overdenken welke zegeningen u te wachten staan door uw gehoorzaamheid in dit leven en in de eeuwigheid? En wilt u uw naam invullen in deze tekst en met uw hele ziel weten dat God van u houdt: '[Blijf] in het belang van Zion (...) prediken in de geest van ootmoed, en mij voor de wereld (...) belijden, en Ik zal [u] als op arendsvleugelen dragen, en [u zult] heerlijkheid en eer voor [uzelf] en voor mijn naam verwerven' (LV 124:18). Ik weet dat het evangelie waar is. Ik weet dat dit het werk van de Heer is. Ik weet dat Jezus de Christus is en dat we nu een waar profeet op aarde hebben. Het werk is zoet. Daarvan getuig ik nederig. In de naam van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Amen. □

Kringen in het water

Virginia U. Jensen
Eerste raadgeefster in het algemeen presidium zustershulpvereniging

'De kringen die de daden van rechtschapen vrouwen teweegbrengen in tijd en ruimte en zelfs door de generaties heen worden steeds groter.'

Toen onze kinderen nog klein waren maakten we graag een wandeling in de bergen. Aan de oever van het prachtige Jacksonmeer, met de majestueuze bergtoppen erin weerspiegeld, deden we wie het beste steentjes kon scheren over het gladde water. Terwijl de steentjes zonken, keken we hoe de kringbewegingen in het gladde wateroppervlak steeds groter werden, zo ver als we konden kijken. Zelfs het kleinste steentje van onze jongste maakte eindeloos veel kringen in het water.

Net als de steeds grote wordende kringen die onze steentjes maakten in het Jacksonmeer, worden de kringen die de daden van rechtschapen vrouwen teweegbrengen in tijd en ruimte en zelfs door de generaties heen steeds groter. Die rechtschapen daden ontstaan vanuit ons begrip van de goddelijke zending van Jezus Christus, onze kennis van het evangelieplan, onze gehoorzaamheid aan eeuwige geboden, en ons werk hier, in het 'koninkrijk Gods op aarde'.

Ik zal u een voorbeeld geven hoe zo'n kring begint en voortgaat als een rechtschapen vrouw van de kerk handelt naar haar kennis dat Jezus de Christus is en dat het evangelie hersteld is.

In 1841 was Dan Jones, een immigrant uit Wales, kapitein van een van de kleinste geregistreerde schepen met mensen en vracht op het noordelijk deel van de Mississippi. Het lijkt mij meer dan toeval dat zijn boot 'The Ripple' [De Rimpeling] heette. Onder zijn passagiers bevonden zich leden van een onbekende, 'nieuwe' kerk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Op zijn reizen kwam Dan Jones kritiek op die 'mormonen' ter ore. Omdat hij er velen had overgevaren, had hij met hen gesproken en hun gedrag geobserveerd. Hij merkte dat het goede mensen waren — vriendelijk, eerlijk en hard werkend. De negatieve commentaren en artikelen over die mensen kwamen niet overeen met wat hij met hen had meegemaakt.

'Door zorgvuldig onderzoek van de beschuldigingen,' schreef hij later, 'merkte ik duidelijk dat ze onmogelijk waar konden zijn, omdat (...) ze overdreven waren of (...) zichzelf tegenspraken (...).' (Geciteerd in Ronald D. Dennis, 'Dan Jones, Welshman', *Ensign*, april 1987, blz. 50.)

Door één belangrijke gebeurtenis in het bijzonder werd Dan Jones van een zorgvuldige toeschouwer een

actieve onderzoeker van de kerk. Hij schreef: '(...) door louter toeval kreeg ik een brief van [Emma Smith] in handen. (...) Ik zal nooit vergeten welke gevoelens die (...) brief in mij opwekten. Ik merkte duidelijk dat [zij] niet alleen, zoals ik, in het Nieuwe Testament geloofde — het apostolisch geloof beleed en te midden van haar beproevingen blij was dat ze dat lijden waard was (...) voor een getuigenis van Jezus en het evangelie — maar hij bevatte ook betere raad, meer wijsheid en er sprak ook een (...) goddelijker geest uit dan ik ooit gelezen had!' (*Ensign*, april 1987, blz. 50, 52.)

Geïnspireerd door Emma's woorden en voorbeeld probeerde Dan Jones meer over die kerk te weten te komen. In 1843 liet hij zich dopen in de Mississippi en hij werd een van de invloedrijkste zendelingen in de geschiedenis van de kerk, die in zijn geboorteland Wales honderden mensen tot het evangelie bracht. In heel letterlijke zin blijft Emma Smith generaties beïnvloeden. Wie kan zeggen hoeveel honderden, zelfs duizenden nakomelingen van degenen die door Dan Jones met het evangelie in aanraking zijn gekomen, misschien wel op dit moment naar deze bijeenkomst luisteren?

Ieder van ons kan dingen doen waarvan de invloed net zo groot is als die van de woorden van Emma Smith op het hart van Dan Jones. We zijn allemaal slechts één persoon, maar ik herinner me de kringen van dat ene steentje op dat uitgestrekte Jacksonmeer. Laten we deze schriftuurlijke aansporing ter harte nemen: 'Verflauwt daarom niet in goeddoen, want gij legt het fundament van een groot werk. En uit het kleine komt het grote voort' (LV 64:33).

Op die belangrijkste plek, thuis, leren we het beste hoe 'uit het kleine het grote voortkomt', want het leven in een gezin is een opeenvolging van kleine dingen die samen een eeuwig gezin scheppen. Misschien omdat een sterke band met de Heer en met elkaar langzaam ontstaat, of omdat onderwijzen, aansporen en leidinggeven soms zo ondankbaar is, raken we gemakkelijk afgeleid en zelfs ontmoedigd.

De tegenstander wil ons graag in verwarring brengen en onze aandacht afleiden van wat het belangrijkste is. Maar wij zijn gezegend, want we weten dat geloof en gezin het belangrijkste zijn. De vrouwen die mij beïnvloed hebben en me gemotiveerd hebben een beter leven te leiden zijn degenen die de Heer en het gezin op de eerste plaats stelden. Hun 'goddelijke geest' doet voor mij wat de woorden van Emma Smith voor Dan Jones gedaan hebben en ze wenken mij om tot Christus te komen, die verkondigde: 'Ik zal de dorstige geven uit de bron van het water des levens, om niet' (Openbaring 21:6).

Deugdzaamheid en kracht vinden we in het alledaagse, gewone werk, in de dagelijkse zorg voor ons gezin; en in onze geregelde hulp aan anderen. Prominent staat niet gelijk aan prioriteit, en ook kan het loon van de wereld niet tippen aan dat van onze hemelse Vader, die het belang kent van de toewijding van een vrouw aan het redden van zielen.

Als we denken aan vrouwen wier rechtschapen invloed doorrimpelt in de eeuwigheid, laten we dan denken aan Maria, een 'dierbaar en uitverkoren vat' (Alma 7:10). Nadat een engel een ongeëvenaarde, heilige bekendmaking had gedaan, onderwierp ze zich bereidwillig aan de wil van de Heer: 'Zie, de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord' (Lucas 1:38). Haar geloof, gehoorzaamheid en nederigheid is een voorbeeld voor alle vrouwen.

Hoewel de roeping van Maria uniek was, kunnen alle vrouwen 'deelgenote worden van haar schoonheid. Het zijn vrouwen die naar de gunst van God dingen. (...) Ze zijn nederig en leiden een kuis en deugdzaam leven. (...) Ze hebben geloof en verheerlijken de Heer.. (...) Zij verheugen zich in de Heiland en (...) erkennen zijn gaven en genade.' (S. Michael Wilcox, *Daughters of God: Scriptural Portraits* [1998], blz. 179.)

Die beschrijving past bij u, getrouwe ZHV-zusters van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. U bent de vrouwen wier werk van alledag doortrokken is van de lavende kennis die zo machtig door Jesaja onder woorden is gebracht:

'God is mijn heil; (...) want Jehova, de Here, is mijn sterkte en mijn lied.

Daarom [zal ik] met blijdschap water uit de bronnen des heils putten' (2 Nephi 22:2–3).

Voor de zaak van Christus — alle zielen verlossen — zijn uw kracht, tijd en talenten nodig in uw gezin en in de samenleving. Uw getrouwe werken en woorden dragen belangrijk bij tot de opbouw van het koninkrijk van God op aarde. Ouderling Bruce R. McConkie herinnert ons eraan hoe belangrijk onze rol altijd geweest is: 'Dit weten wij: Christus is de Schepper onder leiding van de Vader; Michaël, zijn metgezel en bondgenoot, presideerde veel van het scheppingswerk; en, zoals Abraham zag, met hen waren veel edelen en groten. Kunnen we dan anders concluderen dat Maria, Eva, Sara en ontelbare getrouwe zusters daarbij waren? Die zusters hebben toen net zo hard gewerkt en net zo moedig gestreden tijdens de oorlog in de hemel als de broeders, zoals zij ook nu, in het sterfelijke leven, pal staan voor waarheid en rechtschapenheid.' (*Woman*, [1979], blz. 59.)

Net als die 'edele en grote' vrouwen die ons voor zijn gegaan, kunnen wij ook geen gewone vrouwen zijn. Wij kunnen niet te veel lijken op vrouwen van de wereld. We moeten het zonder verontschuldigingen opnemen voor rechtschapenheid. Wij zijn uniek, net als Maria, Eva, Sara en Emma. We kunnen rimpelingen maken en we hebben water om te delen. Gezien ons eeuwig erfgoed moeten we eraan denken hoeveel invloed onze eenvoudige, rechtschapen handelingen kunnen hebben op het hart en het gezin van de mensen om ons heen. We hebben veel gelegenheid om zoveel goeds te doen, en, wat het belangrijkste is: we weten waar en hoe we 'water uit de bronnen des heils [moeten] putten'.

Mijn vriendin Tammy bleef weg uit de kerk toen ze pas vijftien was. In de buurt van Tammy woonde een jongeman die ook in zijn tienerjaren besloot dat hij niet bij de kerk wilde horen. Allebei ontwikkelden ze gewoonten waardoor ze steeds verder van de kerk afdwaalden. Uiteindelijk trouwden ze en stichtten ze een gezin.

Tammy hield heel veel van haar man en haar twee dochters, maar diep in haar hart schuilde een verlangen naar het leven dat ze als kind gekend had. Ze herinnerde zich vaag hoe ze de Geest en de invloed van haar hemelse Vader had gevoeld, en ze miste Hem. Ze aarzelde om haar man deelgenoot te maken van die gedachten, uit angst dat hij het er niet mee eens zou zijn. Daarom hield ze ze verborgen. Ze wilde terugkomen, maar wist niet hoe ze moest beginnen. Laten we luisteren naar wat ze zegt over de kringbeweging die twee goede huisbezoeksters teweegbrachten toen zij 'water uit de bronnen des heils putten' en er Tammy in lieten delen.

[Tekst van video met Tammy Clayton]

Tot op de dag van vandaag ben ik dankbaar voor mijn huisbezoeksters omdat ze om me gaven en me niet veroordeelden. Ze gaven me echt het gevoel dat ik werkelijk belangrijk was en dat ik een plaats had in de kerk.

Ze kwamen bij me thuis en dan zaten we met elkaar te praten. Na verloop van tijd vroegen ze of ik een les wilde, en elke maand lieten ze een boodschap achter.

En toen ze elke maand kwamen, kreeg ik het gevoel alsof ik echt belangrijk

was, alsof ik er echt toe deed, alsof ze echt om me gaven en echt van me hielden en me waardeerden.

Door hun bezoekjes besloot ik dat het tijd werd om terug te gaan naar de kerk. Ik denk dat ik gewoon niet wist hoe, en doordat zij bij mij kwamen en mij de hand reikten, zorgden ze dat ik kon terugkeren.

We moeten beseffen dat de Heer van ons houdt, ongeacht wie we zijn, en mijn huisbezoeksters hebben me laten inzien dat dit goed was.

Nu zijn mijn man en ik in de tempel verzegeld.

De hemel zij dank voor getrouwe huisbezoeksters. Ja, zusters, de daden van rechtschapen vrouwen maken kringen in tijd en ruimte en generaties. Er kan echt geen blijvender kringbeweging zijn dan een gezin dat zich in de tempel voor eeuwig laat verzegelen. Laten we zijn als de gelovige zusters die ons zijn voorgegaan. Laten we met volle teugen drinken 'uit de bronnen des heils'.

God leeft. Dankzij zijn Zoon, Jezus Christus, kunnen we naar Hem terugkeren en bij Hem wonen. Het ware evangelie is op aarde hersteld. We hebben een levende profeet, president Gordon B. Hinckley, door wie onze hemelse Vader zijn volk leiding geeft. Mogen wij, door de kringbeweging van onze rechtschapen daden, eenieder tot deze waarheden brengen. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Sta pal en wees eensgezind

Sheri L. Dew
Tweede raadgeefster in het algemeen presidium zustershulpvereniging

'Geen vrouw is een krachtiger middel in de handen van de Heer dan een vrouw van God die blij is dat ze is wie ze is.'

Op mijn twaalfde was ik een vreselijk lang en sociaal onbeholpen wezen. Dat ik zo'n stuk boven mijn vriendinnen uitstak, was de kwelling van mijn jongemeisjesjaren. Ik wilde niet opvallen — tenminste niet op die manier — dus compenseerde ik dat door een gebogen lichaamshouding. Daarom zei mijn moeder steeds tegen me: 'Ga rechtop staan'. Toen wilde ik niet rechtop staan, maar nu wel. Want ons allemaal is gevraagd: 'Sta op' (2 Nephi 8:17) en om als getuige te staan (zie Mosiah 18:9) opdat we 'ten laatsten dage onberispelijk voor God' mogen staan (LV 4:2). Ik vind in de Schriften geen gebod om in Zion gebogen te lopen. In plaats daarvan wordt ons bij herhaling gezegd dat we op moeten staan, ons op moeten richten en gaan staan. (Zie 3 Nephi 20:2.)

Als tiener besefte ik niet dat ik nooit zou worden zoals anderen. En dat zal ook niet met u gebeuren. Want als vrouwen van God moeten we pal staan zodat we ons onderscheiden van de rest van de wereld. Alleen op die manier mogen we hopen vreugde te vinden. Want vreugde vinden en pal staan, als gezantes van de Heer, staan rechtstreeks met elkaar in verband.

Mijn familie is daar onlangs op zeer aangrijpende wijze aan herinnerd. Ik heb zeventien neefjes en nichtjes aan wie ik veel vreugde beleef. We hebben samen gewandeld, gefietst, gevast en gebeden. En kort geleden hebben we samen gehuild. Een paar weken geleden hebben we een verpletterend verlies geleden toen door een ongeluk twee van de kinderen van mijn zus om het leven kwamen — Amanda van elf en Tanner van vijftien. Omdat we in liefde samenleefden, hebben we het verlies diep beweend. (Zie LV 42:45.)

Onze vrienden in onze geboorteplaats, van wie de meesten geen lid zijn, hebben samen met ons gehuild, en we wisten dat hun hart nooit ontvankelijker zou zijn voor de waarheid dan in dat kleine kerkgebouw in Kansas op de dag van de begrafenis. Daarom stond de begrafenisdienst geheel in het teken van ons getuigenis van Christus en het herstelde evangelie. Nadien vertelden velen ons hoe ontroerd ze waren door wat ze hoorden; sommigen wilden er zelfs meer over weten. We weten uiteraard niet of er iemand is die door de dood van onze kinderen lid van de kerk zal worden. Maar dit weten we wel — dat uitkomen voor wat we geloven en over het evangelie vertellen aan vrienden die voor die tijd niet in het minst wilden luisteren, onze pijn als familie verzacht heeft en ons vreugde brengt.

In deze wereld komt de enige echte vreugde door het evangelie — vreugde die afstraalt van de verzoening, van verordeningen die voorbij de sluier reiken en van de Trooster die onze ziel rust geeft. Kort geleden kreeg mijn nichtje van elf, Aubrey, van wie de vader vijf jaar geleden is overleden, de vraag van een vriendinnetje dat geen lid was, de vraag waarom ze niet verdrietig was om de dood van haar vader en nu die van haar nichtje en neefje. Aubrey gaf een prachtig antwoord: 'Niet verdrietig? Geloof me, we hebben wel verdriet, maar we weten dat we weer bij elkaar komen, daarom zitten we er niet zo erg over in.' Als familie hebben we zeker veel gehuild, maar we zitten er niet zo over in als het geval zou zijn als we het allesovertreffende bereik en de genezende macht van Jezus Christus niet hadden gevoeld. Het evangelie is 'een kroon (...) in plaats van as' (Groot Nieuws Bijbel, Jesaja 61:3). Het is de 'vreugdeolie' (Hebreeën 1:9), het is zulk goed nieuws!

Hoewel onze kinderen hier niet meer zijn, hebben we de heerlijke zekerheid dat we hen niet kwijt zijn. Maar hoe zit het met de kinderen van onze Vader, onze broeders en zusters die afgedwaald zijn en niet alleen uitzicht hebben op de lichamelijke, maar ook op de geestelijke dood? Het evangelie van Jezus Christus heeft alles met mensen te maken. Het gaat over het achterlaten van de negenennegentig en in de wildernis op zoek gaan naar degenen die afgedwaald zijn. Het gaat over elkaars lasten dragen, met de zwaarste last die iemand kan dragen die zonder licht door dit leven gaat. Vandaar het verzoek van de Heer in de laatste dagen:

'Het veld is alreeds wit om te oogsten; en het is de elfde ure, en de

laatste maal dat Ik arbeiders in mijn wijngaard zal roepen. (...)

'Slaat daarom uw sikkel in, en oogst met al uw macht' (LV 33:3, 7).

Profeten in vroeger tijden zagen een dag 'dat de kennis van een Zaligmaker onder alle natiën, geslachten, talen en volken [zou] worden verspreid' (Mosiah 3:20). Die dag is aangebroken. En het is onze beurt om onze sikkel in te slaan en te helpen oogsten. Dat wij nu hier zijn, is geen toeval. Eonen lang heeft onze Vader ons geobserveerd en wist Hij dat Hij ons kon vertrouwen nu er zoveel op het spel staat. Wij zijn juist voor deze tijd achter de hand gehouden. We moeten niet alleen begrijpen wie we zijn, maar wie we altijd zijn geweest. Want wij zijn godlievende vrouwen, en het is altijd het werk van godlievende vrouwen geweest het koninkrijk van God te helpen opbouwen.

Toen we in het voorsterfelijk bestaan het plan van onze Vader aannamen, gingen we er, volgens ouderling John A. Widtsoe, 'toen mee akkoord om niet alleen voor onszelf een heiland te zijn, maar (...) voor de hele mensheid. (...) De uitwerking van het plan werd toen niet slechts het werk van de Vader en de Heiland, maar ook van ons.' (*Utah Genealogical and Historical Magazine*, oktober 1943, blz. 189.) En toen we ons hier lieten dopen, hebben we onze verbintenis — en ons verbond met de Heer — bevestigd. Dan verbaast het ons niet dat president Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Als de wereld gered moet worden, moeten wij dat doen. (...) Geen ander volk in de geschiedenis van de wereld heeft (...) een belangrijkere opdracht ontvangen (...) en we kunnen maar beter aan de slag gaan.' ('The Church is Really Doing Well', *Church News*, 3 juli 1999, blz. 3.)

Zusters, we hebben werk te doen. De profeet Joseph heeft de ZHV opgedragen zielen te redden (zie *History of the Church*, deel 5, blz. 25), omdat het in onze aard ligt om degenen die afgedwaald zijn te verzorgen en te zoeken. En toch klaagde president Spencer W. Kimball dat er een kracht in de ZHV schuilde die nog niet ten volle gebruikt was voor (...) de opbouw van Gods koninkrijk.' ('Relief Society — Its Promise and Potential', *Ensign*, maart 1976, blz. 4.) Ja, we hebben in het verleden veel goeds tot stand gebracht, maar de grote taak van de ZHV, het voortstuwen van dit grote werk in de laatste dagen, ligt nog voor ons. Zusters, de tijd is aangebroken om volledig gebruik te maken van de kracht van het rechtschapen geluk die bestaat onder de vrouwen van God. De tijd is aangebroken om ijverig werkzaam te zijn voor het redden van zielen. De tijd is aangebroken dat de zusters van de ZHV met de profeet pal staan om het koninkrijk te helpen opbouwen. Het is hoog tijd dat we pal staan en één zijn.

Pal staan begint met onze eigen bekering, want als wij de 'overheerlijke vreugde' (Alma 36:24) van het evangelie proeven, willen we die delen. De ovenschotels en de quilts die we gemaakt hebben om lijden te verlichten, zijn prachtige daden van naastenliefde, maar geen enkele vorm van dienstbetoon — ik herhaal: geen enkele vorm van dienstbetoon — is te vergelijken met iemand tot Christus leiden. Wilt u gelukkig zijn? Ik bedoel echt gelukkig? Koester dan iemand op het pad dat leidt naar de tempel en naar Christus.

De doeltreffendste manier om het evangelie te verkondigen, is ernaar leven. Als we leven zoals discipelen van Christus behoren te leven, als we niet alleen maar goed zijn, maar ook gelukkig als we goed zijn, zullen anderen naar ons toegetrokken worden omdat we 'op een gelukkige manier anders zijn' ('The Role of Righteous Women', *Ensign*, november 1979, blz. 102), zoals president Kimball profeteerde. Gelukkig om de manier waarop we gekozen hebben te leven; gelukkig omdat we ons niet steeds aanpassen aan het beeld van de wereld; gelukkig omdat we 'de gave en de macht van de Heilige Geest hebben' (1 Nephi 13:37); gelukkig dat we pal staan zodat we ons onderscheiden.

Elke keer als we ons eigen getuigenis versterken of dat van anderen helpen versterken, wordt het koninkrijk van God versterkt. Elke keer als we een pasgedoopte zuster bijstaan of vriendschap sluiten met iemand die is afgedwaald, zonder haar te veroordelen, of een gezin dat geen lid is uitnodigen voor een gezinsavond, of een boek-van-mormon aan een collega geven, of een gezin naar de tempel leiden, of pal staan voor fatsoen en het moederschap, of zendelingen thuis uitnodigen, of ertoe bijdragen dat iemand de macht van het woord ontdekt, bouwen we aan het koninkrijk van God. Stel u eens voor hoeveel beter mijn zus zich voelde toen ze dit stukje in het dagboek van Tanner las dat hij vlak voor zijn dood geschreven had: 'Bedankt, mama en papa dat jullie me over Christus verteld hebben.' Waardoor wordt het koninkrijk meer opgebouwd dan een kind opvoeden in de leer van de Heer?

Met uitzondering van de voltijdzendelingen hoeven de leden geen naamplaatje te dragen of bij mensen

De ouderlingen Russell M. Nelson, M. Russell Ballard en Joseph B. Wirthlin (vlnr) groeten president Gordon B. Hinckley en president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium. De algemene presidiums van de ZHV, de jongevrouwen en het jeugdwerk kijken toe.

aan te bellen om het koninkrijk te helpen opbouwen. Want hoewel sommigen ons eerder afschilderen als slecht gekleed en onderdanig dan als de dynamische, stralende vrouwen die we zijn, heeft geen enkele vrouw meer overredingskracht of meer invloed ten goede, is geen vrouw een krachtiger middel in de handen van de Heer dan een vrouw van God die blij is dat ze is wie ze is. Ik zie ons graag als het geheime wapen van de Heer. Als wij een naamplaatje zouden dragen, zou ik willen dat er op het mijne stond: Sheri Dew, godlievende vrouw, bezig met de opbouw van Gods koninkrijk.

Denk u eens in wat er in deze kerk zou gebeuren als er elke ochtend 4,5 miljoen van ons op hun knieën gingen en onze Vader vroegen wie we die dag moesten benaderen. En denk u dan eens in als we dat deden! Denk u eens in dat we als groep onze energie en aandacht richtten op het allerbelangrijkste dienstbetoon: onze zusters en broeders tot Christus brengen. Stel u voor wat er gebeurt als we de zusters van de ZHV mobiliseren om als eenheid het koninkrijk te helpen opbouwen. We zien dan hoe een slapende, gebogen reus wakker wordt en zich opricht.

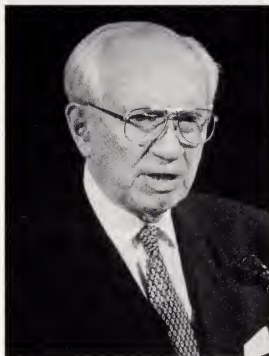
Vanavond vraag ik u om pal te staan, om uw sikkel in te slaan en vol energie aan dit werk deel te nemen. Ik nodig u uit om uw leven opnieuw toe te wijden aan de opbouw van het koninkrijk. Om uw hand uit te steken naar iemand die is afgedwaald. Om een nieuw lid onder uw vleugels te nemen. Om te overwegen met uw echtgenoot op zending te gaan. Om te zoeken naar en te bidden om zendingsmomenten. Om iemand geestelijk te beïnvloeden, vooral de eigen gezinsleden. Niemand van ons hoeft iedereen te bereiken. Maar stel u eens voor dat we allemaal iemand bereiken. En dan iemand anders. Enzovoort. President Hinckley heeft ons gevraagd 'uit te groeien tot een enorm leger met enthousiasme voor dit werk.' ('Zoek de lammeren, hoed de schapen', *Liahona*, juli 1999, blz. 118.) Als we dat doen, zullen we een van de machtigste positieve strijdkrachten worden die deze wereld ooit gekend heeft. Want wij, de zusters van de ZHV, zijn godlievende vrouwen. En het werk van godlievende vrouwen en het werk van de zustershulpvereniging heeft altijd geholpen bij de opbouw van Gods koninkrijk. Ik denk dat wij meer kunnen doen om onze priesterschapsleiders te helpen dan we ooit gedaan hebben.

In het priesterschapsquorum van mijn neef heeft Tanner, maar een paar uur voordat hij stierf, gezegd: 'Als ik binnenkort stierf, zou ik willen dat mijn begrafenis leek op een afscheidsdienst van een zendeling.' Vanavond bid ik dat we allemaal even duidelijk kunnen zijn over onze zending als godlievende vrouwen. Dit is niet zomaar een aardige kerk waar we echt aardige dingen leren om een echt aardig leven te kunnen leiden. Dit is De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, begiftigd met zijn macht en met de opdracht om zijn waarheid tot aan de einden der aarde te brengen. Ik houd van onze Vader. En ik houd van zijn Zoon. En ik ben voor mezelf te weten gekomen dat dit hun werk en hun heerlijkheid is, en dat wij van alle vrouwen het meest gezegend zijn omdat we er een belangrijke aandeel in hebben. Mogen wij onze stem verheffen 'als met het geluid van een bazuin' (LV 42:6). Mogen wij vreugde vinden door pal te staan en één te zijn. En mogen wij 'blijmoedig alles doen wat in ons vermogen ligt', en 'de openbaarmaking van zijn arm [zien]' (LV 123:17), terwijl zijn werk stoutmoedig en groots voortgang vindt totdat 'zij (...) elk land heeft overspoeld en in elk oor heeft geklonken, totdat Gods oogmerken zijn bereikt en de grote Jehova zegt dat het werk is volbracht.' (*History of the Church*, deel 4, blz. 540.) In de naam van Jezus Christus. Amen. ☐

Uw grootste opgave: moeder

President Gordon B. Hinckley

'Ik ken geen beter antwoord op die smerige praktijken waarmee onze jonge mensen geconfronteerd worden dan de leringen van een moeder, in liefde gegeven, vergezeld van een onmiskenbare waarschuwing.'

Ik zou er niets op tegen hebben als de bijeenkomst nu werd gesloten. We hebben goed onderricht ontvangen. Ik prijs het presidium wegens hun uitstekende woorden. U mag best weten dat ze zich zorgen hebben gemaakt, dat ze de Heer hebben gebeden en gesmeekt om hen te helpen met hun voorbereiding en presentatie. We zijn u veel verschuldigd, zuster Smoot, zuster Jensen, zuster Dew. U hebt goed werk verricht.

Ik vind het een fijne gelegenheid om u toe te spreken. Er is geen enkele congregatie zoals deze. Wij spreken tot u vanuit de Tabernakel op Temple Square in Salt Lake City. Maar u luistert bijna overal mee. U bent vergaderd in de hele Verenigde Staten en Canada, in heel Europa, en in Mexico, Midden-Amerika en Zuid-Amerika. U bent als één grote groep aanwezig, al bent u in Azië, de Stille Zuidzee of in andere ver weg gelegen landen.

Uw hart is eensgezind. U bent bijeengekomen omdat u de Heer liefhebt. U hebt een getuigenis en bent ervan overtuigd dat Hij echt leeft. U bidt tot de Vader in de naam van Jezus. U begrijpt de kracht van het gebed. U bent echtgenote en moeder. U bent weduwe of alleenstaande moeder die een zware last te dragen heeft. U bent pasgehuwd of ongehuwd. U behoort tot een grote menigte vrouwen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. U behoort met uw ruim vier miljoen tot deze geweldige organisatie. Niemand kan de enorme kracht ten goede berekenen die u kunt worden. U bent bewaarder van huis en haard. U bent manager van het huishouden. Evenals zuster Dew, draag ik u op om pal te staan en sterk te zijn in uw verdediging van de grote deugden die altijd de ruggengraat van onze sociale vooruitgang zijn geweest. Bent u eensgezind, dan is uw kracht onbeperkt. U kunt alles bereiken wat u wilt. En hoe groot is de behoefte aan u in een wereld met afbrokkelende waarden, waarin de tegenstander zozeer lijkt te heersen.

Ik heb groot respect en veel bewondering voor u, jonge vrouwen, die onlangs bij de vereniging gekomen bent. U hebt grotendeels de storm weerstaan die op u heeft ingebeukt in uw jeugd. U hebt u onbevlekt van de wereld gehouden. U hebt u vrij van de bevlekking van goddeloosheid gehouden. U bent de bloesem van de goede, opgroeiende jeugd van de kerk. U hebt het er tot nu toe rein, mooi en deugdzaam vanaf gebracht. Ik complimenteer u van harte.

Ik prijs u die alleen staat. U hebt veel eenzaamheid doorgemaakt. U hebt zorgen, angsten en wanhopige verlangens gehad. Maar u hebt u daardoor niet gewonnen gegeven. U bent verder gegaan met uw leven en hebt daarbij belangrijke, fijne bijdragen geleverd. God zegene u, geliefde zusters en vriendinnen.

Ik kan u vanavond niet allemaal rechtstreeks toespreken. Ik richt mij op één deel van de vele aanwezigen, en dat zijn de moeders onder u. Ik zou daar ook degenen die nog moeder zullen worden bij kunnen rekenen. Wat hebt u als moeder iets geweldigs gedaan. U hebt kinderen gebaard en verzorgd. U bent een partnerschap met uw Vader in de hemel aangegaan om zijn zoons en dochters de ervaring van het sterfelijk leven te geven. Zij zijn kinderen van Hem, en zij zijn kinderen van u, vlees van uw vlees, voor wie Hij u verantwoordelijk zal houden. U hebt zich over hen verheugd, en in veel gevallen hebt u verdriet om ze gehad. Ze hebben u gelukkig gemaakt zoals niemand anders had gekund. Maar ze hebben u ook verdrietig gemaakt zoals niemand anders had gekund.

Over het algemeen hebt u hun opvoeding opmerkelijk goed gedaan. Ik heb al vaak gezegd dat ik vind dat we de fijnste generatie jonge mensen hebben die de kerk ooit heeft gehad. Ze zijn beter opgeleid, beter gemotiveerd, beter onderlegd in de Schriften, beter in het naleven van het woord van wijsheid, ze betalen hun tiende en ze bidden. Ze proberen het goede te doen. Ze zijn intelligent en bekwaam, rein en fris, aantrekkelijk en slim. Ze zijn bovendien zeer groot in aantal. Er gaan er meer op zending dan ooit tevoren. Er trouwen er meer in de tempel. Zij weten waar het evangelie om draait, en ze proberen het na te leven, en op te zien naar de Heer om zijn leiding en hulp te ontvangen.

Maar het spijt mij dat ik moet zeggen dat zoveel van onze jonge mensen tussen de mazen van het net doorglippen. Ze proberen de ene dwaasheid na de andere uit; ze zijn blijkbaar niet tevreden tot ze naar beneden zijn getrokken in de put waaruit ze zichzelf niet kunnen bevrijden. Sommige van onze eigen kinderen bevinden zich onder hen, en u, moeders, bent degenen die de last draagt van het verdriet dat daaruit voortkomt. Zij zijn uw zoons en dochters. Daarom doe ik u vanavond, in de hoop dat ik u behulpzaam kan zijn, een verzoek.

In sommige gevallen is het misschien te laat, maar in de meeste gevallen is er nog een kans om leiding te geven, te overtuigen, in liefde te onderwijzen, te leiden naar paden die vruchtbaar en productief zijn en die ver weg zijn van die doodlopende straten waar men niets goeds kan vinden.

U hebt niets dierbaarders in deze wereld dan uw kinderen. Als u oud wordt, en uw haar wordt wit en uw lichaam raakt vermoeid, als u geneigd bent om in een schommelstoel te gaan mediteren over uw leven, dan is er niets zo belangrijk als de vraag wat er van uw kinderen geworden is. Het maakt niet uit hoeveel geld u hebt verdiend. Het maakt niet uit hoeveel auto's u hebt gehad. Het maakt niet uit hoe groot het huis is waar u woont. De brandende vraag die telkens weer bij u zal opkomen, is: *Hoe goed hebben mijn kinderen het gedaan?*

Als het antwoord is dat zij het erg goed hebben gedaan, dan is uw geluk volkomen. Als zij het minder goed gedaan hebben, dan is er geen enkele bevrediging die uw verlies kan compenseren.

En daarom smeek ik u vanavond, lieve zusters. Ga eens rustig de plussen de minpunten van uw rol als moeder zitten optellen. Het is niet te laat. Als al het andere niet werkt, dan is er het gebed en de beloofde hulp van de Heer om u bij te staan in uw beproevingen. Maar stel het niet uit. Begin nu, of uw kind nu zes of zestien is.

Ik heb gehoord dat een grote bijeenkomst die hier onlangs vlakbij is gehouden, bezocht is door tienduizend jonge mensen. Ik ben ervan overtuigd dat sommige van die jonge mensen van onze kerk waren.

Ik hoor dat de nummers waaruit het amusement die avond bestond, wellustig en slecht waren. Ze waren walgelijk en verlagend. Ze vertegenwoordigden de slechtste aspecten van het leven. Er zat geen schoonheid in. Er was alleen maar verfoeilijkheid en verdorvenheid. Het was smerigheid in zijn ergste vorm.

Die jonge mensen hadden tussen de 35 en 50 dollar entreegeld betaald. In veel gevallen kwam dat geld van hun ouders. En dit soort dingen gebeuren over de hele wereld. Enkele van uw zoons en dochters stellen de promotors van dergelijke smerigheid in staat om welvarend te zijn in hun slechte bezigheden.

Afgelopen zondag had de *Deseret News* een gedetailleerd hoofdartikel over illegale drugsfeesten die *raves* genoemd worden. Ze duren van drie tot half acht 's zondagochtends. Daar dansen jonge mannen en vrouwen, in de late tienerjaren of begin twintig, op de metaalachtige klanken van zogenaamde muziek die uit stapels versterkers stroomt. 'Sommigen dragen felgekleurde kralen, anderen zwaaien met gloeiende staven. Sommigen hebben een speen in hun mond, terwijl anderen een schildersmasker dragen.' (*Deseret News*, 17 september 2000, B1.)

Er wisselen drugs van eigenaar tussen verkopers en kopers voor 20 tot 25 dollar per tablet.

Ik ken geen betere oplossing voor die smerige praktijken waarmee onze jonge mensen geconfronteerd worden dan de leringen van een moeder die ze in liefde een onmiskenbare waarschuwing geeft. Er zullen mislukkingen zijn, ja. Er zullen hartbrekende teleurstellingen zijn. Er zullen drama's zijn, ontmoedigend en hopeloos. Maar in veel gevallen, als het proces vroeg begint en blijvend is, zal er succes zijn, geluk, liefde en veel dankbaarheid. Uw portemonnee opendoen en uw zoon of dochter geld geven voordat u zich naar uw werk haast, is verkeerd. Dat kan alleen maar tot meer kwade praktijken leiden.

In de Spreuken vanouds staat: 'Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg, ook wanneer hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken' (Spreuken 22:6).

En een ander wijs gezegde luidt: 'De twijg buigt zich in de richting waarin de boom leunt.' (Alexander Pope, *Moral Essays*, deel 2 van *The Works of Aleander Pope, Esq.*, 'Epistle I: To Sir Richard Temple, Lord Cobham' [1776], blz. 119; regel 150.)

Onderwijs uw kinderen als ze nog erg jong en klein zijn, en houd daar nooit mee op. Zorg dat ze uw voornaamste punt van aandacht zijn zolang ze nog thuis wonen. Ik ben zo vrij om vanavond enkele zaken te noemen die u ze kunt leren. Deze lijst is niet volledig. U kunt er van alles aan toevoegen.

Leer ze om goede vrienden uit te zoeken. Ze krijgen vrienden, of het nu goede of slechte zijn. Die vrienden zullen veel invloed op ze hebben. Het is belangrijk dat ze een tolerante houding aannemen ten opzichte van alle mensen, maar het is nog belangrijker dat ze mensen om zich heen verzamelen die net als wij zijn en die het beste in hen naar voren brengen. Anders kunnen ze besmet raken met de gewoonten van hun vrienden.

Ik heb altijd een verhaal onthouden dat ouderling Robert Harbertson vanaf dit spreekgestoelte in deze Tabernakel verteld heeft. Hij had het over een Indiaanse jongen die een hoge berg beklom. Het was daar koud. Aan zijn voeten lag een ratelslang. De slang had het koud en smeekte de jongeman om hem op te pakken en naar beneden te brengen, waar het warmer was.

De Indiaanse jongen luisterde naar de verleidende woorden van de slang. Hij stemde toe. Hij nam hem in zijn armen en bedekte hem met zijn overhemd. Hij droeg hem de berg af, naar een warmere plek. Hij legde hem voorzichtig in het gras. Toen de slang warm was geworden, hief hij zijn kop op en beet de jongen met zijn giftanden.

De jongen schold op de slang omdat hij hem had aangevallen als dank voor zijn vriendelijke daad. De slang antwoordde: 'Je wist wat ik was toen je me opraapte.'

Waarschuw uw kinderen voor mensen met giftanden die hen zullen verleiden met mooie praatjes, waarop ze hen kwaad zullen doen en hen misschien zelfs zullen vernietigen.

Leer ze om een opleiding op prijs te stellen. 'De heerlijkheid Gods is intelligentie, of met andere woorden, licht en waarheid' (LV 93:36).

De leden van deze kerk hebben van de Heer opdracht gekregen om kennis te verwerven. Dat zal ze nu en in toekomende jaren tot zegen zijn.

Ik heb op een avond gefascineerd op tv het verhaal bekeken van een gezin in het middenwesten van de Verenigde Staten, dat bestond uit de ouders, drie zoons en een dochter.

De vader en moeder besloten toen zij trouwden dat zij alles zouden doen wat zij konden om hun kinderen een zo goed mogelijke opleiding te geven.

Ze woonden in een eenvoudig huis. Ze leefden eenvoudig. Maar ze voedden hun kinderen met kennis. Al die kinderen leverden opmerkelijke prestaties. Ze kregen allemaal een goede opleiding. Eén werd president van een universiteit, terwijl de anderen hoofd van grote ondernemingen werden — hoe je het ook bekijkt, ze waren allemaal een succes.

Leer ze hun lichaam respecteren. De gewoonte van jonge mensen om hun lichaam te laten tatoeëren en *piercen* neemt toe. De tijd zal komen dat ze daar spijt van krijgen, maar dan is het te laat. In de Schriften staat ondubbelzinnig:

'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?'

'Zo iemand Gods tempel schendt, God zal Hem schenden. Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig!' (1 Korintiërs 3:16–17.)

Het is droevig en betreurenswaardig dat sommige jonge mannen en jonge vrouwen hun lichaam laten tatoeëren. Wat denken ze aan dat pijnlijke proces te hebben? Is er iets 'kuis, welwillend of deugdzaam' (Geloofsartikelen 1:13) aan het laten doordrenken van je huid met zogenaamde kunst die je de rest van je leven met je mee moet dragen, tot je oud bent, tot je dood? Hun moet gezegd worden ervan af te zien. Ze moeten gewaarschuwd worden het te vermijden. De tijd zal komen dat ze er spijt van krijgen, maar dan is er geen ontsnappen aan de voortdurende herinnering aan hun dwaasheid, afgezien van een volgende kostbare en pijnlijke procedure.

Ik vind dat het ongepast en onaantrekkelijk is, maar tegenwoordig lijkt het heel normaal te zijn, om jonge mannen te zien die ringen in hun oren hebben, en vaak niet één paar, maar meerdere.

Zij hebben geen respect voor hun uiterlijk. Vinden ze het slim of aantrekkelijk om zich zo te versieren?

Ik stel dat het geen versiering is. Het is lelijk maken wat aantrekkelijk was. Niet alleen oren worden *gepierced*, maar ook andere lichaamsdelen, zelfs de tong. Belachelijk.

Wij — het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf — hebben het volgende standpunt ingenomen (ik citeer): 'De kerk ontmoedigt het nemen van tatoeages. Ze ontmoedigt tevens het *piercen* van het lichaam voor andere dan medische doeleinden, hoewel ze geen standpunt inneemt wat betreft een minimaal gebruik van één paar oorringen door vrouwen.'

Leer uw zoons en dochters drugs te mijden als de pest. Het gebruik van die verdovende middelen zal hen vernietigen. Ze kunnen hun lichaam niet op die manier misbruiken, ze kunnen

geen gemene, verslavende begeerten in hun lichaam opbouwen zonder zichzelf onnoemelijke schade toe te brengen. De ene gewoonte schept de andere, tot het slachtoffer in veel gevallen tot een staat van volkomen hulpeloosheid vervalt, met een totaal verlies van zelfbeheersing die niet meer kan worden herwonnen.

Onlangs bleek in een tv-programma dat één op de vijf jonge mensen die aan de drugs zijn, daar kennis mee hebben gemaakt door hun ouders. Wat is er toch mis met de mensen? Het gebruik van drugs is een doodlopende straat. Je komt ermee in een toestand waarin je je zelfbeheersing verliest, je zelfrespect verliest, en jezelf vernietigt. Leer uw kinderen om ze te mijden als een ernstige ziekte. Zorg ervoor dat ze die middelen gaan verafschuwen.

Leer ze eerlijkheid. De gevangenissen van de wereld zitten vol mensen die hun slechte activiteiten begonnen zijn met bescheiden vormen van oneerlijkheid. Een klein leugentje leidt zo vaak tot een grotere leugen. Een klein diefstalletje leidt zo vaak tot een grotere diefstal. Al gauw heeft die persoon een web gesponnen waaruit hij niet meer kan ontspannen. De brede weg naar de gevangenis begint als een smal, aantrekkelijk pad.

Leer ze deugdzaamheid. Leer jonge mannen om jonge vrouwen te respecteren als dochters van God die begiftigd zijn met iets kostbaars en moois. Leer uw dochters om jonge mannen te respecteren, jongens die het priesterschap dragen, jongens die boven het smakeloze kwaad van de wereld zouden moeten staan, en dat ook doen.

Leer ze bidden. Geen van ons is wijs genoeg om het helemaal zelf te redden. Wij hebben de hulp, de wijsheid en de leiding van de Almachtige nodig om tot die beslissingen te komen die zo verschrikkelijk belangrijk voor ons zijn. Er is geen vervanging voor het gebed. Er is geen betere hulpbron.

Geliefde moeders, wat ik heb genoemd, is uiteraard niet nieuw. Het is zo oud als Adam en Eva. Maar de genoemde punten zijn zo doeltreffend en zeker als de zonsopgang in de ochtend, en de lijst is niet volledig.

Ook al is er veel te vermijden, men kan toch veel plezier hebben. Men kan erg gelukkig zijn met goede vrienden. Ze hoeven niet preuts te zijn. Ze kunnen plezier hebben, en hebben laten zien dat zij plezier kunnen hebben, en hebben dat ook.

God zegene u, geliefde vriendinnen. Verruil uw geboorterecht als moeder niet voor een hebbedingetje van weinig waarde. Geef uw gezin de meeste aandacht. De baby die u in uw armen houdt, zal net zo snel groeien als de zonsopgang en zonsondergang van de voorbij vliedende dagen. Ik hoop dat u, als dat gebeurt, er niet toe zult worden gebracht om met de woorden van koning Lear uit te roepen: 'Hoeveel scherper dan een slangentand voelt het om een ondankbaar kind te hebben!' (*King Lear*, eerste akte, vierde toneel, regel 312.) Ik hoop dat u, in plaats daarvan, alle reden zult hebben om trots te zijn op uw kinderen, ze lief te hebben, geloof in ze te hebben, ze te zien opgroeien in rechtschapenheid en deugdzaamheid voor de Heer, ze nuttige en productieve leden van de samenleving te zien worden. Als u daarbij slechts af en toe gefaald hebt, dan kunt u tenminste nog zeggen: ik heb mijn uiterste best gedaan, ik heb het zo goed gedaan als ik kon. Ik heb niets de vervulling van mijn rol als moeder in de weg laten staan. Maar onder dergelijke omstandigheden zal falen zeldzaam zijn.

Om niet de indruk te wekken dat ik alle verantwoordelijkheid op u leg, wil ik zeggen dat ik van plan ben om over twee weken over deze aangelegenheden tot de vaders te spreken tijdens de algemene priesterschapsbijeenkomst.

Mogen de zegeningen van de hemel op u komen, lieve zusters. Moge u niet iets van voorbijgaande waarde inruilen voor het grotere goed van zoons en dochters, jongens en meisjes, jonge mannen en vrouwen voor wier opvoeding u onontkomelijke verantwoording draagt.

Moge de deugd van het leven van uw kinderen uw leven heiligen als u op leeftijd gekomen bent. Moge u ertoe gebracht worden om, net als Johannes, uit te roepen: 'Groter blijdschap ken ik niet, dan dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid wandelen' (3 Johannes 1:4). Daar bid ik om, in alle oprechtheid, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. □

Zij hebben ook tot ons gesproken

Verslag van de 170ste oktoberconferentie van 7-8 oktober 2000 voor de kinderen van de kerk

President Gordon B. Hinckley: Als we hierna een beetje vriendelijker zijn, een beetje beter voor onze naasten, als we dichter tot de Heiland zijn gekomen, en ons ernstig hebben voorgenomen om zijn leringen en voorbeeld te volgen, is deze conferentie een enorm succes geweest.

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium: Adam bad; Jezus bad; Joseph bad. Wij weten wat de uitkomst van hun gebeden was. Hij die zelfs de val van een mus opmerkt, hoort het beslist ook als wij ons hart uitstorten. Denk aan de belofte: 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden' (Jakobus 1:5).

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium: Als ik zo op mijn leven terugkijk, herken ik één bron van uitzonderlijke kracht en zegen. Dat is mijn getuigenis en wetenschap dat Jezus de Christus is, de Heiland en Verlosser van de hele mensheid.

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen: In het woord van wijsheid vond ik een beginsel met een belofte. Het beginsel: zorg voor je lichaam; vermijd gewoontevormende, opwekkende of verdovende middelen, thee, koffie, tabak, drank en drugs (zie LV 89:3–9). (...)

De belofte: wie dit gehoorzamen, krijgen een betere gezondheid (zie LV 89:18), en 'grote schatten aan kennis (...), ja, verborgen schatten' (LV 89:19).

Ouderling David B. Haight van het Quorum der Twaalf Apostelen: het leven kan mooi en zinvol zijn, maar we moeten het op een eenvoudige manier leiden. We moeten de beginselen van het evangelie naleven. Want het komt op het evangelie aan in ons leven.

Ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen: Of we nu jong of oud zijn, we moeten zelf goede vrienden zijn, maar moeten ook onze vrienden met zorg uitkiezen. Door *eerst* voor de Heer te kiezen, wordt het makkelijker en veilig om vrienden te kiezen.

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen: We kunnen die het beste *ontlenen* aan de standaardwerken en de leringen van Gods profeten.

Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen: Een van de mooie boodschappen van de herstelling is dat de vensters des hemels open staan. Allen die naar de waarheid zoeken, kunnen het voor zichzelf te weten komen door de openbaring van de Geest.

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen: Bij de doop sluiten we een verbond met onze hemelse Vader dat we bereid zijn in zijn koninkrijk te komen en vanaf die tijd zijn geboden te onderhouden, zelfs ondanks het feit dat we nog steeds in de wereld leven. In het Boek van Mormon worden we eraan herinnerd dat onze doop een verbond is om '*te allen tijde* als getuigen van God [en zijn koninkrijk] te staan, *in alle dingen en in alle plaatsen*, waar gij u ook moogt bevinden' (Mosiah 18:9; cursivering toegevoegd).

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen: Als je moeite hebt om je te beheersen in waar je naar kijkt of luistert, in wat je zegt of doet, dan vraag ik je om je Vader in de hemel om hulp te bidden. (...) Praat met je vader en je moeder. Praat met je bisschop. Vraag de best mogelijke hulp aan alle goede mensen om je heen.

Ouderling Dennis B. Neuenschwander van het Presidium der Zeventig: Als we hedendaagse profeten, zieners en openbaarders onder ons hebben en niet naar hen luisteren, is dat hetzelfde als dat ze er niet zouden zijn.

Zuster Margaret D. Nadauld, algemeen jongevrouwenpresidente: Ons leven weerspiegelt waar we naar streven. Als we, met ons hele hart, werkelijk de Heiland willen leren kennen en meer op Hem willen gaan lijken, zal dat ook gebeuren. □

Leringen voor onze tijd 2001

Leringen voor onze tijd vormt het lesmateriaal op de vierde zondag van de maand voor zowel de Melchizedekse priesterschap als de ZHV. Hiervoor kiest het Eerste Presidium ieder jaar tien onderwerpen met bronnenmateriaal uit. Hier volgen de onderwerpen met bronnenmateriaal voor het jaar 2001. Het ring- of districtpresidium kiest nog twee onderwerpen.

De leerkracht kiest een of hoogstens twee bronnen uit die het beste passen bij de behoeften van de leden van de groep of het quorum. De leid(st)ers en leerkrachten wordt aangeraden discussies op gang te brengen, niet een preek of een presentatie te geven. Ze moeten manieren bedenken om de leden van de groep of het quorum te stimuleren de beginselen die in de discussie behandeld worden, in hun leven toe te passen. Wenken voor de voorbereiding en het leiden van de discussies in het quorum of de groep staan in *Onderwijzen — geen grotere roeping* en *Leidraad onderwijs*.

1. De rol van de Schriften in de bekering van ons eigen gezin

Deuteronomium 11:18–19; 2 Timoteüs 3:14–17; 2 Nephi 25:21–23; Mosiah 1:3–7.

Boyd K. Packer, 'Leer de kinderen', *Liahona*, mei 2000, blz. 14.

Henry B. Eyring, 'Het vermogen om de leer uiteen te zetten', *De Ster*, juli 1999, blz. 85.

Dallin H. Oaks, 'De geest voeden', *Liahona*, augustus 2001.

'Het evangelie leren in ons gezin', les 2 in *De HLD-vrouw A*.

2. Het belang van de Schriften in het leven van onze voorvaderen

Deuteronomium 31:10–13; Johannes 5:39; 1 Nephi 3:1–4, 19–20; Mosiah 1:2–7.

James E. Faust, 'Over zaad en aarde', *Liahona*, januari 2000, blz. 54.

L. Tom Perry, 'Met alle ijver onderwijzen in het woord Gods', *De Ster*, juli 1999, blz. 6.

'De Schriften', hoofdstuk 10 in *Evangeliebeginselen*, blz. 52.

3. Volg de broeders

Matteüs 7:15–23; LV 21:1–6; 43:1–7; 124:45–46.

M. Russel Ballard, 'Pas op voor valse profeten en leraren', *Liahona*, januari 2000, blz. 73.

David B. Haight, 'De profeet steunen', *De Ster*, januari 1999, blz. 41.

'De algemene autoriteiten volgen', les 13 in *De HLD-vrouw B*.

4. Ons toevluchtsoord voor de storm

Jesaja 41:10; Alma 36:3, 27; LV 58:2–4; 121:1–8; 122.

James E. Faust, 'Hoop, een anker van de ziel', *Liahona*, januari 2000, blz. 70.

Joseph B. Wirthlin, 'Op zoek naar een veilige haven', *Liahona*, juli 2000, blz. 71.

Robert D. Hales, 'Zie, wij prijzen hen gelukkig die volhard hebben', *De Ster*, juli 1998, blz. 83.

'Beproevingen, tegenspoed en lijden', les 15 in *De HLD-vrouw B*.

5. Ontvankelijk zijn voor de leiding van de Heilige Geest

Johannes 14:16–17, 26; 2 Nephi 32:2–5; Moroni 10:5–7; LV 8:2–3.

Boyd K. Packer, 'Tongen als van vuur die zich verdeelden', *Liahona*, juli 2000, blz. 7.

Jeffrey R. Holland, 'Geeft dan uw vrijmoedigheid niet prijs', *Liahona*, juni 2000, blz. 34.

Richard G. Scott, 'Hij leeft', *Liahona*, januari 2000, blz. 105.

'De gave van de Heilige Geest', les 30 in *Plichten en zegeningen van het priesterschap A*.

6. Ware discipelen verspreiden het evangelie

Matteüs 5:16; LV 4; 18:14–16; 88:81.

Gordon B. Hinckley, 'Zoek de lammeren, hoed de schapen', *De Ster*, juli 1999, blz. 118.

M. Russel Ballard, 'Hoe staat het met ons?', *Liahona*, juli 2000, blz. 37.

Henry B. Eyring, 'Een stem tot waarschuwing', *De Ster*, januari 1999, blz. 37

'Zendingswerk', hoofdstuk 33 in *Evangebeginselen*, blz. 211.

7. De jeugd sterken

1 Timoteüs 4:12; Alma 37:35; 38:2; 41:10; Geloofsartikelen 1:13.

Gordon B. Hinckley, haardvuuravond 12 november 2000, te verschijnen in *Liahona*, april 2001.

Gordon B. Hinckley, 'Uw grootste opgave: moeder', *Liahona*, januari 2001.

Gordon B. Hinckley, 'Groot zal de vrede van uw kinderen zijn', *Liahona*, januari 2001.

Voor de kracht van de jeugd , pamflet (34285 120).

'Zedelijke reinheid', les 34 in *Plichten en zegeningen van het priesterschap A*. 'Rein denken', les 9 in *De HLD-vrouw B*.

8. Rein worden voor de Heer

Jesaja 1:1; Mosiah 4:10–12; LV 19:16–20; 58:42–43.

Thomas S. Monson, 'Uw eeuwige vaart', *Liahona*, juli 2000, blz. 56.

Henry B. Eyring, 'Stel niet uit', *Liahiona*, januari 2000, blz. 38.

Boyd K. Packer, 'Gereinigd', *De Ster*, juli 1997, blz. 8.

'Bekering', hoofdstuk 19 in *Evangeliebeginselen*, blz. 122–128.

9. De heiligheid van het vrouwzijn

Spreuken 31:10–31; Efeziërs 5:25–28, 31; Jakob 2:28–35.

James E. Faust, 'Wat het inhoudt een dochter van God te zijn', *Liahona*, januari 2000, blz. 120.

Richard G. Scott, 'De heiligheid van het vrouwzijn', *Liahona*, juli 2000, blz. 43.

Russel M. Nelson, 'Onze heilige taak om de vrouw te eren', *De Ster*, juli 1999, blz. 45.

'De vrouw die heilige der laatste dagen is', les 14 in *De HLD-vrouw A*.

10. Dankbaarheid

Psalm 100; Lucas 17:11–19; Mosiah 2:19–22; LV 78:19.

Gordon B. Hinckley, 'De Heer zij dank voor zijn zegeningen', *De Ster*, juli 1999, blz. 104.

Thomas S. Monson, 'Een dankbare houding', *Liahona*, mei 2000, blz. 2.

'Dankbaarheid ontwikkelen', les 35 in *De HLD-vrouw B*. □

Aanbevolgen thema's voor de bijeenkomsten ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven*

AANBEVOLEN THEMA'S	THEMA-IDEEËN VOOR MINIKLASSEN**
Geestelijke ontwikkeling (LV 88:63)	• Aanbidding in de tempel • Bidden en schriftstudie • Inachtneming van de sabbat (LV 59)
Huishoudelijke vaardigheden (Spreuken 31:27)	• Voedsel telen, bereiden en bewaren • Ordelijkheid en netheid thuis • De waarde van werken
Huwelijk en gezin (Maleachi 4:6; Mosiah 4:15)	• 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' (*De Ster*, oktober 1998, 24) • Gezinsavond, gezinsgebed en schriftstudie • Vaardigheid in opvoeden
Harmonieuze relaties (Matteüs 5:38–44; 25:40)	• Communicatie en het oplossen van conflictsituaties • Bekering en vergiffenis • Doeltreffend leiderschap
Zelfredzaamheid (LV 88:119)	• Voorraadvorming en noodsituaties • Opleiding en middelenbeheer • Gezondheid en hygiëne
Dienstbetoon (Spreuken 31:20; Mosiah 4:26)	• Familie en naasten dienen • Dienen in de kerk • Dienstbetoonproject in de gemeenschap
Fysieke en emotionele gezondheid (Mosiah 4:27; LV 10:4)	• Conditietraining en goede voeding • Stressmanagement en ontspanning • Dankbaarheid voelen en de zegeningen van de Heer zien
Algemene ontwikkeling en opleiding (LV 88:118; 130:18–19)	• Patriarchale zegens • Talenten en creativiteit ontplooien • Altijd leren
Alfabetisering (Daniël 1:17; Mozes 6:5–6)	• Evangeliekennis • Geschiedenis en getuigenissen op schrift • Onderwijs aan kleine kinderen en kinderlectuur
Culturele activiteiten (LV 25:12)	• Het belang van muziek in het gezin • Literatuur en de schone kunsten • Begrip voor andere culturen

*De 'Richtlijnen voor de bijeenkomst ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven' was een bijlage bij een brief van het Eerste Presidium, gedateerd 20 september 1999.

**Bronmateriaal voor de thema's van de miniklassen vindt men ook in: deel A en B van *De HLD-vrouw* en het lesboek *Evangeliebeginselen*.

Hulpbronnen

Voor gebruik in 2001, *Aäronische priesterschap 2*, les 1–25

Om uw lessen aan te vullen en te verrijken

Les 1: Wie ben ik?

Russel M. Nelson, 'De schepping', *Liahona*, juli 2000, blz. 102.

Russel M. Nelson, 'Wij zijn kinderen van God', *De Ster*, januari 1999, blz. 101.

'Triomf', *De Ster*, augustus 1998, blz. 40.

'Ik ben een kind van God', *Lofzangen*, nr. 195.

Les 2: Onze Vader in de hemel kennen

James E. Faust, 'Dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus', *De Ster*, februari 1999, blz. 2.

Jeffrey R. Holland, 'De handen van de vaders', *De Ster*, juli 1999, blz. 16.

S. Michael Wilcox, 'Geen andere goden voor mijn aangezicht', *De Ster*, februari 1998, blz. 26.

Les 3: Geloof in Jezus Christus

Neal A. Maxwell, 'Deel hebben aan het zoenbloed van Christus', *De Ster*, januari 1998, blz. 23.

John B. Dickson, 'De weergaloze gaven', *De Ster*, oktober 1999, blz. 18.

Sheri L. Dew, 'Onze enige kans', *De Ster*, juli 1999, blz. 77.

Les 4: De Heilige Geest als metgezel

Dallin H. Oaks, 'Onderrichten en leren door de Geest', *De Ster*, mei 1999, blz. 14.

Boyd K. Packer, 'Persoonlijke openbaring', *De Ster*, juni 1997, blz. 8.

Brad Wilcox, 'Een gevaarlijke vraag', *Liahona*, mei 2000, blz. 32.

'Neem de Heil'ge Geest tot gids', *Lofzangen*, nr. 204.

Les 5: De vrije wil

James E. Faust, 'Gehoorzaamheid: het pad naar de vrijheid', *De Ster*, juli 1999, blz. 53.

Joseph B. Wirthlin, 'Jij moet kiezen', *De Ster*, november 1998, blz. 46.

Sharon G. Larsen, 'Keuzevrijheid: een zegen en een last', *Liahona*, januari 2000, blz. 12.

Les 6: Dienstbetoon

Robert J. Whetten, 'Trouwe volgelingen', *De Ster*, juli 1999, blz. 34.

Janna Nielsen, 'Een zaterdag vol dienstbetoon', *De Ster*, augustus 1998, blz. 10.

H. David Burton, 'Ga heen, doe gij evenzo', *De Ster*, juli 1997, blz. 75.

Les 7: Het eeuwige belang van het gezin

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf, 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, oktober 1998, blz. 24.

Dallin H. Oaks, 'Het gewichtigste van de wet', *Liahona*, maart 2000, blz. 14.

Henry B. Eyring, 'Het gezin', *De Ster*, oktober 1998, blz. 12.

Robert D. Hales, 'Het eeuwige gezin', *De Ster*, januari 1997, blz. 61.

'Ons gezin kan eeuwig zijn', *Lofzangen*, nr. 204.

Les 8: Een geestelijke instelling

Russel M. Nelson, 'Geestelijk vermogen', *De Ster*, januari 1998, blz. 15.

Robert L. Millet, 'De natuurlijke mens afleggen', *Liahona*, augustus 2000, blz. 6.

'Zelfbeheersing', *De Ster*, juni 1999, blz. 25.

Les 9: Bekering en de verzoening van Jezus Christus

Henry B, Eyring, 'Stel niet uit', *Liahona*, januari 2000, blz. 38.

Boyd K. Packer, 'Gereinigd', *De Ster*, juli 1997, blz. 8.

Bruce C. Hafen, 'Een kroon voor as: de verzoening van Jezus Christus', *De Ster*, juli 1997, blz. 38.

Les 10: Schriftstudie

Daniel C. Peterson, 'Nieuwe bewijzen staven het Boek van Mormon', *Liahona*, september 2000, blz. 28.

'Waar moeten we in de Schriften naar zoeken?', *De Ster*, mei 1998, blz. 28.

Willie Holdman en Richard M. Romney, 'Grote hoogten', *De Ster*, maart 1997, blz. 10–15.

'Bij mijn studie van de Schriften', *Lofzangen*, nr. 178.

Les 11: Satan en zijn verzoekingen

Thomas S. Monson, 'In gevaar', *De Ster*, juli 1998, blz. 53.

Richard B. Wirthlin, 'Vier absolute waarheden voor een feilloos zedelijk kompas', *De Ster*, januari 1998, blz. 9.

Clyde J. Williams, 'Schild tegen het kwaad', *De Ster*, oktober 1996, blz. 18.

'Kies toch goed', *Lofzangen*, nr. 162.

Les 12: Het gebed

Gordon B. Hinckley, 'Wees niet bevreesd, geloof alleen', *Liahona*, oktober 2000, blz. 26.

'Hoe kan ik ervoor zorgen dat mijn gebeden niet eentonig worden?' *De Ster*, juni 1999, blz. 18.

Eileen Murphy Allred, 'Opa's gebed', *De Kinderster*, maart 1998, blz. 4.

'Dacht gij aan 't gebed?' *Lofzangen*, nr. 96.

Les 13: Vasten

Thomas S. Monson, 'Bouwen aan uw eeuwig thuis', *De Ster*, oktober 1999, blz. 2.

Lorenzo Presença, 'De eerste keer als gezin vasten', *De Kinderster*, juni 1999, blz. 12.

Diane K. Cahoon, 'Het wonder van zuster Stratton', *De Kinderster*, mei 1999, blz. 6.

Les 14: Gehoorzaamheid aan God

Patricia P. Pinegar, 'Vrede, hoop en leiding', *Liahona*, januari 2000, blz. 79.

Danald L. Straheli, 'Gehoorzaamheid: de grote uitdaging', *De Ster*, juli 1998, blz. 92.

'Gehoorzaam zijn stem en onderhoud zijn geboden', *De Ster*, februari 1998, blz. 25.

'Strijd voor het recht', *Lofzangen*, nr. 161.

Les 15: Verhoging door getrouw te zijn aan de verbonden

James E. Faust, 'Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart', *De Ster*, juli 1998, blz. 19.

Richard G. Scott, 'Jezus Christus, onze Verlosser', *De Ster*, juli 1997, blz. 57.

'Zion opbouwen door verbonden te sluiten en verordeningen te ontvangen', *De Ster*, mei 1998, blz. 25.

'O mijn Vader', *Lofzangen*, nr. 190.

Les 16: Tiende en gaven

James E. Faust, 'De vensters van de hemel openen', *De Ster*, januari 1999, blz. 67.

Jon R. Howe, 'Aanschouwelijk onderwijs dat motiveert', *De Ster*, maart 1999, blz. 26.

Ronald E. Poelman, 'Tiende: een voorrecht', *De Ster*, juli 1998, blz. 86.

Les 17: De patriarchale zegen

Thomas S. Monson, 'Je celestiale reis', *De Ster*, juli 1999, blz. 114.

Richard D. Allred, 'De Heer zegent zijn kinderen door een patriarchale zegen', *De Ster*, januari 1998, blz. 28.

Valeria Salerno, 'De dag waarop ik mijn patriarchale zegen ontving', *De Ster*, oktober 1997, blz. 20.

Les 18: De plichten van een leraar in de Aäronische priesterschap

James E. Faust, 'Door welke kracht hebt gij dit gedaan?', *De Ster*, januari 1999, blz. 52.

James E. Faust, 'De macht van het priesterschap', *De Ster*, juli 1997, blz. 41.

Dalin H. Oaks, 'De Aäronische priesterschap en het avondmaal', *De Ster*, januari 1999, blz. 43.

Les 19: Een gebroken hart en een verslagen geest

Robert D. Hales, 'Lichaam en ziel genezen', *De Ster*, januari 1999, blz. 16.

Juan Antonio Flores, 'Mijn leven veranderen', *De Ster*, mei 1998, blz. 40.

'Rustig genoeg om te luisteren', *De Ster*, maart 1997, blz. 30.

Les 20: Het voorbereiden van het avondmaal

Thomas S. Monson, 'De priesterschap — machtig leger van de Heer', *De Ster*, juli 1999, blz. 56.

Dallin H. Oaks, 'De Aäronische priesterschap en het avondmaal', *De Ster*, januari 1999, blz. 43.

Lois T. Bartholomew, 'Elke zondag kerstfeest', *De Ster*, december 1997, blz. 24.

'Bij 't gebed voor 't brood en 't water', *Lofzangen*, nr. 115.

Les 21: Zich voorbereiden op het Melchizedeks priesterschap

Thomas S. Monson, 'De priesterschap — machtig leger van de Heer', *De Ster*, juli 1999, blz. 56.

James E. Faust, 'Door welke kracht hebt gij dit gedaan?', *De Ster*, januari 1999, blz. 52.

Joseph B. Wirthlin, 'In het priesterschap groeien', *Liahona*, januari 2000, blz. 45.

Les 22: De patriarchale leiding in het gezin

Jeffrey R. Holland, 'De handen van de vaders', *De Ster*, juli 1999, blz. 16.

Fraser Aumua en Laury Livsey, 'Zo vader, zo zoon', *Liahona*, september 2000, blz. 38.

S. Michael Wilcox, 'Goddelijk partnerschap', *De Ster*, september 1997, blz. 8.

Les 23: De praktische voorbereiding op een zending

M. Russel Ballard, 'Van vriend tot vriend', *De Kindervriend*, oktober 2000, blz. 10.

Marvin K. Gardner, 'Soweto's rooskleurige toekomst', *De Ster*, december 1999, blz. 36.

'Uitgekozen Hem altijd te dienen', *De Ster*, augustus 1999, blz. 26.

Les 24: De zegen van werken

James E. Faust, 'Verloren horizonnen', *De Ster*, augustus 1999, blz. 2.

Neal A. Maxwell, 'Steek uw handen uit de mouw', *De Ster*, juli 1998, blz. 43.

Robert D. Hales, 'Van vriend tot vriend', *De Kinderster*, september 1997, blz. 6.

'Steek uw handen uit de mouw', *Lofzangen*, nr. 169.

Les 25: Persoonlijke reinheid door zelfbeheersing

'Wat profeten zeggen over kuisheid en trouw', *De Ster*, oktober 1999, blz. 26.

Jeffrey R. Holland, 'Reinheid', *De Ster*, januari 1999, blz. 89; zie ook *Liahona*, oktober 2000, blz. 40.

Richard G. Scott, 'Serieuze vragen, serieuze antwoorden', *De Ster*, september 1997, blz. 28. □

Hulpbronnen

Voor gebruik in 2001, *Jongevrouwen 2*, les 1–24

Om uw lessen aan te vullen en te verrijken

Les 1: Dichter bij Jezus Christus komen

James E. Faust, 'Dat zij U kennen, de enige en waarachtige God, en Jezus Christus', *De Ster*, februari 1999, blz. 2.

Russel M. Nelson, 'Jezus Christus, onze Meester, en meer', *Liahona*, april 2000, blz. 4.

Joseph B. Worthlin, 'Zijn leven als voorbeeld nemen', *De Ster*, februari 1999, blz. 34.

'U wil ik volgen, Heer', *Lofzangen*, nr. 153.

Les 2: Geestelijke gaven

Janette Hales Beckam, 'De realiteit van het geloof', *De Ster*, januari 1998, blz. 77.

Huisbezoekboodschappen, *De Ster*, 1997 (elke uitgave behalve januari en juli).

Les 3: Het koninkrijk van God opbouwen

James E. Faust, 'De prijs van het discipelschap', *De Ster*, april 1999, blz. 2.

Jeffrey R. Holland, 'Als duiven op het raamkozijn', *Liahona*, juli 2000, blz. 90.

Dale E. Miller, 'De vervolmakende weg van het koninkrijk', *De Ster*, juli 1998, blz. 34.

'Wij gaan voort, steeds voort', *Lofzangen*, nr. 164.

Les 4: Gehoorzaamheid aan de geboden helpt ons onze goddelijke taak te vervullen

James E. Faust, 'Zo dichtbij de engelen', *De Ster*, juli 1998, blz. 106.

Richard J. Maynes, 'Een celestiale richting in je tienerjaren', *De Ster*, januari 1998, blz. 31.

Richard G. Scott, 'De vreugde door het naleven van het grote plan van geluk', *De Ster*, januari 1997, blz. 70.

'Wees gehoorzaam aan de geboden', *Lofzangen*, nr. 197.

Les 5: Woonmilieu

Thomas S. Monson, 'Bouwen aan een eeuwig thuis', *De Ster*, oktober 1999, blz. 2.

Virginia U. Jensen, 'Verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven', *Liahona*, januari 2000, blz. 114.

Margaret D. Nadauld, 'Je huisgenoten in je hart sluiten', *De Ster*, juli 1998, blz. 100.

'Als een hemel op de aarde', *Lofzangen*, nr. 194.

Les 6: Helpen in de huishouding

James E. Faust, 'Zo dichtbij de engelen', *De Ster*, juli 1998, blz. 106.

Neal A. Maxwell, 'Steek uw handen uit de mouw', *De Ster*, juli 1998, blz. 43.

Vaughn J. Featherstone, 'Één schakel houdt stand', *Liahona*, januari 2000, blz. 15.

Les 7: Leven in liefde en harmonie

Robert D. Hales, 'Het gezin sterken: onze heilige taak', *De Ster*, juli 1999, blz. 37.

'Gezinsleden beginselen van rechtschapenheid leren', *De Ster*, april 1999, blz. 25.

Sharon G. Larsen, 'Jongevrouwen — banieren der vrijheid', *De Ster*, juli 1998, blz. 104.

'Als er liefde heerst', *Lofzangen*, nr. 192.

Les 8: De communicatie verbeteren

M. Russel Ballard, 'Als een onuitblusbare vlam', *De Ster*, juli 1999, blz. 101.

Tammy Munro, 'Samen lezen met Ben', *Liahona*, mei 2000, blz. 10.

Ann Michelle Nielsen, 'De doorbraak', *De Ster*, december 1999, blz. 40.

Les 9: Een jongevrouw als vredestichtster thuis

Erika DeHart, 'Geen belangrijkere les', *De Ster*, november 1999, blz. 29.

Aurora Rojas de Álvarez, 'Vreugde in het volgen van de Heer', *De Ster*, oktober 1999, blz. 44.

Lynn G. Robbins, 'Keuzevrijheid en boosheid', *De Ster*, juli 1998, blz. 89.

Les 10: Het priesterschap: een grote zegen

Gordon B. Hinckley, 'De profeet aan het woord', *De Ster*, juni 1997, blz. 32.

James E. Faust, 'De macht van het priesterschap', *De Ster*, juli 1997, blz. 41.
D. Lee Tobler, 'Het priesterschap thuis', *De Ster*, juli 1999, blz. 51.
'God van wijsheid, God van kracht', *Lofzangen*, nr. 12.

Les 11: De bisschop waarderen
Gordon B. Hinckley, 'De herders van de kudde', *De Ster*, juli 1999, blz. 60.
Boyd K. Packer, 'De bisschop en zijn raadgevers', *De Ster*, juli 1999, blz. 71.
Dallin H. Oaks, 'Bisschop, help!', *De Ster*, juli 1997, blz. 32.

Les 12: Vaderlijke zegens
Gordon B. Hinckley, 'De profeet aan het woord', *De Ster*, juni 1997, blz. 32.
James E. Faust, 'Wat het inhoudt een dochter van God te zijn', *Liahona*, januari 2000, blz. 120.
S. Michael Wilcox, 'Goddelijk partnerschap', *De Ster*, september 1997, blz. 8.

Les 13: Patriarchale zegens
Thomas S. Monson, 'Je celestiale reis', *De Ster*, juli 1999, blz. 114.
Richard D. Allred, 'De Heer zegent zijn kinderen door een patriarchale zegen', *De Ster*, januari 1997, blz. 28.
Valeria Salerno, 'De dag waarop ik mijn patriarchale zegen ontving', *De Ster*, oktober 1997, blz. 20.

Les 14: De zegeningen van de tempel
Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf, 'Zegeningen van de tempel: op de aarde en in de eeuwigheid', *De Ster*, mei 1999, blz. 42.
David E. Sorensen, 'Kleine tempels — grote zegeningen', *De Ster*, januari 1999, blz. 74.
'Tempels op de berg des Heren', *Lofzangen*, nr. 187.

Les 15: Het tempelhuwelijk
Richard G. Scott, 'De zegeningen van de tempel ontvangen', *De Ster*, juli 1999, blz. 29.
David E. Sorensen, 'De wittebroodsweg', *De Ster*, oktober 1997, blz. 16.
Patricia E. McInnis, 'Het tempelhuwelijk waarop ik gewacht had', *De Ster*, april 1997, blz. 28.
'Ons gezin kan eeuwig zijn', *Lofzangen*, nr. 203.

Les 16: Dagboeken
Bruce C. Hafen, 'Beloften in het hart van de kinderen planten', *De Ster*, juni 1998, blz. 16.

Les 17: Familiehistorische verslagen bijhouden
Russel M. Nelson, 'Een nieuwe oogsttijd', *De Ster*, juli 1998, blz. 39.
'Een liefdeswerk', *Liahona*, juni 2000, blz. 26.
Dennis B. Neuenschwander, 'Bruggen en eeuwige kostbaarheden', *De Ster*, juli 1999, blz. 98.
'Voer uw hart terug', *Lofzangen*, nr. 189.

Les 18: Een erfgoed van deugdzame tradities
Robert D. Hales, 'Het gezin sterken: onze heilige taak', *De Ster*, juli 1999, blz. 37.
Richard G. Scott, 'Hindernissen voor geluk verwijderen', *De Ster*, juli 1998, blz. 95.

Les 19: Bereid je erop voor anderen te onderwijzen
Gordon B. Hinckley, 'Getuigenis', *De Ster*, juli 1998, blz. 77.
L. Tom Perry, 'Waarheid ontvangen', *De Ster*, november 1997, blz. 61.

F. Onyebueze Nmeribe, 'Ze hadden het zich al voorgenomen', *De Ster*, september 1999, blz. 10.

'Uitgekozen Hem altijd te dienen', *Lofzangen*, nr. 167.

Les 20: Het evangelie uitdragen

James E. Faust, 'Het is belangrijk om te getuigen', *De Ster*, maart 1997, blz. 2.

L. Tom Perry, 'Neem de uitdaging aan', *De Ster*, september 1999, blz. 44.

Darrin Lythgoe, 'Getuige van Jezus Christus', *De Ster*, december 1997, blz. 16.

'Ga heen en getuig', *Lofzangen*, nr. 172.

Les 21: Zendelingen steunen: brieven schrijven

(Geen artikelen)

Les 22: De Heer raadplegen

Gordon B. Hinckley, 'Wees niet bevreesd, geloof alleen', *Liahona*, oktober 2000, blz. 26.

Yessika Delfin Salinas, 'Bid voor uw vijanden', *Liahona*, september 2000, blz. 8.

'Hoe kan ik ervoor zorgen dat mijn gebeden niet eentonig worden?', *De Ster*, juni 1999, blz. 18.

'O zoete ure van 't gebed', *Lofzangen*, nr. 98.

Les 23: Door vasten krijg je zegeningen

Thomas S. Monson, 'Bouwen aan uw eeuwig thuis', *De Ster*, oktober 1999, blz. 2.

Brigada Acosta de Pérez, 'Vreugde in het volgen van de Heer', *De Ster*, oktober 1999, blz. 44.

Lorenzo Presença, 'De eerste keer als gezin vasten', *De Kinderster*, juni 1999, blz. 12.

'Wijd ons vasten, Heer', *Lofzangen*, nr. 95.

Les 24: Openbaring in ons dagelijks leven

Boyd K. Packer, 'Persoonlijke openbaring: de gave, de toets en de belofte', *De Ster*, juni 1997, blz. 8.

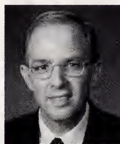
'Openbaring voor uzelf ontvangen', *Liahona*, september 2000, blz. 25.

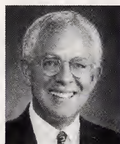
'God spreekt door persoonlijke openbaring tot zijn kinderen', *De Ster*, mei 1999, blz. 25.

'Neem de Heil'ge Geest tot gids', *Lofzangen*, nr. 204. □

Algemene presidiums van de hulporganisaties

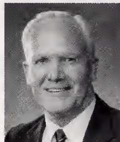
ZONDAGSSCHOOL

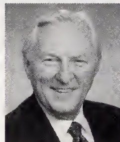

Ouderling Neil L. Andersen
Eerste raadgever

Ouderling Marlin K. Jensen
President

Ouderling John H. Groberg
Tweede raadgever

JONGEMANNEN

Ouderling F. Melvin Hammond
Eerste raadgever

Ouderling Robert K. Dellenbach
President

Ouderling John M. Madsen
Tweede raadgever

ZUSTERSHULPVERENIGING

Zuster Virginia U. Jensen
Eerste raadgeefster

Zuster Mary Ellen Smoot
President

Zuster Sheri L. Dew
Tweede raadgeefster

JONGEVROUWEN

Zuster Carol B. Thomas
Eerste raadgeefster

Zuster Margaret D. Nadauld
President

Zuster Sharon G. Larsen
Tweede raadgeefster

JEUGDWERK

Zuster Sydney S. Reynolds
Eerste raadgeefster

Zuster Coleen K. Menlove
President

Zuster Gayle M. Clegg
Tweede raadgeefster

Kerknieuws

Hoeksteenceremonie verbonden aan inwijding Conferentiecentrum

De inwijding van het Conferentiecentrum op zondag 8 oktober omvatte onder meer een hoeksteenceremonie die geleid werd door president Gordon B. Hinckley. De ceremonie vond ongeveer een uur voorafgaand aan de ochtendbijeenkomst van de conferentie plaats bij de zuidoosthoek van het gebouw.

De wachtenden buiten de zuidoostelijke deuren van het nieuwe gebouw waren verrast toen om kwart voor negen 's ochtends de leden van het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen, de senior-president van de quorums der Zeventig, de presiderende bisschop en de algemene presidentes van de ZHV, de jongevrouwen en het jeugdwerk naar buiten kwamen om deel te nemen aan de ceremonie. De menigte keek in stille eerbied toe terwijl president Hinckley uitlegde dat de hoeksteen een symbool is voor de Heer Jezus Christus, de hoeksteen van de kerk.

Een roestvrijstalen tijdcapsule die al in de holte van de hoeksteen geplaatst was, bevat allerlei artikelen, waaronder een tripelcombinatie met handtekeningen van het Eerste Presidium, een kleine bijenkorfreplica gemaakt van hout van dezelfde walnotenboom als het podium van het Conferentiecentrum, geïllustreerde informatie over de hoofdspant van het gebouw, een veiligheidshelm die bij de bouw gebruikt is, de april- en oktoberedities van de kerktijdschriften uit het jaar 2000, en foto's van de eerste kaarthouder die het Conferentiecentrum voor de algemene conferentie betrad.

'Wij verklaren nu dat het Conferentiecentrum voltooid en volledig is. God zegene dit geweldige gebouw', zei president Hinckley toen kerkleiders de hoeksteen gevoegd hadden.

Ongeveer 30.700 mensen woonden de ochtendbijeenkomst bij. Naast de 21 duizend zitplaatsen in het auditorium van het Conferentiecentrum en de negenhonderd zitplaatsen in het theater, vulden de bezoekers de Tabernakel, de Assembly Hall, en ruimten in het Bezoekerscentrum Noord en het Joseph Smith Memorial Building, terwijl zij die geen plaats konden vinden Temple Square en het omringende terrein vulden. Miljoenen namen deel via het Internet en via satellietontvangst thuis en in kerkgebouwen over de hele wereld. □

President Hinckley maakt zich op om de hoeksteen van het Conferentiecentrum te voegen, terwijl president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, en president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, toekijken.

Mutaties quorums der Zeventig en zondagsschool

Op 7 oktober 2000 verleenden de kerkleden tijdens de zaterdagmiddagbijeenkomst van de algemene conferentie hun steun aan mutaties in het Presidium der Zeventig, de quorums der Zeventig, en het algemeen zondagsschoolpresidium.

Ouderling Harold G. Hillam werd ontheven van zijn functie in het Presidium der Zeventig, en is nu werkzaam als lid van het presidium van het gebied Europa-West. De ouderlingen F. Enzio Busche, Loren C. Dunn en Alexander B. Morrison van het Eerste Quorum der Zeventig kregen het emeritaat. Vier leden van het Tweede Quorum der Zeventig werden ontheven: de ouderlingen Eran A. Call, W. Don Ladd, James O. Mason en Richard E. Turley sr.

Ouderling Dennis B. Neuenschwander werd geroepen om de vacature in het Presidium der Zeventig te vullen.

Ouderling Hillam werd bovendien ontheven als algemeen zondagsschoolpresident, samen met zijn raadgevers, de ouderlingen Neil L. Andersen en John H. Groberg. Ouderling Marlin K. Jensen van het Presidium der Zeventig werd steun verleend als algemeen zondagsschoolpresident en de ouderlingen Andersen en Groberg werden respectievelijk als zijn eerste en tweede raadgever geroepen.

Er werden twintig gebiedszeventigen ontheven en er werden twee nieuwe gesteund. □

FOTOGRAAF: JEFFREY D. ALLRED, MET DANK AAN CHURCH NEWS

De Boston-tempel, die hoog op een heuvel staat, is ontworpen in de stijl van de architectuur uit New England.

'Mijlpaal in de kerkgeschiedenis' 100 tempels

Op 1 oktober 2000 wijdde president Gordon B. Hinckley in vier diensten de Boston-tempel (Massachusetts) in, de honderdste tempel die de kerk nu in bedrijf heeft.

In zijn inwijdingsgebed zei hij: 'Almachtige Vader, (...) in ootmoed en ernstige eerbied buigen wij op deze historische dag voor U.

'Wij zijn bijeengekomen om deze tempel, uw heilige huis, in te wijden. Het is een bijzondere gelegenheid. Deze tempel wordt de honderdste tempel die uw kerk in bedrijf heeft.

'Wij hebben naar deze gelegenheid uitgezien. Wij hebben om deze dag gebeden. Wij spreken onze dank uit voor allen die zo getrouw en ijverig hebben gewerkt, vaak ondanks hevige tegenstand, om het wonder van de voltooiing van deze tempel tot stand te brengen.

'Voor ons is het echt een wonder. De grond waarop hij staat, de omstandigheden waaronder die bewaard is gebleven voor dit gebruiksdoel, en de beslissing om hem hier te bouwen zijn wonderen voor hen die hebben deelgenomen aan dit proces.

'Nu is hij klaar voor de doelen waarvoor hij gebouwd is. Wij zijn uiterst dankbaar. Wij danken U voor uw wonderbaarlijke ingrepen die dit alles mogelijk gemaakt hebben.'

President Hinckley was in het gezelschap van president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, en ouderling Neil L. Andersen van de Zeventig, eerste raadgever in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Noordoost.

'Dit is een mijlpaal in de kerkgeschiedenis', zei president Hinckley bij de inwijding van de tempel waarmee het doel bereikt is dat hij in de algemene aprilconferentie van 1998 uitsprak, namelijk om tegen het einde van het jaar 2000 honderd tempels klaar te hebben.

Ongeveer 16 duizend 800 leden namen deel aan de inwijdingsdiensten van de Boston-tempel. En duizenden anderen bekeken de ceremonies via satellietuitzendingen naar kerkgebouwen in het tempeldistrict.

De inwijding van deze honderdste tempel trok echter niet alleen de aandacht van de plaatselijke kerkleden en leden over de hele wereld: 82.600 gasten bezochten de open dagen (die van 29 augustus tot en met 23 september gehouden werden, zij het niet op zondagen), wat veel aandacht kreeg in de media. Een plaatselijke radiozender verzorgde de eerste online rondleiding van een tempel, compleet met een verteller. En een krant plaatste een artikel met foto's van het interieur van de tempel.

Vanwege een rechtszaak die door enkele omwonenden was aangespannen wegens hun bezwaar tegen de geplande tempelspits, is de tempel ingewijd zonder spits. Maar in een persconferentie op de avond voorafgaand aan de inwijding, uitte president Hinckley zijn optimisme inzake die kwestie.

'Wij zouden willen dat de spits erop stond. Ik betreur het dat dit niet het geval is. Maar we kunnen het best een tijdje zonder doen, in afwachting van de uitspraak in de rechtszaak', zei hij. 'Intussen gaan we door met het verrichten van de verordeningen in dit heilige huis.'

In de weken voorafgaand aan de inwijding van de Boston-tempel heeft president Gordon B. Hinckley nog vier andere tempels ingewijd, verspreid over Noord- en Zuid-Amerika.

CARACAS D.F.-TEMPEL (VENEZUELA)

De Caracas D.F.-tempel, de eerste in Venezuela, is op 20 augustus 2000 in vier diensten ingewijd. 'Wij bidden voor dit grote land, Venezuela', zei president Hinckley in zijn inwijdingsgebed. 'Moge het zijn plaats onder de soevereine landen van de aarde behouden. Moge haar volk gezegend worden en welvarend zijn. Mogen zij de vrijheid hebben om U te aanbidden zonder daardoor geweld te ondervinden. Zegen de leiders van het land met wijsheid en begrip, en een groot verlangen om te voorzien in de behoeften van het volk.'

Andere algemene autoriteiten die met president Hinckley deelnamen aan de inwijding, waren ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Robert J. Whetten van de Zeventig, president van het gebied Zuid-Amerika-Noord.

De open dagen van de tempel, die op 5 april en 7 tot en met 12 mei werden gehouden, trokken 27.806 bezoekers. 'Velen hebben de tempel in tranen verlaten', zegt Jorge Alberto Ruiz, president van de ring Caracas-Urdaneta. 'Een mevrouw kwam naar buiten en vroeg: "Wat doe ik nu? Hoe kan ik toetreden tot deze kerk?"'

FOTOGRAAF: JASON SWENSEN, MET DANK AAN CHURCH NEWS

Bijna zesduizend leden hebben de inwijding van de Caracas D.F.-tempel (Venezuela) bijgewoond.

Bijna zesduizend leden uit heel Venezuela woonden de inwijdingsdiensten bij. 'Dat de profeet de tempel in ons land ingewijd heeft, is iets dat ik me altijd zal herinneren', zei Carlos Ordeneta uit Maracaibo, die samen met veel andere leden uit Maracaibo tien uur had gereisd om de inwijding bij te wonen. 'De tempel is het beste dat er ooit gebeurd is in Venezuela.'

HOUSTON-TEMPEL (TEXAS)

President Hinckley heeft op 26 en 27 augustus 2000 in acht diensten de Houston-tempel ingewijd. 'Hoe heerlijk en volledig is uw plan voor het heil en de verhoging van uw kinderen uit alle generaties. Hoe groot is onze plicht om dit grote, plaatsvervangende werk namens hen uit te voeren', zei hij in het inwijdingsgebed. 'Zegen de gezinnen in de kerk met veiligheid en eenheid. (...) Laat hen uw overweldigende liefde voelen.'

President Hinckley was bij de inwijding in het gezelschap van ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, en ouderling Richard J. Maynes van de Zeventig, eerste raadgever in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Zuidwest. Ruim 20 duizend mensen woonden de inwijdingsdiensten bij.

De open dagen (van 5 tot en met 22 augustus, uitgezonderd de zondagen) trokken 110 duizend bezoekers. De gasten waren onder de indruk van de schoonheid en geest van de nieuwe tempel. Een vrouw die per ongeluk de parkeerplaats van de tempel opreed, besloot te blijven en de rondleiding te nemen.

De kerk is aanzienlijk gegroeid in het zuidoosten van Texas sinds in 1953 in Houston de eerste ring is gesticht: er zijn nu alleen al in Houston en omgeving 22 ringen. 'Tegenwoordig zijn onze ringen net zo sterk als elke willekeurige andere ring', zegt Sterling Pack, een plaatselijke gemeentepresident. De tempel in Houston maakt voor dichtbij wonende leden frequent tempelbezoek mogelijk. Voorheen moesten zij zeven uur reizen om naar de Dallastempel (Texas) te gaan.

BIRMINGHAM-TEMPEL (ALABAMA)

Op 3 september 2000 heeft president Hinckley in vier diensten de Birmingham-tempel (Alabama) ingewijd. In zijn inwijdingsgebed vroeg hij: 'Moge de invloed van dit huis van U te voelen zijn in dit hele tempeldistrict. Moge de kerk hier groeien en voorspoedig zijn. Mogen de leden van de overheid uw volk gunstig gezind zijn. Laat uw Heilige Geest hen leiden die geroepen zijn om het evangelie te verkondigen, opdat zij de mensen mogen zoeken en vinden die de eeuwige waarheid zullen aanvaarden die in deze bedeling van de volheid der tijden geopenbaard is. Mogen allen die tot de kerk toetreden getrouw blijven en vooruitgang maken in rijpheid en de naleving van de gedragsnormen, zodat zij kunnen deelnemen aan de heilige activiteiten van uw heilig huis.'

President Hinckley was in het gezelschap van ouderling David B.

Het district van de Houston-tempel beslaat een groot deel van de staat Texas.

FOTOGRAAF: JULIE A. DOCKSTADER, MET DANK AAN CHURCH NEWS

De nieuwe Birmingham-tempel (Alabama), omlijst door lover, op de inwijdingsdag, 3 september 2000.

Haight van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Gordon T. Watts van de Zeventig, eerste raadgever in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Zuidoost. Bijna vijfduizend leden woonden de inwijdingsdiensten bij.

De nieuwe tempel en de leden van de kerk in Alabama kregen positieve aandacht van de media. Na een bezoek aan de open dagen (die op 19 en 21–26 augustus gehouden zijn), die door 21 duizend mensen bezocht zijn, schreef een journalist: 'Bij het betreden van de heilige tempel (...) worden bezoekers met open armen ontvangen. Aan de wand hangt een portret van Jezus die met open armen de mensen verwelkomt die de tempel [betreden].' In een brief aan een andere krant, schreef een man uit Birmingham: 'Daar ik in mijn ongeveer zeventig levensjaren een aantal malen mormonen als buren heb gehad, kan ik u naar waarheid zeggen dat mormonen de beste buren zijn die je kunt vinden.'

De leden in het tempeldistrict hebben vol verwachting uitgezien naar de komst van de tempel. 'Het afgelopen jaar heb ik meer tempelaanbevelingsgesprekken gehad met leden die voor de eerste keer willen gaan, dan in de afgelopen vijf jaar', zei president Richard D. May van de ring Birmingham (Alabama). 'Onze leden zijn zo enthousiast. Ze hebben harder aan hun familiegeschiedenis gewerkt. Tijdens onze open dagen zag ik ook veel minder-actieve leden. Zij zeiden: "We zijn er klaar voor om het evangelie weer na te leven."'

SANTO DOMINGO-TEMPEL (DOMINICAANSE REPUBLIEK)

Op 17 september 2000 heeft president Hinckley in vier diensten de Santo Domingo-tempel ingewijd. 'Geliefde Vader, zie alstublieft in liefde neer op uw zonen en dochters op dit eiland, en in de omringende landen', vroeg hij in zijn inwijdingsgebed. 'Maak ze voorspoedig in hun werk opdat zij voedsel op tafel zullen hebben en een dak boven hun hoofd. Zien zij naar U op, beloon dan hun geloof en open uw hand van voorzienigheid voor hen. Mogen zij gemoedsrust vinden te midden van strijd, en geloof te midden van de spanning van de wereld. Doe de vensters van de hemel open, zoals Gij hebt beloofd, en stort zegeningen over hen uit.'

Ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Richard D. Allred van de Zeventig, president van het gebied Noord-Amerika-Zuidoost, namen ook deel aan de inwijdingsdiensten. Ongeveer tienduizend Dominicanen en mensen uit de omringende eilanden Haïti, Puerto Rico en andere eilanden, zijn bijeengekomen om de inwijding van de tempel bij te wonen — de eerste tempel in het Caribisch gebied.

'Dit is de bijzonderste dag in de geschiedenis van ons land', zegt Georgina Rosario, een jonge Dominicaanse vrouw die tien jaar geleden lid van de kerk is geworden. 'Ons land en de gezinnen zullen sterker worden door de invloed van de tempel.'

De open dagen van de tempel die dagelijks van 26 augustus tot en met 9 september gehouden zijn, behoudens de zondagen, hebben meer dan 40 duizend bezoekers getrokken. Na een rondleiding door de tempel, schreef een plaatselijke journalist: 'In de tempel krijgt men de indruk in een andere wereld te zijn, (...) vooral vanwege de beeltenissen van Christus die door het hele gebouw hangen. Niets in het hele land is te vergelijken met deze tempel. De schoonheid ervan is ongeëvenaard.'

De Santo Domingo-tempel zal vooral de leden tot zegen zijn in het tempeldistrict, dat de Dominicaanse Republiek omvat, alsmede Puerto Rico, Haïti en kleinere omliggende eilanden. Door economische beperkingen zijn de meeste leden uit dit

De Santo Domingo-tempel staat de leden in de Dominicaanse Republiek, Puerto Rico, Haïti en kleine omringende eilanden ter beschikking.

gebied er tot nu toe van weerhouden om de tot dan toe meest nabijgelegen tempels te bezoeken in de Verenigde Staten of Guatemala.

De ervaring van Roland Ciochy, lid van de gemeente Jacmel aan de zuidkust van Haïti, is typerend: 'Ik ben al dertien jaar lid van de kerk, en nu kan ik voor het eerst naar de tempel'. zegt hij. □

Herindeling Europese gebieden

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf hebben onlangs een herindeling aangekondigd van de grenzen van de kerkgebieden Europa-Oost, Europa-West en Europa-Noord. De drie heringedeelde gebieden heten nu Europa-Oost, Europa-West en Europa-Midden; de naam 'Europa-Noord' wordt niet meer gebruikt.

Het presidium van het voormalige gebied Europa-Noord, is nu het presidium van het gebied Europa-West; het presidium van wat aanvankelijk het gebied Europa-West was, presideert nu het gebied Europa-Midden. Het presidium van het gebied Europa-Oost blijft datzelfde gebied presideren, maar in een nieuwe indeling.

Een opmerkelijke wijziging die met de herindeling gepaard gaat, is de verhuizing van het kantoor van het gebied Europa-Oost van Frankfurt, waar zowel het kantoor van het gebied Europa-Oost als dat van het gebied Europa-West was gevestigd, naar Moskou.

'De herindeling is vooral bedoeld om de ontwikkeling van de kerk in het oosten en midden van Europa te bevorderen', zegt ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'De afgelopen tien jaar hebben we in het oosten en midden van Europa aanzienlijke groei doorgemaakt in het zendingswerk en het ledental van de kerk. In Rusland hebben we nu acht zendingsgebieden en er is een tempel aangekondigd voor Kiev, in de Oekraïne', voegt hij daaraan toe.

Noord-Afrika, het Midden-Oosten en enkele delen van het midden van Europa horen niet meer bij het gebied Europa-Oost. Het omvat nu dertien zendingsgebieden en vijfentwintig districten in achttien landen: Armenië, Azerbeidjan, Bulgarije, Estland, Georgië, Kazachstan, Kirgizië, Letland, Litouwen, Macedonië, Oekraïne, Oezbekistan, Rusland, Servië, Tadzjikistan, Turkije, Turkmenistan en Wit-Rusland.

Het kantoor van het gebied Europa-Midden bevindt zich in Frankfurt. Dat gebied omvat delen van het noorden en midden van Europa, het Midden-Oosten en Egypte. Het omvat twintig zendingsgebieden, 34 ringen, twintig districten en 37 landen: Albanië, Bahrein, Bosnië, Cyprus, Noord-Cyprus, Denemarken, Duitsland, Egypte, Finland, Griekenland, Hongarije, IJsland, Iran, Irak, Jemen, Jordanië, Kosovo, Kroatië, Koeweit, Libanon, Moldavië, Montenegro, Nederland [en het Nederlandstalige deel van België], Noorwegen, Oman, Oostenrijk, Polen, Qatar, Roemenië, Saoedie-Arabië, Slowakije, Slovenië, Syrië, Tsjechië, de Verenigde Arabische Emiraten, Zweden en Zwitserland.

Het gebied Europa-West omvat nu Groenland, het Verenigd Koninkrijk (dat voorheen deel uitmaakte van het gebied Europa-Noord); de Noord-Afrikaanse landen Algerije, Libië, Marokko en Tunesië (die voorheen deel uitmaakten van het gebied Europa-Oost); en België [het Franstalige deel], Frankrijk, Italië, Luxemburg, Portugal en Spanje. Dit gebied, dat 24 zendingsgebieden omvat, 66 ringen en 53 districten, heeft zijn hoofdkwartier in Solihull (Engeland), waar het hoofdkwartier van het voormalige gebied Europa-Noord gevestigd was. □

De hoofdkwartieren van de opnieuw ingedeelde gebieden bevinden zich in Solihull (Engeland), Frankfurt (Duitsland) en Moskou (Rusland).

Grant Romney Clawson, *Het Beehive House heden ten dage*

Het in 1854 gebouwde Beehive House op de hoek van South Temple en State Street in Salt Lake City was oorspronkelijk het onderkomen van president Brigham Young. De twee kamers op het westen (links) waren tot 1918 ten gebruike van de kerk als presidentiële kantoren. Het huis wordt tegenwoordig druk bezocht door bezoekers, die meer willen weten over wie het gebouwd heeft en de tijd waarin hij heeft geleefd.

'En toen Jezus deze woorden had gesproken, en nadat Hij hun alle schriften had verklaard, die zij hadden ontvangen, sprak Hij wederom tot hen: Ziet, Ik zou willen, dat gij andere geschriften zoudt schrijven, die gij [nog] niet hebt. En Hij zeide tot Nephi: Breng de kroniek, die gij hebt bijgehouden. En toen Nephi de kronieken had gebracht, en ze Hem had voorgelegd, bekeek Hij ze' (3 Nephi 23:6–8).

VERSLAG VAN DE 170STE ALGEMENE OKTOBERCONFERENTIE
7–8 OKTOBER 2000

DUTCH

